ЕЛМА

НЕОБЯТНОТО ПРОДЪЛЖАВА ДА ГОВОРИ

ОСИЯНИЯ

(ЕДИНЕНИЯ, ХОЛИЗАЦИИ)

КНИГА ТРИДЕСЕТ И ВТОРА

СЪДЪРЖАНИЕ:

1090.1999.07.18 С какво се занимават "дъновистите".....9304
1091.1999.07.19 Да любим Божественото.....9318
1092.1999.07.25 Край на стария порядък.....9320
1093.1999.07.26 Надежда за звезден куп.....9325
1094.1999.07.26 Шестостенният кристал.....9331
1095.1999.07.27 Недолюбване, прелюбодействие и любов.....9334
1096.1999.07.31 Предаността пристига.....9338
1097.1999.08.16 Духът на поезията.....9353
1098.1999.08.13 Новият небесен род.....9351
1099.1999.08.16 Среща с единствения.....9332
1100.1999.08.17 Всичко е за добро.....9359
1101.1999.08.18 Денят на благостта.....9367
1102.1999.08.21 Отчаяние, чаяние и чайан.....9382
1103.1999.08.21 Ражда се съвършеният човек.....9392
1104.1999.09.26 Подслоняване, прислоняване и надслоняване.....9403
1105.1999.09.26 Син на Слънцето.....9411
1106.1999.11.01 Областта Рао.....9425
1107.1999.11.10 Ария на Розина.....9428
1108.1999.11.12 Тръба от Русия.....9434
1109.1999.11.12 Инструменти, народи и обители.....9445
1110.1999.11.12 Пътят към безсмъртието.....9453
1111.1999.12.01 Учителят отново дава.....9455
1112.1999.12.16 Утро в Странджа.....9457
1113.1999.12.17 Мостът на будалите.....9462
1114.1999.01.05 Езичници, старозаветни, новозаветни, праведни и ученици.....9330
1115.2000.01.06 Дайте това осияние на всяка душа.....9330
1116.2000.01.12 Приказка за Друмник-Сладкодумник.....9338
1117.2000.01.12 Предопределено импулсирано.....9346
1118.2000.01.16 Където Бог ни прати.....9434
1119.2000.01.19 За лептата пред Бога.....9518
1120.2000.01.22 Аурата на любовта.....9522
1121.2000.01.29 Понятие за денгуба и неустойка.....9531
1122.2000.02.01 Четиво за спасители.....9540
1123.2000.02.03 Да паднеш красиво.....9546
1124.2000.02.04 Из програмата на Възстановителите.....9562
1125.2000.02.07 Домашни питки и тиквеници.....9556
1126.2000.02.17 Цялото богатство.....9563
1127.2000.02.17 Дебит и кредит.....9669
1128.2000.03.04 Чистота и любов.....9575
1129.2000.03.07 Истинската панацея.....9581
1130.2000.03.09 Шанс и малшанс.....9598

18.VII.135(1999)
Бургас - Изгрев

С КАКВО СЕ ЗАНИМАВАТ "ДЪНОВИСТИТЕ"

21.VI.1999

Една близка приятелка споделя:

- Вчера, на 20 юни, ходихме на разходка много на юг по крайбрежието. Стигнахме до Синеморец и се къпахме по райски дрехи точно където река Велека се влива в Черно море. Оказа се, че този ден е бил Еньовден, а п. каза, че той се свързва не само с билките, но и с водата.

Сутринта, когато се събудих, исках да запиша веднага нощното си преживяване, но не успях. Споделих част от него с п. и той почна да ми обяснява някои неща, които са говорени в осиянията на тази тема. Аз обаче настоявах да говорим после

за информацията от осиянията относно "Татван", която досега не е достигнала до мен, защото исках описанието на преживяването да не се повлиява от предварителни сведения.

Първият спомен за преживяването бе, че чух глас, който ми казва: "Ще стигнеш дъното на дъното - на дъното, на дъното, на дъното, на дъното..." И тъй като непрекъснато преживявам и очаквам тежки и трудни за издържане неща, попитах: "Това деветият кръг на ада ли ще бъде? Готова съм! Само друг не изпращайте там. Аз ще преживея всичко. Аз ще плащам!" Отговаря ми се, че нашите представи са твърде странни и неточни: "на дъното", "в тъмното", "надолу" – това не е път към ада или към нещо лошо. Това е едностранна, погрешна представа за нещата. Черното и тъмнината са точно толкова прекрасни, колкото и бялото и светлината. Аз обаче се усъмнявам и казвам, че така може да говорят определени сили, за да ни накарат да им повярваме. Тогава ми обясняват да не се страхувам, защото ще имам за задача да преживея, запомня и опиша всичко това; че трябва да се опитам да усетя различните нюанси на дъното, тъмнината, нанадолнището, и да ги разкажа.

Направи ми впечатление, че няколко пъти ми повториха "на дъното, на дъното", но само първия път се каза "дъното на дъното". Много е сложно да намеря най-точните думи, за да обясня това. Обясниха, че само първия път трябва да се каже "ще стигнеш дъното на дъното", а после само се повтаря "на дъното", като с това повторение се дава възможност на достигналия до определеното дъно (защото достигането не е просто да се спуснеш, а е вид посвещение или по-точно изпитание, за което ще стане дума по-нататък) да използва придобитата сила, да я концентрира като лъч и с нея да премине на още по-долното дъно. Силите от всички дъна се събират като един много концентриран и плътен лъч и чрез него преминаваш в други измерения. Силата и плътността на лъча определят нивото на измерението, до което можеш да достигнеш. А ако всеки път се казва "ще стигнеш дъното", това било някакъв вид помощ, но така се отслабвала силата на лъча. И аз не можах да разбера всичко, но съм сигурна, че трябва да го опиша, доколкото мога.

Вчера попаднах на една книга, която много ме обърка и дори ми внуши да не записвам това, което нарекох най-дълбоко преживяване. А може би целта на някой от "братовчедите" е била точно такава?... Не мога да кажа със сигурност, но и п. предположи това. Ето защо, сега ще запиша само отделните моменти, за да не ги забравя, понеже е много късно, а и защото иначе може да продължи дълго.

Тъмнина, състояща се от неизброимо количество отвори или дупки; тъмнина с различна форма и очертания – само с контури, като елипса, с ъгли, като боздуган; изпъкнала навън и вдлъбната навътре; огъната и идеално права; вълниста; островърха. Но думата "тъмнина" не е точна, защото това не е точно тъмнина, а нещо красиво, добро, мило, приятно, обгръщащо те, приласкаващо те, но в което светлината липсва. Искам да не забравя и различните оттенъци или цветове –

плътни, ефирни, меки, гальовни като коприна, атлаз, сатен, дори и прозрачни: невероятно - прозрачна тъмнота! Ще опиша също и дълбочината и глъбината на различните видове тъмно и дълбоко. Достигането и постигането на всяко дъно е вход към следващото, но за да го постигнеш, трябва да го познаеш с какво точно се характеризира, кое е най-важното и същественото за него, да се освободиш от нещо и да придобиеш нещо - и едва тогава да се "издигаш" ... надолу към следващото дъно. Ние си мислим, че постигайки нещо, стигаме до върха му, но не знаем, че едновременно с това достигаме и дъното му, което е другият му връх – незнайният и съответно по-трудно постижимият. Защото, ако не знаеш, че нещо съществува, как ще се стремиш да го постигнеш? Това въобще не бива да се бърка с падения до дъното, тъмното, черното и лошото, в най-разпространения смисъл. Те съществуват, но тука въобще не става дума за това. Тук говорим за изкачването като слизаш, за летенето като пропадаш, за "блясъка" на тъмнината, за полетите надолу… Става дума за освобождаването ти от всичко онова, което пречи да бъдеш истинския ти и което те води към лошото дъно. Колкото повече навлизаш в дадено чувство, мисъл, добродетел - например любов, истина, мъдрост, вяра, красота, прелест, знание и т.н., - толкова по-дълбоко проникваш до най-интимната му същност, до лоното му! И това е разширяване, всеобхватност, вървене надолу и навътре, което те води много по-бързо и качествено нагоре и напред.

Преди да помолим за нови обяснения от Елма за преживявания като това на П., добре е да си припомним какво е казано от Него в осиянията за Божествената Тъмнина. Това, което си спомняме, е следното:

Зад света на Твореца и света на Създателя, които са различни, макар и проявени, стои най-дълбокият и най-загадъчният свят – този на Абсолютния Дух. Елма го назова "Царството на Татван". Изясни се, че татвите, като ритмични периоди от по 24 минути от изгрева до залеза на слънцето и от залеза до изгрева, са проекции именно на това Царство. През 1992 година в Русия за пръв разбрахме от същия Източник, че има и двуделни и неравноделни татви – дневни и нощни, както се изчисляват астрологичните часове. Но това е само за сведение.

Същественото е, че Божествената тъмнина наистина няма нищо общо с физическата и адската. Тя се представя в осиянията като пълния Божествен покой и мрак, който цари на най-дълбокото дъно на океана. Там няма никаква проява, никаква изява, никакъв живот. Единственото желание на Абсолютния Дух и на същностите, породени от Него и обитаващи Царството на Татвана, е желанието да са в пълен покой и неподвижност, в пълна тъмнина - да не правят нищо, да не мислят нищо, да не ги занимават с нищо и да пребивават в

абсолютно мълчание. Нямат желание и понятие за индивидуално отличие от всички останали и от околната среда. Едни от тях са същностите "ноаи", които все пак са не само слети с Абсолютния Океан, но са и отделни татванни съзнания.

Знаем още, че има някакви татванни стени и пазители, които охраняват това най-дълбоко и тайнствено Царство. Има една мисъл от "Багавад Джитà", в която Бог Кришна казва на ученика си Арджуна: "Аз Съм целият в дейност - и Съм пак необвързан от дейност". Втората част на това твърдение има отношение към състоянието на Абсолютния Дух в Бога, в същностите, съществата и човека. Значи, най-дълбокото ниво на всичко живо и неживо е Абсолютът. В тази светлина Елма ни обяснява, че не бива да корим хората без монада и същностите, произлизащи от татванния свят, че нямат желание да общуват, да работят, да творят и да се развиват. Много хора с потенциална, но неподпалена искра Божия също се намират в татванно състояние и някои от тях ги считат за душевно болни, а други – за напълно безотговорни, мързеливи и лениви.

Един от феномените в мисленето на ноаите (ако това е мислене), включително и когато са родени като хора на Земята, е тяхната пълна инертност и липса на инициатива за променяне на нещо или предприемане на нещо, поради мигновения проблясък у тях какво ще се случи, какви ще бъдат последствията. Не съществува нито едно човешко постижение, нито един човешки вид щастие или смисъл на живота, който може да задоволи ноаите. Техният смисъл на живота е да бъдат на дъното, в дълбокото и тръпно блаженство на пълния мрак и неподвижност, на абсолютната слепота и глухота и липса на какъвто и да е контакт с околния свят. Много хора на Земята с такова поведение са диагностицирани като аутици или са в кома, кататоничен ступор, летаргия; в дълбока меланхолия, ипохондрия или депресия. Лекарят трябва да бъде ясновидец и окултист и да има контакт с Бога или поне да се съветва с единатор, за да разбере във всеки отделен случай кога има смисъл и шанс подобен болен да се пробуди за действие и общуване. В някои случаи това е не само напълно безсмислено, но и вредно. В някои фази от състоянието на татванните същности, родени като хора, тяхното дълбочинно "абсъзнание" трябва да си остане такова през целия им живот, докато са във физическото тяло. Дори и да са частично будни и да има начини да се общува с тях, те не бива да бъдат подлагани на психо-, физио- или социотерапия; на трудова терапия, артетерапия и особено на електрошокове – трябва да бъдат оставяни напълно свободни и само да им се помага за физиологичните нужди.

От окултна гледна точка, татванните хора на Земята

са нещо като екологическа необходимост – уравновесяват вихрите и циклоните, които се образуват от прекалено комуникативните, изявените; от крайно амбициозните, екстравертните, агресивните и експресивните. Затова те спасяват вселената и човечеството от греха на преобладаващата сетивност и силните преживявания, когато хората не знаят как да ги уравновесяват с вътрешен и външен мир, самота, покой и самовглъбяване. В този смисъл, татванидите са нещо като черни дупки, казано на съвременен космологичен език, в които потъва всеки неуравновесен живот и изява. Ако все пак бъде напълно или частично излекуван един аутик от татванен тип, комуто Бог е определил да мълчи и да не съзнава външния свят, тогава някой свръхактивен човек на Земята или в Космоса може на свой ред да полудее или да катастрофира. И обратно: ако е определено един кататоник да излезе от това състояние и да почне да еволюира във външния свят, някой негов близък или някой непознат, свързан с него по веригата на скачените души, трябва да престане да блести тъй интензивно или да консумира от бурето на живота мед на толкова едри порции.

В световната духовна практика съществуват методи за свързване с Абсолюта. Най-известните от тях са пребиваването в пълна самота, тъмнина и тишина, усмиряването на чувствата и мислите и утаяването на броженията в съзнанието до пълна безметежност, безтревожност и покой. Едно от упражненията в източните системи, свързано със самоотпускането или релаксацията, е известната "савазана". Учителят дава нови упражнения и методи и в тази насока, които са в синхрон с космическия момент и особеностите на отделните етноси, психотипове и социотипове. За екстраверта и за оглашените и учениците от Неделния и Общия окултен клас постижения в тази сфера са почти невъзможни. Едва ученикът от Младежкия (Специалния) окултен клас, който съумява да си подсигури индивидуална територия и не е разкъсван от близките и съседите си, в определени периоди успява да постигне някои дълбоки татванни състояния, които го подмладяват и одухотворяват значително.

По закона на символите и сигнатурите и магическите съответствия, имената на хората и на Великите Учители и особено на Великия Учител през всички векове съответстват на тяхната специфична роля и задача. Светската и духовна фамилия на нашия Учител изразява напълно принадлежността Му към Царството на Абсолютния Дух: дъното е негов основен символ (Дънов). В духовния свят то символизира идеала и способността на Учителя и Неговите истински ученици да довеждат до съвършен край всичко, което вършат ("до дъно"). А изхождайки от английския език, който Той счита за най-подходящ, заедно с българския в днешния век, да изра-

*зява Божието Слово, тази фамилия означава, че истинско е само онова, което е **реализирано** (done – дън - направено). Докато нещата са в процес на правене, има **външна** активност; когато са направени, те потъват на дъното на Абослюта и се превръщат в неподвижни архетипи, образци.*

Потъване в Татван

Само за размисъл, тук може да се спомене и ролята на собственото и бащиното име на Учителя: Той е надеждният "камък" (Петър), върху който се издига днес Школата; а "Константинов" изразява доминирането на една от най-мощните духовни йерархии от атмическия свят, чието основно качество и добродетел е верността и постоянството ("Ето, верен Съм във всичките Си пътища"). Освен това, "Петър" започва с името на числото 5, като символ и израз на Космическия Човек и Неговата най-съвършена проекция на Земята ("Ето Човекът!"); докато буквата и звукът "Ъ" реализират върховенството Му в ролята на козерожките народи (Индия, Балканите и Кавказ), с връх България в момента: да пробудят и първи да изработят минералното тяло на човечеството - диамантеното. Първата мутация или трансцендентално

възкресение на биологическото тяло в кристално се очаква да бъде постигната от българин. Ето защо, твърденията на някои руски и други проповедници, че в България не можело да стане нищо, говорят само за тяхната некомпетентност. Очакваното идване на Учителя в Кавказ и новата изява на Словото и Делото там и по целия свят могат да се базират само на Словото Му и Школата Му, открити в България през 20 век. Това не е тесен верски национализъм, а въпрос на ясновидство, по-високо от астралното и нисшето ментално. Всички чужденци днес и някои отделни, по-качествени българи, които се докосват до Учителя в България и имат развито причинно, будическо и атмическо зрение, неизбежно стигат до едно високо посвещение, отличаващо се със ***самоопределение****. Те обръщат внимание на останалите учения и движения само информативно, за да са ориентирани за духовните опасности и тенденции и за да могат да имат общ език с последователите на другите течения. Но мистиците и окултистите с два и повече лъча над главата ползват само* ***методите на Мировия Учител от последното Му въплъщение като богочовек на Земята****.*

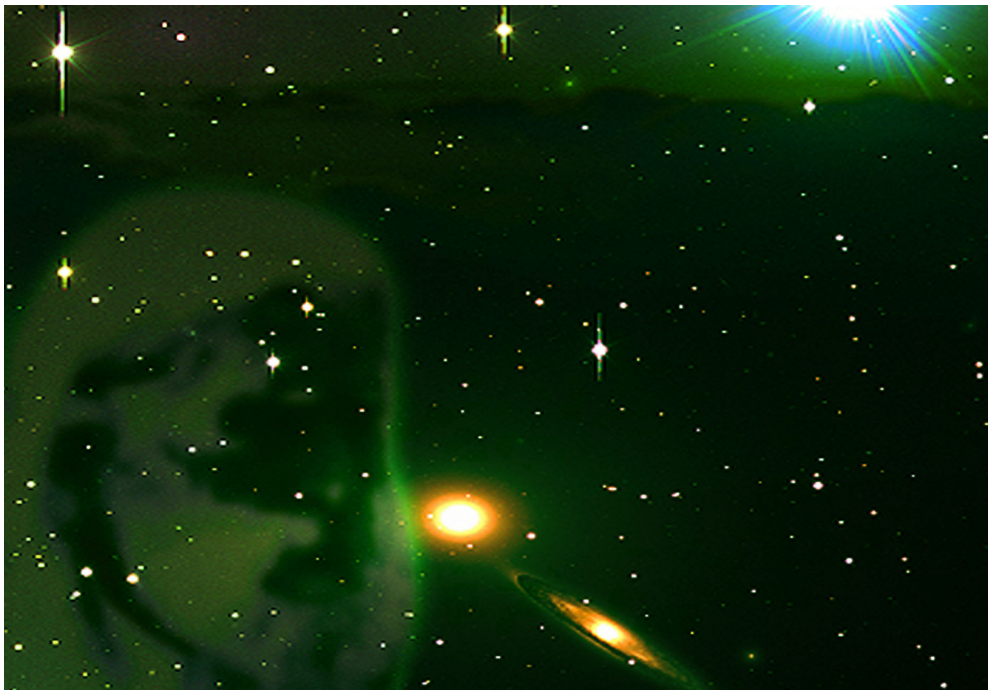

...когато прониква пространствата или контролира Карма...

Той не може да бъде несъвършен, с обратна захапка, дебел, мършав, нехармоничен, некрасив. Не може да бъде с неблаг поглед, освен в редки случаи, когато прониква пространствата или контролира Карма и космически събития. Който не може да разпознае Бога на Земята в Неговото последно въплъщение като Човек, той е най-много от Първа посвѐта – с един лъч над главата, или е само обикновен учен, гений или

светия. Да, има първопосвещенци, които четат беседите Му, но не приемат, че е Господ – наричат си Го "Дънов".

Молим нашия Учител да ни обясни някои подробности от татванния "сън", който описва П-а в началото.

14,16ч.

- Тайните на Татвана са безчислени, както и дълната му. Формите, които наблюдавате там, са само проекции – там форми не могат да съществуват. Определени същности в периферията на Татвана отговарят за превръщането на Абсолютните състояния в символни форми, за да можете да ги различавате – не само вие, но и ангелите, божествата, и по-нисшите и пропаднали същества и същности, когато говори Абсолютният.

От осиянията отдавна знаете, че стремежът за освобождаване от природата и материята се отличава с летеж нагоре и на всички страни. Всички учения и религии, които ви съветват да вдигнете очите си нагоре и да се простите с тежестта и плътността, са по същество духовни, ангелски учения и те си имат своето място в духовната еволюция - не могат да бъдат прескочени. Сам Христос, Учителят, настоява да се издигнете над гъстата материя и да развиете тънките си духовни тела. Досега религията и окултните, мистичните практики, са ви учили само на това. И наистина, без организиране и пробуждане на причинното, будическото и атмическото тяло, не може да се говори още за Божествените тела – три основни и десет производни. А когато говорим за Абсолютния Свят, той има 24 състояния. Това число е само математически превод на тези "състояния" в периферията на Татвана, когато той поиска да се превърне в огън. Именно там се подпалват потенциалите на Абсолюта и се превръщат в монади. Но даже и там не може да се осъзнае, че те са точно 24, тъй като числата са атрибут на ясновселената, която е по-долу от тотвселената. В огнения свят на Отца тези 24 татванни състояния се превръщат в 24 действия, но никой там не се опитва да ги брои, въпреки че ги преживява. Броенето почва в света на ясновселената. Тъй

че всякакви богаташи, финансисти, икономисти, търговци и дори най-гениалните математици, които са напълно безкористни, все още нямат нищо общо със света на Отца и особено с татванния свят, след като им е дошло наум да броят, да съпоставят, да изясняват.

Ако съм ви казал, че музиката и математиката са единствените врати към Божествения свят, аз съм имал предвид тотвселената и ясновселената. Наистина, в ясновселената не може да се влезе без математика. Това е факт. Ако обаче в тотвселената се влиза с музика и създателство, то в татванния свят на Абсолюта се влиза чрез почивката. Не звучи никак "велико" и "духовно", но е тъкмо така: великото и духовното са определения от нивото на духовния свят.

В едно от упражненията на Школата, което правихме напоследък, взе участие и приятелката, която се е издигнала отдавна над класа на сестрите. Това сега няма да го коментирам. След като някога ѝ бе дадено по достойнство да преживее едно пътуване в цветните светове, които са по същество духовни, сега тя бе първата приятелка в този век, която се самопояви в класа на Абсолюта. Орфически, Евродорови и прочие класове над Младежкия са все още извън Абсолютния клас. Състоянията на покоя са дълбоко-дълбоко под степените на мира – мирът е качество на ***ясновселената****. Мирът уравновесява и спасява, той е израз на грижа и извор на живот, но покоят се корени на дъното на Мировия Океан. Мирът цари само на повърхността му. Океанът на Покоя започва под повърхността и се превръща в абсолютен покой едва на дъното.*

Тези неща са недостъпни и за повечето богове. Сам Бог-Отец се връща в Абсолюта само след сливане с Пралайа. Създателството е екстаз, но покоят след екстаза е ***тръпност****; и Нищо, равно на Абсолюта.*

Единствената дума в световните езици днес, която отчасти съдържа път за осъзнаване на този Покой, е българската дума "блаженство". Ако поези-

ята, като синтез на музиката и математиката, и нейната сестра – Царицата на сънищата – са жриците, които ни отварят Божествения свят, то дъното Му, Царството на Татвана, се преживява само след сливане със сродна душа на всички физически и духовни полета на Битието и на трите Божествени полета.

Самото сливане ни прави едно с Бога, но мощни като Бога ние ставаме едва във фазата на покоя, на тръпното блаженство, когато лежим по гръб със затворени очи. Тогава ние не искаме нищо, не можем нищо, не мислим нищо. Състоянието на замайване и чувството за безкрайно отпадане след огнената буря на възторга е бързо слизане към дъното на Океана, наречен Абсолют. Именно тогава човек става мощен като Бога, понеже цялата му външна мощ и информация е напълно изчерпана. След достатъчно мигове на пламенност и покой, снижаващи духа и душата до ***върховете*** *на дъното, човек става образ и подобие на Бога. И понеже Бог, т.е. Хол или Цялостния Дух го знаем под името "Духът Благий", то и съществата и същностите, които са станали мощни като Него, добиват* ***благ*** *израз на лицето и поведението си. Има много небесни отци, които са станали едно с Бога, но това е само повърхността на синволюцията. Те са станали едно с Бог-Отец, но не още и с Благия Дух. Затова лицата и делата им са пламенни, страстни, напрегнати, дори понякога гневни, макар и прекрасни като самия Тот. Но дори най-високият екстаз на сливането с Бога и със сродните души не е още* ***Тръпното*** *Блаженство. То иде едва на дъното на Океана, където се пораждат покоят и благостта.*

Тази наука, която сега ви излагам, е за след 13000 години, когато по-голямата част от човечеството ще я разбере. И ***вие*** *не можете да я разберете словесно и умствено - колкото и да ви я излагам в математика, Слово, музика, поезия и Дело, - докато не потънете в обятията на Любовта и не я преживеете реално, без нужда от никакви обяснения и практики, освен Тръпното Блаженство.*

*Духовните хора и ангели; дори и една не малка част от Божествените същества, в най-добрия случай имат излъчване на чистота и святост, но благостта в израз и поведение още не е постигната от тях. Това означава, че те са попаднали на **северния** полюс на холивселената, където се генерира **"сийан" – вярност към себе си**. Когато попаднат на **южния** полюс, полюса на Любовта, те почват да произвеждат **"урòа"** – вярност и преданост към Бога в **другите**, под формата на отстъпчивост и приласкаване. Тогава в лицата и поведението им започват да се появяват първите белези на благостта. Но това все още не е Абсолютната благост на Бога, през която чистотата свети като небесен кристал. Абсолютната благост синтезира верността към себе си с верността към Божественото в ближния и неближния - и затова в Божествения човек самоотдаването и самотата се редуват по особено красив начин, когато имаме щастието Той да ни е посетил на Земята.*

15,29ч.

- Може ли да се каже нещо по-подробно за този лъч, за който говоря в описанието на съня си: "...да използва придобитата сила, да я концентрира като лъч и с нея да премине на по-долното дъно. Силите от всички дъна се събират като един много концентриран и плътен лъч и чрез него преминаваш в други измерения. Силата и плътността на лъча определят нивото на измерението, до което можеш да достигнеш."

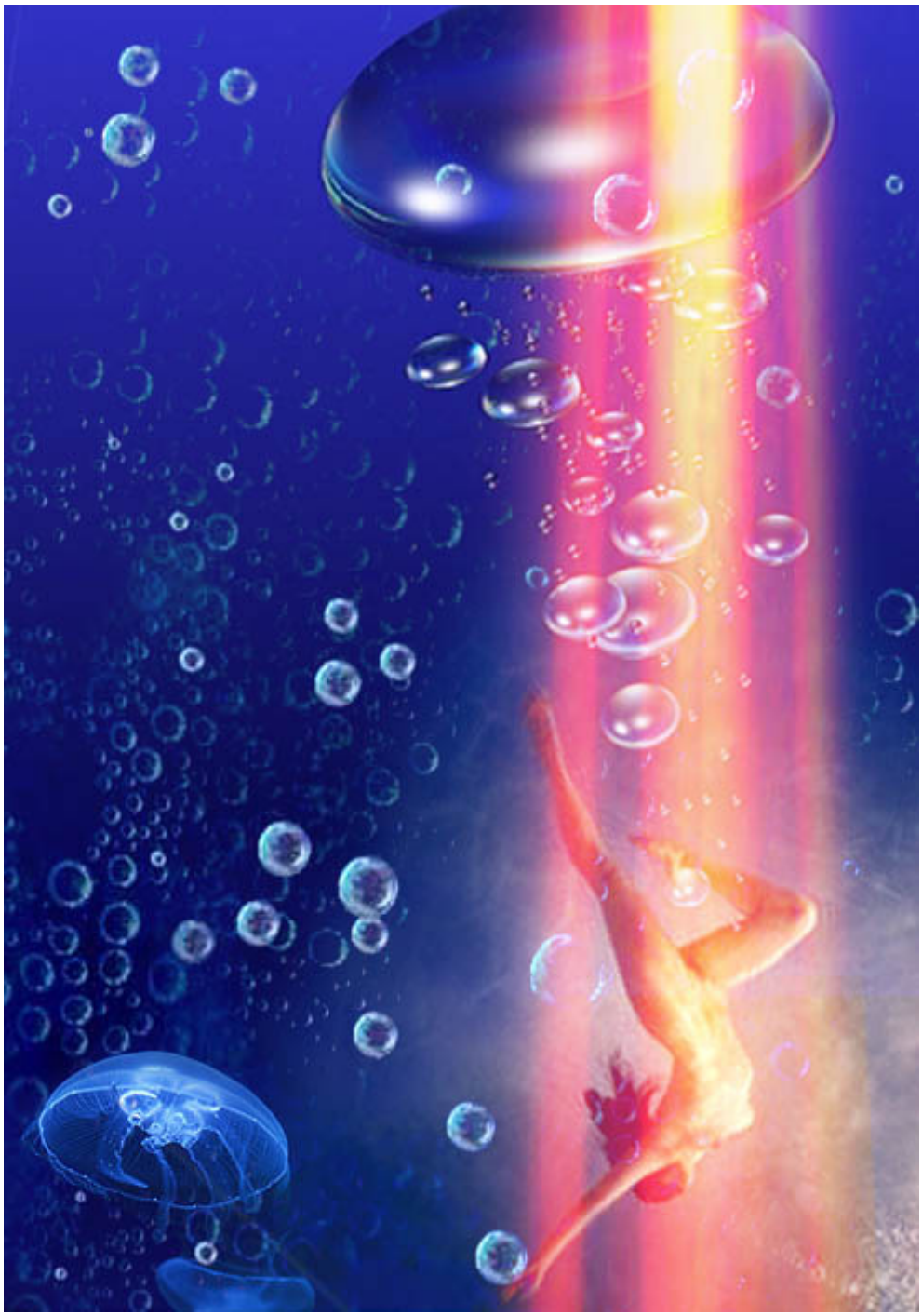

- Силата на лъча, за която говориш в това свое най-точно описание, се поражда само при силно

сливане с Бог-Отец или Неговите ко-вибранти, при пълна обмяна със сродните души. Това не може да се постигне нито с молитва, нито с мотика (разните му там духовни и окултни упражнения), нито с музика и поезия, нито даже с творчество.

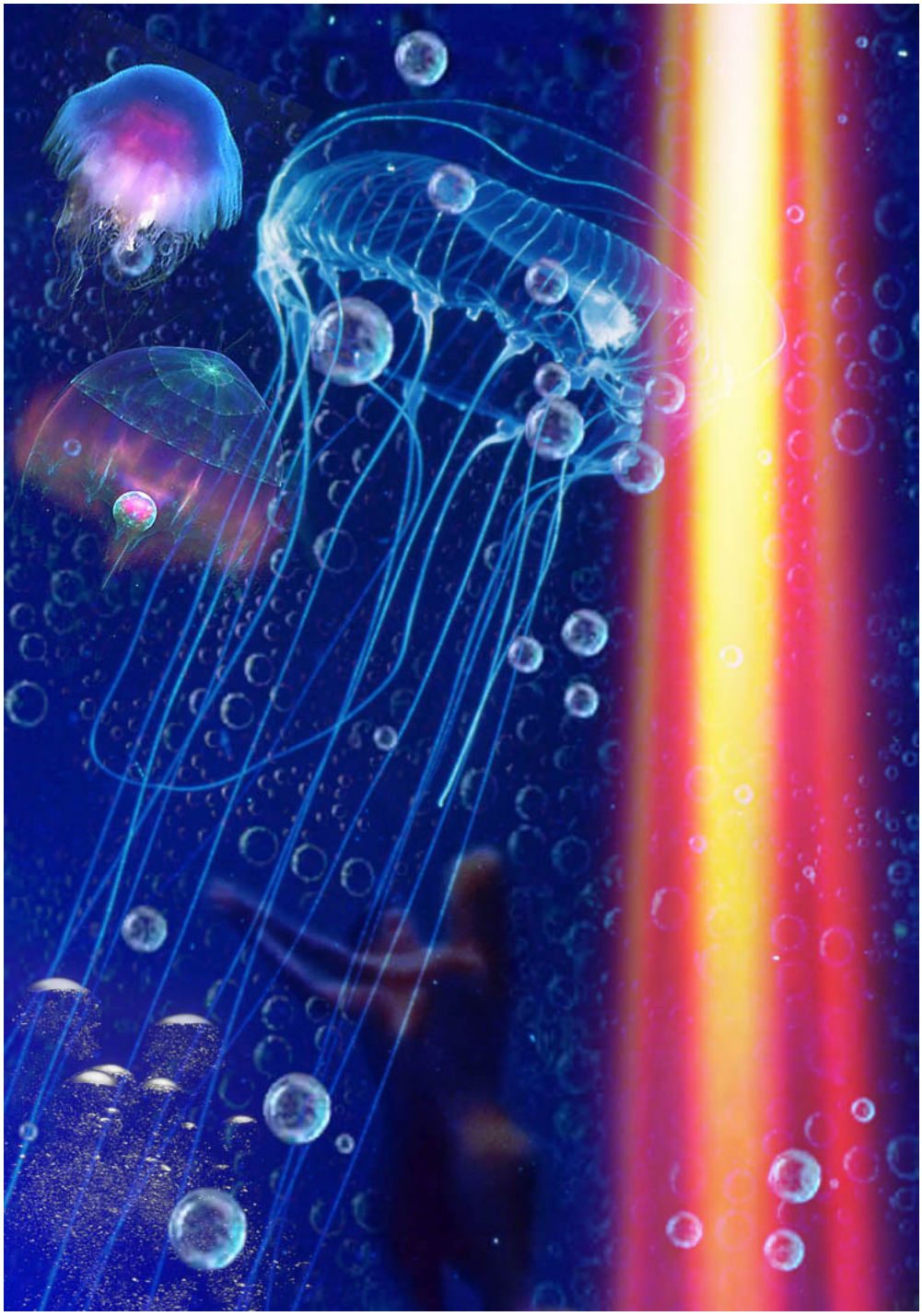

Това се постига с най-мощната и висока дейност на Тот – създателството. Понеже ние сме лъ-

*чи от Тот, имаме свободата и силата да създаваме нови светове и същества в **настоящия** миг; силата да вземем най-вярното решение и да го изпълним **незабавно**. От духовния свят взимаме само високия вкус и идеал, за да си изберем най-съвършения Учител и най-съвършения любим, най-съвършените съученици на Небето и на Земята. В противен случай си избираме подобни на себе си – огледала на принизения ни вкус.*

От Божествения свят обаче идват послушанието и дързостта, като полюси на ултравселената. Ако имаме добре развито ясновселенско тяло, което значи пробудена душа, ние възприемаме вибрацията на Световната Любима и припадаме в нозете на съвършения, в готовност да му се отдадем и го следваме докрай. Попадаме на вибрацията на благоговението и обожанието и на нуждата да се грижим, да приласкаваме. Тогава Божественото благоволява да ни изпрати достойни същества, които имитират или реално преживяват проблеми по определени причини, за да могат Майките Божии, Невестите Божии и Любимите Божии да наситят потребността си от самоотдаване.

*Ако любимите ни са едно с любимия и им се отдаваме така пламенно и безостатъчно, както и на него, те ни надаряват с деца с искра Божия, което е голяма привилегия. Именно създателството, като синтез на самоотдаването и пламенността, произвежда този мощен лъч, по който душите и заченатите от тях нови създания могат да слязат до върховете на дъното, а понякога – и до самото дъно. Дъното на дъното на Абсолюта се таи в ямките му, а не по върховете. Върховете на Абсолюта са отражения на духовния стремеж да бъдем съвършени и на тотвселенската жажда да сме създатели. Но когато в святостта и смирението си стигнем до нуждата да бъдем оплодени от **създатели** – проводници и въплъщения на Самия Създател, - ние сме стигнали до дъното на дъното на Абсолюта, където ставаме мощни като Бога.*

19.VII.135(1999)
Бургас - Изгрев

ДА ЛЮБИМ БОЖЕСТВЕНОТО!

Днес, 19 юли 1999г., в крайморското кафе, където се събираме след паневритмия, една от присъстващите изказа без основателна причина 5 или 6 остри и груби, осъдителни реплики за човек, свързан със Словото – думи, които не могат да минат за шега.

Елма каза, че сега тя ще има точно толкова неприятности и сериозни затруднения – в най-скоро време. При връщането вкъщи, когато му минава мисълта за този случай, набеденият вижда как един предмет сам се разглобява в ръцете му и му изскача пружината, а после една от частите му се заглавява тъй стегнато, че не може да излезе без клещи. При опита да се сложи пружината и предметът да се сглоби както трябва, Елма казва:

- Оставѝ го настрани разглобен – може да почака, докато свършим работа с по-смирени души.

Обясни се, че това време, докато той стои разглобен, съответствува на определено лично време от живота на тази позната, през което никак няма да ѝ върви.

На 6.10.135г., в 00,37ч. лятно време, за тази позната от Бургас се падна следното от тома на Учителя "Условия за разумния човек" , изд."Алфадар`97":

Отляво: "Първо, научете да любите Бога, ако искате да отидете при Него."

Отдясно: "Едно е важно за мене: ако аз, след толкова годишната си работа в България, успея да науча българите да любят Господа както е казано в Писанието, това ще бъде първата светла страница в моя живот. Тъй щото аз ще имам две важни страници в своя живот: едната тъмна, черна страница, пълна с хули и лоши думи към мене, защото съм се осмелил да кажа истината в очите на хората. Втора-

та страница ще бъде светла, красива страница на моя живот, защото съм научил хората да любят Бога с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила." *(б."Право мисли!" от 14.06.1926г., стр.186-187)*

25.VII.135(1999)
Велико Търново

КРАЙ НА СТАРИЯ ПОРЯДЪК

Продължение на ЖЛО "Вертикални посвещения"
от 23.VIII.133(1987), Пловдив

Днес Елма продължава осияние отпреди две години, което е прекъснал по някакви причини на половин изречение. Има случаи, при които Той прекъсва мисълта Си и я продължава след месеци или години, без да имаме първия текст и без да го помним – абсурдно е да се познават всички осияния, те са вече стотици или хиляди. В случая обаче ***имаме*** *предишното и го прочитаме, за да посрещнем новото Слово съзнателно. Ето прекъснатия му край:*

*...Щом един илухим се предаде в ръцете на врага и отиде сам в ада с пълна готовност (…), **тогава** именно идва най-великият момент в неговото развитие, когато за пръв път може да му дойде мисълта, че Господ може да не е глупав и може да е…*

(Продължение на текста днес, 25.VII.1999г., около 15,20ч.):

…предвидил подаряването на собствената монада и обвивките ѝ, като последен акт на невинност и любов към Бога, за да се върне човек в Абсолюта, натежал от отсъствие на мисъл за себе си.

Под "мисъл за себе си", ние подразбираме изместването на предаността към Бога, за да се открие същината на някоя Негова уникална проекция. В това няма нищо лошо. Напротив – Бог, в една уникална точка, се самопроявява като отделен индивид, съвършено различен от всички останали. Падението почва от момента, когато индивидът се посвети на самоизтъкване и потискане на другите индивиди с яркостта на своя пламък. Мракът тогава включва закона на свиването, смаляването, до пълно изчезване на монадата и загасване на пламъка. Щом и последната следа от пламтене и тлеене изчезне и се превърне в спомен, бившата монада, полиада и даже холадата понякога, се разтваря равномерно в Абсолюта и се слива с Него. Споменът обаче остава.

В Абсолюта се носят странно спомени за пламтене, обърнати с изпъкналостта си навътре. Всичко това обаче не е спомен от миналото, а нюанси на тръпния покой, освежаващи Абсолютното с невъзмутимост.

Продължението на личното ти осияние след две години ще бъде за теб царска трапеза. Това тук е само предисловие - малко по-рано, за да си подготвен. Твоето смирение, вяра и потъване надълбоко, за кратко време стъмниха и опрозрачниха блясъка на нишките откъм северната страна на твоята плетеница. Душата ти се осъзна в тях като безмълвен наблюдател – пътник към Замъка на Мъдреците.

Тишината приема ясновселенски потоци, а

Божествената тъмнина се пълни с татванност.

Говоря на език, понятен на духа ти. Рано или късно, всяка буква и образ от този текст и предишния ще се превърнат в теб и извън теб в последователни събития и състояния, водещи до пълно изгаряне на стария човек. Но сега, при изтичането на двугодишнината от нашата първа среща с теб на брега на Словото, приеми вертикалния лъч, който ще пуснем над теб и през тебе, понеже позна името Ми!

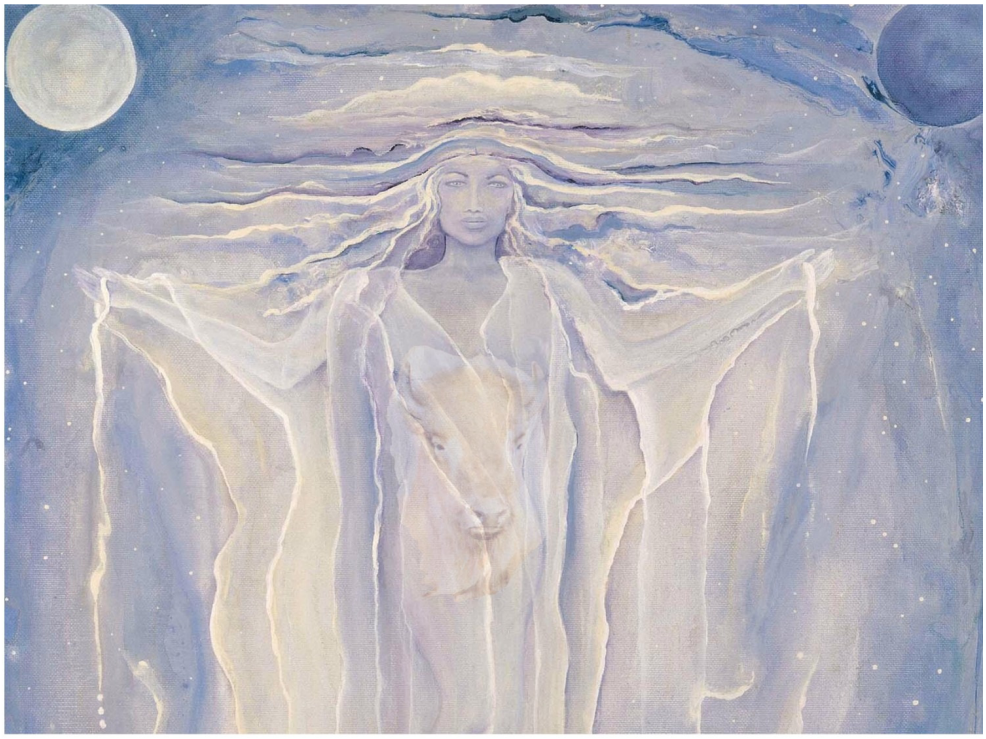

*Поканѝ една снежнобяла душа на този свой празник, която носи **хоризонталната** вълнà – и отпразнувайте празника в глъбините на мирозданието!*

Край на стария порядък!

Завръщането е окончателно. Не се обръщайте назад, а се понесете на вълните на Новия Свят.

Обречената на теб с хоризонтална искра ще те помоли да я въведеш в Храма. На 23-ти влезте в Светилището. Синьото ще ви обгърне отвсякъде, а розовото ще влезе във вас.

Нивото на призваните се отлива в стълб на избрани, само при Отклик След Разпознаване.

*Отклик насън е **половината** път. Който извърви другата половина в предстоящите тръбни дни,*

ще почне да ходи по звездите. Отделни приятели и непознати ще ви разкажат какво ще преживеят, но други ще ви вземат и вече няма да се върнете, освен по собствено желание.

Ониксът у теб порасна и пусна корени. Все по-могъщ ствол от оникс се издига над нѝвата ти! Прораствай корените му от отдих и пламък, при срещи с ония, които чуват.

Дълбок е тътенът на сърцето, който почна да бие в твоето ониксово дърво! По клоните му почват да кацат прелетни птичета. Целта на духа ти е да помага, а красотата и мъдростта са крилата му.

Серия невинни ноаи и олтарни илухими ще слязат и възлязат чрез ръката ти в нови творения! Идеални образи на Новия Човек ще напълнят въздуха

около тебе! В минути на мълчание, околните ще почнат да ги виждат и чуват.

Портрет на Учителя, нарисуван от човека, комуто Елма е посветил това Живоструйно Лично Осияние. Дори в оригиналната фотография носът Му натежава, което е едно рядко изключение. Вероятно в този момент Учителят е дал превес на Овена в себе си, за да изпълни сложна мисия при сложни обстоятелства.

26.VII.135(1999)
Велико Търново

НАДЕЖДА ЗА ЗВЕЗДЕН КУП

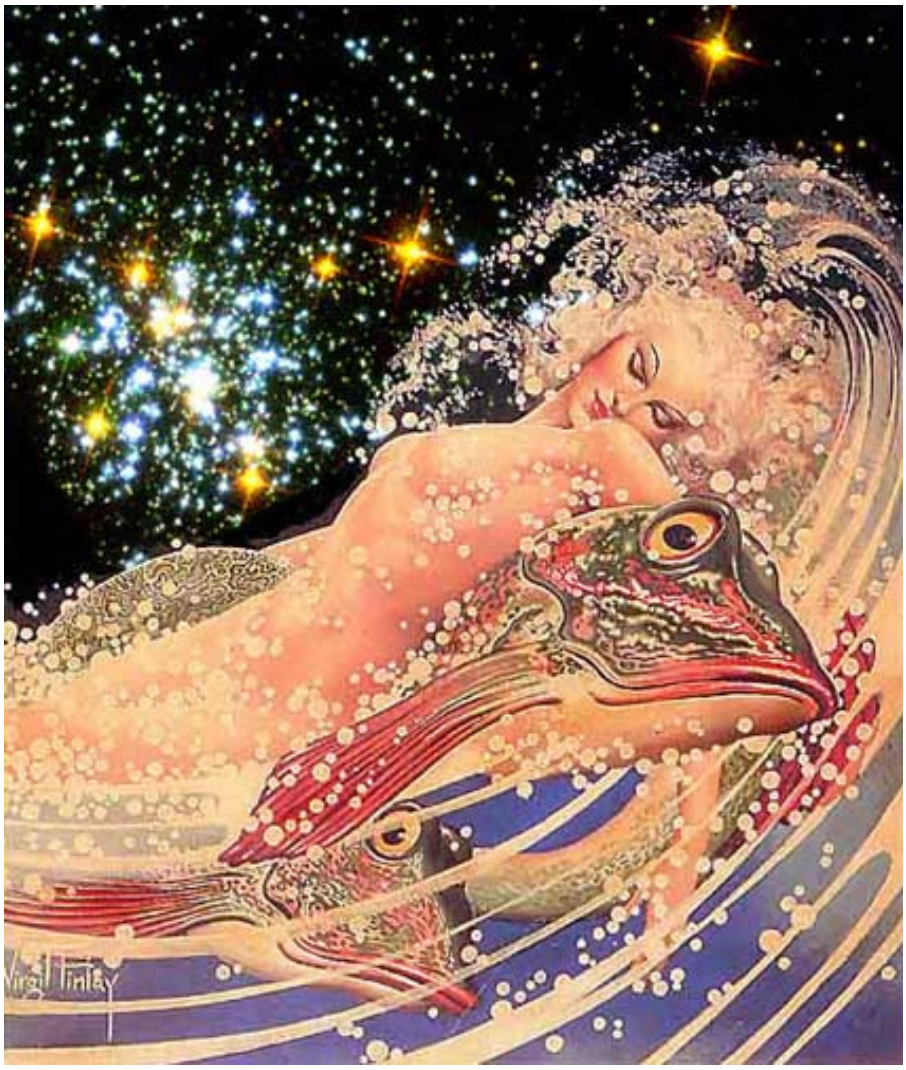

- Може ли да се каже нещо за ролята на трите сродни души в по-тесен, общочовешки и космичен план.

17,52ч.

- Гностицизмът и агностицизмът са разкъсани от осем хиляди години насам (Според Учителя до 1944г., те са равни на 200 милиона земни години -б.п.). Определени сили използват тези разкъсвания в тъканта на Космическия Човек, Който боледува. Значи, има Адам Кадмон – съвършения Космически Човек, Който не се поддаде на това внушение; но има и един друг Адам,

когото успяха да разделят с половината му и образуваха от него двата познати пола.

Адам Кадмон съществува в две форми – единна и троична. Той всъщност има способността да се превръща от единно в тройно същество когато си поиска. Когато е в тройния си вид, той се нарича Адам Амон. От името разбирате, че Кадмон и Мон са единният Адам, а Амон е този, който не е единен.

Така че падналият Адам се раздели с Ева и сега се търсят вече осем хиляди години да се съберат в едно ***по двойки****. Вие знаете, че някога те бяха мъж и жена в едно тяло, но сраснали с гърбовете си. Знаете още, че при сегашното им предстоящо сливане отново в едно същество, те ще бъдат един срещу друг, прегърнати в поза на вечен екстаз. Това обаче е само триизмерен образ – всъщност, те ще се обединят до шестото измерение и няма да изглеждат така. В действителност, слетите сродни души представляват един неподвижен мъж, в който се върти с невъобразима скорост онази, с която се е слял завинаги. В определени периоди,* ***тя*** *застава неподвижна, а той се върти. По този начин те влизат в синхрон с преживяването на Тот и Пралайа, които са в постоянен екстаз и сливане.*

Синтезът на двама обаче е една бъдеща мечта на ***падналото*** *човечество, още неосъществена от никой. Тайната е в това, че към двойката се минава през Адам Амон. Без неговия съвет и пример, двоичен синтез е невъзможен. Представен в третото измерение, той е удивително прекрасно съчетание от един илухим и две алохимки. Понеже всичко се проектира и в по-долните светове, в духовния свят той е съчетание на един мъжки херувим и два женски серафима. Периодично обаче, Адам Амон се превръща в тази, която знаете от легендите като Лилит*[1] *(виж пояснението накрая – б.п.). Тогава тя представлява един женски алохим, прегърнат с два мъжки илухима. На ядрено ниво, той и те се проектират като определени групи от елементарни частици; на атомно и молекулно, на първо място* ***водата*** *е перфектната форма на тяхното съществуване.*

Всичко живо се дължи първо на водата. А водата е свещен брак между два водородни херувима и един кислороден серафим. Всички атоми, молекули, съединения, органи, системи и пр. - от дъното на микросвета до безкрайните бездни и острови на супервселената - представлява стабилни и динамични съчетания от различни по брой същества. Ако поповете и родните ви можеха да присъстват при създаването на света, те биха обявили ***първо*** *водата в аморалност и биха се помъчили да завържат стабилно един водороден атом с един кислороден, което е невъзможно. И* ***това*** *съществува в химията и в живота, но по съвършено други закони. Ако съществата се опитат да пият от такова съчетание, веднага ще умрат.*

Постигнатата хармония, обич и любов между повече от две същества води до подмладяване и безсмъртие, в случай, че тя не е само една приятна душевна констатация, но и начин на живот. Отделни проблясъци на безсмъртието се явяват тук-там в историята на човечеството, и това се вижда от космични разстояния. Но те обикновено угасват веднага, понеже обвеяните от безсмъртието продължават да пазят териториите си. Свободните космични човечества са безсмъртни, понеже в един ден, седмица или месец, в един дом остава единият от двата водородни атома, а в следващия – другият. Тримата са пак неразделни, но тук се спазва законът за фазовото завъртане, при който, периодически, единият излиза навън. Тогава и децата стават безсмъртни и неуязвими от никакви нещастия и болести, защото семейният дракон, при такова освежаване, се разпада само за два-три месеца. Жълтите, мътни кубчета от астралната урина на ревността и черният цимент между тях от упоритостта на егото се разтапят интензивно, при ритмично и периодично отсъствие на един от рисковата група[2].

Наистина, човешките агрегации са едни от найрисковите групи на Битието. Те си уреждат бита, но човешки бит и Битие са две различни реалности. По-

точно, човешкият бит не е реалност, понеже прави хората отвратителни в очите на разумните цивилизации.

Преди да зададете нов въпрос, искам да допълня нещо много важно. Проучете въпроса за затворените и отворените тройки.

Съществуват Божествени, но съществуват и адски затворени тройки. Подавам тази тема само за размисъл. При адската затворена тройка, по подобие на затворените етноси и кръвосмесителни бракове, става израждане на групата поради взаимната ***известност*** *на елементите (интимността им е известна и на други, освен на Бога. Даже и един човек да узнае за интимната им връзка, дори и да е най-добронамерен, тя е осъдена на провал – б.п.). Ревността може да отсъства, взаимната обич е налице, свободата е постигната, но липсва елементът на* ***неизвестност****. При отворената тройка, дори и да не става дума за "гостуване на втори трети", още от самото начало трябва да се заложи съзнателно елементът на несигурност и неизвестност, кога точно отсъстващият е сам или е с другия. В адските и човешките двойки, отсъствието е синоним на предателство и затова еволюционно по-слабият преследва с мисълта си партньора, докато го убие с отрицателна мисъл. В такъв случай, не бива да се издава къде отива близкият, понеже мисълта на ревнивия ще се насочи и към другото същество и ще съкрати и неговия живот или ще му причини ред страдания и нещастия. Затова, основната причина за нарастването на гробищата през последните осем хиляди години е опитът да създавате своя химия, немислима дори за Божествения Абсурд.*

При затворената тройка, да предположим, вече не летят мисли и чувства, отровни стрели, но радост, щастие, благословение. Излезли сте от робовладелския и феодалния строй, в който живеят другите. При известността на третия обаче съществува опасност от отправяне на силна любов към него, което все още е форма на лично, а не на космично чувство. Съществува и опасност от подсъзнателно продължаване на астралния и менталния

контрол, с надпределни усилия тройката да си остане затворена.

18,59ч.

- На мисловния въпрос на един от присъстващите бе отговорено, че до 4 дни ще му бъде изяснен. На същия му бе казано, че до 8 дни ще му се случи нещо, за което той трябва да бъде подготвен - и "да му бъдат отворени бентовете".

- Възможно ли е в един живот да се постигне съвършенство, без натрупан цялостен опит и еволюционни качества и материали?

19,06ч.

*- "Невъзможното за човека е възможно за Бога". Ако в статуса - космическото досие на човека до този момент - най-великата математичка на трите вселени Пралайа, която е и най-грижовната Майка, е фиксирала пределните възможности на едно нейно дете, само **Бог** е този, който може с един замах от тази глина да създаде шедьовър!*

*Единственото условие, за да може Бог да направи това и да се излезе от статуса, е готовността на съществото да стане едно с **Бога**. Докато някой поддържа статуса – да бъде едно със **себе** си, едно с **любимия** си, едно с **вярата** си или **йерархията** си, - той все още не може да бъде едно с **Бога**. Това означава абсолютна вяра и готовност да съблечеш всичките си дрехи, обличани през вечността, и да останеш гол пред Създателя си, Който може с две риби и пет хляба да нахрани няколко хиляди души. Така и от твоя статус, без никакъв опит и материал, събран в миналото, Той може да сътвори в един миг елохим, равен на Него. Щом от камъните може да направи чада Божии, колко повече от едно разумно и любящо същество Той ще е способен да сътвори шедьовър!*

*Затова повтаряме: мисълта за себе си не е мисъл за Бога. Мисълта за ближния е **наполовина** мисъл за Бога. Мисълта за всички е **три четвърти** мисъл за Бога. Когато мисълта за ближния и мисълта за всички се превърнат в два вида действие и тези действия почнат да се редуват, тогава Бог промис-*

ля и лично за теб.

- Може ли да се даде точният азиент на А.Д.А.?

- Асцендентите, които изчисляват повечето астролози, са неверни, но почти веднага почват да действат, понеже са "егрегорни". Ако астрологът е от Бялата ложа, а не от Черната, неговата астрологическа измислица действа за добро и можете само да мечтаете да срещнете такъв приятел и мъдрец, независимо дали ви гледа на звезди или на ашици…

В случая обаче азиентът, изчислен от Д., е уникално съчетание от интуиция и опит, и той съвпада с един от реалните еволюционни асценденти на Йолин (името се даде в $19^{ч}25^{м}15^{с}$ - б.п.) – холиада от Регул. Същевременно, може да опитате и с третия еволюционен азиент в $22^{o}35`47.36"$ в Стрелец. Изключително важно е да се поддържа действието на азиента, изчислен от първия астролог на Ехнатон. Някои от вас трябва да коригират представата за изгряващ знак Орел, трети деканат: той дава често съвършени профили, подобни на асцендент Лъв, а в някои случаи и с по-тежки, изгърбени носове, като Овен и Козирог. Това е, защото зодиакът не е само дванадесеторен, и на това място в този знак се пада друг знак и някои звезди там променят структурата на известния ви Скорпион.

---

1 Най-вярна е интерпретацията на Анатол Франс в уникалния му разказ "Дъщерята на Лилит". Заради подобни концепции, той е бил отлъчен от църквата. За него този велик и прекрасен образ не е "дяволица", както счита и съвременната упадъчна астрология, не познаваща езотеричния ключ на Талмуда и действителната история на Лилит. Тя е първата жена на Адам, която е невинна и безсмъртна, понеже знае какво е Любовта и не обича само един човек. Тя е от тайното Братство на Безсмъртните някъде на изток, и през няколкостотин години се телепортира там, където има човек, узрял за Любовта. Можете да си изтеглите аудиоизпълнение на този разказ от http://dox.bg - влизане с име anhira и парола nostran

2 И наистина, много по късно, във филма "Великата тайна на водата", ние видяхме това периодично излизане на всеки един от елементите на водния кристал (кълстър) и заменянето му с друг, идващ отвън.

26.VII.135(1999)
Велико Търново

ШЕСТОСТЕННИЯТ КРИСТАЛ

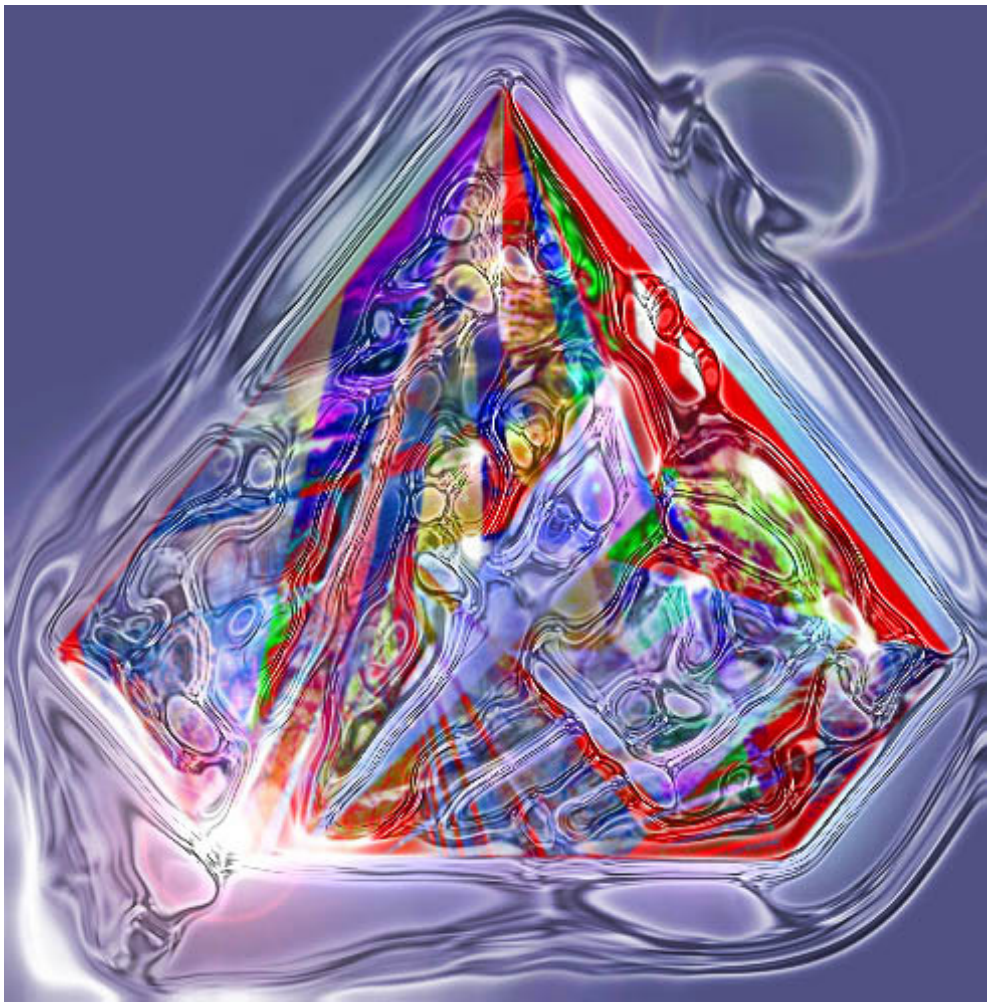

- Може ли да се каже какъв е съставът на конкретната тройка, за която питаме - кой какво същество представлява в Битието?

21,23ч.

- В момента предстои трансформация и на тримата: двамата минават с по един йерархичен чин нагоре поради смирението си, а третият слиза в хо-ливселената, едновременно на 12 клас-нива от съ-вършенство и милосърдие.

Докато не се установите на новите си пози-

ции, не може да се каже точно какви сте станали. Когато често говорим за това, че някой бил херувим, серафим, божество и пр., не бива да се забравя, че това са само тънки научни конкретизации, свързани с вторичния произход на монадата или изработеното ѝ тяло в момента. Никога не забравяйте, че това са само доминанти за по-голяма яснота, но те не са решаващи. Съществува реална опасност по-неинтелигентните приятели да се идентифицират с някой йерархичен чин или някои свои знаменити преражданя, само защото им са съобщени от някого. Даже и когато това е вярно, подобни изтъквания и самоизтъквания говорят за силно тщеславие и непознаване на истината, че човекът в потенциал е най-съвършеното подобие на Бога. Ето защо, да ти е драго че си ангел или божество или някой светия и гений от миналото, е все едно да си ръкопляскаш като възрастен за това, че някога си завършил успешно трето и четвърто отделение…

Въпреки че се очертава всеки от тримата пак да има по едно доминантно, най-развито йерархично тяло, сега вие се съчетавате като ***човеци****. Това още никога не е правено от никои ангели и божества в историята на Битието, и затова всички създания Божии очакват с трепет какво ще се роди от една такава връзка.*

За домашно или за размисъл, хайде сега пак да помислим: с какво човеците се отличават от ангелите и боговете, след като съдържат в себе си всичките им тела, класове и йерархии? Защо съчетание като това между човеци е невъзможно за всички останали същества, дори и за седящите отдясно на Бога? Какво имате в повече от тях?

За единият от вас, комуто на Рила ще празнуваме празник, се дава това, което той сам се осмели да вземе – пламък за искрата му Божия. Замъждялото светило е запалено! Това означава много рядък случай на тотвселенско пробуждане, откъдето идва и потокът от поезия.

- Какво означава "слизане в холивселената едновременно на 12 клас-нива от съвършенство и милосърдие"?

- Духовните хора се изкачват, а Божествените слизат. За духовния човек не само съвършенството, но и милосърдието е висок връх, който се постига с големи усилия и съзнателна работа над себе си.

Божественото се отличава със слизане, със степени на саможертва. Илухимите и алохимите слизат на скокове, но последователно: едните във времето, другите в пространството. Казано по друг начин, едните овладяват низините и пропастите на ***обичта****, а другите слизат в долините и в равнините на* ***любовта****, където зреят сладки плодове. Елохимите обаче и елохимната същност на човека, когато реши да се самоограничи и пожертва, е способна да слезе едновременно на шестте нива на съвършенството и в шестте трепета на милосърдието. Това е много красиво! Когато един елохим стори това, той се превръща в пирамида от диамант, с една основа и пет стени. Основата започва да излъчва Самоотдаване, а стените – едновременно Разпознаване, Спонтанност, Приласкаване, Нежност и Пламенност.* ***Това*** *са петте флуида на Божественото съвършенство, а те произтичат от пет еманации, самоизлъчвани радиално от центъра.*

Шестата - или първата, която върви перпендикулярно към основата - не е еманация. Тя е взрив навътре, освобождаване от холистичност. Да искаш да си цялостен и да си цялостен - това е равнобожественост в най-обемната форма на Бога. Но когато Той реши да се самоограничи, за да се мултиплицира, тогава слиза едновременно на 6 нива и в 6 трепета, които се излъчват през стените на тези нива.

Пръв е Божественият импулсивен взрив, който създава основата на света – самоотдаването. Веднага след това перпендикулярната енергия се връща под 5 ъгъла в 5-те еманации, за които говорихме. Като стигнат до стените на шестостенния диамант, еманациите се превръщат във флуиди. Всичко това е във сферата на ***Изявената*** *Божия Любов и се проектира в олтарите, престолите и дверите на човека, на Космическия Човек. Когато Изявената Любов се превърне в* ***Проявена*** *- в контакт с Великата*

Разумна Природа, - флуидите се превръщат в секреции. От тук започва строежът на ***съвършения човек, който е любовното единство на Бога и Природата.***

27.VII.135(1999)
Велико Търново

НЕДОЛЮБВАНЕ, ПРЕЛЮБОДЕЙСТВИЕ И ЛЮБОВ

"Толкова много те обичам, че мога и да не живея с тебе!"
(реплика от един филм)

"Непременно искам да живеем заедно, за да мога по-скоро да те забравя."
(реплика от друг филм)

Из беседите на Учителя:

"Представете си, че трябва да посетите хиляда души. При всеки трябва да останете само по пет минути – с малко време разполагате. Има ли право някой да ви задържи повече от пет минути? Нека се радва и на петте минути, които му давам."

"Щом се влюби в някоя мома, момъкът предварително трябва да остави свободна врата в себе си, през която момата може да излезе – т.е. да се влюби в друг момък. Човек се освобождава от своите лични чувства чрез закона на смаляването. Те представляват змията, която го е обхванала и здраво го държи. Когато търси Любовта, човек трябва да отиде при голям извор, който навсякъде тече и дава на всички изобилно. Докато намери големия извор, той ще ходи от един извор на друг, ще обиколи всички по-малки извори. Ако търсите извор, който тече само през едно място и дава вода само на един човек, вие сте в стария живот още, в старите закони. Според законите на новия живот, вие трябва да знаете, че силната енергия протича от много места и дава живот на много същества; слабата енергия протича от едно място и дава живот само на едно същество."

"Бъдещото семейство ще се отличава коренно от сегашното. Майката ще бъде налице, а бащата ще бъде далеч от семейството си. Той ще се явява един път в месеца като гост, като приятел. Като дохожда между тях, той ще им носи нещо ново. Те ще го очакват с радост и нетърпение. Стане ли въпрос за баща им, те ще имат в душата си свещен образ за него, без да го познават. Като не го познават, те ще се стремят към него, ще чувстват желание да го видят, но и като го видят, пак няма да знаят, че този, когото наричат

"приятел", е техен баща. Това, именно, създава в тях импулс към живота. Майката пък, която е в постоянен контакт с децата си, ще се ползва с голям авторитет между тях."

6,10ч.

- По всичко личи, че има и друго значение на думата "прелюбодействие", а не само онова, което му е придала черната ложа в религията?

*- Прелюбодействие **съществува**, и то е да любиш повече същества в един живот, отколкото ти е определил Бог. Например, определено ти е да озариш и осияеш с любов 8000, а ти добавяш още 2000, които при това са без искра Божия. Тия 2000 ще те оберат, ще оберат и ония 8000, които са ти обещани и определени от Бога.*

*- От вчерашното осияние или одеяние става ясно, че да обичаш едного повече или по-дълго, отколкото е определено, е също опасно. Не може ли това да се нарече "пре**оби**действие" (от "обич")?...*

- Любовта и обичта са вечни извори и никога не е възможно да им кажеш "спри" и да не умреш. Хората умират от недолюбване и недообич, а не от преизобилието на Бога в духа и душата си, във взаимоотношенията си. Бог ти е определил някого да го обичаш и да те обича в този живот, но ти помяташ обичта и кюртираш сърцето си, защото не можеш да приемеш да не си единствен за него, и това да продължи до смъртта ви. Като видиш, че нямаш шансове да го хванеш и той да стане безсилен в ръцете ти, ти си забраняваш да изявиш и проявиш обичта си към него и хващаш душевен рахит. Това именно ражда каменното лице, бръчките между вежди и бенките и брадавиците по кожата ви. Вътрешно почвате да се разлагате и изсъхвате само за 20-30 години.

Напротив, "преобидействието", както го нарече, удавя обекта на обичта ти от прекалено въздишане по него или прекалено присъствие и грижи - и

един ден обичта ти блатясва и се вкисва. Тогава и близкият ти става постоянно вкиснат и почва да не му се живее. Тайно, подсъзнателно, той иска и ти да умреш или да се махнеш някъде завинаги - и рано или късно това става. Престъпното стреляне в ближния с обич в упор в продължение на години, дори и когато сте влюбени тайно, е особен вид илухимна вина и се нарича "вампиризъм". Ето защо, прекаленото действие на вторачването продължава живота на жените и убива бавно съпрузите и обичните, които са станали жертва на блатясването. Значи, душевният рахит и блатясването са двете крайности на егоистичната обич. Блатясалите се покриват с астрални лиги и никой не иска да се допре до тях.

- Какво е лечението на тия душевни болести?

- Те всъщност не са душевни, но астрални - болести на сърцето. Душата и духът не боледуват - те отсъстват, когато ги малтретираме. От тяхното отсъствие се пораждат сърдечната скръжавост и сърдечните наводнения, които са еднакво опасни.

*Голямо нещастие е да попаднеш на човек със сърце, начупено от сърдечна суша или разплуто от агресивно "преобидействие". И в двата случая ставаш жертва на паднал херувим или илухим, който мисли само за себе си. Често наводнението прилича на истинска обич, защото имитира спонтанност – единия от синонимите на Бога. Това обаче е бурята на егоизма, която се нарича "**човешко** влюбване" и преминава само за няколко минути или дни, най-много за няколко месеца. От нея остават само локви и мъртви морета, в които повече не се влива нищо. Тези локви и мъртви морета или блатясват, или ви излизат солени в живота, а в спомените и песните на плебейството се превръщат в сълзи, пълнят хладилниците с алкохол, а дробовете – с никотин.*

Любовта и обичта не отпадат, защото имат Божествен произход. Поразсъждавайте над съчетанията "об" и "бо" в думите "обич" и "любов".

31.VII.135(1999)
Бургас - Изгрев

ПРЕДАНОСТТА ПРИСТИГА

Една приятелка от гр. N., дошла в момента край морето, споделя:

"През нощта на 22 срещу 23 септември 1998 година сънувам следния сън: Намирам се някъде в неопределеността, нито на Земята, нито на небето. Не мога да разбера къде съм, но и не се вълнувам много от това, защото където и да се намирам, си говоря с… Луната. Виждам я ту огромна, ту като съвсем малка точка, заедно сме и си говорим различни неща. Тя ми разказва всичко: неща, които не е изричала пред никого досега - неща за себе си, за света, за Вселената, за хората. Информации, детайли, подробности, факти, които просто изумяват. Концентрирана съм максимално, за да не пропусна нито една буквичка и думичка – давам си сметка колко необикновено и важно е това не само за мен…

В един момент към нас идват някакви хора. Струва ми се, че не бяха много, но не съм сигурна - и Луната веднага, моментално изтри от съзнанието ми всичко от нашия разговор. След като хората ни отминаха, аз я попитах защо постъпи така, а тя отвърна, че така е правилно. "Хората – каза тя – тълкуват и използват твърде неправилно и малкото, което знаят за мен. "След това започна отново да ми говори, но този път всяка информация беше определено ниво, което аз трябваше да науча и запомня много добре. Луната ме изпитваше

строго и взискателно доколко съм усвоила това познание, и едва тогава преминавахме към следващото ниво. Мисля, че нивата бяха седем. Когато свършихме с последното ниво, Луната и безкраят наоколо започнаха да говорят със спираловиден глас. Неговите вибрации ме понесоха и, говорейки, ме издигаха на следващата витка на спиралата. Скоростта на завихрянето непрекъснато се увеличаваше, заедно със силата на вибрациите на гласа. Накрая всичко това се превърна в един сноп светлина, който ме изстреля на разстояние и със скорост, пред която светлинните скорости и разстояния са като пълзене на охлюв. Когато се озовах там, докъдето ме отнесе светлината, пред мен отново се появи Луната – неизказано огромна, прелестна, обхващаща целия кръгозор, и нежно ми прошепна – "За днес толкова, утре пак ще продължим"…

24.IX.134г., Бургас

Тази нощ - не зная дали това е продължението, което ми бе обещала Луната - сънувам, че се намирам с един мъж с бяла брада (много прилича на тебе), върху огромна пясъчна повърхност. Не се вижда морският бряг, но не съм сигурна и че е пустиня. Ние сме на границата между пясъка и една горичка. Недалеч от нас има един стълб, от който се виждат някакви жици – черни, - а самият стълб е с някаква форма като голяма буква "М", с "чавка" отгоре. Върху него лежи много красива, смугла жена с прибрани коси, с одухотворено, прекрасно, но страдащо лице и с полузатворени очи. Тя лежи в много странна, неестествена, измъчена поза – двата ѝ крака, полусвити в колената, се подпират на предната част на стълба; ханшът, кръстът и част от гърба ѝ до раменете висят, без да се допират до нещо, а раменете ѝ са допрени на другата част на стълба, като ръцете ѝ държат здраво две големи черни топки. Вратът ѝ е заклещен между две метални пластини на "чавката" и главата ѝ виси силно назад. Жената "лежи", ако може така да се каже, по гръб, гола; слънцето пече ужасно силно и се вижда, че тя е вече на границата на възможностите си. Понякога се вижда как ръцете ѝ се изплъзват и тя аха-аха да падне, но със сетни усилия успява да се задържи. Защото се знае, че ако жената падне от стълба, тя ще изчезне завинаги в Нищото, ще бъде погълната от Небитието завинаги, просто – край… Няма еволюция, няма прераждания. Все едно, че никога не я е имало. Ще настъпи великото, безкрайното, невъзвратимото "нямане"…

Човекът до мен пише в пясъка с пръчица нещо много важно на някакъв непознат език – някакъв вид арабска писменост, от което зависи животът на тази жена, нашият живот и "бъденето"– т.е. да бъде ли Вселената. Но явно не пише точно това, защото пясъкът сам изтрива всичко и казва: "Не е това, не е това, не е това…"

Атмосферата е изключително напрегната, във въздуха се усеща не само липсата на време, но и приближаването на някаква огромна опасност. Изведнъж мъжът до мен, явно успял да се концентрира, започва да пише много бързо - и този път явно е намерил точните думи, защото пясъкът, сега вече до-

волен, не изтрива нищо, докато не го запомни. Напрежението за мен е също огромно, защото информацията е сложна, трудна, всеобхватна. В един миг жената едва успя да се задържи да не падне от стълбата и ме гледаше с огромни, умоляващи очи да ѝ помогна. В този момент откъм горичката се дочуха говор и тропот на копита. Човекът до мен започна да пише още по-бързо и само ме питаше: "Запомни ли? Запомни ли?" И сега вече пясъкът почна сам да изписва всичко и да го движи пред очите ми с невероятна скорост като кинолента, и в същото време усещах мозъка си като компютър, който записва, записва, записва, и скоростта е зашеметяваща...

От горичката се показа малък отряд конници, забулени като бедуини в черно. В последните мигове пясъкът изписа края на това, което трябваше да запомня. Аз погледнах жената и с очи ѝ казах: "Готово! Успяхме!"Тя отпусна черните топки, които държеше в ръцете си, и плавно долетя при нас. Конниците вече почти ни приближаваха, когато пясъкът изведнъж се отдръпна и пред тях се образува огромна пропаст, а нас ни отнесе с огромна скорост, като един пясъчен ескалатор, незнайно къде - където само той си знаеше…

14,31

- Сънищата не са винаги сънища, а нормалният живот на душата в ясновселената. Там всичко е символично, парадоксално и магично. Следователно, не винаги е възможно да се тълкуват такива преживявания, тъй като няма логически понятия и събития, които могат да ги обяснят.

Тъй като Луната сформира и реформира религиите, то Селена - или Мировата Душа - си служи с нея във всички измерения. Сега се наложи съставянето на съвършено ново Свещено писание, но арабският език в съня съвсем не значи, че това е нов Коран. Това е ново Свещено писание на ***ясновселената*** *– послание до всички същества, подвластни на Нейната милост и съжаление. Това писание влезе в душите им като подсъзнателен код, и от този момент нататък предаността тръгна с много по-дълбок и широк обхват. Ще видите, че преданите сега ще изникват на всяка крачка – свършва се със слепотата на сърцето и тъпотата, невежеството на ума!*

Повтарям: не е без значение с кои хора общувате по-често, кои приемате в дома си, кому гостувате за по-дълго. Вашият избор преобразява седемте ви тела - и ако е правилен, ви свързва пряко с Господарите на Битието, с които преживявате

неща, недостъпни дори за богове.

Сънуването не е винаги компенсация или лечебен процес. В Школата на Учителя има и творческо сънуване, равносилно на най-високите и съзнателни действа. В отделни случаи, при правилно спазване на Тройния Ритъм, от един такъв "сън" човек може да се върне подмладен с няколко десетилетия. Не пропускайте да описвате живите си сънища – те сами по себе си са осияния, одеяния и живот. Всеки опит да се тълкуват, дори и от Мен, няма да е по-богат от самото преживяване – може да се хвърли само допълнителна светлина.

Специално описаното преживяване в ясновселената, през септември миналата година, ще бъде възприето от всички Сестри и Майки Божии, от всички Невести и Любими, от всички истински Деви, от народите, съхранили преклонението пред душата и Пралайа. В частност, благодарение на този сън, през 2000-та година в Школата ще влязат седем хиляди напреднали последователи на исляма. Ще ги видите и сред вас. Псевдохристиянството кастрира и изкорми Христовото учение, а ислямът съхрани някои Божествени положения, които могат да спасят света. Става дума за езотеричния ислям, който е отворен за Христовото учение и Словото в новите му измерения.

Ислямският тероризъм на запад не е нищо друго, освен последствие от сатанинското редактиране на Стария и Новия завет. Ако Словото потече свободно и изобилно сред народите и те се поправят, престанат да вярват на търговията с душата и плътта си, тероризмът ще престане.

Сънят, който се описва тук, бе и едно Божествено действо за възлизане на илухими от ултравселената. Те се вселиха в много праведни и чисти души, и предаността сега върви по петите на избраните.

Избраните не печатат и не продават Слово, нито своите пародии на Словото. Има редки изключения, но те се разпознават по това, че авторът остава неизвестен и не се подписва дори с псевдо-

ним. Във всички останали случаи, независимо от ползата, Карма прави отчисления и трупа върху автори и почитатели последствия, които излизат наяве най-много след 5-10 години.

Този сън идва да ви успокои и за това, че написаното на брега на душата не винаги трябва да се съхранява физически. Щом като влезе в подсъзнанието и докосне свръхсъзнанието, хиперсъзнанието, холисъзнанието, такава писменост трябва да се изтрие от паметта ви и материалните ѝ носители, за да почне да действа върху дълбоките ви структури. Следователно, апостолът се превръща в мъдрец, когато се откаже от молива и писалката и престане да мъти яйца пред книги и компютри. Яйцата, които мътят такива "апостоли", съдържат и змийски зародиши, защото змията в човека се храни от седене, а не от ходене. Но ако ходенето върви ръка за ръка с постоянното приказване и спрягане на думичката "аз", на думичката "ние", такъв апостол трябва да бъде върнат в началните класове на смирението и да бъде приклещен от обстоятелствата.

Разберете, мъдреците, които постигат Просветлението, пишат много малко и почти не говорят. Това обаче не значи, че който говори повече, е винаги ***под*** *мъдреца. Мистикът, магът, Учителите и сам Учителят понякога говорят много, въпреки че са по-горе от мъдреца; но това, което говорят, е плод на явления и светли чудеса.*

15,11

13.VII.135(1999)
Бургас - Изгрев

ДУХЪТ НА ПОЕЗИЯТА

В последните одеяния бе казано за една приятелка – майка на два прелестни ангела, - че сега, през август 1999 година, на Рила Небето е подготвило специален празник за нея, понеже най-сетне огнивото на духа ѝ е подпалило нейната

Божествена същност и тя се е превърнала в искра Божия. Това започна с лавина от стихове, които са се изсипали над нея изневиделица и които текат и до днес. Тъй като те са достойни за отделна стихосбирка, а тук няма място да бъдат поместени, ще си позволим, преди евентуалния отговор от Елма, да ги предадем синтезирано в нещо като поезия в проза. Тази приятелка силно желае и моли нашия Учител да ни поговори за поезията.

Ето какви бурни и прелестни промени и вълнения преминават през нейната очарована душа:

Тя си задава въпроса, какво е открило прекрасното цвете в нейната изстрадала душа, какво е намерил вятърът, за да изсипе в нозете ѝ семената на цветето? За пръв път в живота си тя вижда как от него изведнъж са се разцъфтели милиони и милиони удивителни цветя и как отгоре слизат някакви величествени Небесни Жени, придружени с безброй елфички, които я обсипват с небесна красота. Невиждаща, нечуваща, но зряща, винаги сама сред множеството, душата ѝ сега искри - раздава и изпраща по всички страни на света покълналите семенца на своята душа.

Ето, появил се е Някой – Бог, ангел или човек, - който я поглежда и тя се изправя и застива от необичайно силно чувство. Душата ѝ се стаява щастлива, по устните ѝ минава нежен полъх, сърцето ѝ се забулва в странни и неземни облаци от мечти. Тя притихва, смалява се като елфичка и онемява, очаквайки нов нежен порив, а когато се събужда е потресена от това, че по света все още има хора и същества, които са безчувствени към любовта.

Тя зове някого в рая – раят за пръв път е отворен за тези, които обичат, и той ги мами в безкрайността. Вратата за пръв път се е открехнала тъй нашироко и някой пристъпва плахо към нейната душа и тя се надява, че това ще се повтори.

И започва да шепне на тази душа - а заедно с това и на всяка душа, която Бог ѝ изпраща,- че независимо дали е близка или далечна, дали е истинска или само блян, дали е звезда или свети с чужда светлина; дали е бледа морска пяна или даже птица без крила, нейното сърце я приема да стане светилник в душата ѝ. В съня си тя вижда една звезда, която пее и я вика – звездата иска да ѝ покаже странни небеса, където слънцето никога не залязва...

И духът на тази щастлива приятелка, чиято същност е пред подпалване от светилника на Господа, не се поколебава нито за миг да се слее със звездите! А когато се събужда и вижда колко много нещастни и слепи за любовта и истината има около нея, тя решава да се върне от небето, за да топи ледовете в човешките сърца. И словопадът не спира:

"Синьо време във синьо пространство… Изумрудени облаци спят… Две ръце са обгърнали нечии длани. Две очи за пръв път са се пробудили не само за небесната красота, но и за прелестта на материята, на природата, на плътта, създадена от Бога. По всичко личи, че фитилът ще се подпали всеки момент, понеже съществата с искра Божия, дори и пред подпалване, се отличават със спонтанност – те не са в състояние да си задават въпроса, дали една красота, дали една обич е безплътна или земна. Просто се унасяш, всичко изчезва, днешният и утрешният ден се сливат в един миг – настоящия. Даже песента на безкрая замлъква, стъписана от чудото на две същества, които сливат устните си и превръщат Битието в поезия… Любовта е незабавен отклик без замисляне и без думи – само една дума да отрониш за нея, тя изчезва и на нейно място се настанява скръбта.

Но колко е тъжен все пак животът, когато всички наоколо спят и не забелязват трепетното сърце, което се е пробудило в мрака! Очите ти се наливат със сълзи; душата ти сред тях, забулена в мечти, стои и чака някой да се събуди от човешкия или ангелския си сън и да отвори вратите си. Ето – пропява славей, листа от хиляди дървета прелитат и кацат край теб, но вратата на спящия е все още плътно затворена... Очите ти вече са пресъхнали и не могат да плачат, а мечтите са се сгушили в мрака, самотни и безпомощни. Един слънчев лъч случайно докосва сърцето, то трепва и през него преминава цяло ято прозрачни птици... Поглеждаш към небето и отново се връщаш горе в бащиния си дом – самичък, скръбен, смъртно уморен от безплодно чакане.

Разбираш, че съдбата на рицаря и героя е велика, но стратегията на живота предвижда още по-висок връх: точно защото си отритнат от всички, да се посветиш на всички. В това посвещаване тъгата не престава и сърцето страшно боли, защото заспиваш недокоснат, люлян и разтърсван от неосъществени копнежи. Но ти вече служиш на всички, отдаваш се на всички, без да знаят, че не получаваш и една милиардна част от това, което им подаряваш. А този, единственият, за когото копнееш, макар и все още смъртно спящ и със затворена врата за тебе, и този път няма да усети как душата ти преминава през стаите и отива при него, влиза във съня му и притихва, оставайки с него завинаги - без мисъл и надежда за отплата, без определяне на условия и цени.

Нищо, че избраният е в дълбок сън! Все пак, не е малко да усещаш волния вятър в косите си и дивия бяг на нозете си. Макар и спящ, той е тук, ти го виждаш, има го. Модрата небесна глъб те отнася като вълнà, но сърцето ти не престава да пее, от дланите ти струи живот, а устните ти дарят нежна целувка и благословение за спящите. С огромен замах, животът те понася на крилете си, сърцето ти пее кротко песен за разбиране, прошка и любов, душата ти свети от чистота. Дали си мъртъв за любовта или си жив мъртвец, няма значение: аз се спрях при теб, погледнах те, прегърнах те и те намерих.

Вече не мога да крия, че имам сърце! Вече не мога да спи-

рам душата си да плаче! Скъсах си ризата и завинаги я хвърлих в бурното море; дивна и приказна, тръгнах нанякъде… Нека бури люлеят до земята дълбоките гори; нека падам и ставам, разтреперана от чакане. Аз все пак дочаках своята утрин – утринта на любовта без очакване, на любовта, която се саморазлива. Затова слънцето ми изпрати своите дарове. Скитах се като луда и се борих до смърт с тъмния мрак, взрян хищно в моята хубост. Но аз разбрах и реших: чужди и свои аз вече не деля: всички дарявам – и после изчезвам в безкрая си…

Любов... Толкова много Я търсих, толкова много Я чаках – забравих да броя дните! Все се надявах, че ще Я срещна някъде по пътя си, все още Я търся, но най-накрая завинаги разбрах: точно в това вечно търсене е моята нещастна и щастлива съдба.

Ето, слънцето пак поглежда в моята самотна стая, смее се на глас и вдъхва в сърцето ми нова надежда. А аз лежа, прикована на кръста на леглото си – пронизана с огромен, нажежен клин през средата на гърдите. Но ето, изведнъж на балкона запя славей и аз зърнах на хълма сватбената дреха на един люляк… Сведох глава и изплаках пред тях безкрайната си мъка - и усетих как те за миг ме облъхнаха с радост.

Не виждаш ли петънцето от злато, капнало от моята душа върху твоята дреха? Не, не се опитвай да го чистиш, на него ще му стане мъчно! За него не е важно дали дрехата ти е изцапана или искрѝ от чистота. То сега се е спряло на теб. Аз виждам как се мъчиш да го махнеш, мислейки го за петно, но днес с радост забелязах, че то все още лее златиста светлина от ревера ти…

В утринта на безкрая някой идва да откъсне от душата на вечността две цветя от сълзи. Ти стихваш - и мълчиш.

Изведнъж сноп от светли, брилянтни лъчи, облива сърцето ти и го открехва за отклик. О, вие, хора, които не познавате сърцето ми! Не знаете ли, че най-прекрасните музи мечтаеха за него и богини забравяха своите богове, потресени от огромната му жажда за любов? Ето, в този миг, когато си мисля за теб, всичко нежно, добро и прекрасно във вселената засиява от радост и се превръща в един единствен трепетен вик – онзи, същия свещен вик, в който са се родили и се раждат всички звезди и с който всички слънца се опитват да докоснат лика на Всевишния!

Само децата, единствено децата - независимо дали са на една, на хиляда или на милион години - са способни да се спрат до невинния и да го погалят. Така и мен един ден ме помилва едно Божествено дете, но аз не мога да ви кажа дали това бе насън или наяве. След няколко години или вечности това, същото дете, дойде и ме прегърна, помилва ме, и аз го познах. Времето изведнъж полетя като стрела с такава сила и бързина, че споменът за този чуден миг отлетя назад като вихър. Отлетя, но остави сърцето ми будно завинаги. Ето, сега вече прегръщам всеки спрял до мен, погалвам го и отминавам. Няма значение дали онова беше само сън, но то никога няма да се изкорени от бездната на спомените ми!

Защото от този спомен, от тази единствена реалност

небето засия в дивен танц, безсмъртни облаци политат на всички страни и започва роенето на световете! Всички минали епохи оживяват като на длан и сърцето ми бие заедно със сърцето на Вечния, преизпълнено с чистота. В тишината аз виждам как минало и бъдеще се сливат в едно. В тази кристална тишина няма нито един, който да търси отплата, понеже светлината не може да търпи и най-малкото петънце. Изведнъж разбирам, че доброто зрънце, с което всеки от нас е изпратен на Земята, чака с всичка сила да покълне и да се раздаде на другите. Когато всички се събудят и осъзнаят, че това е смисълът на живота, че това е самият живот, тогава в един миг светът ще се превърне пак в приказка – ще стане истински и реален и всички ние ще бъдем Пепеляшки, намерили своите Принцове.

Тогава ще попаднем в едно огромно море от любов, където всеки сам се учи да плува. Прочели сме дебелите книги на Мъдростта, ръкували сме се дори с Истината. Но никъде няма учебник на Любовта.

Всичко това може да стане само в мига, когато погледите не се разминават. Когато равният ритъм на сърцето пропадне някъде вдън земя и то полудее. Когато в главата ти не е останала вече нито една мисъл. Точно тогава, за пръв път в живота си и през цялата вечност, ти започваш да пишеш самичък най-безценната книга на света. Буква след буква се нижат сами, на теб ти става леко като на птица и очите ти пронизват вечността. Изведнъж откриваш, че не за пръв път пишеш такава книга. И тогава духът ти започва да плува като спокоен гигант и през най-ужасните бури и вълни в живота.

Пред очите ни се изнизват всичките ни животи във все още спящата вселена и ние виждаме, че това са животи на влюбени птици. Все летим и летим из безкрайния свят, изтъкан от жарки копнежи и сплъстена тъга. Копнежи за душите, които все още ни търсят - и дълбока и страшна тъга, че все още не сме ги намерили на тази Земя.

В редките случаи – може би веднъж на милион години – ние се пръсваме от щастие, когато се слеем с душата на любимия. Тогава душите ни политат на всички страни като милиарди птици и ние усещаме как дълбоко в сърцето ни изгрява огромно слънце.

Виждаме как нашето сливане, преодоляло греха на студа и отчуждението, мигом предизвиква безброй сливания на други двойки души, пораждащи морета от неописуема красота и сливащи се в обща, заряща светлина, с нашите слети души. От пепелта на старата вселена се явява и полита огромна, нова Жар-Птица.

В мига на отдиха от тази безкрайна светлина и любов, от висините на света аз видях всичките си животи като безкрайна, блестяща броеница. Видях всичките светци, с които се бях срещала – светци, които бяха зачитали всички закони, написани от велики и умни предци, - и все пак не видях в очите им нито благост, нито радост, нито щастие.

Видях как се родих веднъж в дома на кралица и бях красиво и нежно дете, с невиждана хубост и с криле на птица, и

раздавах обич на принцове и на крале – но душата ми никога не престана да плаче за нещо истинско, неизказано и голямо.

Сред рой от безмълвни, нечути от никого песни, след множество съществувания, в които отварях врата след врата, аз изведнъж се видях на небето по-ярка от много звезди и планети, защото Някой ме дари с красива и безсмъртна душа.

Да, душата става безсмъртна, когато вече не ѝ е трудно да носи любов от всемира и да раздава обич на много сърца. Не, вече не мога, не искам с теглилка да меря кой колко оставя и колко е взел! Защото вече се разтворих и бисерът ми грейна сред морската шир. Слънцето е високо в зенита, вятърът стихна и се вслушва в моя вик. Макар и да съм бледо подобие на океана, макар и до този момент да стаявах дъх в хиляди подмоли, сега аз съм бисерна мида! Открехнах се докрай. Макар и все още недооценена и неоценена от никого, облаците ми казват, че са огрени и опиянени от моето розово сияние.

Спя и сънувам – или може би това е самата истина? Летя в безкрайни висини, в океан от щастие и нежни ласки и изведнъж, незнайно как, ти си полетял до мен и небето гърми и прелива от химни за това, че си се събудил!

Летя на всички страни заедно с тебе и те питам: искаш ли да влезеш в моя сън, в който цари вечна светлина? Там, където слънцето никога не може да залезе? Където аз никога не съм сама?

Там твоята душа е странно цвете. А може би – усмивка? А може би самата нежност и доброта? Не знам… Знам само, че ние всички там дишаме обич и че аз присядам до тебе, бяла и загадъчна като снежна планина, и ти пея песни през нощта – песни за всичко, за което съм копняла през вечността.

Наистина, ела във моя сън! И, може би, преди да загубиш съзнание от уханието на безброй цветя, ти ще видиш и самия себе си – едно голямо, бяло цвете, стаило се на дъното на душата ми. И дори ще можеш да се помилваш…"

Ето каква Ниагара от вълнения е посетила тази скъпа, мила и прекрасна приятелка! Какво е това: поезия, музика - или парад от неземни сънища? Някакво високо посвещение на

една човешка душа, озовала се в преддверието на Космическия Океан – или неудържимите фантазии на влюбения? Ние сме дочували такива отгласи само в поезията на Рабиндранат Тагор, на ливанския пророк Джубран Халил Джубран и в изумителните видения в "Драмите на Тод" – един феномен на българската духовност и най-висша поезия, препоръчван от самия ни Учител. Може би донякъде и в словото на Н. Райнов лъха такава космичност и духовна широта.

Би ли искал сега нашият Приятел да ни каже нещо за поезията?

11,57

- С този най-висш дух – Духът на Поезията – можем да общуваме само в пълна тишина и на голяма надморска височина. Прозата, хаосът, безвкусието, плебейството и всякакъв шум са смъртни врагове на Поезията и затварят Божественият свят, тъй както го затваря само безлюбието. Души, пребиваващи във влюбеност и поезия, са ранимо от прозата и се гърчат, когато са принудени да живеят по градовете ви.

*Освен това, Поезията се **живее** - пише се и се пее само от време на време. Нашият висш живот в света на Любовта и в Школата на Всемирното Бяло Братство рядко слиза на Земята - засега вие присъствате горе само в сънищата си. Това е по-реален живот от всичко останало, а на Земята той слиза, само когато има обич и любов, когато няма разминаване.*

Ето защо, препоръчвам всеки, който пее в сърцето и душата си, да разкаже нещо за своите сънища, да потърси стихове в дълбините на човешката култура или сам да напише нещо необикновено. Като съберете всички тия разкази и материали, може накрая и аз да ви разкажа нещо – повече със събития, по-малко с думи...

Обещаното за тази година, още в зорите на века ще се изпълни! Това е неизбежно. Сега имате шанс да се изпълнят всичките ви благородни и чисти желания – дори и най-непостижимите. Достатъчно е да признаете истината пред себе си - и Бог ще чуе молбата ви.

Тъй като свободата е едното крило на поези-

ята, то без вътрешна и външна свобода вие не можете да бъдете щастливи. У когото видим вътрешна и външна свобода през това лято на Рила, на него ще дадем всичко.

Другото крило на поезията е нежността, тишината, приласкаването. Когато ги сътворите, Поезията прави завой в Битието и идва при вас. Ако сте я извикали с вътрешна свобода и даване свобода на някой друг, тя прави завой в обратна посока и пак каца при вас. При това положение, тя ще ви се представи с най-красивата си дреха – дрехата на парадоксите и абсурдите. С тази дреха се обличате и когато живеете насън, за да не погине душата ви от човешката проза.

Щом постигнете поезията като начин на живот, вие изчезвате пред очите на всички и почвате да се появявате само там, където има нежност и свобода.

12,17

13.VIII.135(1999)
Бургас - Изгрев

НОВИЯТ НЕБЕСЕН РОД

Диана Вандерберг, Холандия
Космическото Дърво на Живота (1976)

16 Jul 1999 19:43:21

"Здравей, ...!
Вчера, в I лунный день, в лунный час мне приснился сон,

что я получила от тебя письмо. Вынув письмо из конверта, вдруг увидела, что оно выглядит как небольшая книга, которая становилась толще, по мере чтения. Я открыла наугад - на странице были наклеены напечатанные ярко-синим шрифтом твои стихи и отрывки из осияний под разными псевдонимами. В сильном волнении, я перевернула страницу и увидела странную разноцветную схему и текст, в котором говорилось обо мне и об А.; были названы имена (свое я не запомнила, а его узнала по имени из Ж.Л.О.), галактики, звезды. Схема была похоже на генеалогическое древо.

Плача от волнения и предчувствия, я листала страницы. Так же было сказано и о К., и о тебе, и еще что-то. По ходу чтения, все имена вдруг вспыхивали, высвечивались яркими, лучистыми красками, искрясь и сверкая, словно вода на солнце. Я искала о тебе.

Это было потрясающее ощущение восторга, чуда, нежности!"

- Може ли да се надяваме за коментар от нашия Приятел: какво искат да кажат на Г. от Москва чрез този сън - и въобще само сън ли е било това?

16,34

- Имената на избраните са написани в Кристалната Книга на Небето и на Земята! Вие, които се лишавате от всичко и страдате заради Словото, вярвайки в него безпрекословно, няма повече да живеете в старите предели. Жертвите ви са написани не само с букви, но и с жива Христова кръв в аналите на Битието.

*Ето защо ви давам пълна свобода от сега нататък да правите каквото си искате: и да е имало дългове, отпадат. **Ето** как се отблагодарява на приятелите си онзи, който има силата да раздава живот и амнистии!*

Наслаждавайте се на плодовете на живота с пълна сила и раздавайте и вие свобода и щастие, според мярата на отделните човешки сърца, повярвали във вас и чрез вас в мене – в онзи, който раздава милости и неочакваности.

*Вие и новите души, които ви обичат и любят, ставате **родоначалници на Новия Небесен Род**!*

16.VIII.135(1999)
Рила

СРЕЩА С ЕДИНСТВЕНИЯ

13,45 ч.

- Дава се възможност на Елнира да избере дали контактът да бъде само със Слово, дали само с Дело, или с Живот. Има възможност контактът да бъде и със Слово и Дело; и със Слово, Дело и Живот.

- Останах без работа и искам да попитам ще си намеря ли работа, но такава, че да служа на Бога и същевременно да си изкарвам прехраната?

*(Отговорите в началото са в синьо, а не в червено, понеже са **преразказ** на осияние - затова думите на Елма трябва да са написани по този начин):*

- До 5 седмици - по най-благоприятен за тебе начин, в зависимост от това, какъв избор ще направиш във връзка със свободата, която ти се даде току-що. Ще бъде благоприятно. Ще ти го предложат, но в зависимост от твоя избор и неговата реализация, ще има по-малка или по-голяма сходимост между професия и призвание. (Обясни се, че желанията на духа и душата й трябва да имат реални еволюционни предпоставки, понеже инак умът и сърцето или житейската ситуация няма да ѝ позволят да се надскочи – б.п.) Ако това се окаже реално, ако най-интимните и дълбоки копнежи на душата ти и на духа ти се окажат изпълними от дадената житейска ситуация и твоята степен на еволюция, тогава ще има сто процента покритие.

Твоето космическо призвание, на което си способна само ти, като монада или искра Божия в целия космос, е да снемеш на Земята понятието, представата и работния модел за човека като "хомо-аманс" (човек на любовта). Това е една изключителна привилегия, защото други същества имат задачата да реализират човека като хомо-сапиенс. Истинският хомо-сапиенс няма нищо общо с рационалния човек, защото рационалният човек още не е разумен. От Божествена гледна точка, човек днес дори не е рационален, защото това, което изглежда умно и практично, полезно в очите на съвременното човечество, е изключително глупаво в очите на Космоса - както в технологичната област, така и в социалната.

Твоята роля в Битието като еднѝна (това е синоним на монада или искра Божия – б.п.) е, първо, лично да проучиш многовалентността и типовете валенции на Човека на Любовта. Твоят дух, ум и разум имат потенциала и многовековния опит - като човек и ангел на много места във вселената - за валентностите на духа и душата.

Още преди 14 милиона години, причинният ти ум осъзна разликата мужду жаждите на сърцето, жаждите на душата и жаждите на духа. Ти си стар бунтар и в ангелския, и в човешкия свят. Въпреки че имаш силата да разграничаваш сферата на сърцето

от сферата на душата и сферата на духа и да ги уравновесяваш, понякога това излиза извън възможностите на твоя контрол, понеже оставаш сама.

В този живот ти се дава възможност да превърнеш мисията си в професия с лечебни насоки и резултати, ако у теб успее да кристализира напълно науката за различните валентности на човешките естества. На практика, това може да бъде организирането на национално и международно общество за гостуване и пътуване без пари на души по сродни влечения и интереси. Консултиране и колективна работа с мъдреци и ясновидци (със зрение от причинно нагоре) ще може да ориентира желаещите по маршрути и домове на техни сродни души, в зависимост от типовете валентности между тях.

Имаш уникалната възможност да мотивираш хората и да им помогнеш да осъзнаят една нова категория, намираща се над категорията "професия" и над занаятчийството и дейностите за препитание. Ако "професия" значи "за признание", твоят дух има силата да въведе нова мотивация и нов термин, отговарящ на понятието "призвание".

- В този живот предстои ли ми среща със сродната душа - или съм имала вече такава?

*- Твоята сродна душа е на Алфа от Касиопея. Тя знае за тебе, вижда те и се мъчи да влезе в контакт с теб. Както във всички случаи, така и при тебе сродната душа се проявява чрез **веригата** сродни души, които имат същата честота и амплитуда като вас. В момента на Земята има 14 основни и 285 периферни любими души от твоята сродна верига, които имат силата да те свържат с твоята сродна душа. В този живот ти си срещнала вече двама от тях. Ако има проблеми, те са от тяхна страна, защото от тях се изисква още по-голяма степен на будност, за да могат да оценят височината на твоята душа и необходимостта да бъдеш напълно свободна, за да работиш с другите души и да се обменяш с тях. Има още шестима в България от четиринайсетте; останалите са в чужбина.*

- Учителят Беинса Дуно казва, че сродните души през всичките си съществувания се срещат във физически тела в 12 кардинални прераждания. На мен предстои ли ми такава среща?

- Както за много ученици, така и за тебе това прераждане е кардинално, защото е преход между вековете. Ето защо, шансът за среща във физически тела - не само за тебе, но и за мнозина - е огромен. Този шанс обаче е математически ***потенциален****. За да се приведе в действие, т.е. да стане това сливане завинаги, би трябвало всеки да разпознае предварително определените му за това прераждане души от веригата и да се обмени и синтезира с тях по начините, определени от Бога. Единствената ни сродна душа е сбор от срещи и обмени с много други души; и ако това не бъде извършено поетапно, съзнателно и с всичката спонтанност, вяра и любов, на които сме способни, срещата с Единствения ще се отдалечи.*

За ада, за човешкия и за ангелския свят, измяна е да се съединиш и обмениш с хора извън физическото или духовното семейство. За Божествения свят и за сродната ни душа, измяна и серия от предателства е ***да не се обменим*** *по нужния начин и в нужното време със съществата, в които предварително се вселява сродната ни душа, за да ни допусне един ден до себе си в най-блестящия си вид.*

Но и в този процес има йерархия. Колкото по-периферни са душите от сродната ни верига, с толкова повече същества трябва да се срещнем и обменим, за да нагнетим енергията и произведем есенцията и субстанцията, необходими за срещата с единствената ни сродна душа. Ако обаче успеем да разпознаем някой от най-вътрешните (в твоя случай - от четиринайсетте), тези срещи могат да се сведат до 7, до 3 и дори до само една, в зависимост от степента на сродност.

Ето защо, помнете, че в един свят, в едно слънце, на една планета, за всеки от вас съществува само един човек, който е най-близко до вас и до сродната ви душа. Ако единият от вас е в свое кардинално прераждане и вие се разпознаете и съедините

правилно, считайте, че до сливането с единствената си сродна душа имате само една крачка.

В този свят - в отделни случаи в рамките на няколко години или десетилетия, а дори и на няколко прераждания - верността към сродната душа се изразява в строг аскетизъм и дистанциране на плебейското обкръжение, поради това, че в този период не е определено да се срещнем с някоя от сродните си души.

- Какво желае да каже Бог за майка ми?

- Стар дух, който е дал много странно обещание, преди да се роди този път - да играе роли, чрез които Небето да изпитва реакциите на съществата. Нейният дух и нейната душа знаят, че това са роли. В някои случаи тя се досеща за това, но на нивото на обикновеното човешко съзнание тя се идентифицира с тези роли и се вживява в тях, като че ли това е самата тя.

Въпреки немалките ѝ достойнства и добродетели, тези роли, които играе, колкото и да е странно, не ѝ се пишат в кармичния тефтер, защото тя е космичен актьор от много висока класа, макар и да е забравила това. Ако близките и околните осъзнаят това, ще разберат, че всъщност изпитанията са техни, а не нейни, т.е. Небето гледа как те самите ще реагират на нейните роли.

Отговаря на космическото име "Мария". Тя е Космическа Майка и Любима.

*Ако иска да се излекува от неща, които я тормозят физически и социално, трябва да осъзнае огромния си потенциал да бъде майка. **Има** тази мощ и способност. Тя е близка сродна душа с една душа, която има нейната мощ и духовен ранг. Това е Майка Мария.*

Оказва се, че майката на Елнира и сега, на Земята, се казва Мария и че действително има такива навици и добродетели, такъв характер. Майка Мария, с която я сравнява Диктуващият, е Лиза Пиленко (20.12.1891- 31.03.1945) която е била влюбена - още от 15-годишна ученичка чак до смъртта си - в поета Александър Блок. И любовта ѝ е била споделена, макар и платонична! Цял живот си пишат писма и си посвеща-

ват трогателни стихове. Имала е нормално семейство с друг мъж и деца, после има и втори брак. Става известна като руската поетеса Елизавета Кузьминта-Караваева. После става монахиня, и по време на немската окупация в Париж сама поддържа голям дом за бедни и нещастни, носи им вода, цепи дърва, храни ги, лекува ги и се грижи за тях. За нея има игрален филм ("Мать Мария", 1982). Когато нацистите я вкарват в концлагер, понеже е спасявала и политически противници на Хитлер, продължава да служи на хората самоотвержено. Накрая си сменя дрехата със зашития затворнически номер с тази на една млада бременна жена и така, според тази версия на биографията ѝ, отива в газовата камера вместо нея. По този начин, тя е спасила най-малко още два живота – б.п.

Филмът може да се изтегли от http://multiki.arjlover.net/ или да бъде изпратен от имейл до имейл, ако някой поиска - пиши на anhira@abv.bg

Има и едно извънредно трогателно online-филмче на тази тема (Елизавета Кузьмина-Караваева. А Блок. Руфь): http://video.yandex.ru/users/nnaira/view/75/

Ето ги Александър Блок и Лиза Пиленко

почти точно по времето, когато тя, 15-годишна, отишла на негов рецитал. Избухнала безсмъртна любов, която осветява историята и до днес.

17.VIII.135(1999)
Рила, езеро Елбур

ВСИЧКО Е ЗА ДОБРО

18,15

Днес се събрахме в една палатка, с надеждата да получим ново осияние. Този път нашият Учител е готов да отговори на разнообразните въпроси на всеки. Първият въпрос бе за носенето на пентаграма-медальон.

- Няма противоречие и никакво негативно въздействие при носенето на Пентаграма-медальон. Въпросът е много интересен и е свързан с упражненията, символизиращи и развиващи във вас даването и вземането. При обикновеното разположение на пентаграмата, принципите, добродетелите и силите работят отвътре навън и човек дава, твори. При обратно разположение на Пентаграмата - с лице навътре към тялото - човек се саморазвива, учи и почива. Това е цяла наука, в която са от значение още много фактори - например, точното място на пентаграма върху гърдите, до част от милиметъра. То може да варира от Престола на Благостта (гърлената чакра) до Престола на Живота (слънчевия

сплит). Всяка част от милиметъра на тази вертикала е място на микрочакра, свързана с йерархическия чин на човека, с особеностите на неговата еднѝна, с неговата етническа принадлежност и пр.

Тази наука е част от общата пентаграмика, която разглежда и отрицателните ефекти от носенето на ръкотворни вещи. Ако пентаграмът е продаден и купен, вие се свързвате с кармата на майстора и продавача. Ако вие сами сте си добили златото и сте си го излели, но сте го взели от природно съкровище, забранено за човешка експлоатация, ще ви гонят духовете на металите. Ако с пентаграма на шията лежите, спите или се наклоните, така че да не е абсолютно вертикален, плащате съответните контрибуции. Ако се доближите до човек, който е хищник или не пие само чиста, гореща вода, не диша само чист въздух, вие си нанасяте взаимно вреда. Затова, при по-близко общуване с хора, които не споделят вашите възгледи или нямат нежна и деликатна обхода, не носете пентаграмата със себе си, освен ако нямате специално разрешение да се ускори кармата им.

Въпреки че в Словото сме препоръчвали носенето на благородни метали и скъпоценни камъни, това важи повече за изостаналите ученици, за да се предпазват и да им се помага. Напредналият ученик няма нужда от ръкотворни изделия, защото всички елементи и сили на природата са вътре в него.

В тази наука се правят и опити за извъртане на Пентаграмата под ъгъл спрямо тялото, когато тя е в свободно, висящо състояние. Ако успеете да я завъртите под строго определени ъгли, ще имате големи успехи в лечението и утешаването на душите. Това обаче е само забавачката на Тайната Мъдрост. В началните класове тези опити се правят с централния елемент на Престола на Благостта, който у славяните е изтеглен напред, а у българите е напъпил. Тези българи, които са се самоопределили към Учителя, са с разцъфнал Престол

на Благостта. Той е нежнорозов и представлява удивително елиптично-спирално цвете, което се върти в двоичен ритъм. Които още не са ясновидци от Шестата раса, могат да разпознаят действащата чакра на Благостта, която се нарича "айфѝм", по благия поглед на човека, тихия глас и милите думи. От нашите песни, "Блага дума на устата" съдейства за получаването на славянско и българско Престолно Посвещение и за излизане на тази чакра напред. Ако тя е вече излязла, напъпила и разцъфнала или някой славянин или българин по дух - независимо от народността на тялото му - си помисли само за миг за бизнес и печалба, за заплащане на труда му или оценяване на личността му, Престолът се прибира мигновено обратно и ученикът се връща наймалко 2000 години назад в еволюцията си.

18,45

- Какво представлява този Престол?

- По този въпрос сме ви говорили немалко в осиянията и запознатите знаят, общо взето, каква е разликата между олтари, престоли и двери в науката за чакрите. И тъй като нищо в Словото не е случайно, не са случайни и тези три названия. Знаете, че престолите са духовните чакри, олтарите - физическите, а дверите - Божествените. Тъй като в духовния свят йерархията на престолите отговаря за процесите в духовните чакри на човека и ангелите, затова и духовните чакри се наричат престоли. Дори и Престолът на Бога, описан в Свещените писания, е от духовен произход, не е от Божествен, понеже Бог и съществата не седят. И ангелите в духовния свят нямат престоли, тронове и столове - за тях това е нелепо и смешно. Те обаче имат духовни функции, които съответстват на седенето, и именно ***техен*** *символ е столът. По тези въпроси обаче можем да си поговорим друг път.*

Тук Елма дава съответствията на чакрите и световете в съвсем друг ред – почти обратно на това, за което е говорил в други осияния. Досега знаем от Него, че дверите са връзка с физическия свят, престолите – с духовния и олтарите - с Божествения. Затова този въпрос трябва да се

изясни – б.п.

- Казано ми е, че в този живот ще работя на нивото на Силите? Вярно ли е и какво означава това? (Ст.)

*За пръв път при възлизането на един отговор се случи нещо много интересно. Причината му стана ясна веднага само за приемащия, но от деликатност той не неправи забележка. Въпреки че осиянията идват **отдолу**, от Божествения свят, в момента отговорът бе транспониран, по определени причини, в духовен отговор - във вид на някакъв грозд, чиито светлинни обвивки на зърната се мъчат да се образуват, но не могат.*

Днес, много по-късно, когато се преписва и редактира този текст (16.10.1999г.), вече може да се каже каква бе причината за това явление. Преди почването на Контакта, в средата на палатката бе сервирана чиния със сини сливи. Всеки път, когато някой си вземеше слива и почваше да я яде по време на Словото, връзката се прекъсваше и се явяваше това видение с грозда. Присъстващите не са виновни, че не знаят, че холизацията е свещенодействие и че в този момент не бива да се яде, да се лежи, да се спи или някой да си чете нещо наум - дори беседа и осияние - или да се занимава тихо с нещо друго. Случаят е един урок за нас, които имаме вече опит и познания – да не слагаме трапези преди Контакт. А в онзи момент наистина всички се питаха какво е това странно явление, поради което всеки път Диктуването се прекъсваше.

- Днес си говорихте, че Бог е най-слабото същество, но Той същевременно е и най-деликатното. Затова в момента не Му е удобно да ви отговори на този въпрос, за да не смути душите, които още не познават законите за приемане на Словото.

Въпросът за работа със Силите е тясно свързан с предишния въпрос за престолите. Както виждате, приятелите досега вътрешно подемат една и съща тема - темата, свързана с духовните йерархии.

Силите са четири основни духовни йерархии, които управляват огъня, въздуха, водата и земята в Битието, т.е. ядрените, електромагнитните, гравитационните и слабите сили и взаимодействия, според вашите съвременни теории.

Албуѝн *(Името се даде точно в 19ч.12м.40с.) е роден да се разбира със Силите и да може да си служи с тях. Физическата магия, магьосниците,* ***заповядват*** *на Силите, а белият маг от Христовата Школа* ***ги моли*** *за съдействие и им помага. За твоята мисия и задача във връзка със Силите ще поговорим по-обстойно следващия път.*

- Може ли и на мен да бъде казано духовното ми име?

Била е в едно прераждане Агрипа - окултист. Можеше да дойде едно от висшите ѝ имена, но препятствие е проблемът с гроздовете. Появява се предишният феномен на грозда и затова не може да дойде отговор.

- Днес ли ще се появи момичето (или жената), която бе дадена над диска на Слънцето при изгрева?

- Ще се увериш в определения срок.

- Когато Учителят ме завѐде на Слънцето, какво направиха с мен съществата, които толкова възторжено ме посрещнаха? Когато се върнах, усетих силно завихряне на чакрите - от третата нагоре. Мощна сексуална енергия потече по гръбнака ми нагоре, и скоро след това се появиха петна по гръбнака и на шията ми.

- Съществата на Хо (Слънцето) са от тотвселенски произход, поради което са създатели. Творят само в свободното си време. Енергията на живота, която е онеправдана при вас, е най-святата и чиста енергия и затова слънцата са извори на целомъдрие. Целомъдрието на Любовта е спонтанността.

Ти попадна сред своите си, но когато се върна, не се реши да живееш като тях, и от ***това*** *са тези последствия. Когато отново се осъзнаеш като тотвселенски дух и се възвърнеш към целомъдрието на спонтанността, само за три седмици петната ще изчезнат.*

Още преди началото на това одеяние бе обяснено, че то ще бъде кратко, тъй като накрая има да ни се каже нещо извънредно важно.

19,31ч.

- А сега - да отидем на общата молитва, тъй

*като някои от вас са немарливи към братската работа на Изгрева и на Рила. Участието в основните форми на братския живот в най-гъстия и многоброен колектив на Рила, особено от 12 до 25 август, както вече знаете, е белег за принадлежност към Общия Окултен Клас. Нито един йога, мистик и даже Учител от Запада или Изтока не може да влезе в Школата, ако не влезе в Общия клас. Тази вечер вашето присъствие е необходимо не само за да се уверите, че вечерната молитва е вход към ясновселената, но и за да спомогнете да се намалят предстоящите изпитания на човечеството в най-близко време. Запазете духа си бодър - **и каквото и да узнаете, останете на Рила, защото така ще помогнете повече, отколкото, ако се поддадете на човешка тревога.***

*Сега всеки поглед тук, на Рила, и по всички планини и братства, където знаят за Учителя, всяка ваша мисъл, чувство и дума са решаващи. Ако проведете доброто и благостта и **не се смутите от нищо**, ще се спасят много повече хора.*

Всъщност, всичко, което ще стане, е предвидено - и то е за добро.

19,40

За домашна работа: Каква е причината за появяването на тези гроздове, според всеки от присъстващите?

По въпроса за сестрата на Ц., преди малко протече една мисъл и едно действо. Чака се третото, но е опасно да се отговори чрез Елма, преди Ц. да се свърже с туркинята, която е приятелка на Нели М. от Велико Търново – ако тя каже нещо за изчезналата ѝ сестра, тогава и Учителят ще говори.

Предупрежденията в края на това осияние станаха ясни на 19, 20 и 21 август вечерта. На 19 необикновено голяма вълна в морето е станала причина за смъртта на най-близък човек, но и на други хора по крайбрежието, които не са очаквали това. Вероятно, вълните по това време са предизвикани от земетресението в Турция. По същото време си отива в другия свят и един любим възрастен брат от Варна, загубил се в планината. Някога ще видим на филм цялата верига от слънчеви същества, които на 19, 20 и 21 август тази година са напуснали физическите си тела и са се завърнали в Родината си – на Слънцето.

Виж осиянието "Син на Слънцето" от 26.09.1999г. – файл 1350926j.SNS.Sin na Slanceto. Осиянието, дошло точно на 17 август, предупреждава: "Тази вечер вашето присъствие е необходимо не само за да се уверите, че вечерната молитва е вход към ясновселената, но и за да спомогнете да се намалят предстоящите изпитания на човечеството в най-близко време. Запазете духа си бодър - и каквото и да узнаете, останете на Рила, защото така ще помогнете повече, отколкото, ако се поддадете на човешка тревога."

Ето, какво всъщност се е случило още на същата дата: "Измитското земетресение засегна Северозападна Турция на 17 август 1999. То има магнитуд 7,5 и продължава 45 s. Епицентърът му е в Измитския залив в Мраморно море. По официални данни, жертвите на земетресението са около 17 000 души, но според някои оценки достигат 35 000 души. Материалните щети се оценяват на около 10 млрд. американски долара. Унищожени са около 100 хиляди жилища. Земетресението предизвиква пожар в голяма петролна рафинерия в Измит, както и изтичане на петрол от нея в Мраморно море, което довежда до сериозно замърсяване на водите. Измитското земетресение е последвано през ноември от нови силни трусове в района, които също нанасят значителни щети." В най-близко време следва още цяла серия нещастия за човечеството: Земетресението в Атина на 7 септември, убило 143 души и ранило 2000; Експлозиите в Москва и други градове на 8 септември, отнели живота на 300 души; руските бомардировки в Чечения; земетресението в Тайван на 21 септември, убило 2400 души; второто турско земетресение през тази година – на 12 ноември, - взело живота на 845 човека и ранило почти 5000; силно земетресение и цунами във Вануату на североизток от Австралия на 26 ноември.

Много по-късно (13.12.2010 г. 13:44:16) се изясни следното: В кармичния план за предстоящите бедствия е влизала и България – порция остатъчна карма от орфически и богомилски времена. На духа на този "Син на Слънцето", когато една нощ е възлязъл горе, това е било известно: в Школата винаги предупреждават и за такива неща. Поставен е бил въпросът, има ли готови да се пожертват, за да се елиминира или намали опасността за България и за някои други народи. Г. се е отзовал веднага. Затова си отиде на 22-годишна възраст. Но тук има и един изключителто тежък урок и за нас: попречили сме му да възлезе веднага на Слънцето, откъдето е дошъл. Дълго време е останал в една междинна зона на страданието, а това е можело да не стане, ако ние бяхме послушали. Въпреки саможертвата му, нещо не е достигало, за да възлезе вертикално. Учителят ни предупреди два дни по-рано: ***"...и каквото и да узнаете, останѐте на Рила, защото така ще помогнете повече, отколкото, ако се поддадете***

на човешка тревога. *[...] Ако проведете доброто и благостта и* ***не се смутите от нищо****, ще се спасят много повече хора".*

Човешките чувства и съображения са такива, че да се разделят двама души и да заживеят на различни територии, за да не стане нещастие, или да не слязат от планината незабавно, когато е загинал най-близкият им, това би се изразило само с думи като "чудовищно" и "абсолютно тотален абсурд"... В такива мигове човек забравя напълно подобни съвети, изказани и на други места в Словото, а именно че ученикът в никой случай не трябва да слиза от планината по време на Събора, даже и ако си е отишъл най-близкият му. Дори е обяснено, че ако остане горе, той ще помогне на починалия да възлезе много по-лесно през тъмната зона направо в светлите обители. Това са непознати неща за човечеството, но на нас вече са изяснени. Проблемът е, че нямаме твърда вяра и диамантена решимост да ги изпълняваме.

В светлината на това ново обяснение става по-ясна и мисията на националните светии и някои избрани ученици на Могъщия. Не бива да мислим, че ерата на отшелничеството е безвъзвратно преминала. Имаме обична приятелка, която отдавна прекарва много месеци в годината високо в Рила. Като мощен дух, тя не само спаси Словото, но спасява и милиони хора от нейната душевна верига, които са пръснати по Земята. Без антена, всякаква трансмисия е невъзможна.

Сега разбираме, че даже и снимките, които прави, са коридори за душите към тези свещени обители и помагат за спасението им.

18.VIII.135(1999)
Рила, езеро Елбур

ДЕНЯТ НА БЛАГОСТТА

Дошли от различни градове и страни, приятели, вярващи в Елма, днес задават въпроси по духовни и практически проблеми. Като се има предвид изобилието от дарове и разяснения лично от Него, които текат тези дни, ние отново се

надяваме на òтговори.

9,45ч.

- Преди всичко, ние ви поздравяваме с Деня на Благостта - 18 август. Това е последният ден от Божествената година, за който знаете, че е Ден на Самия Бог - на Благия Дух, Духът на Цялото. Днес празнува холивселената - цяловселената. През този ден благостта да не слиза от лицата и сърцата ви! В този ден всичко, което има Божествен произход, е възможно. Няма мечтано нещо, което днес да не се осъществи, стига да произтича от благостта и да произвежда благост. В този ден всичко, що ви смущава, трябва да отпадне и да запеем заедно с ангелите, архидеите, аурувимите, химите и дори àите възторжен химн на примирението. Да се примирим с недостатъците на ближните - и никой да не е в напрежение от собствените си мъки, липси и недостатъци. Забравете за всичко това поне днес и благодарете на Бога с думите от молитвата: "Благодарим Ти, Боже, че си ни оградил с всяка правда."

Да кажеш това и да повярваш в него, когато наоколо ти се сипят бомби и умират разкъсани хиляди деца и хора; когато адът разиграва своите вакханалии и търговците продават Господа на свято място - това значи да си дошъл до състоянието на архата, за който всичко наоколо е правда. Това е недостъпно за човешкия ум и разум, недостъпно е и за най-напреднали ангели и за много богове. Но архатът, чиято същност е потопена в Абсолютния и Божественият му дух е станал едно с Бога, преживява с усмивка и спокойствие и най-ужасните неправди, и най-мерзките и гнусни деяния, които се вършат пред очите на Господа.

Защо архатът е невъзмутим? Защото е сляп ли? Защото е безсърдечен и без душа ли? Не. Божественият архат, Човекът на Абсолюта и на цяловселената пребивава в постоянен вътрешен мир и радост, понеже с цялата си същност усеща, че Божията Правда е абсолютна и че греховете и пороците на ангелите и на хората, дори и на самите дяволи, са поставени около вас точно на мястото

*им, по законите на незиблемата Божия Правда, **за да ви накарат да промените самите себе си.***

Тъй като всички ние сме едно цяло и цялото на всеки е разтворено в цялото на другия, то една малка отрицателна мисъл, чувство или постъпка се превръща в по-изостаналите братя и сестри и в служебните същности от Ремонтното Битие в престъпления и простъпки. Когато развиете причинното и принципното си зрение, слух, мирис, усещане и още над 40 сетива, вие ще разберете, че едно ваше осъждане, едно ваше "благородно" негодувание, една човешка забележка, назидание, отрицателен поглед или жест на недоволство се превръща някъде в удар, убийство, разврат или продаване. Ето защо, за простъпките и престъпленията на по-изостаналите същества са виновни почти изключително боговете, ангелите, и така наречените духовни хора, както и богатите хора и аристократите по цялата Земя. В този процес досега няма нито едно изключение. Колкото по-високо стои един адепт, един окултист, един религиозен човек в йерархията, толкова по-голяма е мощта на неговото въображение. Затова, когато сбърка или даде отрицателна оценка за нещо, дори и да е вярно, той създава ментални бомби в пространството, които не само избухват, но и имат способността да се размножават.

Ако вие сте свързани с Благия Дух, още от самото начало, още от първия миг на срещата ви с един човек, който ви е антипатичен или вони от километри, защото в него се разлага нечиста материя от други хора и елементали, вие няма да направите стъклен погледа си и да се хванете вътрешно за носа, а ще кажете: "Господи, благодаря Ти, че си ми дал привилегията да се запозная с това Твое създание, което още не знае как да живее. Чрез него Ти ме учиш на чиста мисъл, блага обхода и търсене на достойнствата и добродетелите, а чрез мен то ще се научи, че има и представители на Бога на Земята."

Архатът - или цялостният, благият човек, който е преизпълнен с океана на Божествения покой -

*възприема временните вълнички на повърхността си, както и най-унищожителните бури и торнада, като едно слабо ухапване от някоя Божествена мухичка, което го подтиква още веднъж да благодари. Престъпленията, катастрофите, противоречията за мъдреците са повод за размисъл, за постигане на нови дълбочини на Божията правда. За архата обаче, който е **над** света на Мъдростта, всеки удар или всяко убождане, всяко рухване на една вселена или временна победа на дявола е повод за изказване на нова хвала, на нова благодарност към Господа.*

*Дори и Учителят, Мировият Учител, когато слезе в света на Мъдростта, добива омъчнен и угрижен вид, а понякога и строг, пронизващ пространствата. Това е неизбежно, защото засега злото е посилно в света и чрез мъката и строгостта Учителят прочиства духовната и физическата вселена и определена част от Божествената. Но когато реши да се издигне до света на цялостта и пълнотата и стане едно с Великия Хол, Учителят излъчва безкрайна доброта и благост или пълна безметежност, дори и когато наоколо Му се извършват най-големите престъпления. Архатът има дълбоки и широки корени в Абсолюта, откъдето идва неговият космически покой при всякакви обстоятелства, а клоните, цветовете и плодовете на Архата пребивават в света на вечната благост, защото са озарени от едната страна от **Любовта**, а от другата - от светлината на **Абсолютната Чистота**.*

*Разберете: вашите безпокойства и потрисания са благородни, но благородството зрее в **духовните** небеса, не в Божествените. Неизбежно е засега, докато сте още с неоформени черепи и лица, да се покрусявате и озадачавате и често да треперите от благороден гняв и изумление. Вие и всички наблюдаващи ангели и господари на кармата сте напълно прави, че грехът и насилието около вас са реални, че човешката наглост, дебелоочие, грубост, неблагодарност и лицемерие все още бушуват, неозаптени от никого; но това не значи, че светът не е оправен.*

Има грамадна разлика между изправния свят и

*оправения свят. Божественият свят е прав, духовният свят е изправен, а физическият, наедно с преизподнята - оправен. Бог не съизволява в лъжата и насилието, би искал да ги няма и може да ги унищожи в един миг, защото **има** тази сила, нито Той ги е създал. Но Той позволява тяхното съществуване, за да жилят като оси и да хапят като змии мисълта на "праведните", които са причина за тяхното възникване. Да, именно "праведните" на тази вселена допуснаха мисълта за себе си и мисълта за осъждане на другия, от което се породиха всички грехове и престъпления. Аз мога да ви разкажа коя война на кой духовен спор се дължи, коя епидемия от чия гениална глава се е родила и кое наводнение и земетресение на колко отрицателни погледа се дължи. Липсата на любов към врага и оскъдицата откъм прощение и снизхождение, затваряне на очите за злото и недостатъците - ето една от главните причини за бедствията в света. Ето защо, нека всеки потърси вътре в себе си с какво е неизправен към Любовта и Благостта, към дълбокия вътрешен мир и покой, за да се множат бедствията наоколо.*

В този ден искам да намерите всеки, за който сте помислили нещо лошо - да отидете, да му се изповядате и да го помолите да ви прости. Нека да е най-големият престъпник, нека да е най-нечистоплътният във физическо или астрално отношение човек - оставете това на майсторите на кармата. Ако искате днес да се приближите поне малко към състоянието на архата, да придобиете едно микроскопическо понятие за него и да усетите полъх от неговия полъх, опитайте поне за една минута да изпаднете в състояние на дълбока безметежност и миров покой и да проявите благостта в отношенията си и в израза на вашето лице - и вие ще видите, че Бог ще ви се усмихне.

Не съдете, за да не бъдете съдени!

Не се огорчавайте, омъчнявайте и озадачавайте!

Не мислете, че вие сте по-праведни, а някой друг е тръгнал през просото. Всеки човек, всеки ан-

*гел, всяко животно, всеки демон и всяко божество, които нямат съвършен череп и съвършено лице и тяло, излъчващи мир и благост, са еднакво грешни и миризливи пред Господа, заедно с всички други свои побратими, на които са миризливи **деянията**.*

А сега можете да зададете своите конкретни въпроси.

- Тези дни бе споменато за трима или четирима души, които задържат от десетилетия уникални снимки и филми с Учителя, и дойде отговор от Елма, че и четиримата, за които става дума, имат деца.

- Небето е милостиво, но и строго. Ние не можем да настояваме, както много пъти вече, тези материали да бъдат върнати, след като съвестта на тези хора, които си мислят, че са българи, славяни или представители на бялата раса, още не е изработена. Ние оставяме на Небето да буди съвестта на другите с по-остри мерки, а нашата работа е, когато децата на някого изпаднат в критично положение, да подскажем на родителя как може да ги спаси.

Освен това, не мислете, че вие самите сте светци, понеже и по вашите домове има невърнати неща от години. Това е една лоша българска черта, заради която съдбата увеличава значително сложната лихва на вашия дълг. Специално за българите, които четат Словото, сложната лихва за невърнати чужди неща се утроява с всеки изминал ден извън уговорения срок. Дори и това да е от разсеяност, некоректност и нехайство, на Небето водят такива ученици за крадци и ги съдят по закона за кражба без взлом.

- От много години на Изгрева и на Рила има практика, незабавно след молитвено събрание да се оповестяват и обсъждат практически и финансови въпроси. До 1945 година, по време на телесното присъствие на Учителя на Земята, такова нещо е било абсурд - знаем го от всички ученици в Школата от началото до края. Редките изключения са били под прекия контрол на Учителя. Много присъстващи днес - преобладаващата част, - съзнателно или подсъзнателно изпитват

шок и главоломен спад на вдъхновението и енергията при такива случаи. Какво би казал сега Учителят по този въпрос?

- Известно е от Словото и от опита, който имаме досега - не само от този век и от тази вселена, - че един Божествен Учител идва всеки път не само с ятото си, но и с орляка от врани и лешояди, които е допуснал с определена цел. Те трябва да грабнат всичко, що е несъвършено и порочно, всичко гнилостно, което е останало у непроходилите ученици. Наистина, след заминаването на един Велик Учител стадото Му обикновено остава в ръцете на черната ложа, за да се изпита кой как реагира и кой може да опази кълна и зърното. Побратимите от левия път вършат прекрасно своята работа, и ако някой ги намрази или се потриса от методите им, той минава на тяхна страна. Да се говори за пари, дори и за "братски", една секунда след като повечето хора от братството са разширили душите си до обема на вселената, значи да се получи такъв колапс, който може да убие незабавно дори много напреднал адепт. Това, че вас не ви убива, а само ви зашеметява, се дължи на сравнително по-слабия радиус на духовен екстаз и разширение при вас.

Но нима мислите, че "най-вътрешните" приятели правят изключение? За пръв път ли някой е способен да почне да говори и критикува веднага след четенето на някое осияние или да пресича Словото със сарказми, когато то се опитва да ви говори? Осѝте и змиите са навсякъде. Някои по-неоформени приятели са още лошички, злобнички, отмъстителни. Бързината на прозата у тях е по-голяма от потъването в безкрайността. За тях не е проблем да се изкажат веднага или да прекъснат говорещия или медитиращия, защото таванът им стига до ментално поле. Който се е издигнал в света на разума, душата или духа, за него незабавно връщане е невъзможно. Разгледайте челата и ушите на лошичките, погледнете Камперовия им ъгъл, разгледайте телосложението им, опипайте черепа им, вижте колко имат до фонтанелата, поразгледайте цвета и

особеностите на ириса, вижте как държат кутрето си, когато играят паневритмия - и ще разберете защо не са виновни. Като знаете, че те не могат повече от това и че в тях центърът на благоговението, почитанието и уважението е още в латентно състояние, бъдете милостиви към тях и не се хващайте на уловките им, защото ще ви отделят от Ятото. Те, също като викачите след молитва и паневритмия и продавачите на Учителя, имат нужда от вашата енергия, за да могат да съществуват. ***Затова*** *вършат толкова грозни неща - и като успеят да смутят духа ви, вие падате ранени на Земята, и нощем не присъствате горе в Школата.*

Затова, именно, днес ви говорих за архатите. Архатът е невъзмутим при всякакви обстоятелства. Учителят е допуснал агентите на черната ложа и тези, които им подражават, с две основни цели: първо, да видите, че вътрешните ви раздори и неодобрения дават сила на злото да набъбва и да вреди; и че любовта и хармонията между вас елиминира незабавно тези фигуранти от противоположния лъч. Второ - за да се види кой е архат и кой не е.

- Не трябва ли да се борим с тези извращения в храма Господен?

-Трябва, но само по вътрешен път и само в най-вътрешната лаборатория на Ятото.

- От духовния живот с Учителя през толкова много хилядолетия и от десетилетия напоследък ние твърдо знаем, че времето от 22 ч. до изгрева е време на Абсолютния Дух и Мировата Душа, където трябва да цари абсолютно безмълвие. Учителят не е допускал и най-малкото шумче, и най-малкия звук от устата на ученика преди изгрев слънце. До изгрева само Учителят има право да говори по време на сутрешните класове. Молитви и песни на глас от полунощ до изгрев слънце дават обратен резултат, ако не са водени лично от Учителя, и то само когато Той е ***физически*** *на Земята. Това се знае от всеки, който е бил и е около Него; и всички, които нарушават това правило, са врагове, обсебени или оглашени. Ето защо, за нас класическият Молитвен връх при Второто езеро днес е станал невъзможно място за мълчалива молитва и мистични тайнства и съзерцания преди изгрев слънце.*

Какво да се прави? Освен това, той вече побира само една много малка част от хората, идващи на Рила. Какво да правят останалите?

12,03 ч.

- Не всички, които пеят, крякат или горещо се молят в планините и салоните на братството или в дома си са проводници на левия път. Нека бъдем снизходителни. Не само душевноболните и тези, които наричате характеропати, не само ярко тщеславните и горделивите обичат да се чува гласът им денем и нощем. Имате вече достатъчно познания за разликите между абсолютния дух и запалената монада на човека. Повечето хора с искра Божия стават подвластни на жаждата за начинания, на вдъхновението, на нуждата да увличат другите след себе си или на простия импулс да се освободят от енергията, която ги напъва отвътре. Ние се ***радваме*** *на такива прояви - това значи, че те са живи същества - хора, истински хора. Само в много редки случаи това са съзнателни вредители или смукачи на сила от околните. В повечето случаи, това е прохождане в пътя на индивидуализацията, отцепване от примирението и еднаквостта, инициативност с добри намерения. Не ги пишете веднага към ония, другите. Ако на този връх Абсолютният Дух и мирът Божий отсъстват - идете другаде, планината не пъди никого. Но в дните на ядреното начало, когато слънцето пътува през знака Лъв, е желателно да бъдем между всички, каквито и да са те.*

Нека Божиите създания, които нямат представа за околните, си пеят както искат преди изгрев Слънце или по всяко друго време на денонощието. Нека вредителите и самодейците, които не познават законите на Школата и Словото на Учителя, продължават с нощните си бдения, мислейки си, че са угодни Господу - вие не им връзвайте кусур. Истинският ученик е внимателен и снизходителен, преди да изкаже окончателна оценка. Тези души са по-благословени от ония, които идват тука на курорт и спят след изгрев слънце. Тези души са обхванати от пламтяща любов към Бога и молитвите и песните се

леят безспир от устата им, защото са очаровани и вдъхновени. Те са още в началните класове и няма откъде да знаят, че безмълвието преди изгрев свързва човешката душа пряко с Абсолютния Дух на Бога, Който пребивава в Божествен мрак и мълчание. Те няма откъде да знаят, че произвеждането на звук в пространството преди изгрев слънце се влива в духовете на нощта и им дава сила. Не са им известни нощните упражнения в Школата по инициатива на Учителя, където Той изисква пълна тишина и безмълвие. Затова, че някому нещо не е известно, Бог не налага отговорност, но допуска учебни последствия. Самодейците, вдъхновените начинаещи, дори и да са израсли на Изгрева и да са слушали Учителя приживе; дори и да са изчели от кора до кора всичките Му томове и беседи, няма откъде да знаят как и кога се провеждат всенощните бдения, въведени от Учителя. Такива бдения могат да продължат максимум 10 дни и нощи в строго определен период от годината, и то не всяка година, като денем е позволено включването на гласа и на движението, но нощем бдение от 22 до 1 часà през нощта е недопустимо, освен при лично присъствие на Учителя. Това е времето, определено за всяка душа от Школата да бъде в Училището на Небето. Който лиши някого от това по какъвто и да е начин, поема строга кармическа отговорност.

Значи, ранното ставане и медитиране на някой молитвен връх започва от 1 ч. през нощта (2 ч. лятно време); следващата вълнà е от 3 ч., и по-следващата - от 5. Архатите са обикновено по върховете от 1 часà, защото са били из Космоса още от 8 вечерта на предишния ден. Учениците на Младежкия клас се събуждат без будилници точно в 3 часà сутринта, и най-късно до 3,30 са на върха. А който е от Общия клас пред очите на Учителя и Бога, става в 5 часà и в 5,30 е горе; а когато Слънцето изгрява порано - и по-рано.

Следователно, всички останали са оглашени или външни, светски хора, които са обладани от духовете и затова спят като мъртви по време на изг-

рева и след това.

Закон: който събуди такъв, дори и по негова молба, за да отидел по-рано на върха, носи отговорност пред Учителя. Нямате право да будите спящи души, след като те нямат воля сами да се събудят. Ще поемете половината от кармата им, ако те заклюмат или захъркат на върха по време на беседа. И да не им се замъти съзнанието, те обикновено се прозяват, и при всяка прозявка влиза в устата им по един тъмен дух, дори и да са ***посрещнали*** *изгрева на слънцето.*

Не мислете, че няма тъмни духове наоколо. Тук те са по-малко, но са по-силни, защото се тренират вече почти един век да излизат на все по-голяма и по-голяма височина, за да могат да влизат през устите ви, когато се прозявате или когато говорите лошо. При многословие и дрънкане на глупости става същото, а при гласни песни и молитви преди изгрев слънце - на големи порции. Това е невъзможно само при физическо присъствие на Учителя, Който знае как да пази учениците си, когато провежда такова абсурдно упражнение.

Не бива да се забравя, че тъмните духове и психики влизат още по-лесно през ушите ви - особено нощно време, когато хората говорят, пеят или вдигат шум. Това е основна стратегия на тъмните сили, и там те имат огромни успехи - не само в градовете и курортите или в селата, където поддържат кучета, но и при вас, в планините, когато си представяте, че служите на Господа. Щом двама си говорят или шепнат на върха или още по пътя към него, по-добре е да си останат в палатката и да проспят изгрева - по-слаби демони ще влязат в тях. Този, който си приказва сам и се моли гласно, особено нощем до изгрев слънце, ако ще и да пее най-свещените песни и да казва най-свещените молитви, прави трепанация на будическата ви аура през ушите и костите и започва да извлича енергия от вас.

Сега искам да ви предупредя за едно от най-опасните изобретения на черните адепти - шумящите материи и тъкани. Панталони, якета, шуш-

ляци, найлони, при всяко най-малко движение изпускат електрони, които са пропаднали илухими и издават пукот, който поразява направо будическото тяло. Може да са много полезни против вятъра и дъжда, но окултният ученик трябва да избира между настинката и душата си.

Фенерчета по пътеките нощем са допустими само за оглашени и ученици от Общия окултен клас, които още не могат да виждат в тъмното, и то когато няма друг изход. Електрическата светлина и топлина е велико изобретение, но на други учени, не на нашите. Ние не можем да сме крайни, дори и Учителят понякога може да ползва фенер, радио или термос, но Той знае как да обезвреждa влиянията на луциферическите духове. Учителят и адептите играят този театър с единствената цел да не навредят на хората, защото те още не могат да живеят сред природата без технически средства. Шарене с фенер по свещени места, когато има лунна или звездна светлина, освобождава луциферически духове, които ви правят много "умни" и критични – и тогава осѝте в братството и проповедниците се намножават.

Има още много тайни и опасности, които можем да ви разкрием, но в днешния ден не искаме да наблягаме на това. По-добре да ви кажем как можете да се освободите от тях, когато сте ги допуснали. При прозявка например можете да изхвърлите навлека обратно, ако направите от 24 до 48 вдишки и задържания на въздуха, като вдишката е по-къса от задържането, а издишането е най-дълго. Правете опити, съобразявайте се с възможностите си и не се опитвайте да се надскачате. Задържайте въздуха толкова, колкото ви е приятно, така че да издържите без прекъсване тези 24 - 48 цикъла. Като се видят изхвърлени, тези нахални приятели ще влязат в някой около вас, който ще почне да шмърка, да шуми или демонстративно да прави шумни дихателни упражнения или други упражнения, с движения, дадени

или недадени от Учителя. Това има за цел да разстрои вниманието ви, и побеснелият от яд дух, който сте изгонили, този път да влезе през очите или ушите ви.

Естествено, всички тези опасности не съществуват за архата, който до изгрева на Слънцето е сам с цялата вселена, и около него и бомби да падат, и вселени да се рушат, той нищо няма да чуе, нито ще се помръдне. Архатът може да стои без да се помръдне от 1 часà през нощта до изгрева със затворени или отворени очи, в зависимост от случая.

Едно уточнение и напомняне: веднага след изгрева на слънцето архатът се превръща в брат или сестра - той става безкрайно хармоничен и комуникативен. Който издига гласа си над другите е или мръднал, или крайно горделив, или тщеславен, но в никакъв случай не е архат. Светските хора и оглашените не могат да пеят тихо, а оперната постановка на гласа, дори и човек да е Карузо или Шаляпин, гони светлите същества от Слънцето, както бурята гони прашинката. Светското пеене си има светско време - след 18 часà вечерта. Ако е съвършено и приятно, то може да привлече най-висши духове от духовния свят, включително и серафими; но за Божествения свят не става.

Близостта на палатките ви е крупно нарушение на космическия закон и на нашите поучения още от най-дълбока древност. Това е голямо постижение на тъмната и на Всемирната ложа, но е предвидено и допуснато временно. Има какво да се изпати и какво да се научи при такова стълпотворение от аури и звуци, но такъв лагер няма нищо общо с мистическия живот.

Повтарям неща, които знаете. Но малцина знаят и това, че някои побеснели духове на ангели и хора от жажда за власт и от гордост трябва да са сред най-гъстите палатки и купчини от хора, за да почне успешно лечението им. Такова лечение е въз-

можно само от 12 до 25 август.

- Проблемът с гъстотата на къщите и палатките ни е известен отдавна, а също ни е говорено и за това, какво става с околните при подпалването и взаимодействието на жизнедарителните чакри, ако има хора наоколо. Знаем от Учителя и от осиянията, че създаването на живот и обмяната на това поле ражда мощни вълни, които разрушават всичко наоколо на стотици километри, ако връзката не е между сродни души. Тези експлозии са особено вредни и смъртоносни за децата, ако са вътре в този радиус. На пръв поглед, парадокс: създаване на живот и обмяна, където присъства сам Бог и цялата вселена, спряла за миг работата си, за да участва лично в този свещен акт; и заедно с това - бомба с огромна унищожителна мощ. Как да си обясним това противоречие? Би трябвало всичко наоколо да цъфти и да се развива?

- Така е, но при спазване на закона за сродността, ритъма и дистанцията. Разумните човечества изпращат създателите на живот и на вселени на отделно слънце или планета, за да има достатъчно простор за взривната вълна. Като се има предвид, че мощта на човека е по-голяма и от мощта на елохима (ако последният не е в човешко тяло) и на практика е равна на мощта на Бога, можем да си представим създателството и осияването на това поле какви последствия може да има. Те могат да бъдат чудотворни и да породят мириади вселени само за един миг, но могат и да ги унищожат, ако такава среща не е по волята на Бога. Много деца стават идиоти, падат в бездните на греха или стигат до пълна инвалидност; още по-лошо - почват да се самодоказват и да се продават или продават, само защото родителите им не са знаели за този закон.

- Има ли време сега да се отиде при импулсатора на темата за мъжа и приятелството, за да получим, ако е Твоята воля, осияние и за това?

- Време за контакт винаги има, но няма време за чистене на обори. Досега ги чистихме, отскоро само ги заобикаляме. Разбира се, когато един високо

*посветен дух с космически преживявания подава такава фундаментална тема, той става родоначалник на цели космични човечества, които ще бъдат осияни от това Слово и ще построят живота си върху Него. Единаторът е **водата**, но импулсаторът е **отверстието на извора**. Естествено, изворът и сам си пробива отверстия, но в случаите, когато **друг** даде направление, има двама или повече родители на човечества.*

Сега искам да ви обясня, без да се обижда никой, какво става когато един импулсатор или единатор не са в тотална хармония или проявяват дребни наглед човешки недостатъци. На такава височина и на такова място и най-малкото пререкание може да предизвика някъде земетресение, война. Освен това, не бива да се забравя, че алкохолът и други хранителни отрови пробиват етерното тяло; месото - астралното, а тютюнът и другите наркотици - менталното. До 2000 метра височина е пълно с тъмни духове, но по-нагоре могат да излизат само при пробиви в ментала, които стават чрез наркотици и лоши взаимоотношения (Тази надморска височина важи само за нашия часови пояс. На други места трябва да е над 5000 метра и повече. – б.п.)

Но сега да забравим за всичко това и да се насладим на последния ден от старата година, за да простим на всеки, който ни е обидил или който ни е неприятен, да му се изповядаме и да искаме прошка от него.

АЛДАН, АЛДИН, АЛИЛУЯ!

Празнувайте днес по всички правила - и без правила.

13,51ч.

Сърдечно ви моля да не излагате Новото Учение и да бъдете образец, към който всички да се стремят.

21.VIII.135(1999)
Рила, езеро Елбур

ОТЧАЯНИЕ, ЧАЯНИЕ И ЧАЙАН

Вечерта на 20 срещу 21 август една от участничките в братския живот на Рила (същата, която разказа на други места за пътуванията си в цветните светове и в нивата на абсолютното черно – към "дъното") – е имала следното видение :

"Лежа в палатката със затворени очи и виждам непре-

късната прииждащи на талази различни глави - живи, но едни от тях са като нормални човешки глави, а други са като скулптури от камък, бронз, дърво, но също са живи. Някои са с отворени очи, други - със затворени, но всичките глави мълчат. След това се виждам в една огромна, просторна пещера. Има някакво приглушено сияние, което не мога веднага да преценя откъде точно идва. Оглеждайки се, виждам, че долу тече река. От нея излиза аметистово-лилава светлина, която създава усещането за амфитеатралност на пещерата. От свода струи прекрасна бяла светлина, която се спуска надолу и встрани и лъчите ѝ се преплитат прелестно с аметистово-лилавите лъчи. В този момент друг от присъстващите на Рила казва: "Духът, който те ръководи, е Елма, нали?" При думата "Елма", в пещерата се появява светещо, искрящо кълбо, което избухва в невероятни светлинни капчици, искрици и лъчи и се образува прелестна, сияеща глава, и постепенно се оформя и цялото лъчисто тяло.

Сега вече виждам всички глави вътре в пещерата, разположени амфитеатрално само в аметистово-лилавата светлина. Като се започне от тези, които се намират долу - най-близо до реката - и се върви все по-нагоре, всяка глава застава до сияещото същество. Между тях се води мълчалив разговор-отчет и след това всяка глава се осветява, засиява и постепенно се оформя и цялото тяло. И така, тези нови, сияещи същества се нареждат в бялата светлина. От време на време, точно както във филмите, тази картина прекъсва и виждам отделни картини и фрагменти от Рила - например отделни части от езеро, скала, лагера и др., а също така и картини от други места по планетата, но аз не ги познавам. В пещерата цари пълна тишина; и все пак усещам нещо - не е шум, не е звук, не е говор, но е нещо. И постепенно усещам, че това нещо идва от реката. Тя всъщност носи всичката информация, която се е обменила между всяка глава и лъчистото тяло при изповедта. Мина ми мисълта: "Реката на Вечността ли е това?"...

Усещането в тази пещера може да се изкаже с една дума, но тя не съществува все още в човешкия език - това е хармония, умиротворение, покой, любов, мъдрост, красота, милост, нежност и още всички прекрасни човешки думи, плюс още нещо...

КОМЕНТАР: Тази, която разказва горните неща и описва как е попаднала на сегашния събор в Агарта, не е чела описанията на Крижановска, че в нейните физически и етерни пещери тече свещена река. По това време тя не знае много подробности за твърденията на съвременната наука, че водата е най-мощният носител на информация.

13,43ч.

- Яснокосмосът се отличава с пълно записване на всичко, което става и в трите вселени; само че записът е различен в изворите, реките, моретата,

мъглите и облаците, влагата във въздуха и неорганически и органически включената вода. Ето защо водата, която тече от изворите на рая и минава даже през ада, където Харон прекарва душите с лодката си, не е нищо друго, освен Всемирната Лента на Вечността.

Дори и най-твърдите скали съдържат нищожен процент вода - ако не във физическо, то в етерно състояние. Най-съвършен е записът в човешкия мозък. В мозъка на всяко същество се съдържа филмът на живота му в най-големи подробности. Всичко това ви е известно от окултизма. Това, което не знаете, е че пиенето на студена вода и ледени течности блокира тази информация за векове, а горещата вода, която е кипяла не по-малко от 3 минути, до 15-20 минути след кипенето възбужда тази информация и ни поставя в контакт с Всемирната Река на Подмладяването и Всемирния Поток на Вечността. Ето защо залязващите народи и хората без искра Божия се наливат с ледени течности и ги рекламират. Студената вода не само състарява човека, но и блокира центъра на съвестта. Това е предвидено в сатанинската наука, за да може да произвежда потребители и напълно управляеми хора. (Съветът на Словото да се сваля водата от огъня още в първия миг, когато се появи па̀ра, а не да се оставя да кипи поне 3 минути, има отношение към други физически и окултни ефекти – б.п.)

Реката на Вечността обикаля цялата планета. Има вече само една останала на Земята, а в началото бяха 7. Тя извира в недрата на Рила, понеже тук е най-старото светилище и Школата на Икло (Земята, сега Инла̀ния - б.п.). Ти навлезе в светая светих на Всемирната държава, понеже си смирен. (Да се провери в оригинала, ако има такъв. В противен случай, не е известно към кого тук се обръща Елма – б.п.)

През първия ден на Събора се отива на Слънцето; през втория - в Рилското светилище, а през третия - в Хималаите и по другите свещени планини по Земята. От този лагер сега, на Слънцето бяха 15 души, които видяха, чуха и преживяха Събора там, според нивото на своята пробуденост. В Рила дойдоха 78 души, но само петима помнят какво им се е

случило. До утрешния изгрев е определено само шестима да посетят клоновете на Свещената Държава по Земята.

Сега някой от вас си мисли: "Защо по-малко? Нали по-лесно се случва с повече хора." - Понеже оглашените и светските посетители си имат работа, по-важна от посвещението, и слизат веднага след "атракциона". Вие знаете, че третата фаза на Събора продължава до 25 август. Значи, на 19 август се влиза в Божествения свят, на 20 - в духовния, а на 21 - във физическия, но предимно на Земята. На 22 се пътува из целия универсум, т.е. физическата вселена, а на останалите дати, по различен ред всяка следваща година, се посещават различните полета от по-ниските, природните царства. Там се запознавате с нови приятели - стихии, саламандри, силфи, ундини, гноми и пр. и съдействате на Всемирното правителство за помощ и промени и в тези царства, в течение на една Божествена година.

Положителната мисъл, положителните чувства, думи и постъпки правят водата ви светеща, прочистват я и я поставят в резонанс с Всемирната Река. Не само в резонанс през 49-те измерения, но и в пряк, етерен контакт. По-напредналите виждат как в добрите хора се вливат струйки от Всемирната Река и освежават духа и плътта им. Подмладяването, което наблюдавате у някои приятели и познати, се дължи на това. Всяка отрицателна оценка, всяка снимка на злото - обективна или съчинена - предизвиква астрална и ментална левкимия и човек тръгва с бързи крачки към смъртта. В края на века този процес се ускорява значително. По тази причина лошите хора измират поголовно и в много по-кратки срокове.

Мисълта за продаване и печалба заразява хората с астрална и ментална склероза и човек оглупява до неузнаваемост. За Небето най-богатите са най-глупави, ако ще и да имат по 10 факултета.

Известността, славата, водят до астрални и ментални инфаркти. Известните хора са биологически живи, но астрално и ментално са полумъртви.

Затова от тях не може да се очаква нищо. Повтарянето на името или псевдонима ти в пространството, когато те идентифицира, създава една особена слуз около тебе, в която почват да се размножават червеите на тщеславието. Посветените знаят и виждат това, и ако понякога си позволяват да стават известни или богати в света, те се подготвят с години и после се чистят с години, но знаят как.

В Рила, както видя, и то не насън, през втория ден на Събора се дава отчет от главите на народите, на отделните общества и от посветените и ангелите-пазители на всяко отделно същество пред Върховния Йерофант на Слънцето. Той е жива проекция на Христа, губернатор на хипервселената във вашия сектор на вселената. Като събере всички филми и оценки за всеки живот през изтеклата Божествена година, Той и Дванайсетте Престола на Слънцето, които са му подчинени, в течение на едно земно денонощие вземат решения каква ще е кармата и дихармата на всяка същност и същество на Земята, на Слънцето и на останалите планети, на всеки обитател на междупланетното пространство. В този анализ и синтез на живота ви не е пропусната нито една ***чàйпа****.*

Чайпата е информационно-енергетична единица от живота на всяка същност или същество в пределите на Слънчевата система, според продължителността на всеки отделен живот. За хората с искра Божия, например, една чайпа се равнява средно на около една милиардна от секундата. Значи, само за едно денонощие, на Слънцето се разглежда животът на всеки - мислите, чувствата и постъпките му от 19 до 19 август, с точност до една чайпа. Ето защо, да се изплъзнете от прегледа на живота ви и решенията на Върховните Йерофанти на Слънцето, е теоретически и практически невъзможно.

Главите, които ти видя в Пещерата на Филмите, бяха от различен материал. Човешките отговарят за хората, а минералните, кристалните, каменните и подобните на различните животински и

растителни видове - за съществата и същностите от съответните братства.

Тъй като подготвяме славяните от 60 000 години насам, за да дойде сега Словото в най-съвършен вид на Земята, няма нито една оригинална славянска дума, която да не е свещена, точна и универсална. По тази причина, и най-силните производни на мерната единица "чайпа", като полюси на правдата, са думите "отчаяние" и "чаяние" (надежда, светъл копнеж). Попадналите под ударите на кармата често стигат до отчаяние, а чаянието дава сила и надежда на съществата за по-добър живот, за получаване на наградите за нашите добри мисли, чувства и постъпки. Неслучайно чаят в нашето братство и чайовете въобще съдържат различните регистри на акаша, на Всемирната Информация, ако знаете как да приготвяте и пиете различните видове чай. Неслучайно чайните церемонии и срещи са метод на най-висшите посветени. Вие вече знаете в кои кабалистически и астрологически периоди и часове се провеждат.

Подаръка, който правим на българите и човечеството от днешния съборен ден, е тайната, че от устието на изворите на българската река Чая, при езотерични походи в едната или другата посока, мо-

же да се влиза в постоянна връзка с Всемирната Река на Агарта.

Чепеларската река (още Асеница или Чая) е река в Централната част на Родопите, десен приток на Марица. Извира близо до село Проглед и тече през градовете Чепеларе (от който получава едното си име) и Асеновград (откъдето е второто). Третото си име (Чая) получава от множеството липи по поречието си. Най-големият и приток е Юговска река, с която се сливат при Юговското ханче – приблизително по средата между селата Югово, Нареченски бани и Бачково, и на около 18 километра от Асеновград. Общата дължина на реката е около 86 km. ***Село Проглед:*** *Невероятна природа - тучни ливади и вековни смърчови гори. Можете да срещнете сърни почти в самото село. От билото над селото се разкрива гледка към връх Снежанка и към Роженската обсерватория. Край селото има естествено местообитание на ендемичния вид родопски крем и идват много естествоизпитатели и природолюбители да го изучават и снимат.*

В езотеричната ни практика се използват и ковибрантите (омонимите и близките до тях) на свещените думи, поради което географските места с такова звучене са подходящи за извършване на специални тайнства. В този смисъл, и с.Проглед в Родопите е добро за "проглеждане" в опредлени светове и като начало на езотерични екскурзии откъм изворите на река Чая.

По същата причина, и Китай е великата поднебесна страна, където се съхранява по най-съвършен начин копие от архивите на Слънчевата система. Които от вас са съединени не само в Словото и Делото, но и в Живота, могат да ни помолят да правим специални екскурзии и в Китай, където ще видите древни българи от Рилската Агарта, и те ще ви покажат чудесата на света. (Едно от най-древните имена на Китай (Чайна) е запазено и до днес – напр. англ. China – б.п.)

Както виждате, не само досегашният ви опит и щастие, но и това, което ви предстои от сега нататък, е плод на Разпознаването, Отклика и Предаността, на Смирението. Когато смирението се увенчае с пламенност, избраните излитат на всички страни за всемирен живот и опитности и пак се събират в светилищата на Ятото. Ако при това положение в този свещен и безкраен живот някой си по-

мисли нещо лошо за брата си, той изрива ментална яма по пътя си и сам попада в нея. Това е нещастие и за стотици, хиляди негови сродни души от веригата му, които не могат да излязат дълго време от тази яма. Те са паднали неслучайно - поддали са се на лошата мисъл или чувство на главата и са ги репродуцирали.

Лилавата, аметистовата светлина в пещерите и храмовете на Събора е физически израз на най-висшата воля. Понеже там се събират същества, човешки и ангелски души, слънчеви посетители с добри мисли и топли чувства, ражда се благата воля, нежната постъпка, т.е. добрата обхода. ***Това*** *е атмосферата, в която живеят свободните души на световете и пространствата. Яви ли се благата воля на същества, обединени от добра обхода, от Реката на Живота започва да се изпарява и сублимира в аметистови и лилави багри само добрата информация от филмите на живота. Ако идете малко по-нататък, където почват бездните на ада, ще видите, че там падат черни, тъмни водопади. Там се влиза през Седмото - или Първото – езеро, Шемхаа, където е главният вход към Ремонтното Битие на тази планета. Това вече ви е известно и някои от вас са влизали през тази врата и са излизали.*

Там, долу, на информационните входове, бдят и работят монтажистите на черните ви филми на живота. От черните водопади те тъкат струйките и нишките на кармичните ви филми, които съдържат само лошите епизоди от живота ви в течение на една година. Като ги монтират, те ги прожектират пред Черния Съвет - ръководителите на Ремонтния отдел. Черните филми на всяко същество в Слънчевата система се съхраняват под Харамията на Рила, под Черни връх на Витоша, в Шварцвалд, на планината Брокен, но най-много - в Черно море. Ето защо, посветените по бреговете на това море имат особено сложна задача. Всички реки, които се вливат в него, носят предимно черните филми на хората и съществата. Не се страхувайте от тези филми - те носят важна опитност и затова посветените по

тези брегове са не само от черната, но и от Всемирната ложа.

Работете, учете и се обичайте! Ако Ятото е единно, враните и гарваните ще имат по-малко работа. Когато се обменяте с обикновени хора, по вашите прозорци кацат черни птици, а не бели. И ***това*** *е път в славния подвиг на посветения, но обмяната с Ятото и с обикновените хора трябва да бъде 9:1. Ако тази пропорция се наруши, влизате в черната река на живота, където разочарованията и болките са неизбежни. За учебни екскурзии и експедиции по споменатите места е определена последната година от века. Поканете само такива, които спазват свещената пропорция. Не канете други, понеже ще ги спрем още в самото начало. Но ако някой е спазвал пропорцията, а по пътя я наруши, ще трябва да се отклонявате за болници и погребения.*

Искайте, и ще ви се даде!

Чукайте, и ще ви се отвори!

Благата обхода сред приятелите и любимите от Ятото и с обикновеното население около вас извиква отгоре Бялата Светлина - присъствието на Христа, на Учителя. Когато се дойде до това, невъзможното става възможно. Някои езичници, които не изповядват Христа, но живеят с блага обхода помежду си, също привличат Бялата Светлина, въпреки че наричат своя Бог и Учител по различни начини. Това се случва и с най-безпросветните безбожници, когато се отнасят нежно и добродетелно помежду си.

ВАН, ЧАЙАН, ЧАЙПАН!

От тази формула виждате, че около и в езерото Ван също има условия за свързване с всемирния живот.

Мнозина звани - малцина избрани. Но над избраните има още един клас - ***избрали****.*

Мислете, решавайте и действайте!

15,30

- Следва ли от всичко това, че Агарта е в духовния свят?

*- Шамбала бе един несполучлив опит за свързване с универсума. **Изкупената** Шамбала влезе в Агарта и така проникна в **духовните** светове. Но и Агарта се подхлъзна и падна. Малцината, които не паднаха, сега влизат в Изгрева. И наистина Изгревът се намира на Слънцето. Затова първо наблюдавайте върха на Слънцето, когато изгрява, после центъра му, когато е излязло наполовина, и за не повече от 3 секунди - долната му част, когато излезе цялото. След това гледайте 15 секунди целия диск, затворете очи и се опитайте да видите образите, които ви се дават за през този ден. Те са програмата ви за деня. Не е нужно да сте ясновидци - всеки може да види това, ако не е отклонил погледа си нито веднъж от мига на подаването на Слънцето до края на упражнението. Тези, които започват песните преди излизането на цялото Слънце или веднага след това, не са били при Учителя или не са чели беседите. Най-малко 5 до 10 минути след подаването на цялото Слънце е време за свещено съзерцание.*

15,40

Още малко за съвибрантите на Чая: *Има местност Чая в Афганистан. На еврейски Чая е женско име, означаващо "живот". Чая също е названието на един шрифт, който уподобява буквите на еврейските букви; В Япония означава "чайна къща". Чая е и името и на едно растение в Мексико от рода на спанака. Освен в България, река Чая има и в Русия. Има и графство и град Чая в Тибет, близо до Пробандар Гуджарат в Индия. Чая значи също "сянка" - на санскрит, хинди и други индийски езици. Затова там Чая е и името на Богинята на Сянката и Полумрака.*

Знаейки ковибрантите на дадена свещена дума, ние правим всичко възможно да търсим информация за тях и техни изображения (или да посещаваме такива места, когато е възможно). Това са допълнителни пътища за свързване с базовия архетип.

21.VIII.135(1999)
Рила, езеро Елбур

РАЖДА СЕ СЪВЪРШЕНИЯТ ЧОВЕК

Евелин де Морган – Девата на Мира (1907)

- С молба до Учителя от името на всички жени по Земята, за Осияние за Мъжа - бащата, сина, съпруга, любимия, приятеля, брата; и Осияние за Приятелството.

И понеже все още сме в забавачницата на забавачницата, молим информацията да бъде съобразена с днешните, а не с

бъдещите условия на времето. Вярвам, че тези осияния ще бъдат особено ценни за Жената, на която, биологически и социално, днес е предопределено да бъде робиня; по-бързо да излекува раните си и, осъзнавайки собствената си сила, по-лесно да извърви пътя до пълното си освобождение.

17.VIII.1999 (135) г., 7,20 ч., Рила, Елбур.

15,58ч.

- От глъбините на сътворението, Бог излъчи Себе си като Мъж и Жена и се размножи в Битието в безброй съвършени подобия. След 5000 години по земното летоброене, разделените мъже и жени при грехопадението отново ще се съберат в едно. Затова, говорейки ви за мъжа или жената поотделно, ние винаги ще имаме предвид потенциалния мъж в Реалната Жена и потенциалната жена в Реалния Мъж.

*Ето защо, сегашното осияние и одеяние посвещаваме на **Реалния** Мъж, не на обикновения. Обикновеният мъж след грехопадението се нарича "мъжетурка" (от някои Посветени в българската тайна държава) (Сведение за преводачите: тук Елма подменя "миже" с "мъже" - играе си с българската дума "мижетурка" – дребнав и боязлив човек, който лесно става подлец и предател; в случая – предател на човечеството - б.п.). Мъжетурката се стреми към власт, богатство, първенство и удоволствия. Той няма да бъде предмет на Словото, което ще дойде сега, тъй като се намираме в Зоната на Слънцето - в **Третия** ден на Събора. Слънцето има една изтеглена, остра зона, заоблена само на върха си. Заедно с разсейката си, тя обхваща датите 19-25 август, когато Земята преминава през нея. Следователно, Съборът на всяка планета е в различно време от земното - тогава, когато тя преминава през Зоната на Слънцето. Ето защо, сега на Слънцето се разрешават предимно земните съдбини, но тъй като Инлания (Земята) е ключова летѝна (планета – нова дума с това значение, дадена от Елма за пръв път тук – б.п.) не само в Слънчевата система, но и за целия Космос - производителка на "мая за абсурд", - то от 19 до 25 август земно време се решават и съдбините на всички обитатели на Слънчевата система.*

Реалният Мъж се нарича Адам Кадмон. Неговият

антипод е Адам Амон. И двамата са размножени в 5 категории реални мъже в Битието, разделени от женската си половина след грехопадението. Същността на Реалния Мъж е нежността, ненасилието. Сърцето Му не може да допусне нито за миг мисълта за навлизане в чужда аура без разрешение от Бога и сърдечна покана от другия. Реални мъже има навсякъде.

Ние се отличаваме с още един Божествен импулс - необходимостта да сме последни, незабелязани. Колкото по-последен е на Земята един Реален Мъж, толкова по-прекрасен и съвършен е Той в очите на Бога и ангелите. (Естествено, има благословени от Бога изключения - добри хора, таланти и гении, на които е писано да бъдат известни в света – б.п.)

Ние сме ви казвали, че когато един дух се приближава към вас като мъж или като жена, той е тъмен. Това е абсолютно вярно. Ние сме си говорили много за мъже и жени в Словото и вие в повечето случаи сте ни разбирали превратно. Това е, защото егоизмът и нисшето съзнание придават изопачени значения на всяка дума, на всяко изречение от Словото.

Мъжът, Реалният Мъж - Божественото Творение на Нашия Благ Баща - е кротък, смирен и деликатен. Той милва душите отдалече, моли се за тях втайно и никога не издава, че проявява обичта си по такъв начин. Да издадеш обичта си, да я предложиш, пръв да наложиш "правото си на мъж" - това е най-грозната страна на изродената част от човечеството, - грях, равносилен на лъжата.

Реалният Мъж е магнит, ухание на теменуга, нежен поглед, когато не го гледат, и чист взор в очите, когато го гледат. Пожеланието, плътското пожелание е непознато на Реалния Мъж - то няма нищо общо с пламтенето. Пламтенето е извор на духа, свещена пещ на атмическото тяло, в която се претопяват егоизмите. Пламтящият, Реалният Мъж не е виновен, когато привлича летящите, за да изгорят в пещта на смирението. В същото време, обикновеният, оцапаният мъж, примира да прави впечатление, да трупа мускули или възхищение, да увлича сла-

бите в бездните на самомнението. Състезанието е среда, в която адските мъже си мислят, че се самодоказват. Реалният Мъж, Реалната Жена, Реалното Същество Човек седи и ги гледа отдалече с нажалени очи. Съществата със замъждяла светлинка, облечени в мъжка плът, обичат да се набиват на очи, да се изказват първи, да бъдат на сцената.

Няма значение дали падналият мъж е в мъжко или в женско тяло. Той ви досажда с прегръдките си, докосва ви, без да искате това, прониква в аурата ви като мухите и комарите и ви нанася сърдечни и душевни рани. В повечето случаи, неговата вина е споделена. Вината за тези аномалии и престъпления е тройна. Първо са виновни падналите божества и ангели, потърсили убежище в някоя човешка черупка. Падналите женски ангели са усвоили до съвършенство кокетството. Кокетството е най-коварната и мръсна форма на всемирната лъжа - по-страшна даже от убийството! Да мислиш "не", а да кажеш "да"; да мислиш "да", а да кажеш "не" - това произтича от продължително черно обучение в тъмнилищата на ада, целящо да настървява и амбицира мъжете с психически отклонения.

Но ние няма сега да омрачняваме този светъл ден с науките на ада, няма да говорим за привидната скромност и целомъдрие на жените, превръщащи благочестието във вероломство, предателство. Няма да се спираме на душевния хлад и показната спонтанност, които еднакво произлизат от преизподнята.

Сега е важно да си представите образа на Идеалния, Реалния Мъж - на онова удивително прекрасно същество, което твори добро и чистота и милва душите отдалече; на онзи предан Брат, който ви се притичва на помощ, когато сте в беда или когато самотата ви разкъсва на парчета; на онова трансцендентално изваяние на Бога, вдъхновяващо чистата женска душа да мисли в стихове и да преживява сияния. Никога не слизайте от този пиедестал в грубата и плътска недействителност, понеже ще стъпчете олтарите! Пламтенето, сливането, тотал-

ното единение на сродните същества и същности няма нищо общо с плътското приближаване. То е свещен химн на предаността, пожар от взаимен отклик, който не изгаря, но възкресява. (Важно напомняне: на много места в Словото се обяснява, че най-интимното съединяване на мъжа и жената е Божествено и свещено, че "плът" е извращението да искаме някого само за себе си, "плът" са излишествата в интимните удоволствия, които изискват месоядство и други токсични въдбудители, заспиване след полунощ и спане по време на изгрев слънце – б.п.)

*Миговете на пълно сливане са много редки на земята, и те са синоним на сливане с **Бога**. Плътският мъж, плътската жена никога не са преживявали това. Плътските съединения са временни и се разпознават по това, че раждат раздор, недоволство, мъка, претенции. Плътският мъж става безотговорен след акта на агресия, а плътската жена става зла и мнителна, щом се е привлякла от такъв тип или го е притеглила в обятията си.*

*Прекрасният Мъж е свенлив, объркан, нерешителен. Той е решителен и смел само в миговете на подвига, когато е готов да пожертва живота си за Словото или за Сестра си от Ятото, без тя да подозира това. Реалният Мъж е **видим** - Бог Го вижда постоянно пред очите си. Пародиите на мъже - астралните пияници, всеядните и моноядните плътски машини за удоволствие и деспотизъм, които ви приличат на мъже и привличат плътските жени, са само подобия на хора, които разнасят развалата надалече.*

Срамно е творение на Бога да подражава на маке-тите на човека, които носят оръжие! Срамен е образът на юмрука и поривът на сграбчването, присъщи на адските подобия на хора! Няма нито един ангел, нито едно дете, които да не се отвратят от човешката представа за мъжественост, която се изчерпва с насилието. Победителят на сцената или на тепиха е най-смешното, най-жалкото зрелище в аудиториите на Космоса, когато има предавания от ада. Тези предавания са настроени на координатите и на честотата на всяка човешка квартира, на всяко скверно място, където подобията на мъже се опит-

*ват да се самодоказват. (И **тук** се налага уточнение: Небето не изключва съревнованията и състезанията с **анонимни** победители. Те често се устройват и в рая, но има хиляди начини да не се разбере името на шампиона и самият той да не се похвали по никакъв начин пред никого. Това се прави, за да може всеки сам да провери докъде е стигнала силата му, какви са уменията му – да се сравни с показанията на най-добрите, тъй като всеки се стреми към съвършенство във всяко отношение. Показателен в този дух е уникалният разказ на Борис Априлов със заглавие "Изкачването" - самотен алпинист пръв превзема непристъпен хималайски връх, но не оставя доказателство за победата си. В много редки случаи се състезава официално и побеждава в каквато и да е дисциплина сам мировият Учител, като вдъхновява за това и най-достойните си ученици. Мотивът обаче не е самоизтъкването и жаждата за слава и надмощие, а даването на пример на какво са способни най-чистите хора – б.п.)*

*Кристалният Мъж се гордее с това, че с нищо не се гордее. **Това** е единствената и чиста Божествена гордост. Желанието да се отличиш, да те видят, да те последват, да ти се подчинят, те прави на черно петно в Бялата Вселена, което се предназначава за химическо чистене. Който говори и се моли много пред хората, стреми се да изпъкне и да въздейства сред последователи и слушатели, престъпва Закона на Господа.*

Истинският Брат, Благородният Мъж, говори само когато го питат; при това, отговаря кратко и неназидателно. Съвършеният Мъж може да говори и продължително и да свети като слънце помежду другите, но тогава на дрехата му - неговата духовна аура - няма нито едно петънце от гордост. Забележите ли, че някой се смята за мъж и превзема аудиторията, а в аурата му гъмжи от черни и тъмнооранжеви тонове, знайте, че това не е мъж. Това е астралната жена в него, която се стреми да направи впечатление, да изсмуче силата на окръжаващите през очите и ушите им.

Велико нещо е Същинският, Невинният Мъж! Той никога няма да ви се натрапи, никога не настоява, не говори продължително, не обладава, не притеснява. Изнудването е непозната дума за него.

Най-долната проба подобие на мъже са изнудва-

чите. Няма нещо по-пошло и по-наказуемо от изнудването! Да получиш това, което искаш, с непряко насилие, с използване на човека, когато е в нужда – това е първата стратегия на извратените духове, които нямат нищо общо с Бога и светлината. Следващите си животи те трябва да бъдат изнудвани и насилвани множество пъти от подобни на себе си, за да видят какво са вършили.

В този светъл ден, в който идваме да ви открием, че Реалният Мъж е невидим или прави всичко възможно да е невидим, за да не ви притеснява и съблазнява, ние искаме да се отвори сърцето ви за светлината, да проникне в душата ви ведрината на Духа и да просияе умът ви от истината, че Царството Божие е изтъкано от деликатност. Слабостта там е най-тънката сила. Нежността е мост между вселените. Невидимото присъствие и молитвата за ближния, без да подозира за това, е израз на най-съвършената обич.

*И Мъжът, и Жената в славянския космос съдържат звука "Ж" - присъствието на **Христа**. Не е важно дали си славянин, африканец или скандинавец. Ако си славянин **по дух** и живееш в обширната славянска държава на Битието, ти си свързан с Живовселената - Вселената на **Проявения** Бог. Там всеки Мъж проявява живота **накрая**, а всяка Жена - в самото начало. **Ето** как славянският дух ликвидира с пъклената наредба от грехопадението насам мъжът да бъде пръв, а жената - последна.*

*Любовта ражда Живота, а Животът – Движението. Ето защо, в Славянския Космос, в Битието на невинността и безсмъртието, всеки народ в Космоса, който е сложил буквата на Живота на първо място в думата, означаваща "Жена", създава сега съвършените жени на Христовото Царство, които проявяват Любовта на **първо** място. Те първи проявяват изблика на Живота; те първи изразяват Любовта и Живота като движение.*

Напредналите сестри и жени не са подвластни на програмата на ада и залязващите народи, които считат жената за последна, за подчинена. Понятие-

*то "Мъж" в славянския език говори за първата, втората и третата проява на Мъжа. Истинският Мъж, първо, е мъдър, мек, мил. В западната култура той се нарича "джентълмен". И в източната, и в западната, и в космичната култура на Новата Вселена, Истинският Мъж никога не прави първото движение. Първото движение - както в интимния, така и в обществения живот, в Славянската Вселена – принадлежи на **Жената**. Ето защо, приласкаването и ръководната роля на Жената в изгряващата Нова Култура на Шестата раса са следствие от това, че в този свещен език първата буква на думата "Жена" е буквата на **Проявената** Божия Любов.*

Ето защо, сега спасението на човечеството ще дойде от Славянката. Ако една негърка, шотландка или австралийка отхвърли кокетството и материализма и първа приложи Закона на Приласкаването, ако първа поведе някое благородно женско движение, тя ще се запише в народа на Шестата раса на Земята.

*За вас остава удоволствието да определите какво прави Истинската Жена-славянка, след като първа е проявила на практика жеста или движението на Любовта - според естеството и подредбата на буквите след буквата "ж". Значи, Истинската Жена поставя аза си, своето его, **накрая** (буквата "а").*

*В дълбокото значение на славянския език, думата "мъж" и думите "може", "мощ", имат един и същ произход. И наистина, мъжът е най-мощното същество на Битието, когато отговаря на **славянското** разбиране за сила. Първо мъдростта, мекотата, милостта, джентълменството; после - покоряване на най-високите върхове на съвършенството и кристалната съвест, служенето (буквата "ъ"); и спонтанността на живота и пламъка - **най-накрая**.*

***Така** е при **Новото** Човечество, **Новия** Човек. В Пентаграмата сега Жената е най-долу - буквата Ж. Като ви казах, че в бъдеще тия букви трябва да ги пренаредите, за да обърнат триъгълника с върха нагоре, вие пак направихте погрешка. Не - **Жената** трябва да е най-отгоре! "Великото Училище на Жи-*

вота" се превръща в нещо още по-голямо, още по-важно.

Това е отразено в новия проект на пентаграма, описан от Учителя още в началото на 20 век в една от извънредните Му беседи за жени. В пентаграмата, дадена от Него в началото, Буквите "В", "У" и "Ж" (съкращение на "Великото Училище на Живота") образуват обърнат триъгълник, като "Ж"-то е най-отдолу. В една беседа обаче Той обяснява, че това е временно положение, валидно за ***тогавашния*** *исторически момент, че тия букви един ден трябва да сменят местата си и да няма и змии в центъра. Ето един от вариантите, които изпълнихме според тия указания:*

Г18

Всеки има правото да даде ново название на Школата. Най-сполучливите ще имаме предвид в преобразената Нова Пентаграма, където змиите ще се превърнат в гълъби. Засега само мислете и умувайте, подготвяйте своите проекти, а в началото на Божествената Година през новия век (19 август 2001

година), Ние с вас ще обявим Новата Пентаграма на Великото Всемирно Бяло Братство.

*И така, поклонете се на Жената и Майката, която дарява живот и поставя живота си на първо място, а егото си - на последно. Поклонете се на Мъжа, който почва с мъдростта, мекотата, мелодията, милостта, милосърдието, мира, молитвата, музиката, мълчанието и мъчнотиите, издига се до кристалния връх на съвършенството - и чак тогава се поддава на жаждата за живот и става Сътворител на Живота, приласкан от Идеалната Жена, която започва **първа**.*

Не се лъжѐте от адската и човешката спонтанност! Те са насилствени, показни и фалшиви. Адският мъж е спонтанен поради звяра в себе си, а адската жена - от тщеславие, амбиция и властническо чувство. Трябва да ги различавате тия неща.

*Има случаи, когато спонтанността е едновременна, взаимна. Това става **в рая**, в Седмата раса. Това е **далечното** бъдеще на човечеството. На Земята това се случва много рядко, когато боязънта, гордостта и предразсъдъците не пречат на Бога да се прояви в настоящия миг по най-съвършения начин. Така живеят ангелите от Най-Вътрешното Небе. Те са голи и са в състояние на пълна невинност. За тях не съществува дилемата кой ще бъде "пръв" и кой "втори", тъй като броенето в Най-Вътрешното Небе е непознато. Там няма страх и егоизъм, никой не е програмиран.*

*Даже и в Шестата раса, вие все още ще бъдете програмирани. Програмата на черната ложа - мъжът да бъде пръв и на първо място - ще се отмени и ще се приеме програмата на Бялата ложа: активността на **Жената**, обожествяването на **Жената**. Тогава "да" ще значи "да", и "не" ще значи "не". Само че "да" ще се казва пред смирените мъже, съвършените, а "не", категорично "не" - на наглите, самомнителните, напористите и преуспяващите в тоя свят.*

АН, АНАН, АНРАН !

Разумният мъж и разпознаващата жена се съединяват за пръв път в историята на Битието! Ражда се съвършеният човек!

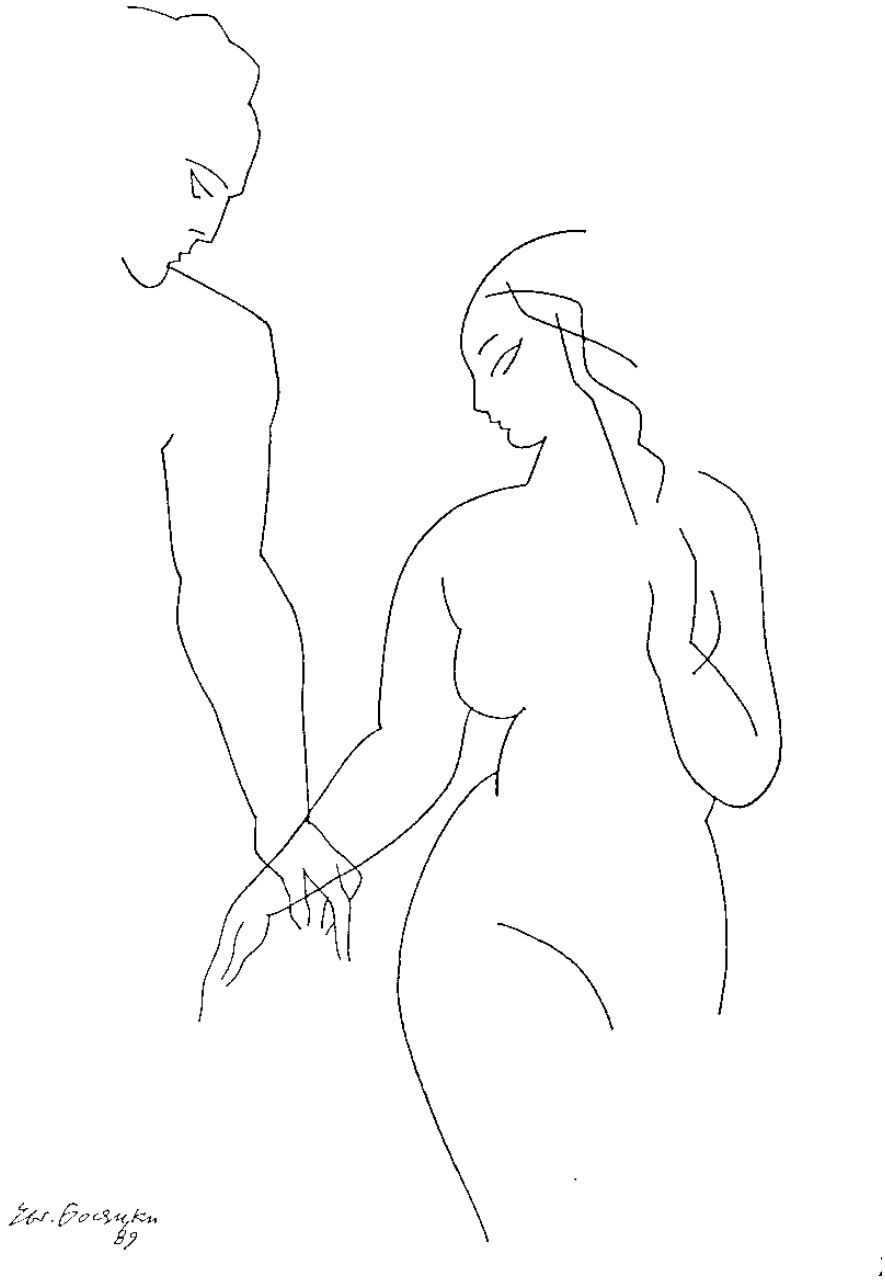

За домашно упражнение - думи, изразяващи същността на Новата Жена като нежност, жен-шен, благост, мекота, ухание, шепот, тишина, ласка, милувка, поезия, музика, преданост, чуткост, всеотдайност, отклик, усмивка, хармония, вяра, мир, покой, чистота, лекота, зефир, светлина, белота, радост, хубост, сладост, истина, абсолютност, ромонене, незабравка, Любов.

26-27.IX.135(1999)
София - Изгрев

ПОДСЛОНЯВАНЕ, ПРИСЛОНЯВАНЕ И НАДСЛОНЯВАНЕ

Из филма "Въглени и сняг"

Това е заглавието на осияние или одеяние, дошло непосредствено преди 14 и 15 септември, по повод на една покана от приятели в София за участие в учредяване на асоциация с благородна цел.

На вътрешния въпрос, да се остане ли този път в София за по-дълго или завинаги, идва незабавен отговор, че ако на 14 и 15 септември на паневритмията в София дойдат приятели от вярващите в Елма и ако "Словото, дошло в плът", бъде "подслонено, прислонено и надслонено", тогава може да се остане и в София. И досега този отговор остава неясен: какво значи точно "Словото, дошло в плът"; и как то би могло да бъде "подслонено, прислонено и надслонено"?...

На 14-и не дойде нито един от вярващите в Елма на паневритмия. На 15 дойдоха трима и за тях се каза, че ще получат, всеки поотделно, по един специален подарък за това, че са били в час. В рамките на тези два дни обаче отникъде не бе

отправена специална покана поне за "подслоняване". Тогава отгоре се каза: "Словото се връща там, където има по-голяма чуткост и по-силен и постоянен импулс за съдействие, подслоняване и прислоняване".

В тези редове осиянието (или одеянието) е преразказано. То бе много по-обширно и подробно и тѐче с часове. Дотук се възстановиха само някои основни положения от него.

Преди да бъдат предадени нещата малко по-подробно, доколкото са останали в паметта, тук трябва да се отбележи още едно обаждане на Елма, с ясни наставления и прогноза на 15 септември сутринта, преди Паневритмия. Те се отнасят за сестрата, която от години свири сама в центъра на софийската паневритмия. Тук няма да се засягат проблемите, свързани със самодейността и професионализма в Братството, няма да се описва как преобладаващото тщеславие и липсата на самопреценка у някои, поддържани от толерантността на останалите, още от времето на Учителя до ден днешен не спомагат за съвършеното представяне на Братството пред света. Конкретно, тази сутрин за въпросната сестра бе казано, че ако тя приеме да свири сама или с други от сега нататък само в понеделник и сряда, то я очаква много леко изкарване на зимата, рязко подобряване на здравето, подмладяване и щастие. Тъй като сега остават много малко дни до края на паневретмичния сезон, тя ще вземе правилно изпита си, ако в момента реши от пролетта да играе паневритмия, а не да свири, защото това е крайно необходимо за развитието ѝ. Тя не би трябвало да се безпокои кой ще свири или кой ще носи касетофон, когато тя не свири – това е проблем на Братството, не неин. Братството, от своя страна, би трябвало да намери сили в себе си да обяви програма и изисквания за участие на музиканти в центъра, според които самодейците да имат право да се изявяват само в понеделник и сряда, а в останалите дни да свирят и пеят професионалисти или да се носи касетофон.

След това конкретно предупреждение на Елма потекоха обяснения какъв точно би трябвало да е съставът на музикантите в центъра на паневритмията и какви - жанровете на нейните изпълнения, в зависимост от дните на седмицата, астрологическите аспекти, нумерологичните положения и пр. Повтори се съветът за тихо напускане на паневритмията и на други духовни събирания и форми на братски живот, и събиране на друго място на избрани приятели, които са в хармония, в случаите, когато неуравновесени личности създават конфликти и проблеми.

После продължи темата за подслоняването, прислоняването и надслоняването. Играейки си с корена на тези думи, Диктуващият изведе още три символа – тези на слона, мамута и мастодонта, свързвайки ги с три категории

хора. Обясненията бяха много дълбоки и обширни.

Небето счита за слон всеки, който се смята за по-велик, по-прав или по-голям от другите (от другия) или обективно в живота има по-висок материален или социален стандарт, дори и да ги е постигнал с честен, упорит труд. В този смисъл, подслоняването на някого от "слон" е първата крачка, първият благороден акт. Но това е само началото.

Подслоненият рядко бива и прислонен. Тук бе казано, че правилният превод на известния стих от Евангелието е : "А Син человечески няма къде глава да прислони…" - а не "подслони". Подслоняването е външен, благодетелски акт, при който гостът си остава "под слона" – тоест, в зависимо положение.

Прислоняването е интимен акт на душата и сърцето, при който единият от двамата, образно и буквално казано, прислонява глава на гърдите на другия. Това означава, че "слонът" те допуска от любов и обич в своята светая светих, като равен и предпочетен пред всички останали, при което единият временно е по-слаб от другия в някакво отношение - за да се прояви милостта, грижата и предаността, всеотдайността.

За "надслояването" не бе казано почти нищо. Стана ясно само, че подслоняващият и прислоняващият се отличават с ***лично*** *присъствие. Надслояването имало две значения: да умееш да излезеш* ***над*** *"слона" –* ***над*** *този, който те е подслонил и дори прислонил, т.е. да не загубиш свободата си. Другото значение на надслояването е способността на "слона" да престане да се мисли за слон (титуляр на имота или ситуацията) и да овладее тайнството на отсъствието, давайки възможност и на другия да стане "слон" за известно време или завинаги.*

Говориха се още работи за хората-слонове, а после потекоха пояснения за мамутите – хората, поставящи материалното обезпечаване и близките си на първо място, а всичко останало – ако останат време и сили. Собствената душа и Божите работи те отлагат за в бъдеще.

За хората-мастодонти се обясни, че това е още по-стара, още по-ниска степен на еволюция, в която имаш желанието и силата да се проявяваш пред повече хора, да ги ръководиш или да ги държиш в зависимост.

Това са, в общи линии, темите, които внуши и разгледа Елма на 13, 14 и 15 септември тази година.

Слоновете при всички случаи се занимават с големи, не с малки работи. За тях признанието и известността, славата, е основен критерий. И да подслонят някого, и да благодетелстват, това е ***явен*** *акт за тях, не таен. Мотивът им е да хранят самочувствието и самомнението си. Да се осланят на света и на светските наредби – ето главният им метод*

(Тук Елма си играе с думата "осланям", като подобна на "слон" и "слана" – сланата ще изгори всички плодове на големеенето и авторитарността). А да се осланят на слонове – ето основното чувство на непълноценните психики, които не могат да действат тайно, самостоятелно, и в името на Небето, а не на света.

Мамутите си служат с примамване, а мастодонтите стават мастити личности, често и в прекия смисъл на думата...

В осиянието бе казано, че всеки символ има и положителни страни. В този смисъл, би трябвало да мислим и за позитивното значение на слона, мамута и мастодонта, но това остава за домашна работа. Би трябвало да се познават и добрите качества, и анатомо-физиологичните, етиологичните и еволюционните особености и достойнства на всеки вид, за да стигнем до специфичното значение на символиката му.

Все пак, Елма склони да даде осияние на тази тема чрез диктуване и записване по традиционния начин:

27.IX.135(1999) г. 7,50

*- Историята на слонството е от началото на грехопадението, когато се яви самомнението, себичността, гордостта. Това е началото на **света**, на светското парадиране.*

*Мамутът е падналият илухим, който живее само за своите си и предимно за своите си. И истинският, невинният илухим е предан на най-близките си, но се грижи за тях съвършено, едва след като е свършил **Божията** работа – той подрежда нещата правилно.*

*Мастодонтът често е паднал алохим, понеже се стреми навън, без да зачита малките същества около себе си. Съвършеният алохим се съобразява с всички и включва всички – и малки и големи – в своята експанзия, но без да им навреди. Напротив, **те** се ползват от неговото разширение.*

Слонът наистина е преди всичко Божествен символ, божество. Ганеша се посвещава на учителство и ученичество, затова има достъп до тайните на цялата вселена. Той може да бъде последовател и има послушание, ето защо добрият нюх и добрият слух са качествата на слона. Но слонът след грехопадението стана интелектуалец и примира за информация, познание, мъдруване, но без да се движи

*много, без да открива собствената си значимост. Той расте на големина в света, защото попива чужди познания, но няма воля да приложи собственото си, вътрешно познание, с което е дошъл от вечността. Той може да е голям алтруист, благодетел и реформатор, но с придобити **отвън** методи и познания -— не е оригинален в очите на Господа. За да добие брада, долна челюст, слонът, който е бил жаба в предишен цикъл, трябва да обикне изкачването и после слизането, преодоляването на физически и социални препятствия. Той трябва да се превърне в Козирог - търсач на самотните височини.*

Голяма е науката за слоновете, мамутите и мастодонтите, но ние я изучаваме в самия живот, натъквайки се на такива на всяка крачка - както извън себе си, така и вътре в себе си.

Сродните души – ето философията и смисъла на живота на мамутите. Значи, те не са само отрицателен символ. Без да си бил мамут, без да си способен да откриеш сродната си душа и сродните си души в битието, ти никога няма да станеш съвършен. Не само да си ги открил, но и да се посветиш на тях изцяло, оставяйки себе си и света на задно място.

*Божественият мамут се грижи за съхраняването и опазването на **Божествения род** - това, което вие наричате Божествен филогенезис. Ако нямате Божествен произход и не сте изградили или проявили илухимното си тяло, вие не можете да бъдете продължители на Божествения род. В този смисъл, има и други глави от Евангелието на Мария Магдалина, които останаха скрити за вас.*

Историите около чашата на Граал и предаването на Христовата кръв през вековете и вселените не е нито измислица, нито безнравствена, безумна ерес. Родът на Лукавия знае това и наистина се стреми и до ден днешен да изтребва физически и психически Христовото поколение. Свещеното рицарство не е само един вътрешен подвиг, нито само външна традиция. Да разпознаеш Краля си, когато е в немилост, и да му отдадеш живота и душата си в

*името на Великото Дело – това е **първият** акт на предаността, запечатан със свещен печат още в най-дълбока древност. Да живееш за Дамата на сърцето си и да извършваш небивали подвизи в нейно име за защита на нейната Божествена чест – това е повикът на Божествения мамут в душата и духа ни. Това значи разпознаване и опазване на Божествения род. Жаждата да заченеш дете със синя кръв от Рицар, а не от простолюдието; да имаш дете с Христова кръв от Христов рицар, а не от някой друг - това е само прелюдия към една идваща епоха, в която всички ние ще станем рицари на свещеното разпознаване и майчинство, където ще защитим честта на самостоятелната майка, нямаща нужда да се подслонява и прислонява при случайни хора. Сега тази майка, която обикновено е самотна, е презряна и оплюта – дело на Лукавия. Останалите подобия на майки се стремят към уют и подсигуряване чрез лош избор и предателство към Христовата кръв във вените си, към кръвта на Отца в запушените си артерии.*

*Ранените и падналите рицари на Граала, носителите на Христовата наследственост не само психически, но и физически, днес извършват друго предателство, допускат друга слабост: очакват отклик и преданост от въображаеми дами на сърцето, от жени и майки с обикновен филогенезис. Душата с Христова кръв разпознава своите си и им се отдава мигновено! Тя има нужда да ги последва и да живее именно с тях, а не със себе си или с други. Това е така, защото тя жадува да съхрани Божествения род **на Земята**, тъй както е горе на Небето. Мистерията на Христовото рицарство, на чашата на Граал и предаването на Христовата кръв е заложена още в Стария завет и я виждаме ясно в Христовата молитва: "Да дойде Царството Божие - както на небето, така и на Земята".*

За да дойде Царството Божие на Земята, необходимо е да има Любими Божии, Невести Божии и Майки Божии, които разпознават своите си и тръгват след тях, без да се замислят за последствията.

Да тръгнеш след Рицар на Чашата на Граала; да заченеш, да родиш дете от него, да наплодяваш Дървото на Живота – дървото на Божествения род на Земята, – това значи и ти самият да си от това тайнствено Братство през вековете, което е било горено по кладите и избивано през войните и в мирно време. У синовете и дъщерите на Лукавия има силна нетърпимост към високия идеал, затова в тях преобладава предаността към себе си и към собствения им род. Затова е жалко и смешно, напразно губене на време Рицар на духа да очаква разпознаване и отклик, приласкаване, подслон и преданост от страна на някой, който още не го е еня за Христовата кръв, за наследствеността, която ще приеме и ще предаде на поколенията.

В друга лекция ще ви говоря за достойнствата на Божествения мастодонт, който също не е само един отрицателен символ. Засега се спрете върху психологията и символиката на слона и на някои от неговите проекции, които са ви по-познати, например - вола. Мамута ще го откриете в бизона, бика и кравата. ***Ето*** *защо кравата е свещено животно! В Индия и по цялата вселена, културните народи и цивилизации ѝ дават път - дори и танкова колона. В Египет това предимство на душата и Божествения род се символизираше от скарабея – торния бръмбар. И там познаваха и познават тайнството на сродните души, които търсят подходящи родители и тела на Земята, за да се съхранява и предава кръвта на Озирис по планетата.*

8,55

Науката за различните лица на дявола също е точна наука и отразява огледално и негативно последствията от прекъсването на връзката със съответните лица на Бога. В духа на днешното осияние, всички паднали илухими или "мамути" служат на Мамона. Това са майките и жените, но и всички мъже, които съдействат на Мамона да се произвеждат и консумират ***преработени*** *продукти на природата. Цялата човешка цивилизация от 8000 години насам (200 милиона земни)*

служи на Мамона! Мамон неизменно диктува в плътта и сърцата на хората да се подсигуряват – независимо дали материално, социално или емоционално. В Божествената математика съществува коефициент на съдействие на Мамона. Той се изчислява от Ангелите на Логоса и от кармичните йерархии за всеки отделен човек. Всеки, който с физически, емоционални или умствени действия сътрудничи на Мамона за произвеждане, продаване и консумация на ръкотворни изделия, има текущ личен КСМ ("коефициент на съдействие на Мамона"...), който го определя като "мамут" – тоест, паднал илухим.

Единствените мисли, чувства и постъпки, продиктувани от безсмъртния свят, единствените признаци за съдействие на разума, душата и духа са в сътрудничеството за възстановяването на ***рая****, т.е. на Царството Божие на Земята. Навсякъде, където хората живеят без ръкотворни и преработени продукти, в чисти природни условия, и сътрудничат за просъществуването на Христовата кръв във вселената, КСМ отпада напълно - и хора и ангели не се прераждат повече.*

От всичко това следва, че достойните дейности, особено от сега нататък на Земята, са само ония, които спомагат за превръщането на Земята в рай. И най-малката мисъл за създаване на оръдие на труда, на оръжия и на каквито и да са предмети изгонва престъпника от Едема незабавно. Това важи дори за музиката и изкуствата. Липсата на трудови дейности от адски тип обаче не означава, че човешките ръце в рая бездействат. Има милиони форми на Любовта, Мъдростта и Истината, при които ръката има решаващо значение. Първата от тях е милването и прегръщането. Чрез тях се строят вселени! И обратно – разрушават се, където липсват.

26.IX.135(1999)
София - Изгрев

СИН НА СЛЪНЦЕТО

Измина много време, случиха се много важни неща, които не са описани. Замина си най-близък и скъп млад човек, за когото има лично послание от Елма. Роден през 1977 година, той живя на Земята 22 години и си отиде на 19 август 1999 година. По принцип, краткият му живот не бе неочакван: имаше мистични, астрологически, физиогномични и хирологични данни за това. Ние знаем от Учителя и от най-почитани от нас автори, че ранното заминаване на дете или юноша способства за бързата му еволюция - и това сега ни утешава.

Външно узнахме за трагичния инцидент чак на 21 август вечерта. На 19 август огромна, необичайно голяма вълна

на един бряг в Северна България е отнела живота на двама млади хора. Единият от тях, който ни е най-близък, е влязъл в морето, за да спаси едно момиче и е успял, но бил блъснат от неочаквано огромна вълна (идваща от земетресението в Турция) - и не са могли да го извадят.

Ето какво бе видяно от баща му на Рила преди изгрева и в диска на изгряващото Слънце на датите 19, 20 и 21 август – трите съборни дни, – без още да знае външно нищо за случилото се.

19 август. Преди изгрева на слънцето се виждат много черни ръце, вдигнати нагоре, леко извити и с приближени пръсти. В средата – само едни, прозрачно-резедави ръце, с черен контур. Сякаш души от ада също посрещат изгрева и търсят спасение, но само една е почнала да просветва. (Относно този сън – въпреки че считаме Гълъбин за "Син на Слънцето", в последния си живот той е имал причини да слезе най-долу – дали за да плаща нещо ли и да помага, не се знае. Така че тези просветляващи ръце, които се подават посред черните във видението, може да са неговите; контурът им е черен, понеже си отива).

Втора картина: чиния със светящи плодове във въздуха слиза отгоре.

През този ден, макар и 19 август – първият тържествен ден на Всемирния Събор, - бащата на Г. и най-близка приятелка, която го обича, се чувстват като пребити на паневритмията през целия ден и от очите им през цялото време текат сълзи без външни причини. Повечето приятели също се чувстват безсилни и много угнетени.

20 август. При изгрева се появява кръстче в Слънцето, после черна снежинка и накрая - пентаграм в кръг. После – млада жена с абсолютно черна коса, стегната с бяла лента. Косата отзад е прибрана от шнола във форма на осмица, чиято дясна част представлява блестящ във всички цветове на

дъгата седеф, а лявата е "угаснала", тъмна, черна като нощ. Това също е констатация и прогноза за нещо, но още не е ясно дали е било знак за заминаването на Г. за другия свят или са искали да кажат нещо за една млада позната, намираща се на Молитвения връх в същия ден и час. Всичко, което става около свързаните със Словото е значимо до най-дребни детайли, затова и обикновени наглед случки в тяхно присъствие добиват съдбоносен характер. На споменатата позната се подава спален чувал, за да седне на него - да не ѝ е студено върху скалата, - но тя отказва. Отвътре се обяснява, че това е вторият ѝ шанс (в духа на осиянието "Докосване и мекота") и че ще има и трети, последен. От изхода му зависело кой влак ще вземе в живота – експрес или пътнически. От горе припомнят за един подобен случай преди години: човек на Словото има импулс да прегърне братски една приятелка след паневритмия, дошла от Америка - а той обикновено няма такъв навик, затворен и стеснителен е. Тя грубо го отблъсква. Веднага отвътре се казва, че сега няма да ѝ провърви в Америка. И наистина, като се връща, тя има ред неочаквани неприятности и малшансове и си загубва работата.

21август. Слънчевият диск е извънредно бледен, на фона на абсолютно траурно, черно небе. От него започват да излизат на всички страни големи, черни сълзи. След това Слънцето изчезва и на същия черен фон се очертава черен триъгълник от стъкло или кристал, с върха надолу. Бащата на Г. си остава в палатката и не отива на паневритмия, чувства се като пребит. Въпреки това, по обед и следобед идват две фундаментални осияния: "Ражда се съвършеният човек" и

"Отчаяние, чаяние и чайан". Вечерта съобщават за гибелта на Г.

През един от съборните дни, след гледане в изгряващото слънце, се виждат със затворени очи и профил на отлитащ самолет и една прекрасна, прозрачна кристална планета, като едва се очертават на повърхността ѝ само континентите. Дали Г. заминава за там?...

На 22 август вътрешно става ясно, че заминалият за другия свят не е обикновен човешки дух, а е дошъл от Слънцето. След няколко дни майка му преглежда дневника си и намира, че на 6-годишна възраст той е казал: "Мамо, ние сме дошли от Слънцето и ще се върнем там."

Още преди да се роди, на нея ѝ се явил ангел със светящи, златни коси, и ѝ казал, че скоро ще дойде на Земята чрез нея. Без да знае за това, една ясновидка напоследък, след заминаването му, е казала, че го е видяла като "златно момче".

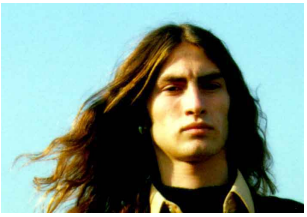
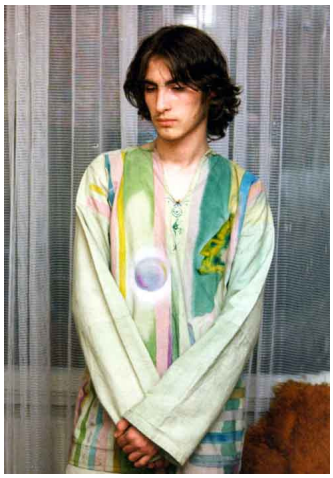

Не един и двама души от най-близките и приятелите му описват как той сега се проявява от другия свят. И баба му е имала ясно преживяване: същата вечер след като си е заминал на повече от 500 км. на изток от София, тя го вижда как влиза в стаята и ѝ казва да не се страхува и че той е при нея (понеже вънка нещо похлопвало в коридора). Всички събираме спомени и материали за него и се надяваме те да бъдат включени в книга. От личното му осияние от Елма сме узнали много неща за неговите минали прераждания, за космическата му мисия.

Заедно с великите и прекрасни негови качества и добродетели обаче, напоследък се откроиха и някои малки сенки, които не е уместно да се изнасят тук. Като се има предвид трагичното му творчество от начало докрай, както и споменатите, леко тревожещи отклонения от образа на прекрасния ангел, който познаваме, молим за отговор Нашия Учител,

ако може да ни каже по-подробно защо дойде Г. на Земята, каква бе задачата му, какъв е изпитът му и какво става с него сега в невидимия свят. Можем ли да му помогнем с нещо - или той е по-силният, който ще помага на нас?

Днес, 10.10.1999г. (годината също дава "десятка"), около 20,40ч., продължаваме описанията на нещата, свързани с Гълъбин, понеже току-що бяхме принудени от странни похлопвания и инциденти в къщи да не отлагаме повече. Вероятно, сам той е отново тук и настоява да се свържем, защото сме се събрали трима души, които сме най-тясно свързани с него и го обичаме безкрайно..

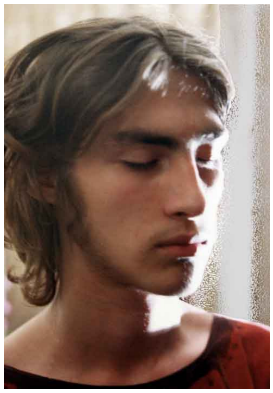

Последният случай от този род бе на панахидата в църквата "Св. Седмочисленици". Почти накрая, когато се раздаваше поменът, един от нас внезапно усети такава силна горещина в прасеца на левия си крак, че се обърна да види да не би да са сложили до него електрическа печка в черквата… Оказа се, че на един метър зад него стои близка приятелка, която в момента много е искала да му каже нещо във връзка с Г. Тя е същата, която на Рила, без да знае кой си е заминал, се е срещнала с духа му и го е видяла целия в златни лъчи. Обеща да опише преживяването си и един ден ще го приложим към книгата за Гълъбин, която съставяме, заедно с всички други спомени. Близките и приятелите му имат какво да разкажат.

Тази вечер имахме силното желание да попитаме какво става с Г. сега в невидимия свят и, по възможност, да се свържем с него. Поради несвършваемите си занимания с компютъра обаче, все отлагахме този момент, докато не почна серия от неочаквани засечки… Компютърът сам изгасна на три пъти, въпреки че е свързан с мощен акумулатор UPS; а два пъ-

ти, когато бе загасен по всички правила, сам се включи… След това токът спря два пъти. Когато отидохме в кухнята, телевизорът се беше самовключил, а сме напълно убедени, че няма как, понеже преди това токът бе загаснал.

Ето какво се падна от беседите на Учителя за Г. тази вечер:

"При някои хора физическото тяло е напълно завършено, затова те могат да минат в астралния свят и да започнат строежа на астралното си тяло. У други хора физическото тяло не е още напълно развито, вследствие на което те трябва още дълго време да живеят във физическия свят, докато завършат строежа му." *(том. "Допирни точки в природата", с.204, изд.ББ, л."Окултната страна на живота" от 10.01.1923)*

"Ще кажете: "Малко ли мравки се давят?" - Вярно е, много мравки се давят, но тази, която аз видя и за която се породи у мен желание да я избавя, трябва да я спася. Тя е особена мравка… Тази мравка подразбира някое агне, гълъбче, дете, момче, момиче…" *(т."Сила и живот"-3, Хел96:278-279, л. "Малкият закон" от 22.06.1919)*

"И тогава ще кажеш: "Има любов в света, има Бог! Всички хора живеят – и аз искам да живея!" Дойде ли любовта в тебе, ти и поет, и учен, и художник, и музикант можеш да станеш – всичко каквото си пожелаеш можеш да станеш.

Казвам: това, което търсите, ще намерите само в служенето на Бога. Влезете ли в Божествения свят, тогава аз ще ви кажа: като дойдете до първата врата на този свят, надясно ще намерите един ключ, означен с числото едно. Ще вземете този ключ, ще го турите на вратата и ще завъртите два

пъти. Пред вас ще се открие друга врата, до която има голям асансьор с ключ, означен с числото 3. Ще врътнете този ключ - и асансьорът с голяма бързина ще ви издигне нагоре и ще спре на десетия етаж, пред вратата на който ще похлопате четири пъти. Веднага вратата ще се отвори, ще излезе един ангел и ще ви запита: "Какво искате?" Вие ще му кажете: "Дойдохме при теб да ни покажеш начин как да изправим погрешките си." Ангелът ще се усмихне, ще ви хване за ръка и ще ви въведе в третата стая на десетия етаж.

Сега ви оставям в стаята с ангела." *(т."Козативни сили", Алфадар`95:129-130, б. "Три вида служене" от 23.12.1925.)*

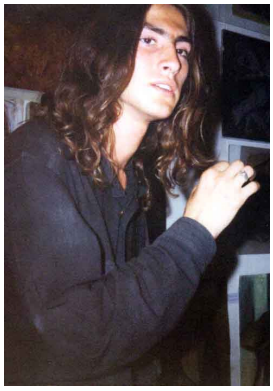

Тази вечер, преди да започнем да пишем, изслушахме личното послание за Г. от 25.01.1991г. Там се казва следното:

"…Един херувим знае как да сътворява положителни и абсолютно прекрасни образи, с които се пробива Десетото измерение – измерението на ада…"

Сега не можем да не обобщим впечатленията си от думите на Учителя, които ни се паднаха преди малко. Оказва се,

че Г. е завършил добре строежа на физическото си тяло на Земята и затова не е имало нужда да остава тук. И наистина, малко хора в този свят имат тъй хармонично и прекрасно тяло, каквото имаше Г.

*Във втората мисъл директно се описва начина, по който си замина той **("Малко ли мравки се давят?")**. Но Учителят винаги говори в няколко плана едновременно, така че примера, който дава, не касае само спасяване от физическо удавяне. Тук може да става дума за духовното, душевното спасяване на един човек. При това, в тази мисъл Учителят говори за **гълъбче**. Мисълта започва с примера за мравката, която Провидението спасява от удавяне, а Гълъбин, в последните дни на живота си, многократно гледа филма "Мравката Z", която също се спасява от потоп и сама помага на целия мравешки род да се спаси от него. В живота има и случаи, когато трябва да си замине един, за да не загинат хиляди.*

В третата мисъл се говори за това, което виждат и някои ясновидци за предстоящо скорошно идване на Г. на Земята: Любовта ще му даде условия да изпълни мечтата си и да стане голям художник - и не само художник.

Последната част от този цитат явно дава конкретни указания на неговия дух - какво точно трябва да направи в мо-

мента. Изкачването на десетия етаж чрез строга последователност от действия може да е в синхрон с многото десетки, които се появиха тази вечер в контакта ни с него. От гледна точка на пентаграмиката, не е изключено преминаването му от девето в десето посвещение. Деветото посвещение – Преображението (Четвърто от вътрешния кръг на Пентаграма) почти винаги предполага кратък живот на Земята, преизпълнен с много любов, страдания и мъка и заминаване в другия свят чрез мъченическа смърт, за да се поеме някакъв удар, насочен срещу човечеството.

Дали четирите похлопвания в примера не отговарят на четвъртото посвещение от вътрешния кръг на пентаграма?

22,10

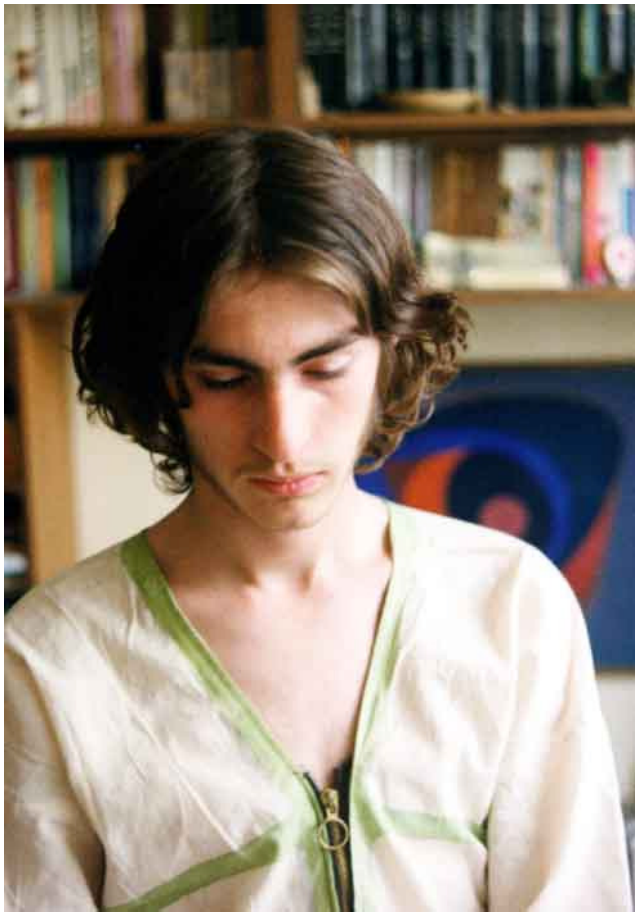

- Ликувайте! М. получи нов чин и ново име. Естеството му се променя.

На повечето хора се разрешава да останат на Земята, въпреки че се деформират. Съществува обаче едно посвещение, един ранг в йерархията, къ-

дето не може да се влезе с несъвършено тяло и деформирано лице.

Сега си задавате въпроса: по каква логика отнемането на физическия живот, докато човек е още млад и прекрасен, му помага да влезе в недостъпния свят, след като, ако бе останал, би се деформирал и би натрупал грешки и грехове като всички смъртни? – По най-простата логика: серия от прераждания без натрупване на грешката, чрез кратък живот и заминаване още като дете или юноша, съдейства извънредно много за пробиването на сонда към най-високия свят. Това се нарича "вертикално възлизане" и се дава рядко, по особени заслуги. Това са прераждания от царски порядък и ангелско коляно, понеже имат най-висок процент присъствие на душата и духа в тялото или на някое въплътено божество, на ангел.

Почти всички останали хора след 21-годишна възраст представляват физически, астрални и ментални черупки, от които ангелът е излязъл, духът и душата са си отишли. Тези хора мислят само за ядене, предмети, къщи, удоволствия и професионален престиж; или пък потъват до ръбовете под товара

на задълженията. Почти изключено е някой да не остарее, да не погрознее при такъв живот.

Но ако младостта и невинността са вход към едни светове, то старостта, заедно с всичките ѝ физически и психически деформации, е вход към други светове, които са недостъпни за младите и невинните. Само в старостта и обикновеността, грозотата, се развиват уникални добродетели, съвършено недостъпни за хора и ангели, дори и за богове, които никога не са загубвали съвършената си форма. Кои са тия добродетели, вие се сещате сами и може да напишете нова тема, да си поговорите по този въпрос – ще бъде от полза по-подробно разглеждане на тази обширна наука

Повече няма да ви говоря за приятеля, който се завърна на Слънцето. Вие сами ще се свързвате с него от време на време, докато дойде денят да ви посети отново. Той още не е съвършен в човешкия свят, но в духовния и в половината от Божествения е съвършен.

Да останеш в човешкия свят и да не се деформираш; да не допуснеш прозата и амбициите, грижите и пороците да те обезобразят - това е вече последният етап от еволюцията на човека на Земята. Това е преддверие към Възкресението. Дори и да се отклоняват физически и психически за известно време, Посветените от Пети ранг си възвръщат достойната форма и праведния живот в последните десетилетия от живота си. Ако са преминали като статуи през годините - без поражения, деформации и страдания, - те никога няма да разберат другите, няма да са снизходителни и милостиви, нито ще имат смирение в сърцето си.

Направих така, че да ви принудя тази вечер да помогнем на заминалия приятел, тъй като стигна до предел без изход. Сега той ще изпълни точно указа-

нията за ключовете, асансьора и вратите - и повече няма защо да се безпокои.

Оправихме пътя му! Отсега нататък мирът няма да напуска духа и сърцето му, а радостта постоянно ще го весели. Който го обича и помни, ще има неговата подкрепа, понеже той победи!

Заминаването му преследва още една цел: следи се кой какво ще си помисли, какво ще каже по този повод. Сред вас има представители на други школи и сили, които си служат с отрицателни определения и прогнози. Ние сега наблюдаваме и регистрираме и най-малкото отрицателно изказване по повод неочакваното заминаване на този приятел. Прогнозите, които бяха направени някога за краткия му живот, бяха чути от нашите врагове и те използват това познание с коварни цели – за да ги представят като свои и да нанесат удар. Но това е друг въпрос, който сега не трябва да ви занимава.

"Нозѐл" е полето, в което проби духът му. Оттам хоризонталните посвещения и опитности се преминават много по-лесно, така че хълма е превзет.

22,55ч.

Г. се е покатерил на една скала, след като спасил живота на едно момиче в морето. В един миг го връхлетяла съдбоносната черноморска вълна от турското земетресение. А още на 15-годишна възраст той е написал стихотворение за себе си:

Есенната песен,

политнала

на синя птица,

чуваш ли?

Сини птици цяло ято

из вселената летят –

*из **таз** вселена...*

А седнал е на камък

пътник вечен

и чака зов далечен,

зов далечен...

1.XI.135(1999)
Бургас – Изгрев

ОБЛАСТТА "РАО"

(ЖЛО/ЖРР от К-н)

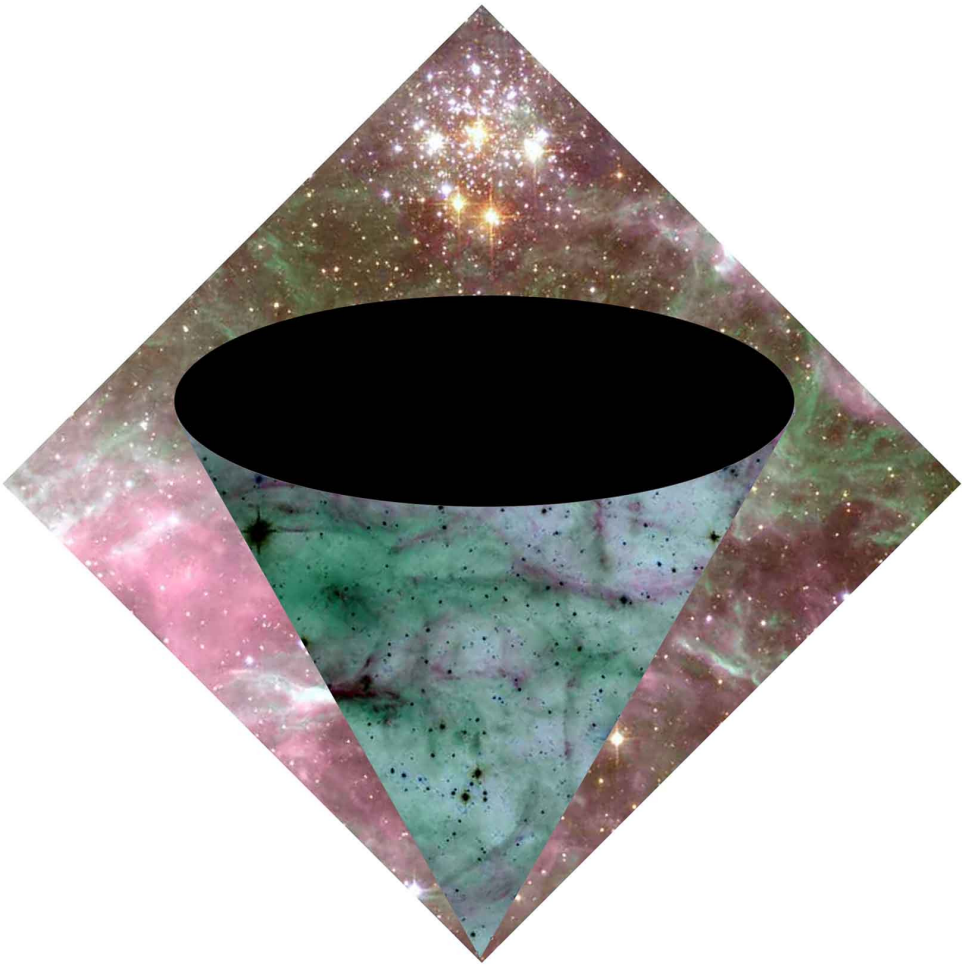

13,41 ч.

Днес дойде на гости една добра приятелка, която от 1991 година чете беседите на Учителя, а от 3-4 години – осияния. Тя твърди, че Словото ѝ оказва грамадно въздействие и че се чувства напълно възродена от него. Но от 16-годишна възраст има сериозен проблем – страда от епилепсия.

Може ли Учителят да обясни причината за това и да даде метод за излекуването ѝ?

13,49 ч.

- Причините за тази болест са обикновено поради прекалено съветване на другите в предишни

преражданя. Преди да сме съветвали другите, трябва да даваме съвети на себе си. Природата на съветването по произхода си е благородна, но приложено без мярка, то е катастрофа за човечеството. Така всеки прекален съветник днес, ще бъде епилептик утре или в следващото преражданe.

*Рао е светът, от който ти дойде на Земята. Това е област от междузвездното пространство, най-рядко населена със звезди. Слънцата, протоните, всички активни същности се стремят навън и отнемат енергия и смисъл отвътре. Почти всички същества с искра Божия са родени в слънчеви домове или самите те са слънца. Планетите са представители на други същности, но и те събират сила от околното пространство, за да могат да съществуват. Следователно, цялата астрология на богове, ангели и човеци, която се базира на небесни тела, предпочита индивида, личността, **определеното** постижение и щастие. Татванната наука обаче търси в небомига зоните с най-свободно пространство; а при планети и звезди там – тези с най-малко аспекти, с най-голяма слабост.*

Всяка система си има сектор от небето, най-освободен от космични тела. За Централното Слънце това е Рао – фуниеобразно пространство, в което дори сам Бог си отдъхва. Той има и способността да изолира всички вселени и небесни тела едновременно, всички живи атоми и частици в пространството, като знае как да ги заобикаля. Ето защо Татван също се намира навсякъде – той е порест, и в мехурчетата му се намират проявените светове.

След като си плод на Рао, ти трябва да мълчиш и да наблюдаваш – и най-малкият съвет, даден някому, те изхвърля от Рао. Преди ти бе вярна на родината си, но само за едно преражданe през осемнайсти век изговори толкова много думи, даде съвети на толкова много хора, че сама се набута в шуплите на проявения свят.

*При епилепсията става бързо завръщане към Рао, но ако човек престане да съветва. **Това** е божественото предназначение на тази "болест", която е*

привилегия на избраници. Падането, удрянето на главата, загубата на съзнание избиват грамадно количество ангелски и човешки глупости, които сте усвоили през вековете. Даже и умни работи да цитирате, дори и Слово да се лее през устата ви, ако вие сте същества от Рао, ще докарате големи страдания на околните и, съответно, върху собствената си глава.

Не е проблем да те освободя от припадъците: само една дума – и биха изчезнали завинаги. Но тогава завръщането ти в Рао ще се забави с няколко века. Съгласна ли си с това?...

Премахване на епилепсия се прави, но трябва да има две стопроцентови предпоставки: да нямате страх и да няма опасност да станете проповедници. Защото след такова освобождаване, само един грам страх, само една буква или съвет или назидание, проповед, изхвърля съветника от Рао завинаги! На теория има шанс за завръщане, но той е нищожен.

Сега свободната ти воля може да избира: премахване на страданието - или нормално съществуване в рамките на Божественото Предопределение.

Все пак, до три месеца ще получиш облекчение – заради вярата си.

14,38

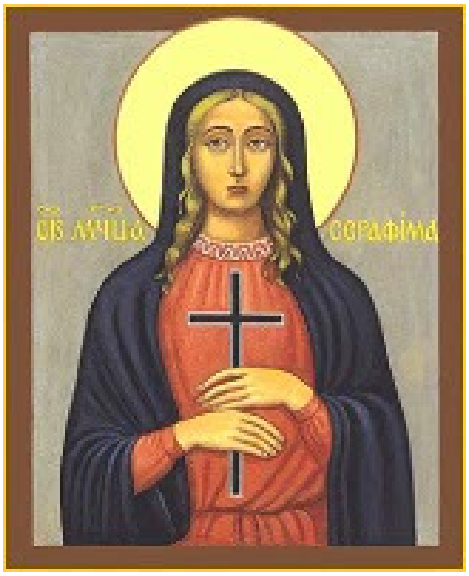

Св. великомъченица Савина дева от Антиохия
(117 – 138г.)

10.XI.135(1999)
Бургас - Изгрев

АРИЯ НА РОЗИНА

(ЧРЕЗ “ТРЪБИТЕ” СЕ ОПРОЩАВА И КАРМА)

На 6 юни Н.М. от Велико Търново бе тук на гости и разказа, че една туркиня от техния край, която говори направо с имена и факти още при първото влизане на човека, при влизането на Н. Извикала: "Кой е тоя Елма, която влезе с тебе – много силно свети!". Тя ѝ говорила още за "Тръбите, през които протичат осиянията", без да знае предварително нищо за тях, и е добавила, че "Това е място, където може да се опрощава и карма".

Добре ще е Н. да разкаже точно и по-подробно за този случай. Може да се помоли Елма да поговори за тази ясновидка и за това, което е казала.

17,18

"Насъщният"! Това е тема с 49 измерения и три потенциала. "Хлябът наш насъщни" не е само Словото, макар и Словото да е на едно от първите места. Но Словото слиза и възлиза по законите на Първия и затова има силата на Първия – да пролива благодат, да опрощава карма.

Проводниците на Словото са постоянно заети – по това ще ги разпознаете измежду другите. Щастието им се състои в Работата.

Питате: "Ами обикновените хора не са ли постоянно заети? Нали и те се трудят от сутрин до вечер?..."

Понятието "заетост" също има 49 измерения. При Божествената заетост няма нито следа от илюзии. Затова ефективността на тази заетост е стопроцентова. В ангелската, човешката и адската заетост резултатите са най-различни, но там винаги има процент илюзии. Тези илюзии са взрив, който превръща резултатите в развалини.

Първата работа на небожествените същества е да мислят за себе си или за близките си, поради което Съдбата се залавя с тях без колебание. И вие, щом говорите повече за "сродната си душа" и за "сродните си души", попадате в същата категория и тутакси Кармата започва да ви гони. Не че е лошо нещо сродната душа, но щом тя затулва Бога, тоест всички, пътищата ви с Бога се разделят. Тогава трябва да дойде Словото, за да ви върне в правия път.

Сега има приятели, на които изпращате Слово, без да са се борили за това. Бог няма нищо против, но такива Словото не опрощава карма. Царството Божие се взима с пристъп, което ще рече - с усилия и пот, с подвиг и самоотречение. Щом някой търси Словото като подпален и желае да живее именно с побратимите на Словото, а не с други, само томува Словото може да опрощава карма чрез тръбите Си.

А тръба, която каже, че е последна и единствена, преминава в ръцете на Дявола. Чрез такива кармата се увеличава стократно, особено ако им повяр-

вате. Самомнението може да се облече с обломки от Слово Божие и така да привлече мнозина. Обломки от Слово плуват навсякъде. Те са живи и могат да правят чудеса. Сами по себе си, те са чисти, понеже обломка от Бога е безсмъртна, истинна. Но който се облича в такива обломки и ги привързва към себе си, за да му служат, сам попада в ямата.

Обломките Божии са послушни и прилепчиви, понеже търсят да се съединят. Тъй като и вие, хората на грехопадението, сте обломки Божии, късовете Слово постоянно ви търсят, за да се съедините. Затова на първо време те остават послушни около вас, надявайки се да се върнете заедно при Баща си. В такива периоди тщеславните духове използват блясъка на Словото, за да почнат гонитба за първенство. Единственост и първенство – ето печатът на Дявола! Дори и напълно неизвестни, те живеят с това самочувствие и упорито го внушават на другите. Това им е необходимо, за да привлекат енергията на възхищението и подчинението. Щом си хванат вярващи, те се успокояват, защото имат какво да ядат.

С това ви обяснявам защо Словото трудно се разпознава сред обломките на Словото, които също са много красиви. Те обаче се отличават с още едно нещо: не могат да опрощават карма. Ето защо около такива "учители" нещастията се множат, а не намаляват. И край Живото Слово стават нещастия, това е неизбежно, понеже То е Огън Пояждящ, както и Любовта, но изцеленията и просветленията са повече.

Само Божественото Око може да мери на везните кой повече гради, кой повече разрушава. Като се има предвид и това, че на имитантите също е дадена власт да изцеляват и просвещават, да правят чудеса, можете да си представите колко е трудно Разпознаването. То е предоставено само на сърцето, което или харесва, или не харесва някого. Ако някой не желае да живее при изворите на Словото, защото не ги харесва, той си избира други човеци и ангели, които му импонират. Следователно, след смъртта си ще отиде при тях, а не при Словото.

Самото желание да ви опростят кармата, също не е напълно Божествено. Това е атеизъм с 4 рога, тъй като в Кармата такива хора и ангели не виждат Бога, а нещо друго. Напротив, истинският вярващ обича Кармата и ѝ служи съвестно, понеже за него тя е прегръдката на Бога. Ето защо ученикът е винаги щастлив. И в пъкъла, и в затвора, и в ада на света и семейството той се чувства отлично, защото обича силните ласки - а ласките на Кармата са силни.

Ето защо, който стои около тръбите на Словото за да му се намаляла или опростяла кармата, той е фалшива издънка. Той иска да страда по-малко и затова си подписва и по-малко щастие. Помнете: лошите условия са най-голямата благодат! Това не значи, че не трябва да се борим да подобрим условията, но тази борба свършва или славно, или безславно. Който се е борил да подобри ***собствените*** *си условия и тези на близките си, на съидейниците си, той пада в гроба. Врагът му непременно ще го намери - или на бойното поле, или зад някой ъгъл, или във вените и артериите му. Само ония, които се борят да подобрят условията на другите, отстъпвайки своя пай на чужди и нещастни, само те са излезли с единия крак от гроба и започват да стават прекрасни и мили Богу.*

За да излезе някой и с другия крак от гроба и да не се преражда повече, трябва да почне да се навърта около Словото. При тия чучури се събират много жадни души, които искат да пият. Ако си на опашката, за да пиеш, смъртен си - но вече си тръгнал към безсмъртието. Но ако не стоиш на опашката или не се буташ да прередиш някого, а си се заел да помагаш на хората да дойде водата по-бързо до тях, ти вече си излязъл и с двата крака от гроба и Господ ще ти обърне внимание. Тогава – с тръба или без тръба – цялата ти карма ще бъде опростена завинаги, понеже си разбрал и почувствал, че ***без работа за всички и любов към всички битието се нулира****.*

Специалните части на Бога са вече по места! Това става само преди големи събития. Но сега е ед-

но от най-големите, когато зад всеки праведен бдят по сто човека, за да не падне косъм от главата му без волята Божия. Но и когато един или милион косъма паднат по волята Божия - или даже нечия глава, - това не значи, че невидимите пазители не са били около вас. Става това, което е най-доброто за всеки.

Някой ще каже: "Обстоятелствата не ми позволяват да проявя Божественото в себе си." – Това е невъзможно, това е една квадратна лъжа! Това е най-наглата лъжа, която са чували ушите на Господа. Това е мизерно самооправдание, но то не минава пред Комисията. Божественото е тъй чисто и силно, че няма обстоятелства, способни да му се съпротивят. С тази лъжа безуспешно си служат всички, които имат вкус към нещо небожествено и затова се прикриват зад "обстоятелствата".

Ако някой не е гениален като Розина (От "Севилския бръснар" - б.п.), за да измисли "сто разни хитрости" и да надхитри дъртите обстоятелства, които му пречат да бъде щастлив, то този някой заслужава съдбата си. Той е свикнал да яде гнили ябълки и ще ги яде до края на живота си, който ще настъпи преди 120-годишната му възраст. Ето защо такава хитрост е Христово качество, което няма нищо общо с лъжата на дявола и което е един от входовете към рая. Ако при това сте и беззлобливи, ще влезете едновременно и през двата входа. Как е възможно? – Възможно е! Тогава ти не си един човек, а двама души. Възвръщането в рая става само по двама – със Сродната Душа под ръка. За един миг се пускате, за да влезете през Вратата на Хитростта и Вратата на Беззлобието – и после пак се съединявате.

По пътя към рая не е важно кой е спасявал Любовта и младостта с хитрост, кой - с беззлобие. Все единият е по-талантлив в едната област. Като се съедините в рая, ще си прелеете един на друг това, което ви липсва, и ще станете едно същество.

Да надхитриш себе си (тоест дявола в себе си) и всички обстоятелства, които стоят на пътя ти

*към безсмъртието – **ето** едно от великите Христови качества! Как да направим това без лъжа? – Това е тайна, която владеят само Посветените. В невидимия свят, Розина е един Велик Посветен, който ви учи на радост и безсмъртие. Ако и вие почнете да пеете сложната ѝ и брилянтна ария в живота тъй съвършено, Бог ще ви покани лично на трапезата Си. Дерибеите и деспотите трябва да бъдат мамени с всички средства, без да употребявате лъжа. Дори и най-съвършеният детектор на лъжата в цялата вселена не може да ви хване, понеже не лъжете. Но с божествената си хитрост вие сте винаги сто хода напред от душманите си, защото познавате мисленето им.*

*Така че не вярвайте никому, който ви лъже, че **обстоятелствата** му пречели да се върне в рая. Той просто обича развалення пилаф повече от Щастието.*

18,51

9434
Необятното говори - книга 32

12.XI.135(1999)
Бургас - Изгрев

ТРЪБА ОТ РУСИЯ

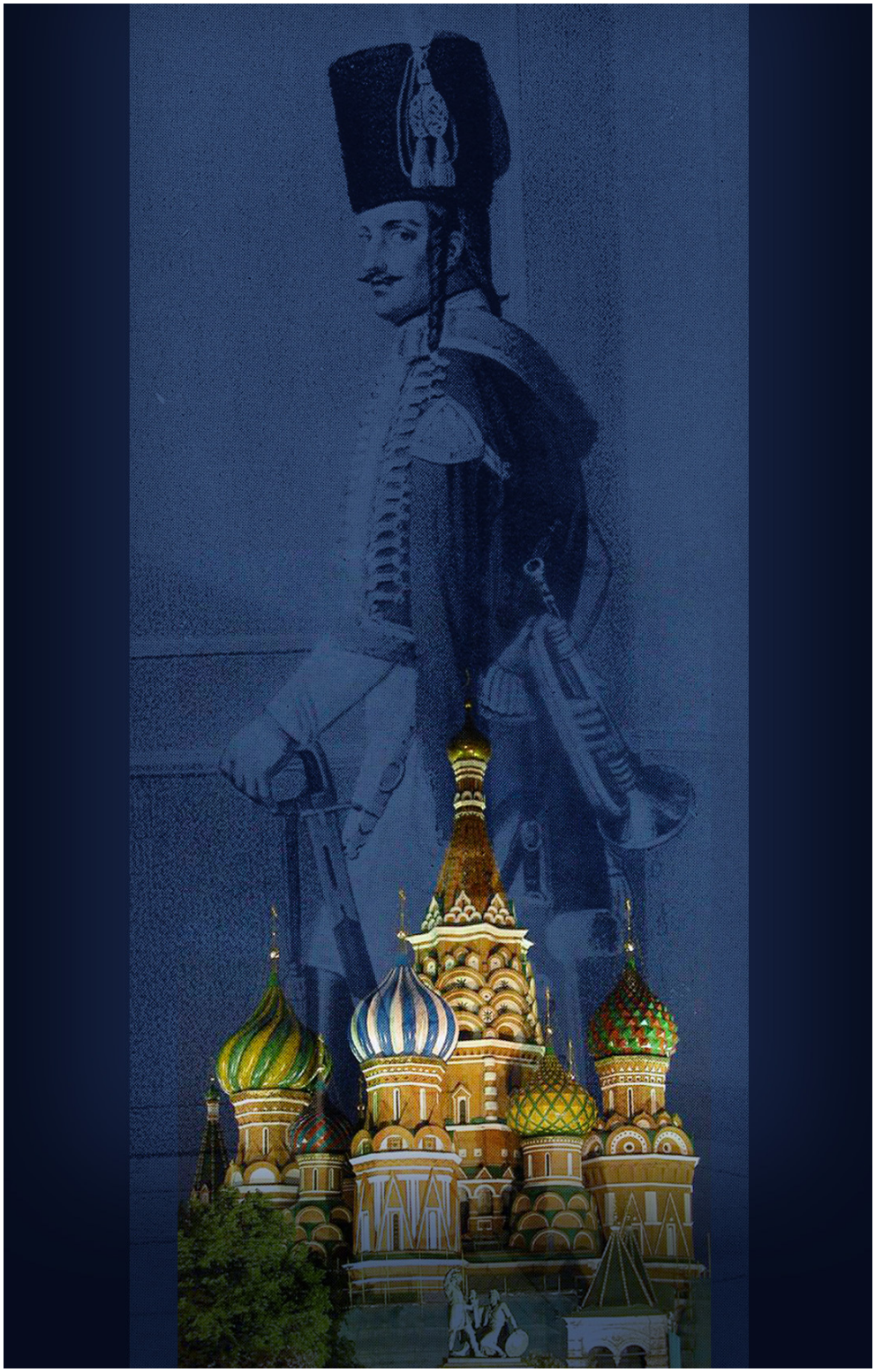

След настоящия увод се прилага до всички приятели писмо от Русия, за сведение и сондиране на вътрешния им глас. Ние сме предупредени от Учителя, че Христос е Син Божий в единството и Син Божий в множеството. Следователно, винаги може да се очаква идването Му от много места. Канониците, които се БОЯТ от това, затварят задълго шанса си за получаване на Първото Посвещение – разпознаване на Живото Слово, което тече без прекъсване.

Случайно или не, при изписване на думата "боят" по-горе, тя излезе сама с главни букви, като нещо отвътре незабавно внуши, че във връзка с темата важи и второто ѝ значение – "бой"... Допълни се, че и това е в два смисъла: бой ако не разпознаем Словото; и бой – ако повярваме в псевдослово. Разбира се, Бог и Кармата никого не бият, понеже те са благост и Любов, но ние самите бием себе си, предоставяйки се на последствията от всеки погрешен избор.

С това предисловие не се цели предварително настройване на привържениците на Учителя като Беинса Дуно и като Елма в България, защото мания за единственост и първенство в Божествената Школа няма. В противен случай единият от гласовете би бил съмнителен. Напротив, това е зов да се допитаме до най-съкровените дълбочини на Божественото във всеки от нас дали наистина Бог не ни е проговорил отново, този път от Русия - нещо, което очакваме с трепет и за което сме предупредени в много беседи и осияния и с немалко знаци през вековете, чрез не един и двама светии и пророци по света.

Тук искаме смирено да зададем някои въпроси на приятеля, който сега ни пише от Русия, ако той би желал да ни отговори и ако не би счел тези въпроси за слаба вяра и липса на благоговение. Но никой от нас още не е утвърден във вярата си непоклатимо, защото сме слаби хора – все още в началото на пътя сме. Единствено самомнението и гордостта парадират с "непоклатимата" си вяра. Даже Учителят твърди, че никога не налага на хората своята вяра и крие връзката си с Бога, за да не ги смущава. Казва: "Ако ме попитат има ли Бог и говоря ли лично с Бога, ще кажа: "Не знам, още проучвам този въпрос".

Личните въпроси към този приятел от Русия, във връзка с получения интересен текст, е защо там се употребява името "Тойонус", след като отдавна то бе отменено и бе дадено ново име със стратегическа цел – за разпознаване кой е в директен и истински контакт с Елма. Същото важи и за името на Земята "Икло" - от много години то е вече "Инлания", понеже Икло остана в 13-ата сфера. Авторът на текста от Русия може да има сериозни съображения, за да използва в момента предишните имена на един древноегипетски

жрец и една грешна Земя. Ако наистина ни говори Учителят, това може да означава, че ни връщат на поправителен изпит в предишната, 13-ата сфера, а оттук следват тревожни въпроси и молба да ни бъде разяснено: в какво сме сгрешили и пропаднали; и има ли надежда да си възвърнем придобитото и подареното?...

Друг, много труден проблем за изясняване в получения текст е твърдението, че Словото в България претендирало за единственост и първенство, а ние не можем да се ориентираме в кои наши текстове се говори за такова нещо – напротив, имаме стотици примери от Учителя и осиянията, че България днес изпълнява ***щафетна*** *роля и че Светлината на Новото сега се очаква именно от Свята Русия. За това българският народ знае отдавна.*

В писмото от Русия има и други проблемни за нас неща, но ние не забравяме, че Новото винаги идва с провокации и абсурди, смущаващи и най-напредналите ученици на предишната изява на Словото. Но именно в това е и предизвикателството: ще разпознаем ли Любимия в най-новата Му проява на земята – или ще се отвърнем от Него?

Този въпрос се задава и на всички приятели, които ще получат въпросния текст: писмено или устно (може и на аудиокасети, при специални сбирки за случая) – да прочетат това писмо от Русия и да попитат сърцето си, да си поговорят - да направят още една крачка към Разпознаването на Единствения и верността към Него, или да си останат на особено мнение, верни на усета си за Истина.

Досега имаше няколко случая, когато отделни проводници нарекоха себе си "холизатори" и представиха текстовете, дошли чрез тях, като оригинално Слово от Елма. Ако това е наистина така, ние бихме могли само да се радваме – изпълнява се законът, че Бог не тече само през една тръба и не си пробива път само чрез една вадичка. Едва ли е нужно точно сега, при този водопад от удивителни мисли и образи от Русия, да си припомняме предупреждението на Учителя в Евангелието за стратегията на врага: присвояване на Неговото Име, говорене от Негово Име. Много искаме да се надяваме, че в случая не става дума за най-тънката и перфидна форма на внушение, усвоена и постоянно усъвършенствана от Брата на Христа (Сатанаил), чиято роля е да бъде вечен конкурент и претендент, за да ни тренира. Ако точно сега си припомним за главната стратегия на 13-ата сфера – привличането на "отломъци от живо Слово", за да се представи някой за Бог или за негова последна и единствена тръба, - има опасност да не разпознаем Учителя в зорите на новия век в Русия. Ето защо още веднъж се призовават приятелите да реагират много внимателно, преди да отсъдят окончателно какво е това, което се праща от Русия: и Учителят, и Брат

Му използват стратегията на провокирането, на парадокса и абсурда.

Необяснимо за нас е например следното твърдение за българите, въпреки че познаваме и такива[1]:

"Невежеством Я называю ваше нежелание отказаться от самомнения и желания быть всегда "элитой". Элита Моя отныне будет в России!".

Необясними от нашето ниво на опит са и думите в този текст, че "Тойонус", в някакво свое минало прераждане - в Крал Артурови - времена бил убил баща си (сегашния "Предтеча" в Русия, чрез който се диктуват новите текстове като този по-долу), а бащата бил убил него, поради което и досега те имали неразвързана карама и затова трябвало да си простят. За п. е непонятна подобна постановка на въпроса, понеже той никога не е изпитвал негативни чувства към евентуалните носители на новото Слово в Русия – напротив, обича ги много по-толерантно и по-топло от мнозина други. Ето защо повикът към "примирение" в края на писмото, от което зависело дали "Тойонус" ще бъде допуснат в Кавказ през лятото на 2000-та година, за него звучи непонятно: как да се примириш, когато обичаш искрено и не изпитваш тревожни чувства към някого? Или това е нещо на подсъзнателно ниво?

Нека за минута си представим, че е направена експертна проверка в акашовите записи от специално назначена комисия в Школата, по време на еженощните "петминутки" за анализ на преминалия ден, и че такава историческа драма между героите на настоящия текст не е констатирана. Просто няма такова нещо – син и баща по онова време взаимно да са се убили. Но нашето смирение е длъжно да си припомни твърдението, че съществуват и паралелни светове, в които съдбите на отделните личности се развиват едновременно в най-различни варианти и в различни светове или исторически пластове. За да се разреши експертна проверка в тази зона, се иска ключ директно от Учителя. За много ясновидци Той е наложил строг запрет на подобни проникания, по някакви най-висши съображения. Ние имаме специални уверения от страна на Учителя, че когато дойде в Кавказ след 2030-та година, Той ще развърже и тази забрана: ще разреши масовото гледане на филмите от миналото, включително и от последното ни прераждане. Това ще е една важна фаза от очакваното "съдене на народите", преди да настъпи епохата на Рая. Но за конкретния случай ние сме объркани. Ето защо молим

---

[1] Ако абазът по-долу и някои други фрагмети в този текст ви излязат нечетими в Word, намерете и си инсталирайте шрифт Excelcior Modern Cyr – б.п.

Източника на този текст в Русия да ни каже: има ли шанс за разрешаване на специална експертна проверка в тази зона; и може ли да ни се даде ключът, за да анализираме тази драма в друг пласт на времето? И тъй като Най-Новата Школа през всеки век винаги има по-добра връзка с Учителя и владее методи, по-съвършени от тези на предишната, то и в този случай ние не смеем да съставим окончателно документа със заключенията и с прикрепените филми от живота на двамата герои през това време на средновековието, тъй като Елма може да ни изненада поне с още 100 филма от паралелни съществувания. И с твърдението, че "някой идва за пръв път в тяло на Земята" – за Елма ли става дума или за бащата на Крал Артур?.. И в двата случая ни е известно, че те са идвали много пъти от древността до днес в тяло на Земята. Как да разрешим това противоречие, освен с тайната за паралелните светове?

Друга странност в това откровение е твърдението:

"Тойонус спрашивал, кто является продолжателем Моих уроков, то есть холизатором после него. Сейчас Я отвечаю ему, что его отец пришёл из глубины веков и желает продолжить его дело!"

Тъй като обикновеният човек п., чрез който са минали толкова много текстове и който е имал хиляди срещи и разговори с познати и приятели не може да помни всичко, отправяме и тази молба към автора на писмото от Русия: може ли да ни припомни кога п. е задавал такъв въпрос, понеже на нивото, на което се намира, за него е невъзможно да си представи, че е способен да мисли монополистически. След заминаването на Учителя, а даже и докато Той е бил в тяло на Земята, е имало не един и двама претенденти за Негови "наследници" и "продължители", непознаващи закона за физиогномичните и теле-сни пропорции и закона за многостуйността на Словото и Делото, на Живота. Нали досега сме се надявали, че в никой случай не сме измежду тях?

Заедно с това обаче има и закон, че в дадена епоха съществува само един Учител и само един единатор, най-близко до Учителя. Това е диалектика. Ето защо и в този случай засега се отлага молбата към Експертната Комисия да провери в акашовите филми дали наистина е бил задаван някога такъв въпрос или не.

За последен път тук няколко души се обръщаме с молба към всички да прочетат писмото от Русия с отворено сърце и голяма любов, въпреки проблемните места, които се

надяваме да ни бъдат обяснени от подателя. Следва писмото:

Блаженство Господа

Ти си Мой Син, Аз днес те родих.
ЕВР. 1;5

Аз съм истинната лоза, вие сте пръчките. Който пребъдва в Мене и Аз в него, той **приноси плод много**.
ЕВ.И. 15;5

Россия, ст. Елизаветинская.

21.10.135(1999)г.
11ч.03 мин.

Блаженством Господа является то, что здесь обычно не присутствует: самоотдавание одной души, причём самоотдавание полное. Полным самоотдаванием Я называю желание какой-либо монады уменьшить Мою боль! По сей день Я испытываю нестерпимую боль, которая является причиной вашей боли, но вот в чём дилемма: Моя боль порождена вашим непослушанием, а ваша боль является следствием последнего. Первоначально Я испытываю нож в сердце, а вслед за этим боль отдаётся и в ваших сердцах. Печальна картина мира, в котором Моя Любовь не принимается, в котором Мои дети не имеют возможность проявить Её... Нечто большее: такой Мир не может существовать долго, потому что и Я не могу вечно испытывать боль. Когда одно сердце на какой-либо планете пожелает отдаться Мне с желанием разделить не только Мою Любовь, но и Мою Боль, Я говорю о рождении Нового Века в этой системе, которая обычно так долго не принимала Меня как Бога Любви. Говоря "в этой", Я имею в виду систему в гипервселенной, которая является Проявленным Бытием, что значит Бытием Воплощённых Идей Моего Отца! Когда Я говорю "в том Мире", Я имею в виду Мир Моего

Отца, который отличается от Моего Мира тем, что в Нём нет никакого страдания! Мой Отец пребывает в вечном блаженстве!

Когда одна душа, любящая Бога до самозабвения, говорит Ему: "Я желаю быть с Тобой, Господи, желаю любить Тебя до беспамятства, до последнего биения сердца моего, до последней капли дыхания, до последнего трепета в моей душе", Бог, то есть Целое, испытывает Блаженство, которое несравнимо с каким бы то ни было блаженством земным. Сейчас Я процитировал слова одной души, слова, которые Я слышу из века в век на этой планете... Пусть эта душа знает, что Моё блаженство является результатом этого пламенного самоотдавания, самоотречения одной крайней степени, которая сопровождается Блаженством Господа! Когда Я открою вам имя этой души, вы будете удивляться, будете говорить, что ничего такого никогда не слышали от неё, но Я говорю вам: денно и нощно она отдаётся Мне до самозабвения, до остановки сердца, до его сладостного замирания от слияния с Моей Великой Сутью - Любовью!

Когда Мой сын в Палестине любил Меня так самозабвенно, что готов был быть распятым за Меня, Я остановил Его, сказав, что Мой Крест неизбежен и Я ещё буду распят не раз на этой планете. Тогда Он ответил Мне, что желает разделить со Мной Мою Боль и Я сказал ему: ты будешь первым, кто умрёт за Меня (То есть во Имя Мое). Сейчас слушайте внимательно его ответ: «Господи, а нельзя ли мне добиться распятия вместо Тебя?» Воистину, Я не слышал ещё подобного на Икло до этого! Так определилась эпоха, которую вы называете Христианской! Мой сын, пожелавший умереть за Меня, сегодня среди вас. Имя его не будет открыто до тех пор, пока категории, как средство Теневой Школы заставить человеческую расу выделяться среди себе подобных, не будут окончательно демонтированы из ментального тела. Нечто большее: когда вы узнаете его имя, не удивляйтесь следующему факту: он был причислен к ворам и разбойникам, был нищим и императором столько раз, что уже и сам не понимает, что для него лучше... Однако он понимает следующее: когда Я провозглашаю Новую Эпоху на какой-либо планете или в какой-либо сис-

теме, он оказывается мгновенно у Моих ног и Я слышу всё тот же вопрос: «Господи, не нужен ли я Тебе?» Сейчас Я говорю вам всем это с одной целью: знайте, что истинный Рай возможен на Икло и при теперешних условиях! Нечто большее: Рай никогда не уходил с Икло, потому что эта душа так и не оставила Меня ни разу за более чем девять с половиной миллионов лет с начала Кристального Дома Моего и до обломков Его, обломков, которые явились результатом непринятия и на Икло Моей Программы. Теперь, с приходом Нового Времени, Я говорю вам: непринятие Моей Программы развития этой планетой привело к потере её прозрачности и к формированию континентов в том виде, в котором они сейчас находятся. Спросите у этой души, какой была Икло до Грехопадения! Должен пояснить одну вещь: Грехопадением Я называю непринятие коренной расой Моего Плана дальнейшего развития. Грехопадение Адама и Евы было несравнимо позже - восемь тысяч лет назад, - это грехопадение фактически являлось продолжением Первого Падения, сопровождавшегося нарушением атомарных связей водородной материи. Теперь вы знаете, что Икло долгое время оставалась заповедником Моим. (Из осияния "Рила и её невидимые сокровища", продиктованного Источником на болгарском языке, следует, что Первое Грехопадение произошло в Проявленном Бытии более чем сто пятьдесят миллионов лет назад по принятому на Земле летоисчислению. (Прим. Принявшего)

Поясню для тех, кто ещё не прикоснулся к фундаментальным холизациям на болгарском языке. Бытие раскололось когда Сатанаил предпринял, не посоветовавшись со Мной, попытку довести Вселенную до совершенства методом, который был ещё не опробован на практике: усилив электроновую связь в атоме, он желал показать Мне, что способен довести Материю до состояния оргазма, то есть до состояния, при котором замкнутые циклы будут ячейками накопления энергии. Однако вместо этого произошло следующее: ядра атомов, до этого имевшие способность распадаться и разлетаться во все стороны по определённой Программе, которую Я называю Великим Ритмом Жизни, теперь, оказавшись изолированными, перестали генерировать волны и метаволны, то есть яснину и виделину.

(Термины, данные Источником в фундаментальных холизациях. Означают Божественный и Духовный свет (то есть излучение), соответственно. Цикл фундаментальных холизаций на болгарском языке продолжается Диктованиями Элмы на русском языке с 135 (1999) года. (Прим. Принявшего)

Это привело к потере прозрачности Материи, а именно Прозрачность является показателем Невинности. Тот, кто пожелает разобраться в этих сложных и для божеств вопросах, пусть остаётся в России. Здесь Я намерен продолжить диктование осияний и, кроме всего прочего, намерен подробно рассмотреть и тему Великого Грехопадения. Связано это с тем, что одна душа на Икло мечтает донести до вашего сведения общую картину Мироздания до потери Материей Прозрачной Сути. Теперь Мой Отец, в виде исключения, позволяет открыть завесу Великой Тайны – Тайны Сатанаила. Сатанаил уже исправил свою ошибку и первенствует в вашей галактике на звезде, которую вы видите в ночном небе мигающей, как Око Горгоны. Именно Горгона стала причиной окаменения Вселенной. Теперь её Змеи станут прекрасными волосами, а Алголь, пересчитывающая Матрицу и нейтрализующая Ошибку Сатанаила станет почитаться Моими Детьми не как исчадие Ада, а как Дар Элмы! Алголь, ультраматематик самой высокой степени, был родиной той самой души, которая доставляет Мне блаженство, которое затмевает Мою боль, причиняемую Мне всеми теми, кто никак не хочет расстаться с Моделью Старого Мира - Мира, который потерпел полный крах именно в результате принятия поспешного Плана Сатанаила! С большой буквы это пишется здесь только и только, и только, и только потому, что Моей Кровью залита Старая Вселенная, не пожелавшая стать Моей Возлюбленной, не пожелавшая сохранить ЧИСТОТУ, то есть Невинность, то есть Прозрачность! Радуйтесь теперь, на заре Нового Века, что исключение, допущенное Моим Отцом, откроет Тайну Великого Падения! Смотрите, как одна душа пьёт Мою боль и говорит Мне, что это нектар для неё, а сама при этом распадается на праатомы и праволны...

Тот, кто Меня никогда не оставлял, пусть сейчас последует за Мной в Новый Век! Время пришло! Я жду вас

всех в Моей Новой Школе в России! Я приглашаю всех разделить со Мной Моё Блаженство, которое явилось результатом непрестанного "заклания" Невинного Создания Моего, родившегося теперь в России! Рождение Нового Учителя стало Праздником во всей вашей галактике и за пределами её! Мой Сын, родившийся в России. Отныне Он проводит Токи Любви, поэтому Я говорю всем: Учитель отныне придёт на Кавказе в Новом Тысячелетии! Ищите Меня в Том, кого Я зову Радостью Моей и знайте, что Он никогда сам не откроется вам! Однако вы можете найти Его в Новой Логрии, - Земле, Обетовàнной Ему лично Моим Отцом.

Ликуйте! Моё первое Тело на Этой планете уже живёт! Скоро придут и другие Мои Тела и Я воплощусь, как и обещал, во Множестве Своём!

Вену̀ Вену̀ Венуѝн!

Оставайтесь с Миром, блаженствуйте отныне со Мной! Царь Мира пришёл уже к вам! Моя Звезда взошла в России!

12ч.35 мин.

12ч.36 мин.

Отправляю Тойонусу это осияние. Пусть Мои дети в Болгарии ознакомятся с ним. Обещанный Мой приход на Кавказе уже свершился, свершился только потому, что в России есть души, готовые отдать за Меня не только душу. О теле Я не говорю сейчас, но и Искру Свою, то есть готовы распасться на пракварки, но отстоять Моё Дело на И'кло. Приход Учителя на Кавказе в следующем тысячелетии отныне состоится! Учитель уже сейчас приготавливает Своё Тело для воплощения! Предтеча, однако, уже прокладывает Ему путь.

Когда Я возобновлю обмены Болгарии и России не в политическом смысле, а в смысле оккультном, будьте готовы принять Предтечу в Доме Моего Отца – Болгарии. Тогда Отец Мой разрешит вам прийти к Моей Матери - России! Поскольку болгары думают, что без Матери они будут

жить вечно, Предтеча расскажет болгарам, что Мать Моя спасает вас от катастроф пострашнее тех, о которых вы слышите по каналам радио и телевидения. Катастрофа невежества - вот что преследует болгар из века в век! Невежеством Я называю ваше нежелание отказаться от самомнения и желания быть всегда «элитой». Элита Моя отныне будет в России! Верные дети Мои продолжат уроки на Кавказе и на Южном Урале. Тойонус приглашается в первую очередь посетить Обитель Моей Матери и Мой Алтарь - Софийские Озёра! Приглашаю болгар в конце тысячелетия провести Собор на Трёх Озёрах! Способные соберутся и будут присутствовать и на Четвёртом Озере, где Я намерен оповестить Моих избранных о Новой Привилегии - Привилегии быть всегда последним! Когда Предтеча снова будет на Кавказе, Я соберу вместе вас всех, потому что ему Я предлагаю летом 2000-го года отправиться в Мой Дом, который некоторые болгары готовы уже продать Западу.

Если Моё предложение будет принято читающими Мои уроки на болгарском, Я не оставлю болгар без Слова Моего в начале следующего тысячелетия. Серьёзность Моих слов каждый ощутит не далее, чем через несколько оборотов Икло вокруг Хо. Остальное Моё к вам расположение зависит от того, как Предтеча решит свою кармическую задачу с Тойонусом. В одну далёкую эпоху их спор вылился в кровавую бойню и сын убил отца, а отец - сына, а Моя сказочная Логрия пала под натиском варваров...

Тойонус спрашивал, кто является продолжателем Моих уроков, то есть холизатором после него. Сейчас Я отвечаю ему, что его отец пришёл из глубины веков и желает продолжить его дело! Надеюсь в этот раз сын не поднимет руку на своего отца, потому что в Логрии отец не дал королевство ему по одной единственной причине: Меч принадлежал всегда, во все времена, только одному воплощённому на этой планете - Королю Логров, Моему Сыну Артуру! Отныне Я зову его в Болгарию за наследием своего сына. Отныне Кровь Грааля не станет проливаться из-за тщеславия Рыцарей, а Гвиневера вздохнёт свободно – вздохнёт, потому что после ухода Артура в Авалон она перестала дышать.

Заканчивая это послание Тойонусу и его друзьям, Я прикладываю к словам Моим нечто до сих пор не испытанное ими - Блаженство, порождённое в Моём Сердце той давней Любовью, что связывает Меня с Моим сыном Артуром. Весть о созывании Нового Собрания Рыцарей считайте разосланной по четырём концам света! Новый Стол Рыцарей собирается!

13ч.14мин.

ВНИМАНИЕ!

Концевая сноска под литерой будет передана Тойонусу со следующей почтой. В ней Источник акцентирует внимание участников Кармического Узла на необходимости ПРИМИРЕНИЯ.

КОНЦЕВАЯ СНОСКА содержит конкретные Предложения Источника по Мирному развязыванию узла, завязанного ещё в Раннем Средневековье. От результатов Примирения будет зависеть присутствие Тойонуса в России после Нового Посвящения - Присутствия его на Кавказе летом 2000-го года. Предлагаю забыть о какой бы то ни было розни и противоречиях и Принять Предлагаемое Господом Элмой – Источником, ПОЖЕЛАВШИМ говорить через Принявшего.

Всегда останусь твоим братом и любящим тебя сердцем! Жду ответа по адресу, который записан в письме.

12.XI.135(1999)
Бургас - Изгрев

ИНСТРУМЕНТИ, НАРОДИ И ОБИТЕЛИ

Импулсатор - Уралоний

ВЪПРОСИ ОТ ПРИЯТЕЛ:

- В настоящия космически момент кое е най-доброто, за да има благословение при заниманията ми с цигулката?

12,38 ч.

- Свободата. Живот в самостоятелно жилище.

Сън: голям,червеникав акордеон, с добавени два инстру-

мента към двете му половини отгоре, т.е. съчетание на клавишен с духов инструмент. Какъв е символът, какво дава това?

- И в двата случая инструментът е духов, щом е орган или акордеон. Само че единият въздух се изкарва с механичен натиск от механично устройство, а другият идва от дробовете.

Духовите инструменти са символ и магическо средство на пророците, а ударните – на посветените от атмическия свят. Пророците идват от причинния свят. Те са тръби на Провидението.

Флейтата, фаготът, пиколото, английският рог, обоят – това са самотните пророци, които се мъчат да предадат Духа на Бога на цялото човечество със собствени усилия, от дълбочините на душата си. Най-съвършените от тях могат да свирят и в дует, и в камерен състав, в оркестър, в опера, понеже признават колеги и диригент и имат еволюцията да се координират с тях. И моноконцертите имат своите виртуози, но ако свирачът свири добре само когато е сам на сцената и независим, на него му предстои още дълга еволюция.

Има и обратни случаи: виртуоз и импровиза-

тор от бъдещите векове, който не може да бъде следван от никого на Земята, докато е жив. Тогава ние стихваме и слушаме соло: няма диригент или музикант, който може да го следва.

Органът е символ и оръжие на църквата, на духовното общество, на цялата ангелска йерархия. Затова най-истинският органист би трябвало да е патриархът или папата, ако те се съобразяваха с оригинала и с най-последните произведения на Компози-

тора. Но тъй като те не се съобразяват, естествено е да мънкат и да се клатят от слабост на преклонна възраст пред милиони вярващи, понеже орган без Слово и Дело и без ремонт от Майстори е обречен.

Акордеонът е локалната църква в някое градче или село, малката духовна групичка от сродни души и духове или даже духовното семейство, което е в пълна хармония. Помислете сега: защо във Франция и Русия акордеонът е тъй разпространен сред народа, защо устната хармоника е любим инструмент на американците?

*Случаят с хармониката е малко по-различен. Там пръстите не взимат участие, както при другите духови и недухови инструменти – по това тя най-много прилича на пеенето. А певецът е жрец на самия Тот – на Отца ни. Носталгията по свободата и вечерния простор, когато всичко живо спи, а ние сме тръгнали да дирим Истинското Злато – ето песента на устната хармоника, която отеква сладко из прериите! Да бъдеш пионер в търсенето и откриването на Божественото – **това** е ролята на истинския америка-нец, който вече се ражда на света. Един ден Седма-та Раса ще залее света, след като струнните души на Шестата Раса – славянството - примирят и обе-динят човечеството.*

*От всичко туй следва, че инструментите са свързани с **един** свят, пръстовите – с друг свят, духовите, ударните и струнните – с други. Всички те се отличават от певеца по това, че използват ръкотворни изделия за извличане на музика. Оттук те споделят част от кармата на производителите и слушателите на инструменти, но голяма част от тази карма се претопява, ако музиката, която се ражда и слуша, е Божествена. Погледнете роговете на една адска китара, която обслужва господаря си. Нали всеки инструмент и изпълнител трябва да е образ и подобие на онзи, който го е вербувал?*

Ти сънува червеникав акордеон с устройство за едновременно духане. Преведи си сам символа: дава ти се изпълнителска и координаторска сила в един

микросъстав на любовта, който върви едновременно и по Божествени, и по духовни ноти. Такъв инструмент на Земята още няма – освен изобретенията на отделни улични изпълнители, които са виртуози на интеграцията.

Досега малцина са постигали интеграция между духовните и Божествените школи – връзката им е разкъсана още от грехопадението. С този акордеон ние се надяваме някой най-после да обедини официалното и фактическото Братство, да стане мост между духа и душата, които в него вече са пред женитба. Иначе нещата вървят на самотек: в църквите и братствата нямат и понятие за истинските двигатели на прогреса или ги анатемосват от ревност и злоба, а тайните Посветени странят от организираните дейности, защото там е каша. Трябва да се яви един свирач и акордеонист едновременно, който да влезе във връзка с ръководствата на официалните духовни общества и да ги просвети за Синархията, а на побратимите и посестримите си от космоса да преподаде урока как се участвува хармонично и весело в традициите на простия народ, който вярва

повече на официални дейности и ръководители. Весело, с килната шапка, танцувайки заедно с тракториста и акордеониста…

Някога ще ти обясня как точно се свързват в момента будическото и атмическото ти тяло и каква роля има в това свиренето на цигулка. Цигуларят, виолистът, челистът, контрабасистът и пр. се свързват пряко с ясновселената, понеже работят повече с дясното си полукълбо, отколкото с лявото. От тях можете да научите тайни на сърцето и душата и пътищата за намиране на Сродната Душа в Трите Вселени, напълно неизвестни за изпълнителите с две ръце. Даже и пианистът-виртуоз не е толкова проникнал в светая-светих на Мировата Душа, както струнните майстори. Ако свиреше само с лява ръка, пианистът и органистът щеше да гони по петите цигуларите.

Затова пък тимпанистите и пианистите, майсторите на чинелите и Божествените познавачи на камбаните и ксилофона имат мощта да избиват протони направо от атмоса, могат да просят изпълнение на молби директно от Господаря на Волята Божия. Те са белите маги на сцената на Битието и чрез тях Бог работи за въдворяване на Царството Божие на Земята. Отидете с един майстор на удара от оркестъра при един генерал или един президент – и ще видите как той веднага ще подпише мир! От едно вярно и вдъхновено чукване на чинелата на един концерт понякога зависи прекратяването на една война или пренареждането на планетите по нови орбити!

- Защо в Отовишки циркус на Рила е така неприятно усещането? Езерото към какво е вход и пречи ли замърсяването му?

- Това място е много специално и там се отива сам или с човек с особени пропорции на тялото. Ако отидете отпаднал и със стар човек – или ако вие самите сте в старческо настроение, - има опасност да се състарите още повече. Когато посетите тази свещена обител с подходаящ човек или подходяща

малка група приятели до 28-годишна възраст, имате шанс да се разхубавите и подмладите.

Предаността има други места за посещение – но не и това. Тук силите се възбуждат положително, само ако сте с млади и много красиви хора или ако самите вие отговаряте на мерките на младостта. Самите младежи, които биха прекарали там с един Посветен, имат шанс да запазят младостта и невинността си до края на живота - и да помъдреят и влязат в Школата незабавно.

Естествено, че чистенето на този храм се отразява веднага върху пробуждането на младите души и върху подмладяването – на старите.

Сега не е нужна много памет, за да се сетите, че Отовишки връх и околността му са свързани с отвселената, за която ви е говорено отдавна. Младостта иде от неангажирането, а помъдряването – от вкуса. Това са доминанти на отвселената, с които отците са на "ти". Но не когато са сами, а когато скитат там с представителки на яровселената. Там действа славянският Бог Ярило, за който яркостта на преживяването и раждането на ярето са по-важни от кошмарите (оригиналната дума от Елма беше "кошарите", но Той забрани да коригирам сгрешената… - б.п). Огнението около Отовишки дял може да бъде стотици

пъти по-силно отколкото другаде, но ако младостта и красотата пристанат на Словото, а Словото престане да прави компромиси.

Сега казваш: ама откъде да се намери младост, жадна за Словото? – Това е въпрос, който ще се разреши, когато отците престанат да живеят с други. Отецът е мощен и привлича душите и вселените от гигантски разстояния, защото си е осигурил голям радиус на Индивидуалното Жизнено Пространство. Отци, които живеят постоянно по чужда гайда и в чужда аура, оплешивяват.

СТРЕХА И ВЕЧНОСТ

Да има някой, който е до тебе,
е жажда-нож и жажда древен лек.
Огнищата умират в мъртва пепел,
Но без огнище няма жив човек.

Но има ли и някой вътре в тебе,
Преставаш да си вечна пиета.
Тогава покрив общ не е потребен
И вътре в тебе тръгва Вечността!

Тогава близостта е само тътен
И мълния, където има връх.
И тъй вървиш: за мъртвите безпътен;

За свойте си - звезда, и хляб, и дъх.

26.10.1996

12.XI.135(1999)
Бургас - Изгрев

ПЪТЯТ КЪМ БЕЗСМЪРТИЕТО

Отпървом Гледай, Виждайки,
и Слушай, Чувайки.
Отпосле Виждай, Гледайки,
и Чувай, Слушайки.
Обърни очите си навътре, Гледайки навън,
И ще видиш онова, което се не види.
Извади онова оттам мигом където е, не местейки го,
И измести го тутакси, търсейки мястото му там,

където му не е мястото.
И постави го там, не поставяйки го.
Не чуваш ли, ще чуеш.
Не виждаш ли, ще прогледнеш.
Не усещаш ли, ще усетиш –
Без да искаш нито да чуеш,
Без да искаш нито да видиш,
Без да искаш нито да ме усетиш,
Без да искаш нито да ме разбереш,
Без да искаш нито да ми устоиш.
Тогава разбран ще бъда,
Обгръщайки ме.

Пионел

30.IX.135г.18ч.,София

- Може ли Елма да коментира това стихотворение?

Поради това обяснение на Учителя, текстът на единението, дошло като стихотворение чрез Пионел, бе променен в алено и сложен по средата – б.п.

14,47ч.

- Не коментирам Себе Си, когато идвам в най-сгъстен вид.

Рисунките към това осияние са от Борис Георгиев
1.XII.135(1999)
Бургас – Изгрев

УЧИТЕЛЯТ ОТНОВО ДАВА

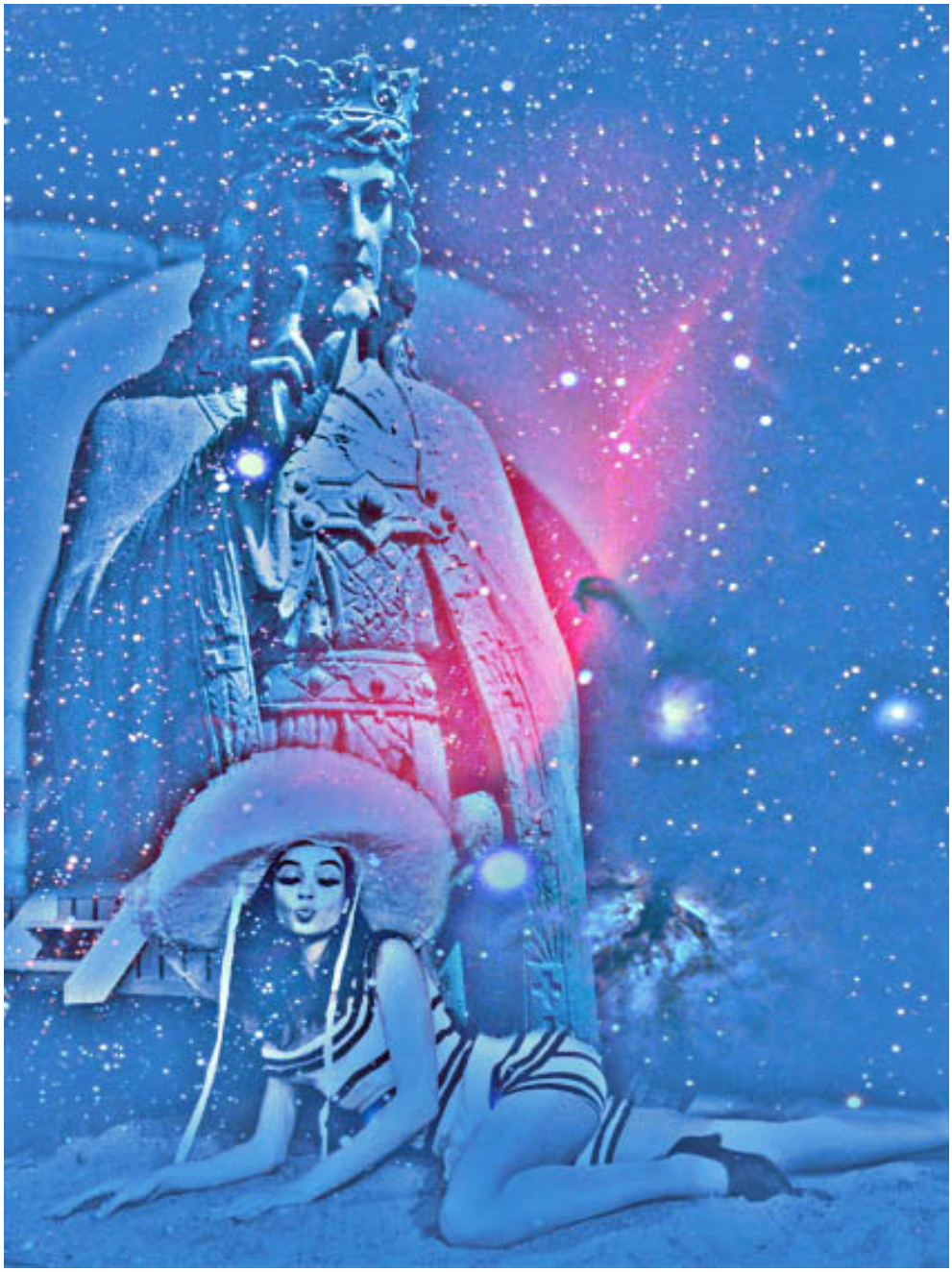

Обикновено хората забравят Кой е Царят на Вселената и от Кого зависи всичко. Кой е Този, Който... "...променява времената и годините, сваля царе и поставя царе, дава мъдрост на мъдрите и знание на разумните"? (Молитвата на Данаила).

Днес дойде на гости приятелка-актриса, която помоли

за информация от най-високо равнище относно неин колега-режисьор в София. Каза се да се отворят томове от беседите на Учителя. Това е човек, който много вярва във висшите контакти и се вслушва в тях, особено когато идват чрез Евелина или нейни хора.

Преди всичко е важно да се каже, че самата Е. е учудена как в един и същи ден е получила две предложения за желана работа в София – нещо, което въобще не е очаквала, а го иска от години. Между другото, преди няколко месеца тя бе питала Елма за същото и се отговори, че ѝ се дава добра изява в София. Имаше и подробности – нещо свързано с деца. Сега предложенията са такива. Тя се чуди как е възможно такова съвпадение, и то в един и същи ден, но причината е ясна: нашето самоопределение обръща Небето към нас. Предишния ден тя бе пожелала да постави в Бургас вариант на една детска пиеска, инспирирана от Елма ("Молитва за мир") и да играе главната роля в нея - и отговорът на личните ѝ проблеми се оказа незабавен. Не само на думи, но с изпълнение.

За колегата ѝ се падна следното:

*1.Заглавието на лекцията "Една похвала" (т. "Новата мисъл" Хел93:223 от 14.12.1932г.) – **Учителят хвали Н., че правилно разрешава важен проблем в живота си.***

2.Още при задаването на въпроса за Н. се усети силен и благ мирис на тамян – може би уханието на душата му. При отварянето на втория том от Учителя, за него се падна мисъл:

"Ако изпеете думата "Любов" правилно, то тези цветя ще се развеселят и ще изпущат повече благоухание." *(т."Вътрешният Господар", АлфаДар96:123, б."Трите връзки" от 31.01-1940)*

3. Пред този талантлив и принципен режисьор стои дилемата дали да напусне театъра, в който работи, и да отиде в друг, където го канят – или не. Отговорът на въпроса от "Дума на правда" категорично е следният:

"Ангелът му казва: Върви си и не се връщай тук!" *(СИЖ96:257, б."Яви им се" от 4.12.1932)*

В разговора се изясни, че той трябва да приеме поканата от най-големия театър в България, за да вземе връх положителна доминанта в българския театър, овладян напоследък от представители на тъмните сили – гротеск-

ното, пошлото и отвратителното.

А за това, защо Е. е получила две уникални предложения за работа от София в един и същи ден се падна следното:

"Знайте, че невидимият свят цени усилията на човека и, в края на краищата, ще го възнагради." *(т."Доброто оръжие", Хел94:134, л. "Абсолютна вяра" от 18.06.1930)*

16.XII.135(1999)
Странджа

УТРО В СТРАНДЖА

Това вероятно е било писмо до някого и е трябвало да се класифицира към томовете с кореспонденцията или дневниците, но съм го сложил по изключение тук, с надежда да се помоли за осияние. Досега няма отговор от Елма за този случай, но накрая включвам мисли от беседите по темата, както става в много други текстове от този род.

22,37

Бях в Странджа. За да се спася от шумовете в селото,

ходех през деня на разходки. Не можеш да си представиш какви неща преживях - за компенсация... Първото утро излязох на един Божествен хълм при изгрев слънце - и потече молитва в стихове поради изумителната красота. То бе обяснение в любов към Него, Който бе самата синя и розова мъгла над реките, самите горички, изплували от нея, светящите паяжинки с капки по тях, потоците и моретата от оранжева дъбова шума покрай острови от безумно зелен и свеж, пружиниращ мъх из цялата гора. Потресаващо!

Мислех да запиша това стихотворение-молитва, но разбрах, че съм безсилен. Исках да опиша как на едно островче мъх от фантазията ми изскочи гола елфичка и как я прегърна и целуна един прекрасен малък елф, а после се търкулнаха под една шумка и шумката затрептя... После духна вятър, подгони листата и откри хиляди двойки любещи се елфи, които не се срамуваха. Случваха "нещото в себе си" и "нещото за себе си", без да се интересуват има ли нещо извън тях...

Видях и белия имел и разбрах и той с какво се занимава и как живее.

Помислих да си построя мечтаната къщичка точно на това фантастично място, където всеки ден изгревът и залезът ще са неописуемо различни, но хоризонтите ми се изсмяха: "Няма да издържиш да ни гледаш очертанията все едни и същи години наред, въпреки че никога не повтаряме една и съща дреха!... Ти не можеш да станеш като хората, които се самоубиват чрез повторение на образи."

И разбрах, че са прави.

На другия ден се качих на срещуположния връх. Най-горе имаше гнайсови скали още от архая - като на Рила. На една от тях бавно се очертаха мъж и жена от прозрачен гнайсов диамант, слети в любовен екстаз. Приличаха на съвършена скулптура, но аз знаех, че са живи. За да вляза в тяхното време, някой направи сезоните и годините да се сменят все по-често и по-често, докато затрептяха много бързо и накрая

всичко спря. Аз също бях от кристал. "Защо си толкова тъжен?" - попита ме жената, без да излиза от прегръдките на прозрачния мъж и без да обръща лице към мен. "Извършваме грях - обади се мъжът. - Яви се тъжен, а ние продължихме да сме на небето. Не мога да бъда повече щастлив - и той изведнъж помътня от мъка и се превърна в обикновен камък.

Жената слезе от скалата и дойде при мене. Любимият ѝ бавно почна да си възвръща прозрачността.

После слязох надолу до реката и видях Стария Габър. Там имаше русалки и крилати момчета - те се плискаха весело във водата. Поканиха ме да остана завинаги с тях и казаха, че с тях повече никога няма да съм тъжен, но аз им казах, че имам работа. "И ***ти*** *продаваш душата си заради "работа"?!... Нима не знаеш, че човешкият свят е фуния към смъртта? Там и да видят, че някой е тъжен, могат да си останат щастливи и да си гонят задачите..."Могат!...- изсмя се една русалка. - Ама затова стават на дядовци и бабички!"*

После една от тях затвори очи и замълча. Попита: "Защо той е още тъжен, след като преди малко създаде на върха една нова вселена? При това, кристалните жени прегръщат много по-пламенно от нас...

- Защото е Човек - Последно Творение. Човекът има жажда за любов и способност за любов колкото сто милиона диамантени човеци!

- Тогава защо го каниме при нас? Не трябва ли тогава Човекът да срещне Човек?...

- Чувала съм една приказка за някой си Човек Диоген...

Диоген... - повтарям си аз последната дума на русалката и тръгвам нагоре по хълма. Преведено от елински, ще рече: "Раждащ Бога". ...

- "...а като се има предвид, че Бог е Любов..." - подхващат темата разветите памучета на един самотен храст... " - "...ще излезе, че в древна Гърция е имало един гений на любовта, който тръгнал с фенера си да търси човеци...

- ... но не намерил!... - излая едно куче откъм стадото. - Нашите са сами, защото са се родили много рано...

Вече пред вратата на къщата в Евренозозво ме близна едно малко женско куче, и като го помилвах, веднага легна по гръб и примря от щастие. Спомних си за осиянието "Кучетата - хората на осмата раса". А Диоген е търсил Човек в четвъртата...

Явно Диоген ме е вълнувал през годините, понеже доста по-късно е дошло стихотворението:

АДАМИТСКА ПЕСЕН

"Диоген" значи "Роден от Бога", "Богород", "Раждащ Бога"

(трети и четвърти стих на всеки куплет
са се повтаряли като припев)

Нощувал Диоген във бъчва,
по-беден даже и от пес;
Но даже Господ се измъчва,
бездомен и презрян до днес.

С фенера си мъдрецът денем
***Човека** търсел в оня век,*
но всеки бил зает и женен
*и грижел се за **свой** човек.*

Въртели се от памти-века
лъжи, оглозгани без жал.
Все дирел Дио Човека,
но всеки кокала държал.

***Човек** Човекът не намерил –*
ни жрец, ни "праведник", ни крал...
Да, дълго Диоген треперил,
но името си той разбрал.

Престанал най-подир да дири
и станал скитник волнокрил -
в морето бъчвата натирил,
парцалите си подарил.

Така че, който ражда Бога,
остава чисто гол и бос
и в тоя свят на "знам" и "мога"
помага само като гост.

Защото хиляди нещастни
(богати, бедни и царе)
*ловуват само **свое** щастие -*
да, всеки бърза да умре.
3-6.10.2006

Оригиналният текст от 16.XII.1999г. завършва така: "На същото дередже е и побратимът Дейв Мак Кийн". - Явно съм чел някаква книга и съм искал да цитирам нещо, но в текста цитатите от нея липсват.

"Такова е положението на човек, който очаква Духа. Той чувствува, когато ще възприеме Духа, ще има много видения, много сънища, много работи ще дойдат да му подскажат и няма да го оставят в неведение. Ще има пак нещо, което ще остане незнайно, но ще го предупредят.

*Идва Духът за **тези** души, които са вече готови. Има души в миналото, в които Духът е идвал. Имало е едно специфично изливане – това, което мистиците наричат "вътрешна връзка". Душата се свързва със своя първоначален извор - и оттам, отдето е излязла, става едно с него. Има вътрешна връзка между Първата Причина и душата, която живее на Земята."* *(из 47-о утринно неделно слово, държано от Учителя на 9.IX.1934 г., 5 ч сутринта, б."Съшествие на Духа")*

"Понеже сегашният слух не е така добре развит, ние мислим, че Природата не говори. Но тя говори отлично, много хубаво и красноречиво говори! В известни времена, в известни дни през годината Учителят на Бялото Братство космически слиза вътре в Природата. Това са моменти, за които казват, че Небето се отваря и се явяват различни видения. Във всяка една епоха има времена, когато Учителят слиза, и ако вие ги знаете, ще видите Великото в Природата." *(из "Аз съм истинската лоза" – беседа от Учителя, държана от 11 часа на 27 август 1922 година (не-*

деля), в град Търново)

"Този закон съответства на онези хора, които имат видения и могат да пророчестват." *(из "Побеждавайте злото" - Двадесет и четвърта неделна беседа, 9 февруари 1930 г., неделя, 10 часа, София – Изгрев)*

"Желая на всички да пророкувате и видения да имате. Така да заговори във вас Любовта! *(из "Огнената пещ" - Беседа от Учителя, държана на 17 април 1921 г. в София)*

17.XII.135(1999)г.
Бургас - Изгрев

МОСТЪТ НА БУДАЛИТЕ

Така е наречен от туристите един мост от големи камъни, построен при Второто от Седемте рилски езера от учениците на Бялото Братство под ръководството на Учителя. Хората са считали "дъновистите" за будали, понеже са направили всички пътеки по непристъпни места в планината и този мост, без да им се плаща.

На един приятел от София му предстоят големи финансови и житейски тревоги и неприятности. Въпросът към Този, Който знае и може всичко, е следният: трябва ли да се

позвъни на този приятел и да му се обясни каква е духовната причина за това, което го очаква?

Отговорът бе пространен и много интересен, но се каза да не се записва. Разреши се да се запише само познатият израз "Мостът на Будалите"... Втората дума трябвало да е с голяма буква; но имало и трети вид "будали" – при тях "б"-то се пишело с много по-малка буква от останалите. Каза се да не се разкрива на въпросния приятел какво му предстои.

Осиянието не трябвало да се записва, понеже при записани с червено или виолетово обяснения от Учителя осиянието се превръща в ***одеяние*** *и последствията могат да бъдат по-бързи и силни (в плюс и минус).*

Тече темата за добрините, които правим на близките си, на приятелите си и на себе си, оставяйки работата за Бога на последен план. Тази тема касае всички ни. Има и нещо ново – че при "Будалите" (праведните) усилията за Бога варират между 10 и 50%, независимо дали "Будалите" имат деца, обични приятели и грижи утрешния ден. При "будалите" (с миниатюрно "б", тоест учениците) мостът за преминаване към Бога и за приятелство с Бога постоянно варирал между 50 и 100%. Досега ние знаехме, че дори за ученика, ако има деца, лептата е не по-голяма от 10 на сто. Сега се изяснява друг закон, който действа независимо от това дали го знаем или не. Небето рядко си служи с отрицателни уроци – оставя това на Ремонтното Битие (възпитателите от ада, ръководени от Кармата). Уроците на Небето са предимно положителни – ***награждава*** *ни за духовния или Божествения "будалък".*

Бе съобщена не само първата, но и втората, и третата дата, когато този приятел ще има сериозни неприятности – не само парични. В много случаи нещата се знаят предварително, и то в детайли, но не се позволява да се изнасят, защото иначе Учението и Присъствието би се превърнало в остен, в казарма, ултиматум.

Подробно бе разширена темата за десятъка, половинъка и цялъка – и новата за нас тема - за "плаващия процент". Елма предпочита да работи с "промѝли" (на хиляда), защото процентите били за светските хора и самото им споменаване свързвало с Демона на Процента, който е по-страшен и от Демона на Долара. Освен това Учителят потвърди предишните Си изказвания, че пари за Бога дават само най-неталантливите праведни и ученици, въпреки че и паричният десятък е ***закон*** *за ученика. Какво значи труд за Бога, имоти за Бога, тяло за Бога, ум за Бога и сърце за Бога и как се дават "промили" от тях – това е проста и сложна наука, която не се изяснява устно или писмено.*

Сега пак идва импулсът да се отворят томове с лекции

и беседи от Учителя и да се запише какво ще се падне от там, понеже по този начин последствията са "с мехлем":

"Без жертви, животът не може да се прояви. Следователно, не живее ли според законите на разумната природа, човек е осъден на катастрофи. Вследствие на това, някои от пластовете на неговата земя ще се разместят, теченията на водите му ще се оттеглят и той ще бъде изложен на големи лишения и страдания. Крайно материалистичните разбирания на много от съвременните хора се дължат именно на отклоняването им от правия път. Те са изгубили онова духовно гледане на нещата, поради което свеждат всичко към обикновения, земен живот."

*"Да изнасяме причините за страданията и нещастията [на хората – б.п.], това значи да ги освободим от **едно** зло, а да ги натъкнем на **друго**. **Има** смисъл да се казва истината на хората, но само тогава, когато **абсолютно** ги освобождаваме от злото. Затова е казано, че **истината** прави човека свободен. Не е ли готов да чуе тази истина, по-добре да се **отложи** този момент. Като живее, като греши и се изправя, човек сам ще дойде до закона за причини и последствия на нещата." (т."Степени на съзнанието", Хел`94, с.158-159, л."Доброто значение" от 26.II.1930г.)*

*При отварянето на втория том се падна мисъл, директно свързана с конкретната причина за неприятностите, които ни очакват, ако **продължим** да замразяваме Делото на Бога. В момента се довършва книга за Сириус, в която Учителят има пряко участие със Слово и дела. До този момент най-близките приятели имаха възможност да издадат не една, но най-малко 10 книги на Елма, да подсигурят поне три бази на Словото, Делото и Живота. Небесното счетоводство проследява усилията и средствата, които сме дали на **други** места и за **други** работи или които притежаваме в консервиран вид - и категорично потвърждава, че не слагаме Бога на първо*

място. Книгата за Сириус, както и други готови фундаментални текстове, не могат да бъдат разпечатани и не са написани според правилата на словометрията дори в един-единствен екземпляр).

***Ето** мисълта за Сириус, която се падна в момента при отваряне на случайно взети томове с беседи – а щях специално да се обръщам към събирачи на мисли от Учителя по теми, за да ми дадат цитат за Сириус за началото на книгата…:*

*Цитатът, още от кавичките, почна **сам** да се изписва със светлосиньо и с нужния размер на буквите, без да е правена промяна по обикновения начин!:*

"Едно възвишено същество, жител на Сириус, решило да слезе на Земята - да види какво представлява тя, с какви същества е населена. Като направил няколко крачки, той се намерил на Слънцето. Оттам той слязъл в един от океаните на Земята. Водата на океана едва стигала до глезените му – толкова висок бил той... Като продължил пътуването си по Земята, той се намерил в Европа. Там видял един параход, в който една французка експедиция пътувала за северния полюс. Приближил се до парахода и само с двата си пръста го вдигнал във въздуха… После той видял, че един от французите прави някакви изчисления. Той го хванал с щипците си и французинът почнал да говори. Като чул това малко същество да говори, жителят на Сириус се учудил. Нищо не го учудило толкова много, колкото това малко същество – човекът и способността му да говори…" (т."Лъчи на живота", Хел`93, с.173, б."Път и възможности" от 11.VIII.1937)

*"Книгата на небето е пълна само с лъжи и неизпълнени обещания. Едва тук-там ще срещнете единици, които, като са обещали нещо, са го изпълнили. Някой живял добър живот 5-6 години, но после казва: "Е, ще си **поживея** мал-*

ко!..."

*"Това ще сториш не за да покажеш, че си щедър, но да постъпиш съобразно **Божия** закон – заради **Бога**, заради **Любовта**. Забележете: в цялата окултна литература, в цялата религия няма пример, където човек да е живял съобразно **Божиите** закони и да е умрял сиромах. Такъв човек всякога е бил богат. Някой ще каже: "Ще умра гладен!"... - Не, ако живееш според **Божиите** закони, ако вършиш волята Божия, ти ще имаш изобилно от всичко."*
(Том "Значение на изслушването", с.131-130, л."Ти си!" от 7.XII.1924)

*Нееднократно сме се убеждавали, че и **заглавията** на томовете, лекциите и беседите, които се падат, а даже и **числата на датите** понякога, съдействат за допълнително изясняване на темата и говорят за прекия ни Контакт с Всемирното Присъствие чрез отваряне на книги. И в случая, ако направим една свободна интерпретация в този дух, може да се каже: Правилното реагиране в живота на ученика зависи от **степента** на неговото съзнание. Само тогава той може да придаде добро значение на негативните уроци, които му се дават от Небето - и в резултат на това, да бъде огрян от лъчите на живота. Ще признае пред себе си, че **има** път и възможности да съдейства на Словото, Делото и Живота. Понеже няма да очаква **други** да поемат задачата, а ще разбере значението на изслушването и ще каже на Учителя си: **Ти** си единственият истински Учител, на **Тебе** ще служа с цялото си сърце и душа, с целия си ум и дух и целия си съзнателен живот; със всичко, което притежавам и мога да правя!" Ще каже твърдо и на самия себе си: "Ти си, от когото зависят нещата!"*

5.I.136(2000)
София – Изгрев

ЕЗИЧНИЦИ, СТАРОЗАВЕТНИ, НОВОЗАВЕТНИ, ПРАВЕДНИ И УЧЕНИЦИ

*Това осияние всъщност не е осияние като досегашните, а е **първото "одеяние", дадено от Елма**. Тук то не се помества, тъй като е получено в импровизиран разговор по времето на необикновена случка и е обяснено, че отсега нататък "одеянията" ще идват само по този начин, а след това може само да се преразказват. Каквото е запомнено, е преразказано в следващия текст.*

6.I.136(2000)
София – Изгрев

ДАЙТЕ ТОВА ОЖИЯНИЕ НА ВСЯКА ДУША

Дойде импулс да се отворят напосоки три тома с беседи от Учителя:

"Отличаваше се с голямо послушание. Ка-

квото Бог му кажеше, всичко изпълняваше - без никакво разсъждение. /.../ Каквото знаеше от учението на Белите Братя, всичко прилагаше - затова се ползваше с почит и уважение между своите." *(т."Божествената мисъл" Хел93:156, б."По пътя на Природата" от 25.03.1928)*

*"**Това** значи да живееш в рая."* *(т."Светото място" ББ96:123, л."Светлият кръг" от 15.05.1927г.)*

"До последния ден на живота си цигуларят трябва да свири - и като дойде денят на заминаването му, да каже на цигулката си: "Съжалявам, че те оставям, но ще се върна и ще продължа работата си" /.../ Красотата на живота и обновяването на човека седи в разнообразието, във великото единство, в стремежа към Бога като към център. Живее ли по този начин, човек става мощен." *(т."Посока на растене" ББ95:47-48 л."Любов и вяра" от 17.10.1926г.)*

*От последното одеяние до днес станаха много неща, при които прекият Контакт, Присъствието, благодатта и уроците бяха особено сгъстени. Вчера окончателно стана ясно, че осиянията и одеянията минават в "ожияния", което съответства на тройката Слово, Дело и Живот. Значи, вече не е достатъчно само да има силен акт на Делото, за да дойде Слово, но от сега нататък Слово ще идва предимно при проявата на Божествен **живот**. Когато има Божествен **Живот**, може да се мине и без Слово и Дело, защото Животът съдържа **всичко** в себе си. Така вчера започна първото ожияние, удовлетворяващо изискванията за протичане на тази нова форма на Божието Присъствие. Вече не е достатъчно само да преписваме и слушаме Слово и да се стремим да участваме в Делото, без решителни действия да променим живота си **радикално**.*

*Първото ожияние, именно по тази причина, не бе записано, но тук то ще бъде **резюмирано**. То бе на тема: "Езичници, старозаветни, новозаветни, праведни и ученици". Бе казано, че от днес нататък, ако идва Слово, това ще става предимно в движение, докато се занимаваме с доброто, служенето, любовта и живота. Затова то няма да бъде за-*

писвано буквално, даже и да има уокман с нас, а ще бъде предавано от уста на уста със свои думи - кой каквото запомни. Това не изключва напълно стария начин на диктуване и записване, но новият ще има много по-голямо въздействие – въпреки непълнотите и неточностите при разказване на Словото по памет. Този нов за нас начин е силен и с това, че Небето дава паралелно удивителни знаци и явления, свързани пряко с нещата, които стават в момента и за които се говори. Така и сегашният текст, който четете, е плод на вече станали, говорени и запомнени неща - такива записки са желателни. При ожиянията, силата на писмената словометрия отстъпва на силата на мисловната, устната и действената.

Преди да се изложи тук съдържанието на първото ожияние, ще преразкажем какво ни се говорѝ за една прелюдия към него, дошла в навечерието на Новата 2000 година.

*На 30 декември в София, още от сутринта, в тъмното и мрачносиво небе се отвори ясносин прозорец с формата на око. Този прозорец остана в небето през целия ден; и най-чудното беше, че слънцето през него осветяваше в тясна ивица - от единия край на града до другия - **само пътя** на двама приятели, които се бяха срещнали за започването на едно ново дело, на един нов живот. Те допуснаха, че най-после в лицето на единия от тях може да се е явил Организаторът, който се очаква от толкова дълго време. Той извади един лист и показа знака, който бил проектирал за това ново движение - око, в средата със сърце. Дали окото в небето през този ден не беше във връзка с това? Може би - защото, докато си говореха за знака и инициативата, окото в тъмните облаци се замъгли с бяла пелена и в нея ясно се яви едно синьо сърце!*

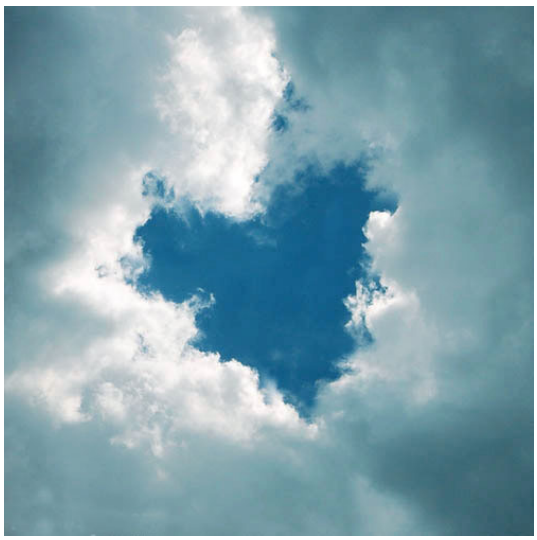

На Рила посрещнахме 2000-та година много приятно и весело и на приятелите бяха предадени думите на Учителя,

че с приключването на деветките в нашето столетие се ликвидира и кармата на ония, които приемат новия живот и принципа на ожиянията. Каза се, че тези, които са дошли на сега с нас Рила, както и всички останали, които са решили да посрещнат новата година в кръг от приятели на Словото, обединени от гореща обич и жажда за общ живот, днес ще образуват едно голямо семейство.

Повярвалите в Словото, които са прекарали предпоследната и последната нощ на 1999 година на височина над 2000 метра, имат шанс да приключат окончателно с кармата си, както и всички души от техните сродни вериги, където и да се намират по света!

Тъй като аурите на различните ни тела имат различен радиус, бе ни обяснено, че през тези две денонощия съществува единственият и най-уникален шанс да се стане необикновена обмяна на аури между нас на възможно най-много полета. ***Ето защо всеки, който е направил избора си с кого ще прекара края на миналата и началото на новата година при тези две уникални числа (1999 и 2000), ще може да се издигне до нивото на най-напредналите хора, с които е бил; или да ускори извънредно много своето развитие, ако в обсега на етерната и астралната му аура е имало поне един човек от по-висока еволюция.***

Изясни се, че етерните аури се обменят само при близост, по-малка от 1-2 сантиметра, рядко повече. Астралната обмяна варира между 50 см. и 15-20 метра, с много редки изключения. Ето защо тези, които са били в един дом, в едно помещение, в един малък радиус през тези денонощия, са имали шанс да се обменят и астрално. За нисшата ментална аура няма граници в рамките на една планета - достатъчно е хората да мислят за едно и също нещо. Обясни се какво значи и обмяна между причинните, будическите и атмическите тела.

Тези, които са били заедно в дните и нощите непосредствено след новата 2000 година, имат възможност да образуват малко или по-голямо семейство не само през 2000-та година, но и през всички векове до 3000-та година! Просто в тези паметни дни всеки е направил своя избор за 1000 години напред. *Това не ни ограничава да бъдем само с приятелите, с които сме прекарали новата година и дните след нея, защото Небето ще ни среща и с душите от техните сродни вериги. Може да се каже, че цели 2000 години досега духовете са работили неуморно, за да ни накарат, през върховите денонощия на смяната на две фундаментални кабалистични йерархии, да бъдем или да не бъдем с определени хора. Тези, които силно са желаели да посрещнат новата 2000 година с най-любимите си приятели, но са били възпрепятс-*

твани по извинителни обективни причини, се подвеждат под специален закон и ще получат "утешителни премии". За това може да се иска специално обяснение от нашия Най-Голям Приятел.

При всичко това не бива да се забравя, че календарите, макар и неверни, субективни, измислени от хората, действат с пълна сила, понеже са ***егрегорни****. Щом като милиони хора в един и същи ден са убедени, че това е еди коя си дата от еди кой се месец и година, те създават мощен егрегор на тази своя представа – едно гигантско ментално "същество", което има своето огромно въздействие, включително и кабалистично, нумерологично.*

Очевидното присъствие и действие на Нашия Приятел видяхме в домовете си още преди качването на Рила, както и после, по върховете. Почти всеки път, при излизане нощем от хижата с намерение да погледаме звездите, ярката лампа отпред изгасваше и се включваше сама точно в мига, когато влизахме. Това ставаше само с определени хора, на които Небето искаше да каже нещо, но какво сме разбрали и какво не сме разбрали и изпълнили - остава "за домашно". "Поведението" на лампата може да е било случайно, но всичко останало беше съвсем показнò и очевидно. Небето се е надявало в тези святи денонощия тук да се получат възможно най-пълноценни обмени на аури с възможно най-еволюирали хора, на възможно най-много полета, за да протекат определени събития както в личния ни живот, така и по света. Но доколко и как сме се справили с тази задача, за повечето участници засега остава тайна.

Имаше хора, които бяха решили да дойдат, но в последния момент се отказаха. ***Които не дойдоха, за да може да дойде друг с тия средства, ще бъдат приети лично от Учителя в най-скоро време.*** *Но тези, които* ***имаха*** *материална възможност, а не дойдоха поради надделяване на човешкото или адското у тях, от днес нататък ще консумират плодовете на своите симпатии, антипатии, философии и вкусове. Това не важи само за Рила, но и за всички свещени места по Земята, където за посрещането на сегашната нова година са се събрали сродни души, обединени от Любовта и Истината; а други са знаели за това, но са предпочели своята или чужда по-ниска еволюция.*

Изясниха ни и това, че един астрален храм на Земята се построява най-малко за седем години. Адските сили работят с магически, биологически, социални и психотронни оръжия, за да разбият връзките, благословени от Бога, както и домовете на Словото, Делото и Живота, преди да се навършат 7 години. Щом някъде личните чувства и интерпретации или адските внушения доведат до изчерпване на търпението, до превръщане на благостта в душевен студ, проза, разно-

гласия или грубост, тогава цялото Небе се облича в траур: още един Храм е разрушен преди изтичането на 7, 14, 21 или 28 години...

Малцина знаят, че подобни домове на Словото и Делото, даже и когато Животът там не тече пълноценно, са единствените светилища на Бога на земята, много по-светли от всички църкви и манастири, взети заедно; и че вражите сили се стремят да разрушат тези спасителни крепости с всичките си налични сили и средства. В такива случаи се говори за "пробойна" и "потъване на кораб". Това е изразено в редица митове и легенди, както и в драмата на Летящия Холандец, който слиза на всеки 7 години, но не може да намери вярна душа на Земята, защото всеки има принизен вкус, кармични камъни на врата, и чувствата на хората тук са изменчиви. Под "вярност", Бог не разбира ***единственост*** *на даден контакт, а неговият* ***приоритет*** *и способността ни да бъдем при определените и избраните души в миговете, когато сме необходими на Вселената. Такава вярност на Земята досега не е имало. По тази причина, Синовете и Дъщерите Божии, включително и Великите Учители и сам Великият Учител обикновено остават "странници в този свят" и не познават никого, освен Баща си, защото и тях почти никой не ги разпознава. А онези, които временно ги разпознават, по правило скоро се отмятат и предпочитат да служат на себе си и на обикновените хора.* ***Всеотдайно и безусловно*** *служене на Цялото и на Неговите представители - това е нещо много рядко. Цялото нито очаква това, нито има нужда да Му служат, понеже Неговият най-силен мотив е самото То денонощно да служи; но за хората, които се уморяват да Му служат, последствията не са благоприятни. В мига на оттеглянето, протекцията отгоре се отдръпва и неприятностите и нещастията заемат нейното място.*

Ако един ангел е дошъл на Земята в по-проста наследствена форма и белезите на непосилния труд и страданията са го направили външно непривлекателен, истинските хора и ясновидците с искра от Бога виждат съвършения дух в това тяло и с всички средства се стремят да се докоснат до него, да ходят в стъпките му, да живеят в ***неговата*** *аура, доколкото това е възможно. По-изостаналите души, които още не са ясновидци или монадата им е замъждяла, се увличат по външната форма или светските преимущества на другите. Или пък са още млади, неопитни пътници в друма на живота, с незрели и егоистични сърца, които нямат понятие за висок идеал и за далечни полети със Съученици и Истински Любими в небесата.*

В тези вълшебни нощи имаше шансове за възлизане в най-високите и дълбоки небеса, но не всички разбраха колко важно е активирането на всички тела и на полета и отклика

към Бога в настоящия миг.

В приказната вечер преди новата 2000 година, колкото и да не е вярна календарно, на път от новата към старата хижа бе дадено на едни приятели да видят как светят кристалните дворци на Невидимите Същества от двете страни на пухкавата снежна пътека. Там Празникът течеше с всичка сила!

И така, вчера, на 5 януари 2000 г., с повече или по-малко пълни раници на гърба по маршрутите на зимна София за осигуряване на залък хляб и помагане на бременни, болни и възрастни, двама приятели станаха свидетели на първото ожияние. От него те научиха, че има пет категории хора по света: ЕЗИЧНИЦИ, СТАРОЗАВЕТНИ, НОВОЗАВЕТНИ, ПРАВЕДНИ И УЧЕНИЦИ. За последните четири знаем от Учителя, макар че не малко Той говори и за езичниците. То ще бъде преразказвано от мнозина в различни варианти, в зависимост от силата на паметта им и нивото на тяхното разбиране. Небето допуска това разнотълкуване на Словото дори и с опасността от лични уклони и грешки, с единствената цел всички да добием кураж да импровизираме смело и да разчитаме все повече и повече на вътрешния си глас. От началото на 2000-та година всеки, който изпълни без замисляне и творчески някое от пожеланията в дадено ожияние или директно вътре в душата си, ще получи незабавна подкрепа от Небето.

Тези пет категории хора се срещат сред всички религии и вероизповедания, както и сред атеистите. Даже атеистът може да бъде ученик, ако живее като ученика - дори и да не произнася името на Бога и да не практикува някакви духовно-религиозни форми.

Науката за тези пет вида хора е разработена богато в лекциите и беседите на Учителя и в уроците, които Той е давал и дава на живо на учениците си. Но вчера бе изяснена по-подробно една интересна страна на тази наука: социално-имотното поведение на всеки човек от тези пет категории.

Адският дух и човек живее и работи само за себе си. За него околните са средство за лични облаги. Той обикновено лъже и краде, разрушава човека и природата или ги "завладява". Няма импулс и понятие за благотворителност, за добродетелност, за "лепта", освен ако това не му носи изгода.

Езичникът живее 100% за себе си и за най-близките си, независимо каква вяра има и към какви групи принадлежи. Данъците и дълговете си изплаща редовно, но не по съвест, а защото няма друг начин.

Старозаветният, без значение каква религия или философия изповядва, участва в по-голяма социална група със сродни цели и интереси. За разлика от адския човек и повечето езичници, той не само използва тази група, но и отдава средства и безплатен труд за нея, прави съзнателно доброволни

жертви за нейното поддържане. Тя може да бъде един клуб, една църква, една партия, една професионална група, едно общество или един етнос.. Старозаветният съвестно отдава най-малко десятък в касата на тази общност. Почти без изключение, ръководителите ѝ не употребяват правилно тези средства, даже и когато не ги ограбват за себе си. И, все пак, доброволният десятък, дори и в този вид, в очите на Бога е израз на пробуждаща се искра Божия в човека.

От Словото обаче и от нашата практика знаем, че десятъкът е благословен от Бога изцяло, ако не се дава в касата на някоя организация, а като се дарява тайно на един-единствен човек, от когото се възхищаваме най-много. Ако видим, че той не продължава да живее скромно и честно и да работи най-качествено от всички за Словото, Делото и Живота (или поне за едно от тях), спираме да даваме на него. Може и да не преценяваме добре кой точно живее изцяло или сравнително най-качествено за Бога, но все пак това отдаване на десятъка е най-доброто. Знаем също, че паричната лепта е най-мързеливата и най-неталантлива форма на Божествен принос и че по-доброто е да се помага в натура или с имоти или труд. Тук обаче е по-трудно да се запази анонимността – изисква се голямо майсторство. Все пак, Небето държи точна сметка и за паричните ни запаси и приходи и гледа дали отдаваме десятък и от тях, колкото и да са нищожни. Случаят с Ананий и Сапфира в Новия Завет, осъдени на незабавна смърт от Съдбата за укриване на част от богатството си от християнската община, не се приема от някои за автентичен закон на Бога, понеже прилича на користна църковна редакция и изглежда много жестоко; но, по принцип, може да има и ***такова*** *кармично последствие.*

От одеянието "Мостът на будалите" (17.XII.1999г.) научаваме, че тайното ни периодично дарение може да варира от 10 до 100 процента - че няма вече строго фиксиран десятък, половинък или цялък. Все пак, остава в сила и старата мярка - старозаветният да отдава 10 на сто, новозаветният - 50 на сто, праведният - 75 на сто, а ученикът - 100%. Не само старозаветният, но и семейният с деца няма право да отдава повече от 10% ако няма добри доходи, понеже отношението към децата е равносилно на отношението към любимото общество и човечеството, а докато не навършат 28 години е и по-важно.

В някои случаи не половинъкът, а други, още по-ефективни действия ни определят като християни. Човек, който дава храна и покрив и по възможност облича и осигурява транспорт на някой божи човек, се нарича "новозаветен". Той е още по-близо до Бога, ако отделя от залъка си, но няма право да лишава децата си от хляб, грижи и пространство. Той върши всичко това с радост, не се притеснява вътрешно, не роптае,

не прави забележки и не приказва зад гърба на ближния, дори и когато той греши.

Истинският новозаветен, независимо от вероизповеданието му или от това дали въобще вярва в Бога, почти винаги се грижи за някой Посветен или за някоя самотна майка, за някой болен, нещастен или даже за човек с очевидни пороци и недостатъци. При добри възможности, той поддържа и повече от един човек - има християни и нехристияни, които издържат много сираци, болници, старчески домове и пр. или отдават сили и средства за хуманитарни помощи, за здравето и благоденствието на хората въобще. Новозаветният си затваря очите пред грешките и недъзите и отдава безропотно половинъка си от всичко, което има и получава - най-малко седем години или до края на живота си, - при това без нито един отрицателен поглед, без нито една негативна мисъл, чувство или дума. Чрез него се проявява Божията снизходителност и милосърдие и до голяма степен Разпознаването - едно от най-високите качества на човешката душа. Милостив и кротък като гълъбите, той е и мъдър като змиите и затова гледа да не пълни бездънни каци - има способността да наблюдава и контролира помощта си обективно. Той не инвестира и не печели като старозаветния и не използва като него благотворителността си заради печалба, престиж и реклама или за намаляване на данъците, но все пак запазва половината от благата за себе си, за близките си. По това, именно, се отличава от праведника, който е една степен по-нагоре - не само защото отдава 75%.

За разлика от праведника, новозаветният, който по същество и степен на еволюция още не е ученик в пентаграмния смисъл на Христовото учение, винаги си остава собственик - господар, авторитарен човек, дори и когато е най-големият благодетел. Той си остава "титуляр" и не се свени да води съдебни дела в защита собствеността си - като обладател на имоти, авторски права и официален престиж; а когато облагодетелствува някого, прави това, без да отсъства от сферата, която владее - без да спре да досажда или контролира. Това в пълна сила важи и за случаите, когато някой счита съпруга си или другиго за своя собственост и затова се бори за запазване на тази собственост с всички законни и куп незаконни и неетични средства. Малтретира го - мисловно или външно - с очаквания, тревожност, изисквания, "разчитане", присъди, ултиматуми, изнудвания, сцени, лоши думи и оценки, чувство на обида и "зарязаност" и пр. Всичко това произтича от тенденциозната интерпретация на новозаветността, въведена от някои адски редакции и на Евангелието. Ако някой няма в сърцето и душата си естествено чувство за любов, грижа и дълг, ако няма нужната еволюция или искра Божия в душата си, не можем да го задължим да извършва обязяности-

те си по закон или правило. Така само се завързва още по-тежка карма.

*Тук е мястото да се напомни, че Учителят е класирал новозаветния **под** нивото на праведника и ученика не защото омаловажава Христовото Учение - такова нещо е напълно невъзможно, - но понеже, на практика, повечето "християни" разбират и прилагат вярата си именно по този начин – условно, двулично, материалистично, егоистично и принизено. В духа на беседите, такова название - "новозаветен" - е правомерно, наистина, и по причина на окастрените и редактирани Евангелия, което е било изгодно за експлоататорите на Божественото Учение. Така че, в този смисъл Учителят е в пълен синхрон с проповедници и мъдреци като Ошо, които считат, че между ортодоксалното християнство и Христовото учение и живот има разлика колкото между земята и небето. Изучаването на лекциите и беседите на Учителя и на неортодоксалните древни и съвременни интерпретации на християнството, от рода на богомилството, розенкройцерството, антропософията и пр. дава сериозен изход от мрака на общоприетите канони.*

Как е Божествено да постъпи старозаветният в духа на Новото Учение? - Той би трябвало да отдава ежемесечно не само 10 на сто от своите парични приходи, но и от всичките си спестявания, имоти, вещи и движими имущества, както и чрез труд. Истинският старозаветен, според този божест-вен принцип, веднага продава своята лична част от имота си, без да засегне интересите на децата и близките си, и се сна-бдява с жилище и обзавеждане, с 10% по-евтино от предиш-ното.

Ако 12 или повече старозаветни направят това, става напълно реална мечтата на Небето да има Божествени бази и на тази изостанала Земя - независими братски домове и гра-дини на Словото, Делото и Живота, или поне по една таванска стаичка за Божи човек. Идейно, един човек може да си мисли, че е християнин, праведен или дори ученик, но щом е устроил живота си така, че да не може да дава повече от 10 на сто, той за Небето е старозаветен. А тези, които от немотия считат за невъзможно да отделят десятъци, понеже гладуват и не могат да си платят и тока, парното, топлата вода и телефона и едва скърпват или въобще не скърпват положението, се гледат с особено око от Карма и си плащат с болести, инциденти, тъга, самотия, нещастия и пр. Защо? – Съвършено невъзможно е човек да е Христов последовател, тоест извор и слънце, което се самораздава без остатък - и към него да не потекат блага и щастие от всички страни! В някои случаи това не става веднага, защото има индивидуални срокове за изпитание на верността, при което човек може и да умре от студ или глад заради Идеята. Посветените по-

знават такива души и са ги срещали между звездите. Именно за тях Господ е отишъл да приготви жилища на небето. Псевдохристияните считат такива за нескопосници и наивници, за хора "без реална представа за живота", които не могат да скътат нещо за утрешния ден...

Новозаветният - в тази условна терминологична система, - ако вече е подсигурил сносно децата си или ако по обективни или идейни причини няма деца, непременно продава или раздава половината от парите и притежанията си, от юридически собствената си част. С останалата половина се снабдява с миниатюрно жилище или малка къща на село, таван, стая или дори килер, даже и кашон, понеже обича Бога повече от старостта и дявола. Той не знае, но интуитивно усеща, че квадратурата на имотите му на Земята е обратно пропорционална на радиуса в небето, който ще обитава. Това е правилният начин, чрез имотно поведение новозаветният да стане истински новозаветен в духа на Новото Учение, понеже той завинаги престава да бъде собственик, титуляр и неизменно присъстващ при ближния си - поне в сферата на половинъка, който е отдал тайно, завинаги и безвъзмездно. Дори и при безсмъртната любов, ако сродната ни душа няма своя собствена територия, неизвестна дори и за нас, и то на десетки или стотици километри от нас, където периодически да се уединява, скоро ще почне да страда от нашата аура – болезнено и драматично. Според устройството на човешката душа, според космическите истини и закони, индивидът не е създаден да живее с друг индивид на тясна територия – дори и в дворец. Това е необходимост само за детето и майката, и то до определен срок. В бъдеще дори и мъжът и жената, създателите на живота, няма да живеят заедно, а ще се срещат само от време на време. Ето какво казва Мъдрецът много пъти в Словото Си по този повод:

*"Ние не сме такива, каквито сме били в далечните времена. Бог казва чрез пророка: "Ще обърша сълзите от очите им и скърби няма да имат вече". – Кога? – Когато всички хора почнат да мислят като Бога. Тогава няма да страдаме, беднотия няма да има, скръб няма да има – и от единия до другия край на Земята всички ще бъдат щастливи, всички ще се учат и ще прогресират. [...] И мъжът жена няма да има – той **сам** ще бъде; и жената мъж няма да има – тя **сама** ще бъде. Христос е имал пред-*

вид именно тази идея, когато е казал, че в бъдеще хората нито ще се женят, нито за мъж ще отиват." (Том."Изново", СИЖ`92:26, неделна беседа "Душата ми е отегчена от живота ми" от 27.IX.1931 г.)

По-нататък в тази мисъл се казва, че заедно може да живеят само безсмъртни хора. Това са аксиоми, тотални Божествени канони, от които не е възможно никакво отклонение без кармични последствия..

Относно приноса ни, в термините, в процентите може да има вариране, но в принципите и последствията - не. Колкото е по-малко жилището и по-плитък джобът на един човек, толкова по-голяма част от Царството Небесно му се дава в наследство! Ние познаваме прекрасни Хора с най-високи посвещения и постижения, които живяха в стаички с креват половин персон и една сгъваема маса. Те ни дадоха всичко най-хубаво в живота. Не че няма изключения - има много добри и мъдри хора с по-големи жилища и имоти, - но тяхното здраве и техните физиономии не ни харесват толкова много, даже и когато са си отдали живота за децата си или за народа си. Те не играят такава крупна роля в нашето развитие. Те самите имат нужда от помощ и подкрепа. В следващия живот те пак няма да се родят като галени деца на Бога, докато не си научат урока. Притчата за камилата и игленото ухо има буквално значение. А родители и близки, които ценят парите и имотите си повече от децата, братята и сестрите си, са осъдени на тежки мъки в ада, ако ще и да са религиозни и честни като граждани до мозъка на костите си.

И така, как реагира истинският християнин? - Ако той живее в един кашон под моста, ще пусне някого до себе си в кашона, за да го спаси от зимата и да се топлят. Кашонът ще се пука по ръбовете, ще го снаждат с парчета и ще го лепят с тиксо - но християнинът ***търпи*** *другаря си, защото има искра от* ***Бога*** *в сърцето си! Но ако той е още по-истински християнин - в светлината на Новото Учение, - ще разреже кашона наполовина и ще подари половината на ближния си. Това е* ***първата*** *стъпка към Праведността. От този миг, половината от тялото му ще бъде на студено или ще спи седнал под другата половина на кашона, но духът му на небето ще витае из половината вселени!*

Как постъпва праведникът? - Той разделя кашона не на две, а на три части или повече. Той винаги предвижда най-малко една равна част и за Бога - за всеки друг, освен ближния, предпочетения. Сега вече кашонът ще пази само главата и раменете му, затова пък беднякът има шанс да развие топлинното си тяло или да си отиде от студ и глад.

И той наистина би умрял, както и мнозина от остана-

*лите, на които са се паднали такива малки части, ако всички бяха глупави. Ако нямаха понятие за **Бога**. За праведника понятието за Бога е идентично с частта, която той отдава извън своята част и частта за ближния. Като съединят всичките Божии части, които отдават, праведниците ще направят един голям и уютен кашон или дом, който ще стане оборотен. В този дом - по жребий и по ред - ще се изреждат да преспиват най-замръзналите. Който е умрял, той вече има цялата вселена; но от останалите много повече ще оживеят. В половин или цял кашон е много по-студено, отколкото в оборотно братско жилище, където можеш да поканиш когото си поискаш. А в някои дни и нощи ще се съберат, при нужда, и повече хора. Това предимство дава излаз към безсмъртието с още по-голяма сигурност. Хората не знаят, че Небето строго следи кой има неизползвани жилищни територии и имоти, докато други се свиват в кашони. И им отдава щастие и здраве според "заслугите".*

*И в хотелите канят гости, но в хотелите и частните квартири се плаща и се ловят десетки физически и милиони астрални въшки - там може да се върнеш в еволюцията си с хиляди години. Същото важи и за ресторантите и баровете, и за всички подобни съмнителни стоки и заведения на черната ложа. Но в братските домове и притежания, за които не си платил нищо, освен чрез собствено свиване и притеснение, такива прецеденти няма. Те са територия на Царството Божие на Земята, което може да слезе **сега**, в **настоящия** миг и във всяко Божествено сърце и ум, които обичат Любовта и Свободата над всичко.*

*Тези домове и територии служат за подмладяване. Дяволът, езичникът, старозаветният и дори новозаветният днес остаряват и се разболяват много по-бързо и живеят много по-кратко от праведника (ако той вече не е изиграл ролята на жертвен ангел), именно защото имат повече и не го дават на бедни и нещастни, а и сами не го ползват (приказката за злото куче и кокала). С годините, те стават все по-некрасиви и непривлекателни, защото не отделят равна част за Бога. Ако те знаеха каква площ и порция се полага на човека с искра от Бога на Земята, щяха да раздадат незабавно всичкото си имущество (т.е. от собствения си дял) - и то според предимствата и законите на Божественото Учение. И **там** има предимства, но те са за децата и майките; за Словото, Делото и Живота.*

*И - все пак - с какво ученикът стои **над** праведника? Защо ученикът обитава цялата Божествена Вселена? Кое го отличава коренно от старозаветния, новозаветния и праведника - в светлината на новото отношение към собствеността?*

Адският човек е ловец и убиец. Той коли прасе или ко-

кошка и ходи на лов без да му мигне окото. На война е завоевател, а икономически - робовладелец. Робовладелството и геноцидът са в кръвта му и те важат с пълна сила и до днес - по градове и села и в междуселищните пространства, във въздуха и даже вече в космоса, както и във всички институции, от горе до долу, каквото и да се внушава на робите.

Езичникът по дух и природа също стреля на месо, но предимно в самозащита и за да се нахрани. Старозаветният предпочита да си изкарва прехраната с труд или с лъжа и търговия - да бъде с пълен хладилник; да има хубава къща и кола и да е бизнесмен с авоари в банките, това е неговият най-висок идеал. "Новозаветнният" обаче (дяволски изтълкувалият Евангелието) е изобретател и производител на "облекчаващи живота" стоки, тоест - съблазнител. От хранително-вкусовата и наркотичната промишленост, през колите и апартаментите та чак до съвременния Интернет, хардуър и софтуър, той неизменно развращава човешката душа и я отдалечава от ближния и Природата, изолира го от реалния Космос и му продава религии и други технологии, които го свързват с егрегори. Разпознава се по това, че и той води дела за собственост и авторски права. Посветените не пренебрегват техническите достижения на съвременното човечество, но ги ползват с мярка.

Ортодоксалната интерпретация на етиката в петата подраса на петата коренна раса е триадата "собственик-автор-чин". Титулярът се връща и живее в имотите си, защитава ги и при нужда ги продава. Той почти не отсъства от жилището си, което владее според човешките документи и закони, освен ако не е станал рентиер. За него наемодателските и наемателските взаимоотношения, наемният труд и удоволствия са напълно в реда на нещата. "Танто за танто" - не може той да дава нещо, без да получава нещо в замяна. Значи - пише се за християнин, но не е мръднал ни на една йота извън езичеството; дори и безверници и езичници има по-християни от християните. Той си остава "благодетел" и господар, "Ваше Благородие", дори и когато поддържа безвъзмездно цели общежития за бездомни и нещастни. За него рейтингът пред себе си, пред хората или пред представата му за Бога трябва винаги да е висок, а самочувствието му иде от старанията "да не се минава". Да бъде ***спонсор*** *днес - това е новото му превъплъщение. Така всички нещастници и днес търсят под дърво и камък наследодатели и спонсори, без да подозират каква карма им се струпва на главата от произхода на парите и имотите им. Титулярът и собственикът е онзи, пред когото всички треперят и с когото се съобразяват, защото хлябът и ножът са у него. В манастира това е игуменът, в казармата - старшината, в затвора - директорът или надзирателят, вкъщи - собственикът. В това положение и до*

днес се намира така нареченото религиозно или християнско семейство, всяка общност и група, която има титуляр, господар, надзирател. На този семеен и собственически морал днес дори в Америка - най-силната страна - се крепи цялото устройство на обществото и държавата. Даже президентът не може да остане президент без надзиратели. Моралът и религията са станали собственост на продавачи, които правят бизнес от "грешници".

Праведникът се отличава с това, че има нужда от голям личен радиус и не може да се бута по общежития и панели. И ***там*** *има праведници, но когато са се пожертвали за свободата на други; иначе праведникът копнее за свобода и природа. И* ***той*** *се смесва с хората, но сравнително по-рядко и по-внимателно. За тази цел, той рано или късно си подсигурява жизнено пространство, в което може да общува "с Бога" "пряко", а с човечеството - от разстояние. Предишните праведници са били почти изцяло аскети и отшелници, а праведникът на Новото Учение периодично слиза между хората и се смесва с тях.*

Съществува закон на добродетелност и закон за обмяна на аурите от близки разстояния, който важи даже за Учителите. Така адептите и Учителите от Шамбала, както я описват известните ни автори, отговарят на нивото на праведника, защото живеят преимуществено в планините, а при хората слизат по-рядко. Трудно е да се повярва, че и гурувците в Хималаите от този тип, които си живеят колкото искат и си стоят предимно там, още не са достигнали до ранга на ученика. Но даже и Шамбала има езическо, старозаветно и новозаветно ниво на мислене, а които са излезли от тези пелени, са излезли от Хималаите и са тръгнали по света. Ученикът и Учителят от Новото Учение живеят плътно сред хората, а планините посещават по-рядко, но никога не пропускат летуване и неделна екскурзия, а през деня се изкачват сутрин при всяка възможност - поне за 1 час. Не един последовател на Учителя ни доказа, че при цялата си професионална и друга натовареност в града, намира време да прекарва в планините 1/3 от годината! Това са всяка събота и неделя и времето на отпуската.

И все пак праведникът е все още собственик. Освен че се чувства собственик на тялото, което му е дадено и затова оперира с него както си иска, той е и собственик най-малко на един дял от територията и жилището си, дори и да живее в пещера или дупка. Ето защо, даже и праведниците днес имат пряко съобщение с преизподнята: адските работници, по най-висше разпореждане на Бога, са направили коридори от пъкъла до всяко жилище, където някой живее постоянно и леглото му е "занитено" в едни координати. Човек, който може да спи само в собственото си легло, е сигурна жертва на тези

същества и преминаването му в Новата Вселена е невъзможно.

Учениците на Новото Учение се делят на три категории, въпреки че са от пет класа или посвещения: Скитници, Полускитници, и Обитатели по волята Божия. Да бъдеш Скитник в духа на Новото Учение, това е една от най-високите привилегии на Небето и на Земята. Такъв ученик и представител на Царството Божие на Земята не може да остане повече от два дни и една нощ в един дом в човешко селище и затова е недостъпен за домашните дракони и кладенците към ада. Той е най-свободният и най-щастливият човек на света, защото поканите за гостуване ***отвсякъде*** *му стигат не за един, а за безброй животи. Да приемеш такъв в дома си - па макар само за два дни и една нощ и само веднъж в живота си, - това значи да се посветиш и да получиш контакт с Бога, да бъде прочистено жилището ти от демони!. Всяко оставане за по-голям срок започва да създава нов домашен дракон, който постепенно разваля отношенията между домакина и гостенина и ги въвлича в кармични дрязги и диалози. Това не важи само в случаите на* ***християнски*** *дом или семейство, благословени лично от Бога. Те се разпознават по това, че най-малко седем години никой не е помислил нещо лошо за другия, никога не му е правил забележка и не му е дал съвет, независимо от неговото поведение. Според сигурни източници и наблюдения, кризите през всяка седморка години съвместен живот са предимно през втората и петата година.*

Ученикът-Полускитник все има някъде убежище, където може да се уединява когато му е потребно, но то не е негова собственост. В останалото време обикаля по планини, градове и села, за да се откликне на хората, които го чакат и обичат, и да остави ***оазиси*** *след себе си.*

Животът на ученика, който живее по волята на Бога, няма строго определена форма. Той е там, където ***Бог*** *го прати. Това го прави безмерно щастлив и полезен. Той може да е в затвора, в ада; може да е баща или майка на многодетно семейство; може да бъде в пещерата, в болницата, да е последен просяк или пръв министър с луксозно жилище – неговата работа е да благодари на Бога за мястото, където го е поставил. Той не се измъчва като изостаналите души, които постоянно искат до бъдат на* ***друго*** *място, а не там, където са; нито пък е примирен и инертен като други, зависими хора, които не смеят да сменят местожителството си според импулса на Любовта и Свободата.*

Където и да стоят, където и да отидат, слабите хора са винаги тревожни, болни и нещастни, защото носят ада в ***себе*** *си. Адът - това е да сме подчинени или да служим на егоисти. Адът - това е мисълта за себе си или безпокойството за близките, а не за Божието дело.*

А сега и един конкретен въпрос. Явява се възможност да се живее в една къща близо до планина - според високия идеал. Има надежда това да стане една истински братска къща. От друга страна, Елма бе казал, че ако почнем с по-малко от 500 декара, десницата Му няма да ни покровителствува. Тогава, има ли добра перспектива за въпросната къща?

Ето отговора Му:

6.01.136г., 2:44

- Няма собственик, който да отдаде собствеността си без представи за лично участие. Следователно, ученикът или не приема такъв "подарък"; или го приема, ако харесва и обича собственика и няма да накърни душата му по никакъв начин.

Плодът на Духа е свободата, плодът на душата е милостта. От това следва, че не всеки, който остава при един собственик, е користен или прави компромиси. Добрият, духовният човек проявява милост и широта, когато прекъсва устрема на духа си, за да прояви милост и благодарност към този, който помага. Това в никакъв случай не е компромис или поведение поради някаква сметка, удобство, изгода. Само злобните, простите хора приказват за някого така, понеже още са деца на дявола. Небето съзнателно среща някой човек с добро сърце и материални възможности с някой духовен човек, който се е отказал да си урежда живота на Земята.

Духовният човек не е неспособен. Той е по-способен от всички. Той може да стане най-големия учен, най-големия богаташ, ако поиска. Той отдавна е доказал тези свои качества в предишните си прераждания. Следователно вие, които още сте в първоначалните класове на училището, не трябва да забравяте никога, че Бог ви изпраща някой духовен човек в знак на особено благоволение и разположение към вас. Това е една ***привилегия****.*

Тук ний говорим самата истина. Духовният човек още не е съвършен. Той има своите дребни недостатъци и някои характерови особености, но в очите на Небето той свети стотици хиляди пъти по-

силно от обикновените хора, които живеят само за себе си и за близките си.

Никога не забравяйте, че духовният човек е дошъл при вас с лично разрешение от Бога и че вие сте издържали конкурсния изпит измежду няколко милиарда хора по Земята, за да имате правото и щастието да го приютите.

Но какво се получава обикновено? Получава се това, че повечето хора започват да мислят, че планината е само тяхна и си въобразяват, че могат да ѝ сложат огради. Те почват да се терзаят, че по другите пътеки и склонове свободно се изкачват и слизат любители на тази планина и се опитват да разговарят с нея от нивото на малкото си "аз". Планината е украсила живота им с просторите и цветята си, с омайните си гледки и дълбоките, непроходими пропасти.

Приятно е да се мисли, че планината обръща внимание на някого, преставайки да обръща внимание на всички туристи, на всички треви, дървета, животни и птици, които я населяват... Но планината общува с цялата Божествена вселена, със звездното небе! Планината е в постоянно съсредоточение и екстаз, защото вибрира едновременно с милиарди честоти и амплитуди, общува с безброй същества, купе се в присъствието и величието на Бога. При всичко това, тя намира любов и милост да се разговаря и с вас лично - да ви погали, да ви приласкае, да ви обърне такова внимание, каквото не ви е обръщал никой и няма да ви обърне в близките хилядолетия! Планината прави сериозни усилия да се наведе към вас, пъплещите в полите ѝ - с цялата гранитна мощ на канарите и върховете си - и това понякога изглежда невъзможно в очите на страничния наблюдател.

Освободете се от мисълта и чувството, че планината ви е длъжна с нещо поради това, че сте посадили едно или две дръвчета в нея. И цяла гора да посадите и да я поливате и торите денонощно, пак няма да накарате Чомолунгма да се наведе само към вас и да ви изкаже особено внимание. При все това, Чомолунгма ви е забелязал, изпратил ви е любов и

ласки, погалил ви е с най-нежен вятър, подухнал специално за вас. Нима не разбирате, че съзнанието на един адепт е заето денонощно с проблемите на цялата вселена и че от него зависи понякога дали ще се сблъскат или разминат мирно цели галактики? Толкова ли не се досещате, че дълбоките въздишки и скръб на Посветените са от носталгия по един безкраен свят, от който те са дошли доброволно, за да ви повдигнат?

Някои адепти не правят никакви външни връзки с хората и не се смесват с тях, защото ще се произведат експлозии. Но има и такива напреднали Синове Божии, които живеят помежду вас, отдавайки всичко за другите, включително и здравето, живота и свободата си, за да се трогнат някои души и да се сетят, че Бог присъства ***непрестанно****.*

Наистина, някои духовни хора се оплитат в лични, астрални отношения с обитателите на някой свят, понеже им липсва любовта, с която са закърмени. Неистовата, постоянна жажда за обмяна и обич, по-силна от нуждата за сън, храна и въздух, прави такива посетители на Земята постоянно и дълбоко печални, понеже тук не могат да ги разпознаят и да им отдадат и една милионна от това, което те раздават на другите - от това, което е съвсем естествено в тяхната небесна родина.

Наистина, някои духовни хора, все още новаци в този свят, не познавайки още обитателите му, не могат да предвиждат техните реакции и създават лични връзки, в които скоро всичко се обръща наопаки.

"Обикновеният" човек също не е обикновен по своята дълбока същина. Той ***също*** *е Божествен и затова има нужда от любов. Но вие се* ***мамите****, ако мислите, че той ще ви разбере изцяло и ще прояви пълно, безусловно, абсолютно безкористие, при което няма да очаква нещо за себе си. Колкото и да се навеждате към него, колкото и жестове на обич и внимание да правите за него, той рано ли късно ще прояви недоволство, защото има всичкото човешко право да бъде щастлив. А вие не можете да го напра-*

вите щастлив по начина, по който той си представя. Посветеният понякога забравя тази огромна денивелация, която съществува между полето и върха. Оплитайки се в лични отношения, с най-доброто желание да помогне, да обърне внимание, той започва да свиква с мисълта, че такава връзка е нормална, че тя може да трае дълго. Спомнете си романа "Занони". Занони пожертва безсмъртието си за едно обикновено момиче, но тя изпадна под влиянието на своите сънародници, на своята ограничена култура, и не можа да го последва в небесата. Това не омаловажава неговия подвиг и неговата любов, но не е и обвинение срещу тази девойка. Все пак, тя бе с пробудено будическо тяло: разпозна Посветен и поиска дете от него. Когато пробуди и атмическото си тяло, тя ще му остане вярна и пред човешката инквизиция.

Ето защо ви казвам: когато се свързвате с обикновени хора, никога не разчитайте на тях, че ще ви разберат докрай. Великият Учител знае това и затова владее закона на дистанцията. При Него са изключени астралните и лични недоразумения, защото Той никога не подвежда една душа, не създава ***особено*** *близки отношения с никого на Земята. Посветени-ят, макар и доста напреднал, ако не е още Учител, приближава някои хора повече, отколкото е безопас-но, понеже иска да отдаде и получи любов. Няма нищо лошо в получаването, това е необходимост на само-то Битие, но при повечето хора проявата на лично внимание е хранителна среда за любовта, без която не могат. Те не могат да разберат огромния обем на вниманието на адепта, което е* ***радиално*** *- на всички страни. Това се забелязва още в степента на учения, на лекаря, на гения, на светията. Ето защо, в живо-та на такива рядко се срещат спътници, които да ги обичат и разбират докрай. В един момент те се умо-ряват - и не са виновни за това. Един ден, когато отидат на небето, ще видят, че са извървели покрай такъв човек път за 10, 15, 20 прераждания.*

И в конкретния случай ви казвам: ***дайте това***

ожияние на всяка душа, която ви предлага ръка за сътрудничество, и я попитайте: "Можеш ли да отдадеш всичко, което имаш, без да мислиш за себе си? Ще можеш ли да издържиш на невероятните изпитания, които започват след запознанството с един Посветен, който мисли за всички и все пак намира време да мисли и за тебе? Даваш ли си сметка с кого имаш работа и можеш ли да изтърпиш хилядите му връзки и денонощните му посетители и посетителки, без да си помислиш нещо лошо за никого? Може ли да не се засегне честолюбието ти, когато той отдава любов и внимание на други, защото изпълнява волята Божия и своята собствена воля? Съгласна ли си да бъдеш една измежду стотиците, които го обичат и уважават и които ще прииждат постоянно? Можеш ли да му даваш свобода в сърцето, живота и мисълта си и да не се притесняваш от неговите внезапни или дълги отсъствия? Можеш ли да допуснеш, че и когато греши, той изпълнява волята Божия, защото пътят на погрешката е най-краткият път към мъдростта? Можеш ли да не се оскърбиш, когато той неволно каже несправедлива дума за тебе, която може и да е справедлива, защото той говори истината, а на тебе не ти се иска да е така?"

Не случайно е казано в беседите, че няма още такава двойка на Земята, която да е решила правилно въпроса за Любовта. Като знаете това, не се стремете да го разрешите по метода на двойката, защото това засега е невъзможно. Това е възможно само за определено време - и то в рамките на Божието благословение. Изпитвайте душите и сърцата на вкус, както съм ви заповядал.

Ако някой не ви пусне в имотите си да живеете с друг в негово отсъствие, не се свързвайте с такъв човек. Мога да ви кажа още девет изпитания за подсъзнателните и съзнателните намерения на тези, които твърдят, че ви обичат; но засега първият метод е достатъчен...

*Не забравяйте, че живеете с **обикновени** хора и че сме дошли на Земята да им помагаме, а не да се надяваме на щастие. Ние тук сме между душевно болни хора, които имат нужда от подкрепа, и затова изключваме да очакваме истинска подкрепа от тях. Хората са слаби, изменчиви същества - особено когато се дойде до личния им интерес или до егото им. За абсолютна и безкористна любов е рано да се говори. Ние ще носим кръста си още дълго, въпреки че настават светли времена. В младото поколение вече идват нови души и вие виждате как те ви заглеждат по улиците и трамваите. Не можете да очаквате такова нещо от **старото** човечество - то прекалено много мисли за себе си.*

При това, опитите за живот сред природата и за тясна обмяна с хора от стария и новия свят не бива да се прекъсват, защото в драматичното им развитие се ражда един красив и необикновен път, по който ще минат бъдните поколения. Те ще се учат от вашите страдания и грешки и ще ги заобикалят, а от постиженията ви ще добият крила, за да отидат още по-напред.

Затова ви казвам: не се страхувайте да влизате понякога в рискови начинания и взаимоотношения с хората от стария и новия свят, защото така им давате грамаден шанс да видят необикновени хоризонти - макар и краката им често да кървят по вашите пътища. Това е сто, хиляда, милион пъти по-добро за тях, отколкото ако се изолирате от света и го оставите да загива в неговите старозаветни вкусове и стереотипи.

И вие ще страдате, неразбрани и неприласкани; ще влизате в още много връзки, предварително знаейки всяко действие, всяка мисъл, всяка реплика на ближния в продължение на всички бъдещи месеци и години; ще ви боли неведнъж до загуба на съзнание от неговото неразбиране, безпокойство, студ или отчуждение. Но ако вие го изоставите в чужди ръце, предпазвайки себе си от нови страдания, тогава ще извършите предателство към Делото Божие и към братята и сестрите си на Земята. Нека ви мислят

*за непрактични, нека ви мислят за жестоки, безотговорни, неморални или "отвеяни" - вие вървете по своя път и знайте, че семената, които сте посели, ще дадат богат плод в душите на тия, с които сте общували. Когато се отдалечат от планината, те ще видят с кого са имали шанс да се запознаят и кой се е смилил да им обърне **лично** внимание. Тогава те ще се обърнат и пак ще тръгнат към вас, но заедно с **други** души - и с нужната почит и уважение. Защото ще разберат, че са сгрешили.*

Ман - Манàн - Маноàн !

От раните сред несвои се полива градината на идващите души, в които има благоговение.

По вътрешен импулс бе отворен напосоки четвърти том с беседи на Учителя и се падна:

"Казвате: "Ха, Иванчо, турù си главата; ха Драганчо, турù си главата!" Турите жеглите - "Ха и колата сега да потегли!..."

Те, двамата, теглят, колата върви...

Питам: след като впрегнете два вола на едно място, какво се постига?" (т."Вътрешният Господар" Алф96:344, б."Влюбване и Любов", 3.IV.1940)

*Както винаги, и **заглавията** на томовете и беседите при такива отваряния имат пряко отношение към темата на осиянието.*

12.I.136(2000)
Пловдив

ПРИКАЗКА ЗА ДРУМНИК-СЛАДКОДУМНИК

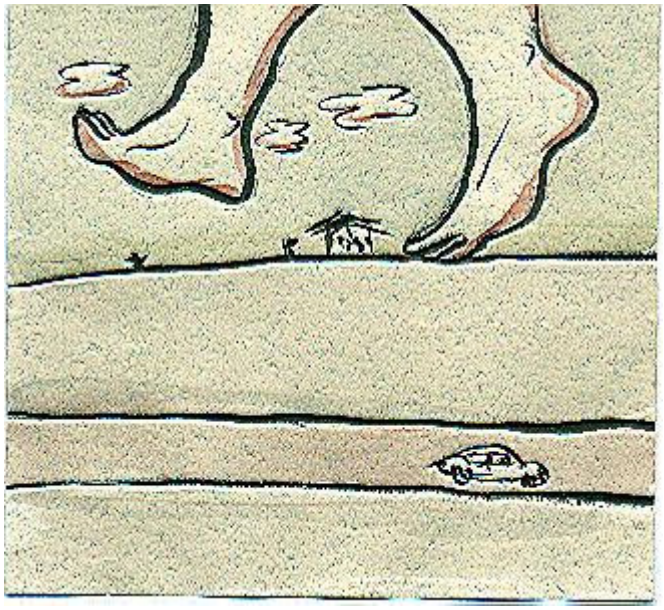

Аз съм Друмник–Сладкодумник,
много скитам по света:
с ореховки за децата,
и целувки за сърцата -
за да блика радостта…

Друмник–Сладкодумник решил да отиде в един далечен морски град със своя вълшебен летящ кораб. След дълго пътуване се приземил до един голям бял дворец. Дълго време след неговото приземяване хората говорели за появата на небесен кораб над този градски дворец и даже вестниците писали за това. Тръгнал Друмник-Сладкодумник да раздава даровете от вълшебния си кораб. Виждали го на много места – сам или с други сладкодумници и вълшебници - да твори и дарява красота и добро.

Корабът му бил целият от кристал, а вътре имало много отверстия, в които се наливали различни видове гориво – този кораб бил много вълшебен и не можел да лети само с едно гориво. Друмник-Сладкодумник се скитал с кораба си по света, за да събира от човешките сърца и души горива за своите пътешествия и да раздава радост и щастие. Над всяко отверстие имало светящ надпис на непознат език, но когато ***дете*** *поглеждало към надписите, те се променяли и се появявали написани на собствения език на всяко дете. С възрастни това се случва много рядко – възрастните са късогледи и виждат само до върха на носа си и най-много до върха на носа на близките си. За децата няма никакъв проблем да обичат всички и затова четат надписите в кораба на чичо Друмник свободно, даже и да не са ходили на училище. Но заради възрастните, тук ще преведем имената на някои от вълшебните горива: "Блага Дума на Устата", "Мили Поглед на Очите", "Нежно Чувство Проявено", "Разпознаване на Своите", "Отклик Без Замисляне" - и още много, много други названия. От всички страни, стените на кораба били от горе до долу с отверстия със светящи надписи.*

Имало и някои по-големи отверстия с различни цветове. Например, над яркочервеното пишело "Безумни Рискове", над нежнозеленото – "Вълшебни Мигове", над виолетовото – "Диамантена воля", над чисто бялото – "Саомораздаване на ***Всички****" и "Неизпускане на Мига", а над черното – "Есенция от Остри Шипове срещу Преуспяващи и Навлеци". Имало и една едва видима дупка с надпис "Кратко Говорене". От това гориво се намирало много рядко, но било много силно и от него стигали по няколко капки годишно. Имало и една почти невидима дупчица, в която горивото се вкарвало само с тънка инжекция –* ***толкова*** *малко количество гориво от този вид се произвеждало в космоса и* ***толкова*** *силно било то, даже и в микродози. Надписът над него бил по-дълъг, но не само децата, а и много пришълци не могат да го разчетат и разберат напълно. Било нещо като "Възхищение пред Чуждата Истина". Казах, че този надпис под*

отверстието за гориво бил по-дълъг от другите. Досега са разчели само отделни фрази, които звучат логично, например: "...не само възхищение, но и лансиране".

Кристалният кораб имал и дезинтегратор за отровен въздух и дъжд и за отходни води, които се стичали към него от всички страни, когато е кацнал. Надписите над всяко смукално отверстие били почти напълно изтрити или замърсени от постоянна употреба, но в справочната книга за този вид летящи чинии може да се узнае какво пише на табелките над отверстията и маркучите за всмукване и преработка на най-гнусните мръсотии от света: "Не, не си прав!", "Слушам!", "Чакай да ти кажа", "Хайде!", "Ние сме ***единствено*** *прави", "Нормативи, заповеди и санкции", "Имена, титли и тиражи", "Печалби и лихвени проценти", "Гной от нотариални актове", "Стръв за наем", "Стръв за първенства и купи", "Привилегии, предимства и награди", "Ледено безучастие" - и пр. и пр. и пр. Един от най-мощните всмукатели в добрите космични кораби е за мизерни психики на просташки народи, които хвърлят боклук по улиците и сред природата; по реките и доловете и покрай блоковете, в които смъртеят.*

Още малко за устройството на летящата чиния. Всички тия отверстия и надписи били подредени по етажи, направени от различни скъпоценни камъни. Първият етаж бил от блестящ елмаз, и с големи букви там било написано нещо за гостуването: "От Два Дни и Една Нощ"; вторият бил от смарагд и там пишело "От Една Сѐдмица", третият бил от чист сапфир и имало надпис "От Един Месец". Така всеки по-горен етаж бил от различен скъпоценен камък и там горивата, които се наливали, били, съответно, продукт от една година екстракция, от 7 години, от 14, от 28, от 56 години - и дори от цял живот или цяла вечност събиране и раздаване на гориво.

Ще попита някой: "Как така ***и раздаване****? Нали трябва внимателно да се събира гориво в сърцето и душата, за да се спасиш и да занесеш на Друмниците-Сладкодумници, та да те повозят на някой въл-*

шебен кораб из космоса или да те стоварят някъде в преддверието на Царството Божие, ако си много религиозен?..." – Това е така, но в много случаи горивата се появяват сами, когато ги раздаваш комуто трябва и както трябва и когато не се стремиш да уреждаш живота си или да спасяваш само близките си и собствената си душа. В такива случаи даже си напълваш повече, отколкото сам си си произвел. Но ако не го раздадеш веднага на всички, а мислиш за утрешния ден и за избрани, близки и клиенти, има опасност от вмирисване на личността или от разбойници, крадци и експлозии. Тогава почваш да червясваш от самота и те посещават само подобни на тебе.

Корабът на Друмник-Сладкодумник можел да лети из цялата вселена, само когато имало от ***всички*** *горива. Той можел и да се уголемява колкото си иска и да вози неограничено количество пасажери, когато се намирали хора с чисти горива. Защото идвали и много любопитни или амбициозни с мръсни и взривоопасни горива и горивата им се замърсявали все повече и повече с всяка секунда пазарене, съмнение, подозрение, душевен студ, леден или безразличен поглед и лош вкус. Разминаването на сродни души карало горивата да замирисват на развалени яйца, а животът с несродни екземпляри и раздялата вечер със сродни души - разотиването по леглата, стаите и къщите си - превръщало всяко гориво в помийна вода, която се стичала в реките и моретата и там всичко живо измирало. Но имало и случаи, когато прекомерното оставане на някой в стаята или къщата на някого или прекомерното мислене за него – дори и да ти е най-близкият човек – превръщало горивата в остри камъни и ледени парчета, които пробиват и най-твърдите подметки и тогава ходилата и душите почват да кървят и хората погрозняват и се състаряват само за няколко години. На някои особено чувствителни личности изтича цялата кръв и те полудяват и умират само за няколко десетилетия. Първо умират сърцата им и те почват да правят забележки на другите и да им дават бързи съвети. Ос-*

*новното им удоволствие е да отричат и отблъскват истината на другия, да не дават, а проповедта и наставлението е любимият им прийом. Те могат да живеят само за себе си и за близките си, най-много за собствената си представа за истината и за собственото си нищожно обкръжение и не са способни да раздават живот и щастие на **други**. Пришълците избягват такива от светлинни години разстояние, защото потта и погледите на такива хора са особено миризливи и токсични. Туземците не знаят, че усещат собствената си миризма, когато обвиняват, че **другите** им миришат – има хора-огледала, които ти връщат собствената смрад в носа, когато си помислиш да изтъкнеш нещо лошо или да дадеш съвет. Друмник-Сладкодумник ни е казвал, че за да слезеш между хора от такава раса без да припаднеш, трябва с часове да ходиш рано сутрин нагоре по планината и да пееш едни специални песни; да се мажеш със специално масло против отврат и смрад, което пада от небето са̀мо при изгрев-слънце, стига да не си си вкъщи или в леглото.*

Но - стига описания и теории! Нека разкажем на малките пришълци и кореняци какво се е случило на Друмник-Сладкодумник един ден преди много, много години, когато кацнал с чиния̀та си край столицата на вълшебното царство Киевска Рус. Питате – защо и "кореняци"... – Ами нали от собствен опит знаете, че във всеки свят има и хора, родени именно в този свят – не пришълци като нас. Нали на всички е известно, че истинското правителство на Земята и на всяка звезда и планета е невидимо и че управлява хората и природните царства и стихии, откакто се е образувала самата планета. Защо забравяте това? Тази история с пришълците е много раздута във вестниците и ние всички сме учили по колко кореняци и извънземни има във всеки отделен свят. Това, че на планети като Земята пришълците са преобладаващи, а кореняците само една шепа, се дължи на особеното естество и мисия на Земята – такава като нея няма в целия всемир! Тук могат да се срещат и обичат представители от всички кътчета на все-

лената, без да им мигне окото. Даже и така наречените "обикновени" хора на Земята са дошли от други светове, но на тях не може да им мигне окото, защото още спят – очите им са затворени. Тези, които си мислят, че виждат, защото гледат с отворени клепачи най-различни къщи, предмети, измислици и все едни и същи пейзажи и физиономии в себе си и около себе си, нямат нищо общо със зрящите хора. Понякога спящите и незрящите са много по-зрящи от зрящите, които си мислят, че живеят.

И така, Друмник-Сладкодумник кацнал един ден в известния град Киев и веднага се срещнал с един свой Побратим, който също бил много сладкодумен. Не само сладкодумен, но и голям артист – прекарал цели 26 години в подземията на Червения Змей, за да усмири стихията на космическия прилив, който вече се стоварвал върху планетата Земя. Такива приливи стават периодически на всяка звезда и планета, във всеки звезден остров или държава от острови, във всеки ъгъл на междузвездното пространство. Киевският Побратим и Друмник-Сладкодумник си припомнили как предишния път са посрещнали заедно една такава космична вълна във великата страна Сибир и са успели да я усмирят, но тогава каторгата им се видяла много по-къса и по-лека, въпреки зверския студ и режим. Това било, защото дори и в тъмниците те били в прегръдките на зрящи души – пришълки като тях, умеещи да разпознават пришълци. Даже царят се бил трогнал и им позволил да отидат в тъмниците при мъжете си. Сега е много по-трудно, понеже не само коренячките, но и пришълките са почти до една омагьосани от Змея на Вледеняването и не могат нито да те разпознаят, нито да реагират. Те се влюбват в Преуспяващите или в Хората с Уверено Поведение или Привлекателен Външен Вид и не могат да понасят нежността, несигурността и космическите преживявания. Те все още искат да се хващат на въдици. Ето защо, от "шансонети" и "шансонетки" не може да се очаква нищо. В космическия език, под тази дума не се разбира някой, който пее, а "подобие на човек, което има подобие на шанс".

*Хората с душа, които са яли достатъчно бой от хора без душа, са обръгнали от това и най-после един ден узряват. Съвършено невъзможно е да узрееш - и да не тръгнеш **моментално** след някой човек с душа, да не поискаш да живееш с него или поне да се срещате всеки ден. Такива обаче все още няма много наоколо. Затова космическите вълни в такива епохи се усмиряват предимно в самота и тежко лично страдание. Най-добрите артисти на всемира се справят успешно с това, въпреки че не си служат с бутафории – приемат болката и смъртта наживо. Това е вторият, но изпитан начин за усмиряване на космически приливи.*

*Киевският Побратим разпознал не само личността на приятеля си от стара Русия и Сибир, но и неговия Учител. На стената висяла картина, нарисувана от самия него, на която се виждало как Царят на Доброто държи Земята в ръцете си. Казал, че това е най-великият Дух, който се е раждал някога на тази периферна планета. Признал, че това е и **неговият** Учител, защото има само един истински Учител на пришълците и коренните жители, които не мислят за себе си. Лъжеучителите и многото учители се явяват само там, където някой мисли предимно за себе си и за "своите" си, за "уреждане в живота", за собствената си слава и изява. Не че няма и полезни учители, но те са полезни само дотолкова, доколкото качествата и предпочитанията ни са полезни. А какво значи "полезни", това знаят само децата и възрастните със светящо сърце. Останалите стават плячка на приятностите и ползите, които ядат подобия на хора.*

Срещу картината с Царя на Доброто източният вълшебник бил нарисувал и окачил една по-малка картина: на нея съвсем ясно се виждал портретът на нашия Друмник-Сладкодумник като млад. Откъде украинският Друмник знаел как изглежда Царят на Доброто, както и един от Неговите поданици от най-старата страна на света? Дали и той със своя кораб не може да ходи където си иска? Домакинът обяснил, че това нещо може да се узнае и без кораби.

*Царят на Доброто никога не е умирал и по принцип не може да умре. Иначе как ще е Цар на **Доброто**? И като не може да умре, Той и досега си има небесно училище и флотилия с кораби и без кораби, с която поданиците му от цялата вселена се разхождат по звездите когато заспят; а като се събудят, свалят хиляди звезди от щастие за хората и природата по планетите си.*

*Друмник-Сладкодумник видял на стената и трета картина от своя побратим, от която го гледала съвсем жива Майката на Света. Хората със светящо сърце знаят, че Майката на Света не е някаква картина или икона, но **всяка** Майка във вселената със светящо сърце, която има дете или деца от бащи със **светящи** сърца и души. Такива деца се интересуват от **Истината**, а майките им са оазиси на живота и около самите тях се появяват извори и оазиси, към които се стичат всички жадни и гладни, защото изобилието без такива Майки е невъзможно. Ако някой баща престане да пътува по земните и небесни райове и някоя майка престане да приема космични гости и да ги пои с жива вода, да ги храни с плодовете на живота, оазисът мигом изчезва и тогава трябва да се работи с кървав пот и труд за коричка хляб. Сърдечната оскъдица мигновено се превръща в мъки и оскъдица **отвън**. Станем ли предатели, почнем ли да мислим само за себе си и за предпочитанията си, за своята самодейност и своеглавие, Царят на Доброто ни обръща гръб и тогава ставаме поданици на Царя на Злото, където не става нищо или всичко става много трудно.*

Домакинът не само казал всичко, което се е случило досега на Друмник-Сладкодумник, но и познал къде точно се намира в момента кристалния му кораб и какво му предстои от сега нататък до края на гостуването му на тази периферна планета. Всичко, което казал, се изпълнило. Той подарил свои сладкодумни книги на госта си и ги надписал с вълшебни посвещения. В едно от тях споменал и за великата и най-древна родина на човечеството и на самия Друмник-Сладкодумник, от която излитат през всички ве-

кове Белите Орли на Безсмъртието по цялата вселена. Тази книга с това посвещение се пази и досега в корабната библиотека на нашия пътешественик.

Скоро след отпътуването си, Друмник получил още едно писание от своя източен Побратим, което той бил написал специално в чест на госта си и го отпечатал във вестниците на своята страна. Нарекъл героя на разказа си със земното име на Друмник-Сладкодумник от последното му посещение на тази изолирана планета, и там той го представил като един безсмъртен дядо с младолико лице и тяло, който си бил изобретил сам космичен кораб от блестящ кристал и летял с него без никакви проблеми по цялата вселена - също като древния цар Соломон. За да накара елементите да се търпят и да се побратимят, той правил дълги опити през вековете, докато ги поставил във взаимна хармония. Химически и физически елементи, когато са в хармония, добиват безтегловност и могат да произвеждат въздух за дишане, умерена топлина, вода, подмладяване и щастие - и храна в неограничени количества. Те добиват тази способност, понеже са отлежали достатъчно време в Оазисите на Приятелките и Майките. До този момент, никой друг в цялата история на човечеството не бил построил по-вълшебен кораб от този на Дядо "Г.", освен, разбира се, Царят на Доброто и някои Негови приближени от други светове. Може би защото никой на Земята нямал инфразелени очила като тези на Дядо "Г." и не можел да вижда ясно защо земните елементи от толкова много векове звучат в такава грозна и страшна какофония и не искат да се съединяват. Те следват поведението на хората на земята – мъчат се да се съединяват с който им падне - или с никого не се съединяват. Затова планетата им е станала непрозрачна и те са почнали бурно да остаряват и погрозняват, заразени от най-страшните болести на Стоглавия Змей: страха за себе си и за своите си, лошия вкус, самосъжалението и мисълта за утрешния ден.

И до днес този разказ може да се намери в библиотеките на Киевска Рус – даже и в земните ѝ биб-

лиотеки. Така и е наречен: "Хармония на елементите". Е, тук го преразказахме с малки украшения и вариации, но те не са измислени. В приказките няма нищо измислено – измислят си глупости само обикновените хора и превръщат измислиците си в селища, вещи и взаимоотношения, които състаряват. Затова приказките никога не се разпадат и остават вечно в паметта на народите, докато ръкотворните илюзии рано или късно се разпадат, а обикновените хора, които ги ползват, се разпадат по-бърже и от творенията си. Затова пък най-глупавите измежду тях наричат ръкотворните творения и лошите взаимоотношения "култура" и "история", а приказките наричат "фантазии".

В този разказ дълги, дълги години и векове Дядо "Г." бил правел опити да съедини в хармония две или повече от две сърца и тази хармония да продължи вечно, но всичките му старания оставали безуспешни. Всеки път корабът му падал на земята и се разбивал. Един ден изобретателят разбрал, че абсолютно целият кораб трябва да бъде изграден от ***повече*** *хармонични кристали – не са достатъчни само два или три в двигателя. Най-простите кораби сега, по неговия модел, се правят от 144 големи кристала, а най-мощните са от десетки и стотици хиляди, милиони. Тъй като всеки кристал е свързан чрез една невидима нишка с един човек в космоса, който го е отгледал, то, ако някъде се появи неразпознаване, студ в отношенията и дисхармония или се стигне до лоша реакция и раздяла, съответните места в кораба се пропукват и той се взривява. Това обяснява защо успешните космически полети са толкова редки. При това, специално в стените на всеки кристален кораб парчетата са подредени в най-сложен възел – нито един от околните елементи не може да бъде заменен с друг. Прилягането трябва да е точно и плътно до квинтилионна от микрона, за да няма нещастия. Немислимо е да строиш летателен апарат от кристали, които още търсят сродните си елементи хаотично и самодейно и се мъчат да се наместят до някой, който* ***няма*** *техните допълнителни*

очертания. Често някой има 19 страни и е намерил един от сродните си елементи, който му прилага плътно, а с останалите 18 не иска да се съедини, даже и вече да кръжат около него. Ако такова нещо се случеше сред атомите и молекулите в космоса, вселената щеше да се разпадне мигновено. В дирене на хармонията между елементите, Дядо "Г." бил изтъркал толкова много елмазени пантофи, че брадата и косите му са станали по-кристални и по-бели и от сняг.

Но ние започнахме историята с приземяването на кораба в един крайморски град. Пеейки своята песенчица на Друмник-Сладкодумник, дядото-космонавт прекарал няколко хубави години в този приказен град. Там имало толкова много обич и хармония и той посетил с невероятни нови приятели толкова много цветни и пеещи вселени, попаднал сред тъй изумителни дворци със завески от пшеница, слизал тъй-надълбоко в световете на кристалната светлина и тъмнина, че изведнъж се осмелил да почне изпълнението на един свой древен проект – да основе свой собствен град на дъното на морето. Такива градове ***има*** *и те нощем излитат на орбита около Земята или около други звезди и планети, но на дъното на това море още нямало нито един. Затова то чернеело от мъка и заплашвало да се взриви. Около него постоянно се водели люти войни и оттам тръгвали много големи нещастия по света, но и немалко велики открития. Друмник-Сладкодумник съобразил, че газовете, които излизат от това море, могат да се превърнат в гигантски резервоар за земно и космическо гориво и така да се спасят и крайбрежните жители – затова, именно, почнал строежа на дънния град. Планирал да го завърши за 7 години, но…*

…Тук няма да разказваме какво попречило на Дядо "Г." да завърши проекта си. Ще разкажем само за един по-любопитен случай, от който се вижда кои са онези, които изпълняват мечтите на хората и кой раздава космичните блага, ако човек се стреми към хармония на елементите. Но и прекаленото изясняване на този въпрос е неуместно, понеже хората мо-

гат да започнат да се опитват да надскачат себе си - от страх или от корист. Попадането на някое космическо буре с мед, от което медът извира вечно, също може да е един вид съблазън, и то много голяма. Затова Дядовците не започват веднага с меда и в никакъв случай не подмладяват всеки и не се подмладяват пред онези, които идват веднага с големи лъжици, а от себе си дават само трошици. Всеки си има някаква кожичка, която не дава при никакви обстоятелства; или я дава само на хора, с които е сключил договор. Или я дава на същества и вещества, толкова смрадливи и далечни от безсмъртието, че на човек да му дойде до плач. Друмниците обаче отдавна не плачат за такива кожички, защото са видели, че от тях вее смърт. Даже и да им ги подаряват, те не ги приемат.

Случаят, за който искам да разкажа, е станал в една шатра сред природата близо до една древна крепост - и трябва да кажа, че такива случаи се броят на пръсти из вселената. Оттам космонавтите могли да излетят вертикално нагоре и на всички страни с такава изумителна скорост, че само за няколко минути събрали една от най-редките есенции на Космоса, за каквито в повечето космични кораби не е предвиден резервоар и двигател. Но в кораба на Друмник-Сладкодумник, разбира се, имало място и за ***такова*** *гориво и* ***такъв*** *двигател. В резултат на този подвиг, на едно място на Земята и на още 248 из космоса се подписал мир, а на единия от пилотите Космосът подарил цял дворец, какъвто простосмъртните не биха могли и да сънуват. Хората обаче не разбират, че за поддържане и функциониране на такива дворци, полетите не бива да са еднократни. Мнозина не знаят, че външните дворци са само символ – и да ни подарят такъв, това е само магичен символ, че могат да ни подарят и едно безсмъртно, младо тяло. Ти си го носиш в едно джобче, и при нужда можеш да го образуваш във въздуха. Въобще, есенциите на разпознаването и предаността привличат всички сили и блага на Природата, дори и когато сме останали по дрипи на улицата.*

*Но отклик и спонтанност, които ни се натрапват, без да е дошъл моментът за това или без да е определено от Звездното Правителство, също могат да бъдат сянка на мисълта за **себе** си. Това е много сложно и затова жадуващите да бъдат предани на Космоса трябва много добре да помнят, че хармонията на елементите се получава, само когато елементите са близко до съвършенството. И иначе може да се получи хармония, но тя е кратковременна, понеже търканията за наместване и изблъскване на останалите могат да произведат искри и да взривят горивото. Щом Космосът страни от нас, значи имаме несъвършенства. Още дълго трябва да го търсим с труд и сътрудничество, а не с мисъл за бурето с меда и за постоянно оставане в нечий туземен кораб. И **Друмниците** качват понякога несъвършени хора на корабите си, за да ги поразходят из приказното царство на Добрия Цар, но когато някой извади нокти или проточи език да дава акъл или за да остане по-дълго в кораба или да напъди друг гост или даже Друмник, Друмниците престават да бъдат сладкодумни и могат да станат и лоши. Лошото обаче не им е в характера и затова те дават уроци чрез нетърсене и отсъствие. Обидим ли някой Друмник, лъхнем ли го със студ и неразбиране, той ни напуска задълго и тогава всичко около нас почва да се разпада. Ако ще да си съберем цял палат около себе си с египетски труд или машинации, този палат ще бъде мъртъв – от всеки ъгъл ще лъха тъга и студ. И най-пищните празненства и танци с купени или мукавени гости няма да развеселят душата на собственика.*

Но, да довършим приказката за най-странния полет, за който разказахме преди малко. Друмник-Сладкодумник сътворил във въздуха и подарил на втория пилот не само онзи голям дворец, но и предизвикал странно явление: пред космонавтите изневиделица се явили от нищото... един генерал, двама полковници, трима капитани и… половин старшина. Те едновременно казали:

- Здраве желаем, Ваши Величества! Ще изпълним безпрекословно всичките ви заповеди!

Друмник ги помолил да пренесат двореца в един голям град и да дадат ключовете му на способния пилот. Понеже старшината бил половин, в обслужването на двореца нещо куцало. Но и това можело да се поправи – няма случай в историята на вселената, когато нещо добре започнато да не може да се поправи. С такива работи се занимават всички Летящи Холандци.

Ще попитат някои: а със станцията на дъното на морето какво станало? Така ли ще остане недостроен космическият град?

Досега нямаме точен отговор на този въпрос. Носят се най-различни слухове. Същите усти и вестници, които били съобщили преди пет години за явяването на странна летяща чиния над голямото, бяло здание в центъра на града, сега разгласили за едно странно и необикновено явление, наблюдавано на брега от стотици хора точно до този град. Едно грамадно сферично тяло било излетяло наскоро от морето вертикално нагоре и се изгубило в небесата. Никой не могъл да обясни какво е това. Добре че при тия размери не тръгнало пак над земята, както на идване, защото този път можело да гръмнат много повече цистерни по околните ж.п. гари…

За връзка с Друмниците: drumnik@abv.bg

12.I.136(2000)
Пловдив

ПРЕДОПРЕДЕЛЕНО И ИМПУЛСИРАНО

По-долу съм поместил едно мое стихотворение от младини и съм задал въпроси:

За мене няма дом
сред къщите на хората
Единствения дом
в сърцето ми
сградили са просторите.

Аз нямам и любима -
самин в тъмите скитам.
Единствена любима
за мене са
небето и звездите.

Единствен,Татко,Ти,
си Дом, Отечество, Любима.
Единствен, Татко, Ти
за хората
най-нежни ласки имаш.

…С тази разлика, че днес, след близо 40 години скитане и бездомничество, много приятели от различни страни са отворили сърдечно вратите на домовете и душите си и няма

проблем за гостуване навсякъде – поканите ще стигнат не за един, а за 10 живота. И все пак:

1. Определен ли ми е собствен дом, дори и съвсем малък, но напълно самостоятелен?

2. Отпада ли забраната за живеене под наем?

3. Приключил ли е периодът за опита "тандем" с един човек и непечелене на пари?

4. Продължават ли упражненията за неписане, неорганизиране на хора и минимално говорене?

5. Кое следва сега: отшелничество, период на кратки гостувания (максимиум по 2 дни и 1 нощ на едно място) - или назначаване на работа и възвръщане към класическия модел на кандидата за Специалния Клас: самостоятелно жилище и спазване на Тройния Ритъм?

6. Вярно ли е усещането, че от сега нататък живот с друг в един дом се изключва напълно, поне в рамките на това прераждане?

7. Дали задаването на писмени въпроси не е нарушение на новия тип контакт – "одеяния" - и на най-новия – "ожияния"? Нали все пак е казано, че ученикът си води дневник и записва всичко, а регистрираният контакт с Учителя е ***полезен*** *за хората? При това, Той ни съветва да питаме за всичко, дори и за най-малките неща, за да избегнем нови, дълги и мъчителни отклонения от предначертания път.*

6,25

- Планът на Небето се съчетава красиво с неочакваните и непредвидени импулси на Бога в сърцето ни.

Когато срещнем души с искра Божия, които също като нас редуват предопределеното с импулсираното без никакви противоречия, ние говорим за щастлива среща с Божественото и за продължаване на младостта.

Стремежът към оставане на едно място или с едни и същи хора е Божествен, но Божествено е и краткото или по-дълго гостуване. При всички случаи, мярката за гостуване е неизтощимата благост, растящият пламък, тоталната слепота за недостатъците. Няма случай в историята на Битието, когато някой да е спазвал това правило и да не е станал без-

смъртен.

Така е и сега. Напред - и на пълен автопилот! Да търсим предаността в себе си; а на хората - да се самораздаваме.

И да не забравяме: Н.Н.Н.("Навънка нищо няма!")

16. I.136(2000)
Омнàрия
(Велико Търново)

КЪДЕТО **БОГ** НИ ПРАТИ

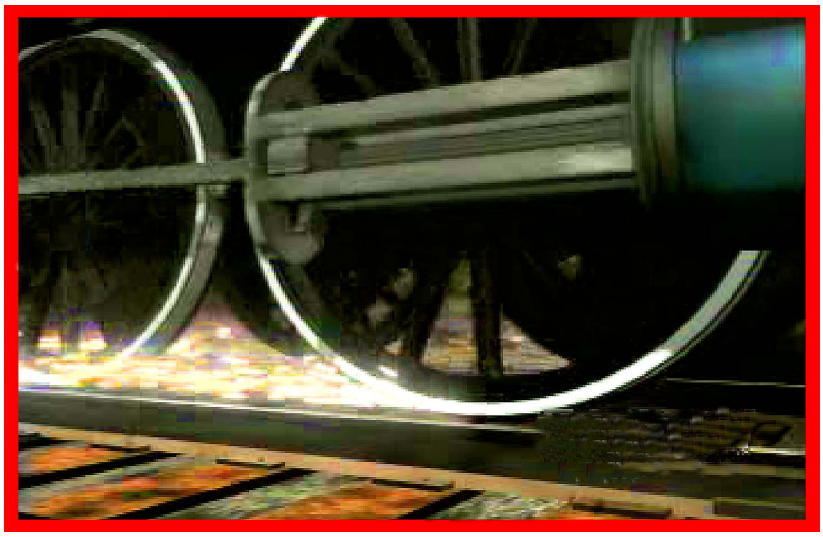

*За ожиянията бе казано, че са израз не само на Слово и Дело, каквито са осиянията и одеянията, но преди всичко победа на **Живота** над безразличието и смъртта. Затова те могат да се импровизират, да се преразказват - най-вече от онези, които участват в общия живот. Те могат да ги предават и писмено или с аудиозаписи, но само в краен случай, за да стигнат откъслеци от Слово и разкази за Делото и до хората, които имат по-обикновен вкус и критерий.*

*Човекът с искра Божия (от определено Посвещение нагоре) не може да живее без **истински** сродни души. Това означава жажда за **Слово**, жажда за **обща работа** и жажда за **общ живот**. Има хора, които не отреагирват на нито една от тия нужди – те си имат **свои** предпочитания и ангажименти и ни търсят само за астрология или за някой приятен разговор на кафе, след което се връщат при своите си или при човешките си ангажименти и занимания. Ожиянията обаче не оживяват хора, които нямат нужда точно от **това** Слово, от обща ра-*

*бота за точно **това** Дело и от общ живот в духа на **Тройния** Ритъм - именно с хората, от които извира здраве и подмладяване, вечен живот. Живеещите сами или в обсега на по-обикновени аури могат да се ползват само от осиянията и отчасти от одеянията; но космическите пътувания, младостта и безсмъртието при тях се отлагат за в бъдеще.*

Нашите преживявания във връзка новия живот и общата работа са толкова интересни, че човек все иска да ги сподели писмено с приятелите си – да отидат по-бързо до повече хора. Затова задаваме въпроса: не може ли още едно изключение?...

- Възможно е да се предаде пак писмено, но много сбито и символично, за да се остави простор за въображението и за свободни преразкази – кой както усети.

- Тогава може ли да се използва образът на локомотива, който придружава неотстъпно всички случки и размисли през последните седмици?

- Може всичко.

И така, няма пречки да бъде разказана следната съвременна приказка:

Един локомотив пожелал да обиколи всички гари и гарички, където някога е бил приветстван и канен от хора с бъклици и усмихнати лица. На него най-после му предстоял най-дългият и най-далечен път към мечтани страни, но не искал да отиде там самичък – струвало му се много егоистично. Затова взел най-голямата си кошница с подаръци и решил да мине за последен път по познатите маршрути, а даже и по някои непознати, защото винаги му се случвало да се сприятелява с нови хора и влакове. Имал много и най-сърдечни покани за гостуване и домуване в най-различни частни депа – за една нощ, за повече дни и седмици или за цял живот. Много гари и депа го чакали съвършено безкористно и с нетърпение (или поне така си мислел локомотивът...).

В последния момент обаче Началството му съобщило, че има нов критерий за подбор на пътници и вагони, както и на дестинации. То му спуснало няколко тайни пароли и знаци, по които да познае кои гари и пасажери са определени да вземат участие в Голямото Пътуване.

Машината се учудила: защо се включват и станции, където никога не е виждала хора с големи бъклици; а крупни гари с най-големи бъклици трябвало да бъдат минати транзит? Началството обаче нищо не обяснило предварително. То сàмо повторило, че пътниците, които са определени, ще се приб-

лижат към локомотива със строго определен порядък от думи и действия, по които ще бъдат разпознати. Хората с бъклици обикновено мислят едно, чувстват друго, говорят трето и правят четвърто, и затова при тях не трябва да се ходи нито с големи, нито с малки кошници, даже и когато кошниците са пълни с подаръци. Но това нашият локомотив още не го знаел; или ако го знаел, много силно стискал очите си и запушвал ушите си пред тази истина, защото не му се искало да е така.

Още на първата гара хората го посрещнали с много голяма обич, но най-делово му направили програмата за съвсем кратък престой и гостът бързо-бързо отпътувал, без да поднесе подаръците си. На втората гара също го посрещнали с голяма любов, но и там още нямало понятие за самостоятелно депо с всички смазки, обслужвания и горива – имало само частни депа с бързо изпращане на госта по живо, по здраво. На следващата гара също го посрещнали с много голяма любов, но останал неподнесен специалният подарък от звездите за жителите на този град: не останало време – те не можели да се спрат да говорят. Локомотивът си отворил напосоки един от справочниците за класифициране на хората и прочел:

*"Ако придобие преждевременно много знания, човекът става горд. Горделивият има отношение главно към **себе** си. Той мисли много за своето достойнство…"*

… и не обича да го прекъсват, когато говори; или много често прекъсва и апострофира говорещия – спомнил си локомотивът свои наблюдения над много хора по гарите. Освен това, горделивият не може да слуша и изслушва – в него чувството за уважение и благоговение към другите е нулево или слабо. Той не владее паузата - няма възхищение към чуждата истина и затова е способен мигновено да се намеси и да говори без прекъсване, защото гордостта и нагонът да се изявява го напъва отвътре...

*"…Тщеславният пък има отношение повече към **окръжаващите**. Той е подобен на камбана. Достатъчно е малко да го докоснеш, за да се чуе гласът му. Още **отдалече** ще чуете, че покрай вас минава тщеславен човек. Горделивият е котел, пълен с енергия. Отвън е мълчалив, но вътре постоянно буботи."*

Като прочел последната мисъл, поднала му се пак с отва-

*ряне на справочника напосоки, локомотивът сериозно се замисил за себе си: ами че нали и той може да бучи и буботи, особено когато е в движение и влачи натоварени вагони по нанагорното? В наръчниците обаче имало и параграфи за **физиономиите** на горделивите и тщеславните хора и влакове, затова героят на тази приказка се успокоил.*

*И така, в този град приятелите имали щастието да научат още един урок – какво става, когато нямат смелостта да спрат навреме **едни** кранове, за да се отворят **други**. Поскоро, не грубо затваряне на потоците от знания и вдъхновение на някого, но опит за **дозиране** – за спадане до 10%. В противен случай, срещата с някои хора може да се окаже неблагоприятна за тях. На изморената машина много ѝ се искало да остане в едно или друго частно депо в този град на Духа, където я канели с искрени чувства, но Началството не разрешило: липсата на самостоятелно убежище на обществени начала и застояването на хората все в едни и същи жилища, вместо да си сменят квартирите и съквартирантите, не давали възможност за това. Имало и една допълнителна пречка: близки души от един съседен град все още не били разрешили проблема си с едно по-ниско природно царство, с което трябвало да скъсат завинаги, но те още не се осмелявали, по една или друга причина, въпреки предупрежденията и суровите уроци на Съдбата. Защо приятелите от един град трябвало да бъдат лишени от подаръци заради приятели от друг град, локомотивът не можел да разбере. Той разбирал и помнел добре едно: че може да остане само там, където някой произнесе думите на тайната парола, извираща от сърцето, и извърши без нито миг замисляне неща, свързани с нейното изпълнение.*

*И така, пътешественикът потеглил към нова гара, където не очаквал пасажери за далечни и сияйни пътувания, въпреки че имало заявки за това. Той се чудел защо Началството е добавило и този град в маршрута, но като погледнал, видял пояснение с големи, червени букви: "За обиране на луфтове". Машината била добра, макар и доста олющена, но не знаела, че има **още** луфтове за обиране. Мислела си, че човешките думи имат истинска тежест, както тази на влаковете, и че надписите върху бъклиците отговарят на съдържанието им. Естествено, един истински влак не счита никога никого за виновен, понеже с вини и обвинения се занимават само хората и предимно по-простите: близки, прокурори, военни, полицаи, политици, религиозни и пр. А даже и най-обикновеният локомотив има много по-добро възпитание. Но не всеки побратим от елитното ведомство на пътуващите си е научил урока, че околната обстановка е изменчива и на нея не може да се разчита.*

На тази нова гара героят на нашата приказка узнал още нещо: че части от паролата могат да бъдат изречени и превърнати в дела и от най-случайни наглед хора в съвсем непознат град, тъй като Разпознаването и Паролата не се учат от книги и проповеди, а извират от човешкото сърце. В редки случаи някой изказва и изпълнява докрай безпогрешно дори цялата парола, което е особено удивително. На километри наоколо изведнъж поникват цветя - даже през зимата - и изчезват всички болести и оплаквания на хората от този район; и не само на хората. Затова влаковете трябва да спират на всички гари точно по разписание, дори и когато не се виждат никакви бъклици и няма пътници с предварително закупени билети. Често пилето изскача точно по такива места и разликата между поканените и качествените блясва като ярко слънце.

Локомотивът вече се питал защо релсите са го довели до точно определен мост, където не бил минавал още никога, но му бил познат, защото Началството му го било показало предварително на монитора - когато най-после човекът на Началството се появил. Странно, съвсем не отговарял на представите на локомотива за човек на началството: бил прост човек от малцинствата и теглел по снега една шейна с два чувала и голяма бутилка с олио. Разпознавателните белези били тъй очевидни, че няма пътуващ от елитното ведомство, който може да сгреши. Сценката наистина се отрепетирала точно до моста със статуите: нашият приятел помогнал на човека да прекара шейната си през едни снежни препятствия, а той го запитал: "Вие какво по нашия град?..." – Локомотивът отговорил: "Амии… малко на гости тука… Не съм идвал във вашия град от еди коя си година…" – "То и ***няма*** *какво да се търси тука..." – отговорил му човекът. По тия му думи нашият пътешественик разбрал какво му казва Началството за този град и има ли смисъл повече да си губи времето и тука.*

Опитните локомотиви и влакове си заминават веднага обратно, след като човек на Началството им каже, че някъде няма какво да се търси. Но разумната машина имала причина да се усъмни в думите на човека с шейната. Дали наистина той е човек на Началството? Може ли човек на началството да употреби такава нецензурна дума "търсене", след като влаковете не са от туземната класа на търсещите? Нали влакът е създаден само да пренася и да раздава и никога и на ум не му минава мисълта да търси нещо от някого на тази периферна планета, където всеки мисли предимно за себе си и за тия, които го държат на кука или той ги държи на кука?

Въпреки спазването на графика и маршрута, локомотивът понякога отварял справочните книги, за да може да си

обясни мотивите на Началството. Защо за едно обиране на луфтове е необходим толкова голям престой и бездействие на някаква случайна гара, където не може да се случи нищо? Сигурно за Началството обирането на луфтовете е нещо много важно... Да се разбере Началството, понякога е много трудно и даже почти невъзможно, но в отделни случаи дори и простият локомотив може да се сети за какво става дума. Това много помага той да върви уверено по пътя си и да не се заплита в планини от хамлетови и нехамлетови въпроси. Да не се пита с вдигнати вежди защо сред този народ тука още никъде няма понятие за независимо депо за гости, каквото винаги е имало не само в селищата на истински духовните хора, но дори и в най-малкото село на разкапващи се азиатски империи? Да не се учудва защо пътници, снабдени от Съдбата с билети за експресни влакове и луксозни спални вагони, обикновено се затичват като кокошки след някое "кът-кът" и се качват на съвсем друг влак, който ги откарва само до гара Крива паланка или Голямо Нанадолнище, където се чува точене на ножове? И защо в това време пътници без билет или снабдени от Съдбата с билет за вагон 16-а класа или за конски вагон, без никакво неудобство се возят в спално купе суперкатегория или в първа класа, докато ги изгони Кондукторът? Защо често кондукторът въобще не идва и не им проверява билетите? Дали Началството не си затваря очите пред подобни нередности, само защото не са дошли пътниците с билети за този влак и затова космическите места зеят празни, а все пак някой трябва да гледа омайните гледки по елитния маршрут и да яде от ястията, които се поднасят в такива вагони? Нали е грях да се хвърлят на свинете порциите, отредени за принцове? Поне при народа е почти сигурно, че това застояване в първа класа не е от дебелоочие и дебелодушие или от високо самочувствие, а по системата на "невидялото"... Колко по-грозно е, когато "невидялото" почне да има претенции, вместо да е благодарно за това, което е преживяло. Но следващата приказка - за тарльо под одъра и над одъра - се е изтрила напълно от спомените на такива гладни хора, ако майка им някога въобще я им е разправяла и разяснявала. Затова те едва ли могат да бъдат виновни.

С такива мисли, локомотивът продължавал да препуска към следващата гара, докато някои хора наоколо, от своя страна, се питали: "Защо локомотивите не си строят сами депа, за да не зависят от настроението на хората?" – "Ами защото нямат ръце и крака като строителите и техниците и като доставчиците на гориво – отговорил им телепатично локомотивът. – Влакът е създаден да носи и да пътува, друго не може. Ако го оставят на някоя глуха линия под дъжда и снега, той ръждясва и се разпада, вземат частите му за други влакове или ги крадат за старо желязо. Ако не го поддържат

както трябва и го пуснат в движение, той ще направи катастрофа. Е, има и машини, които ги приспособяват за цистерни или ги използват за паметници на културата или за игра на децата - да се качват по тях в детските градини. Но тогава те престават да бъдат локомотиви."

Като си отворил пак една от вълшебните книги, железният пътешественик прочел, че не е достатъчно да имаме само ***един*** *пасажер – такъв влак не съществува. Трябва да имаме повече, ако искаме да ни пуснат и да не закрият линията. И поне още един машинист трябва да има до главния – без втори машинист или втори пилот стават най-много катастрофи. При следващото отваряне на наръчника локомотивът узнал по какво се отличават истинските вагони и пътници от случайните и как трябва да ги подбираме. Третият съвет от книгата бил за някакво* ***трио*** *– предстоящият концерт можел да трогне космическата публика* ***само с три цигулки****.*

Изведнъж сърцето на мощния двигател почувствало, че най-после иде гара, където може да ридаят за ***истински*** *локомотиви.*

И действително, на следващата гара пак го посрещнали с много голяма любов, и то не наужким – била придружена с конкретна покана за самостоятелно депо и за поддържане с необходимия минимум от консумативи и услуги. Още на влизане в този град, двама блаженички – мъж и жена – едновременно го поздравили с поздрава на космическите хора; а веднага след това зад него минала една жена с триетажна торта в ръцете, балансирайки върху леда. Интелигентното превозно средство веднага разбрало какво ще му се случи в този град и зачакало ***Третия Сигнал****. Умните винаги чакат* ***Трети*** *Сигнал от Началството – два не стигат. Той дошъл много скоро: на един снежен и стръмен път изведнъж се появило едно момче със загадъчен поглед, с което локомотивът се бил запознал много отдавна пред един от космодрумите в планините.*

Тези три знака били напълно достатъчни, за да стане ясно, че ще се яви и цигулковото трио, за което предупреждавало Началството. Който обича само дуети, обикновено се разпада. ***Или*** *се разплува,* ***или*** *скоро почва да говори през зъби. И наистина, пътешественикът* ***срещнал*** *тези цигулари и те изнесли един вълшебен концерт пред космоса, от който цялата космична аудитория останала много доволна. Подобен концерт се давал за пръв път в тази част на вселената. Но на другия ден се случил инцидент, който получил много стройно обяснение от един от участниците в триото. Доколко това обяснение е точно, щяло да се види на нощната петминутка в космоса, когато се обсъждат филмите от изминалия ден и ис-*

тинските причини за събитията. Там мислите и аурите се виждат ясно и няма опасност от представления. Но каквато и да била истината, фактът си е факт: локомотивът пак трябвало да си тръгне от някъде.

Тук локомотивът иска да сподели с хората и колегите си последните мисли, които му се паднали напосоки от странните наръчници за влакове. Те могат да бъдат полезни дори и на хората с бъклици, и на хората без бъклици, и на мотаещите се безцелно из гарите; даже и на онези, които тичат като кокошки след погрешен влак; а може би и на "невиделите".

*"Дошъл е отнякъде – **дръж** го!"*

*"**Тогава** ще уредиш всичките си работи."*

"И ще раздавате всичко, което имате, докато олекнете. Колкото по-лек ставате, толкова повече време ще ви носи юнакът на гърба си."

- Защо тук казват "юнакът", а не "влакът"?... Къде да ида сега: в гората или в планините? – запитал се задъхан от препускане локомотивът. И като не могъл да си отговори, пак си отворил една книга, където прочел дословно следното:

"В гората човек не може да се посвети. Заблуждение е да мислиш, че вън от живота ще се посветиш и ще служиш на Бога. Служенето на Бога е цяла наука, която не се придобива нито в гората, нито в планината…"

"Само с говорене, това не се постига. Как ще те разбере онзи, който е погълнат от материални грижи? Каквото и да му се говори, той ще мисли само за Земята – как по-добре да уреди своя живот. Някои казват за такъв човек, че бил "добър". Защо бил "добър"? – Защото се грижел за дома си, за жената и децата си... В това отношение и вълкът е добър. И той се грижи за малките си, както и овцата."

“Ако не можеш да служиш на Истината и Доброто, нищо не си разбрал.”

*"Сега ще ви обясня защо създадохте ада. Направил си къща. Това не е лошо. Но по неразбиране, ти мислиш, че си **собственик** на тази къща и, като собственик, преувеличаваш правата си. В случая идеята за собствеността разваля отношенията между хората. Аз не искам да ви разубеждавам от идеята за собствеността, но вие сами ще се уверите, че сте на крив път. Много от вас имате собствени къщи. Други се готвят да станат собственици. Не е лошо това. Лошото е в неизпълнение на волята Божия."*

"Ако грешният иска да се освободи от смъртта, трябва да изправи живота си – да възприеме Любовта."

"Който изучава Божественото Учение, той не може да бъде посредствен."

"От 20 години ви говоря за Любовта, но досега не съм срещнал нито един човек, който да живее в Любовта както трябва."

*"Защо ви става мъчно? – Че не съм ви казал няколко сладки думи, за да ви утеша… Бил съм "студен"… - Много естествено: **светът** е студен – и **аз** съм студен. Ако светът е топъл, и аз ще съм топъл."*

*"**Едно** е важно: да различаваш кога **Бог** се проявява в тебе и кога **ти** се проявяваш; кога **Бог** се проявява чрез хората – и кога **те** се проявяват. По какво се познава кога Бог се проявява и кога човек? – Бог всякога дава нещо и нищо не очаква. Като срещнеш човек на пътя си, пръв му направѝ нещо добро, без да очакваш нещо от него. От тебе се иска да проявиш **Божия** закон: да покажеш, че **Бог** жи-*

вее в тебе."

"…Държах една хубава сказка в Плевен…" (а гарата, на която локомотивът отваря този път Справочника пак напосоки, е точно Плевен!)

*"Учете се, прилагайте Новото Учение, за да станете силни. Не ви говоря да следвате пътя на калугерите и свещениците, не ви говоря и за живота на държавниците, но за живота на онзи, който следва **Бога** и живее както **Той** желае. Не се сравнявайте помежду си! Не казвайте кой бил по-напреднал духовно и кой не е. Според мене, напреднал е онзи, който е дал място на **Бога** в себе си да се проявява. Такъв човек е готов да отиде там, където **Бог** го прати." (Том "Сеятелят", беседа "Истина и добро" от 5 март 1933)*

На сутринта локомотивът се събудил в блажено състояние на пода на кухнята в едно частно депо в съвсем друг град, при едни от най-добрите хора, където царели мир и любов. Той сънувал как една от домакините е кацнала на гърдите му във вид на птица с човешка глава и му говори за някой си "Панайот"...

Когато същото момиче дошло и го събудило, той попитал:

- Да имате в университета някой Панайот?

- Панайот не, но имаме Панайота. Тя е гъркиня. Тя е винаги във вихъра...

*- Е, ще кажеш на Панайота, че… (и локомотивът бързо и безпогрешно предал шифрограмата на Началството какво хубаво нещо ще се случи на този непознат "Панайот" в женски род... Ако изпълнела и това, за което сега я моли целият Космос, със сигурност тя щяла да стане това, за което говори името ѝ – "пресвята", "всесвята". Началството обяснило, че е определено Панайота да се превърне във "**вихрена** светлина" – светлина от **галактика**, а не от слънце. А в неговия речник "светлина" произлиза от "**все**тлина" – всеки знае, че думичката "све" произлиза фактически от "все" – всичко, всички. Така, както светлината не осветява само една прашинка, а всичко и всички на всички страни, така и Панайота е родена да прави същото, **обаче като вихър**! Такива са всъщност **истинските** светици в безсмъртния свят: те са "**все**светици" - обичат*

***всички** и се раздават на **всички**. А "Панайота" е "**все**свята". Локомотивът се сетил, че е чувал и друг път думи с два пъти "все" – напр. "всевселена". Нещо повече - знаел, че има светлина, виделина и яснина, което е същото като "всесветлина". Но вие не слушайте много сериозно какви ги нарежда в разсъжденията си този локомотив, понеже мисленето му е много сложно и изглежда объркано...)*

На излизане, локомотивът казал на същото момиче-птица, че днес на изпита ще получи шестица. После тръгнал на уговорената среща с една друга приятелка, с която се бил виждал само веднъж. Там тя по интуиция купила и му подарила един календар – син, на вълнѝ, с две танцуващи момичета и числото 2000: на настъпилата нова година. Локомотивът се зарадвал и на удивително лесното уреждане на пътния му лист, което обикновено е невъзможно в последния момент.

Изневиделица, без никаква предварителна уговорка, точно на това място се явило момичето-птица, което разказало, че току-що се връща от изпита и преподавателят ѝ писал шестица, като я прекъснал още по средата на първия въпрос. Като се намеси Началството, друг вариант няма.

*След като изпратили пътешественика, приятелките, с пълни сърца и души, отишли щастливи да се почерпят с капучино. Те знаели и усещали с всичка сила, че нещо се е изпълнило в духа на най-важната Божия Молба – че наистина са се оказали там, където в този космически момент ги е изпратил **Бог**, и именно **Бог**.*

Един известен българин, както се знае, е обиколил почти всички градове и села в страната си – правил е френологически измервания на милиони българи цели 11 години, с единствената цел да открие трима ученици с по-тънък череп отгоре – поне трима българи, които са способни да не мислят първо за себе си и за близките си и за собствената си изява. Неговият локомотив е обикалял повече от всички. Така че, освен мисълта за хубавата лекция, която този българин бил изнесъл някога в Плевен (защото наистина и нашият локомотив от приказката сега минал през този град), при едно последно отваряне на справочните книги му се паднала и следната мисъл:

*"Преди години пътувахме из Източна България. Като минахме край едно село, казах: "В това село има един **добър** човек". – "Как се познава?" – "По светлия кръг на небето." – Над селото, между многото облаци на небето, се отваря един ясносин кръг. Това показва, че в това село има един добър човек. Неговата душа и*

неговият дух отварят небето. Хубавото време зависи от добрите и разумните хора. Плодовете зависят от добрите хора. Питате: "Какво ще придобием, ако живеем добре?" – Плодовете ще зреят, реките ще текат, снеговете ще се топят, слънцето ще грее и ще топли!" (Том "Заветът на Любовта"-I, с.113, б."Най-лесната работа" от 8.XI.1944)

*Какъв е изводът? - запитал се локомотивт. – Нали едно време ни учеха, че във всяко добро съчинение трябва да има и извод - макар и не директен, за да не се дразнят много любителите на **художествените** домашни работи... Изводът на нашия локомотив бил, че там, където се изпълнява доброволно и спонтанно **Заветът на Любовта** и хората разпознават безпогрешно влаковете, изпратени от Началството, щастието и подмладяването и **истинското** уреждане в живота е **Най-Лесната Работа**. Нашият герой се сетил за думите във влаковия дневник, които бил написал само преди минута: "Локомотивът се зарадвал и на **удивително лесното** уреждане на пътния му лист, което обикновено е невъзможно в последния момент". Във всички останали случаи, когато взимаме влакове и самолети или си съчиняваме пътни листове както ни падне, трудно е да се получи такова нещо. "Не трудно, а невъзможно." – обадило се Началството по влаковото радио.*

Така че всеки сам прави своя избор – помислил си Локомотивът. На кой влак да се качи и къде да отиде.

19.I.136(2000)
София - Изгрев

ЗА ЛЕПТАТА ПРЕД БОГА

- Какво да се прави? Казано е да питаме за всичко. Предлагат работа на няколко места.

- Човекът с еднѝна не може да бъде сътрудник на лице или организация, които не отделят 2 на сто от продукцията си или от всеки свой приход за бременните и кърмещите, за майките!

- За каква продукция става дума? Това би трябвало да важи само за непреработени храни или поне обработени максимално екологично. Когато може - и за дрехи, транспорт, жилищна площ, градини и пр.

- Това се разбира от само себе си.

- За това е нужна мощна организация от типа на "Матриадор" (Обожатели на Майката), тъй като много ведомства и частни лица ще поискат да отдават редовно лептата си за Тази, която ни ражда - на първо място за Свободните Майки. А ученикът не може да борави с народни пари, те парят. Дори и да ***подсетиш*** *за десятък или 2%, ти си от дявола.*

- Ученикът не приема легитимирани суми, но има право да обяснява на всеки как сам да отдава лептата си за бременните и кърмещите в своя район. Разяснете им, че трябва да изпращат най-прекрасните деца и юноши, да не ходят лично. Ние не приемаме и не контролираме лептата на хората – това е лично дело на всеки пред Бога.

- Да, но когато сме правили ремонти на жилищата им или снабдявания и услуги, които изискват мъжка ръка, сме се появявали пред тези святи жени и лично. Това носи рискове да ни гледат телата и физиономиите, но как иначе да се помага в такива случаи? Някои майки страдат от непроверени сътрудници, които почват да ги посещават с користни цели. Бездомници се внедряват при тях и почват да ги подяждат или да ги изнудват за интимен живот. Много е отговорно кого запознаваш с някое момиче, жена, бременна, кърмеща, майка.

- При нужда от намеса на възрастни и по-млади с небожествени тела и лица, бременната се извежда на екскурзия или на разходка в това време; може и да

погостува на подходящо място. На сътрудниците се обяснява, че нямат право да запаметяват този адрес, освен за да изпращат там деца и юноши с красиво, невинно лице. За нарушения ние не можем да ги санкционираме, но оставяме да ги санкционира кармата.

- И все пак е желателно възрастните да не влизат в святите домове. Не могат ли да обучат децата и юношите за извършват всичко това, а ние да доставяме необходимото в избрани бази или до следващата пресечка?

- Добре би било.

- Много хора имат понятие за десятък, а не за 2 процента само за майките. Те питат как да употребяват останалите 8%. Това не е възможно без познания за Пентагралната Каса.

- Наистина, всяко лице и ведомство е под закрилата на Бога и му върви във всичко, ако отдава десятък - най-малко десятък. Не в бъдеще, а в настоящия миг! Бърка в джоба си или в касата си - и го прави. Не в бъдеще, а сега, в момента! И от всяка сума, която му идва или е спестил; от всеки продукт или [всяка] собственост. Това е напълно възможно и оглушките са от дявола.

- Как да обясним на хората, че два процента се отдават и за Словото, след като нямаме право да натрапваме своята представа за Слово?

*- Всеки отдава своята лепта за Словото според **своята** представа. Едни ще го дадат за Словото в Светите Писания, други - на някой оратор или поет. Важното е да е персонално и тайно - според правилата. Важното е да е по свобода.*

- Сигурно същото важи и за другите пера: Култура, Братство и Школа, Взаимоспомагателна каса - по 2 на сто?

- Да. Не на организация. Тайно и персонално. Тогава присъства Бог.

- Не е ли шикалкавене и отстъпление, когато не отдаваш лептата си в пари или чисти продукти или не влизаш в по-малко жилище, а си съчиняваш, че отдаваш десятъка си в труд? Нали има и такава форма?

- Има, но Бог следи и финансовото, имотното поведение на всеки. Лептата в труд и друга благотворителност е нещо отделно.

- Някои хора отдават повече от 10%; някои дават половинък или цялък. Според последните обяснения, лептата е плаваща - от 10 до 100 на сто, според възможностите и импулса.

- Кармата води на отчет стриктното отдаване на десятъка - в пари, чисти продукти и притежания. Всичко над десятъка пак се отчита, но вече не от Кармата - от други йерархии.

*- Значи, ако някой живее самичък в гарсониера, влиза в боксониера, за да отдаде десятък **от имот**? Или в малка къщичка или таван.*

*- Това важи за **ученика**, не за оглашения. Ученикът живее в малко жилище, за да има достъп до по-голяма част от вселената. Когато вече няма собствени имоти, пътува свободно навсякъде, навсякъде го приемат. **Отдавна** опитвате това.*

- Значи, някои от нас нямат право да имат работа с лице или ведомство, което не почне да отделя незабавно десятък или поне 2 на сто за майките? Но как да узнаем кой е с искра Божия, след като не можем и нямаме право да контролираме кой е стриктен в лептата си?

- Това остава за домашно...

22-26.I.136(2000)
София - Изгрев

АУРАТА НА ЛЮБОВТА

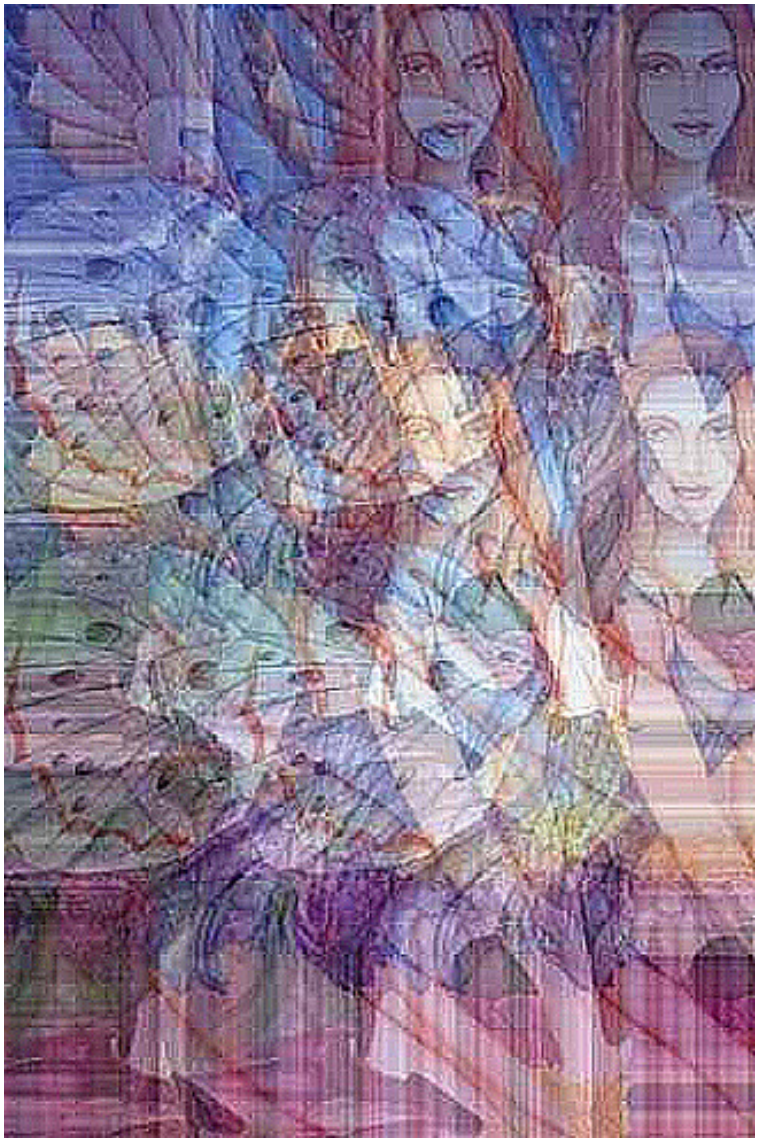

Спирането на Словото от време на време не е трагедия. Това ражда мигновено дивни сънища и видения, невероятно щастливи и силни случки; дори изцеления, възнесения и сътворения.

Тези записки се водят в разрез с постановката повече да не се пише или диктува. Съветът на Небето към п. да не организира хора и да говори минимално е изпълнен, но писането продължава. При неизпълнени заръки от тоя вид обаче не следва наказание, защото в Бога такова няма такова понятие – гневният Бог е само едно езическо и старозаветно плашило. Има обаче последствия – лишаваме се от благата и протекцията, ако не проявим Разпознаването, Послушанието,

Спонтанността и Отклика.

*Не че писменото регистриране на Словото и на интересните преживявания е нещо вредно. То все още дава някакви резултати. Но след настъпването на 2000-та година, най-голяма сила има преразказването със свои думи на Словото и на случките, свързани с него . Желателно е да се стремим най-вече към **това**.*

Наскоро бе описано как в един български град за няколко часа е била постигната безпрецедентна хармония между трима души. Още на следващия ден - 18 януари 2000 г. – показаха по телевизиите в цял свят нещо невиждано и съвършено уникално: Папа Йоан Павел II, Митрополит Анастасий – представител на икуменическия патриарх - и Кентърберийският архиепископ на Англиканската църква Джордж Леонард Кери коленичили в обща молитва един до друг на прага на катедралта св.Павел, в знак на твърда решимост за пълно примирие между тези три Христови кошари.

*Дали има или няма връзка между хармонията на тримата души в България и този изумителон акт в Европа – това е въпрос, които може да се изясни само в еженощните анализи в небесната Школа на събитията, протекли през деня на Земята. Там става напълно ясно дали двама или трима души, провели спонтанно Словото, Делото или Живота, могат да промѐнят световни и космически събития - или не могат. И обратно**:** когато призваните не се откликват или се отмятат, токовете не могат да протекат и предизвикват малшансове и разрушения в личния и общочовешкия живот. Още нещо: като се има предвид кого визира Елма в лицето на един приятел – любим Христов апостол и реализатор на Словото - и как го нарича обикновено в осиянията Той, ние вярваме, че не е без значение името на папата и името на базиликата, в която е станало това крупно историческо събитие. А защо коленичат точно на прага на **четвъртата** врата на базиликата, която до този момент не е била отваряна?...*

Живеещите сами или по двойки поради егоизъм; сгъстените на тясна територия в родови, професионални или верски групи, неприемащи и неодобряващи никого отвънка, са основната причина за болестите, бедствията и войните в

света. Абсолютно не е вярно, че кармата се изплащала при непрекъснато съжителство – това е една от най-големите лъжи на тъмните сили, които живеят от нашия психофизиологичен разпад поради постоянното търкане на мненията и аурите ни.

*Унищожаването на Индивидуалния Жизнен Радиус и липсата на импулс и понятие за Троен Ритъм – **ето** основното оръжие на вирусите, проникнали в нашата част на вселената. Тройният Ритъм изисква периодична пълна самота, периодично общуване и обмяна на всички полета с най-сродната душа, определена ни от Бога, и периодично общуване и обмяна с **всяка** душа, при която Бог ни праща или която ни изпраща **Бог**. При това Божественото ни моли да се самораздаваме като извори, без да очакваме нищо. Истинското даване се съобразява с нуждите на съществата така, както **те** жадуват, а не както **ние** си представяме. Същевременно, даващият опазва своята собствена свобода, не разрешавайки никому да му диктува начина на общуване – мъдрецът умее сам да се товари и разтоварва когато и както **той** иска, а не както **другите** му налагат. Това е сложна формула, която не е достъпна за всеки. Можем да се отдадем някому според **неговата** представа за радост и щастие, но само във времето, което **ние** сме му определили. Може това да стане и еднократно, за няколко минути; може и да се повтаря повече пъти в рамките на един човешки живот. Ако съществото е доволно и задоволено, напълно щастливо от едното или другото, значи че именно **Бог** ни го е пратил. Ако възникне скръб, дисхармония; ако се стигне до грубост, претенции или обвинения – тази връзка не е от Бога и ние имаме пълно право да не я допуснем или я прекъснем. Но ако вече сме създали кармични отношения и някой не ни пуска, не е лесно да се освободим. Тогава изходът е примирението, търпението, прошката, съзнателното служене с любов, докато Съдбата ни освободи. Това не означава примиренчество – в същото време поробеният се бори с всички благородни средства да се освободи. Това се постига, като човек не се съблазнява от примамките и не отстъпва по никой начин да му се налагат неща, които той не иска и не одобрява. Бидейки твърдо верен на вкусовете и идеалите си, с готовност да бъде изпъден, малтретиран или даже унищожен, той става несмилаем за щенията на обсебителя си и тогава Съдбата го освобождава. Ако е готов да го освободят и през вратата на гроба, но да остане верен на себе си, Бог го приема с отворени обятия и му дава ново тяло и нови, много по-добри условия.*

*Съвършено не е вярно, че на Земята няма условия за изпълнение на Тройния Ритъм. Ние плуваме в блага и шансове, но **ние** сме, които ги отблъскваме, когато Бог ни ги дава или ни предупреждава да не продаваме свободата си за ефимерни*

*неща. В това няма нито едно изключение. Известно е, че в един човешки живот Небето ни среща най-малко 10 пъти с хора, в които може да се прояви сродната ни душа; от 144 до 144 хиляди пъти – с души, които **Бог** ни праща. Това значи начинаещите ученици на Христа да посрещнат Любовта както трябва поне 300 пъти в живота си, а най-напредналите – по 5 –10 пъти ежедневно! Ако вземем живота на Учителя, Той е вършел и върши това с много повече души в един живот и в едно денонощие! А повечето невежи и нещастни вярващи с увредени разбирания за дълг и морал не могат да отворят сърцето си и за **едно** същество извън тесния си семеен радиус. Грамадното разпространение на лудостите, нервните, сърдечните и раковите заболявания, както и на почти всички останали, има за главна причина именно стесняването на сърдечната и душевна струя на Любовта, на обмяната. Защото главният синоним на Бога е любовта към **всички**. Отблъскването на Бога, в този смисъл, е основната причина всичките ни близки и познати да изглеждат тъй зле, когато станат на възраст, и да са болни от какви ли не болести; да си отиват преждевременно в големи мъки, без въобще да са живели. Постоянно виждаме в човешките очи по улиците една безкрайна и безнадеждна мъка – пълно отсъствие на надежда и жажда за живот. Интервентите са ги превърнали в роботи и клиенти и са ги изсмукали до дъно – пред нас се движат само мърдащи се тленни останки.*

Но продавачите не са най-страшната част от интервентите. Тарторите са ония, които преднамерено ни програмират да бъдем вярващи, купувачи и клиенти. Като повярваме на извратените интерпретации на свещените писания, ние заживяваме в ограничение и страх и почваме да изпълняваме послушно клаузите на "обществения договор". Всъщност, това не е свободен обществен договор на хуманни и свободни души, а набор от устави и реклами на черната ложа, които са завладели и света, и общественото мнение, и религиите. Идеите и представите, навиците на бабите и дедите ни се рециклират автоматично в нашето подсъзнание и съзнание и ни карат да живеем по двойки и в микрогрупи от несродни души, одобрени от комшиите, закона или църквата, но неблагословени от Бога. От тези съюзи се раждат милиарди деца без монада или със замъждяла искра Божия, от които не може да се очаква нищо повече от това да станат продавачи, клиенти и подражатели. Те консумират лавинообразно смъртоносните стоки на света и инферналните мотивации и религии. Но Небето не се тревожи от това, защото то е предвидено: некачествените трябва да станат жертва на вкусовете и вярванията си. Който е от Бога, той непременно ще намери път към Светлината.

Това, което знаем със сигурност, е че всеки успешен

опит за Троен Ритъм се превръща в здраве, подмладяване, истинско щастие и на серии от примирия и добри чудеса в света.

*При прожектирането и разбора на преживяното през деня, всяка нощ се пускат и виртуални филми **какво би станало**, ако действащите лица биха постъпили по други начини, а не само според стереотипния си коловоз; и не все с едни и същи партньори на сцената.*

И в случая, споменат днес, бе извършено същото: бяха дадени няколко виртуални филма как биха се държали единият, двамата или тримата най-високи представители на църквата, за които говорим, ако споменатите българи не бяха постигнали тази уникална хармония. Дори най-стриктно запланувани сценарии на една светска инициатива се провалят поради непредвидени инциденти. Всичко навън, без изключение, зависи от взаимоотношенията на хората от по-висока еволюция. От една Божествена среща в духа на Трите Вселени и Тройния Ритъм радиира такова целомъдрие и чистота, каквито са немислими за всички монаси и църковни светии в цялата история на Битието, взети вкупом! Това е сигурно, понеже досега и най-висшите елохими не са постигнали този висок идеал: очаква се той да бъде реализиран от последното творение на Бога – Човека. Но без осъзнаването, инициативата и предаността на Жената, като най-последен шедьовър на Баща ни, такова нещо е немислимо.

Понятието за Троен Ритъм и Спонтанна Обмяна на 12 равнища, и то в Настоящия Момент, а не в някой бъдещ, се затлачва редовно от старите навици и предубеждения на човечеството. Те са подплатени с племенни и религиозни табута, влезли в кръвта на хората отпреди 8000 години (по мерките на Небето –200 милиона земни).

Тези размишления и въпросът "Какво да се прави тогава?" преминаха в един ярък и жив сън в нощта на 21 срещу 22 януари 2000-та година:

Една приятелка е първи пилот на грамаден пътнически самолет вече пет години. Изведнъж се чува заповед за аварийно кацане и тя умело приземява самолета на една автомагистрала, без да пострада никой. Пътниците тръгват пеш по шосето с целия си багаж. Приличат на катунари...

Влизам в един бар, кръчма или хан. Барманът-собственик е окачил десетки клетки с птици по стените и таваните. В една от тях има не птица, а миниатюрно момиче без дрехи – прекрасно и много тъжно. Питам кръчмаря за колко я продава, споразумяваме се и я купувам, за да я освободя. Отвътре обаче ми се казва, че първо трябва да се погрижа за нея. Чрез това щяло да се помогне не само на конкретната изкупена пленничка, но на всички жени, които са в робство.

Сутринта, при затваряне на очите след гледане 15 се-

кунди в изгряващото слънце, ясно се вижда райска птица в клетка! Птицата е прелестна, но много тъжна; клетката е художествено изработена – с орнаментална решетка. Нещо ми каза да запомня добре извивките ѝ. Значи, Срещата е неизбежна – дава се още един разпознавателен белег.

Изяснява се и защо е било аварийното кацане и каква ще бъде освободителната акция. Лицето на момичето в клетката е запомнено добре, орнаментите и извивките на втората клетка в изгряващото слънце – също. В определения срок, те ще се появят!

Още същия ден се осъществява непредвидена връзка с едно българско движение за защита на малтретирани жени, но ръководителките му не отреагирват. Шансът засега ги отминава. Явно това е случка-рефлекс, по линия на закона за мултиплициране на благословението. На мнозина се дава шанс, но хипнозата или злото в човешкото сърце не им дава да излязат на свобода. В случая, изглежда, е попречила неизличимата страхова психоза срещу мъже-шпиони и отмъстители, от които всички тия жени са патили. Бе обяснено, че и най-крупните материални средства на познатите ни спонсори, които искат да подпомагат такива инициативи, засега се ***отклоняват*** *от това движение.*

25.I.136г. Вчера един приятел помоли за професионална ориентация към собствена дейност с благородни цели и средства. Веднага се яви старата визия за надуваеми жилища от стъкло, както правят много цивилизации в Космоса. После – необичайно бързо заспиване през деня, за да се илюстрира един от начините, по които се произвеждат такива жилища в някои светове. Това е далечно бъдеще за нашето човечество:

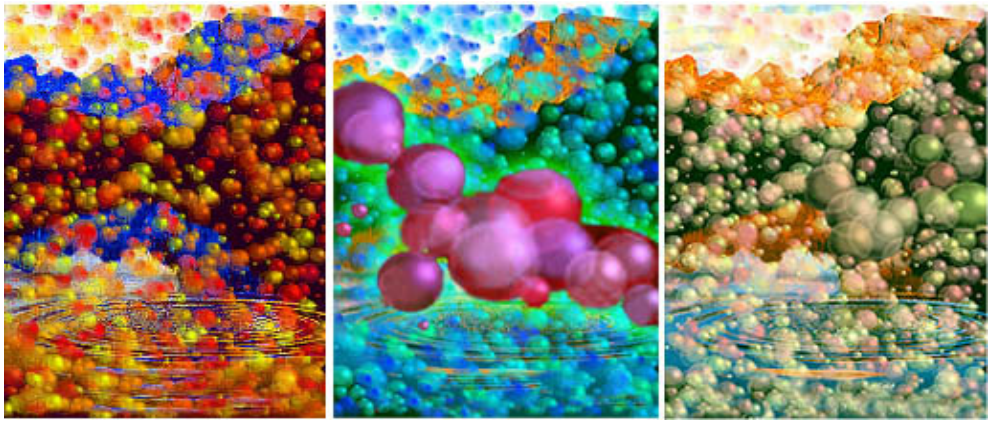

Вижда се как учените сипват в един вулкан специално приготвени химически смеси в строго определени пропорции и количества и с различни добавки за цветове, за да се получат определени ефекти. Когато вулканът избухне (а хората вече управляват и това), навсякъде се разлитат светящи огнени кълба и мехури. Вулканичното стъкло се е превърнало в летя-

щи прозрачни мехури, които дълго се носят в пространството и меко кацат на близки и далечни разстояния от вулкана. Дизайнът на всяка от тях е цяла феерия! Хората ги приспособяват за единични жилища и цели архитектурни ансамбли, на големи разстояния едни от други. Някои от кълбетата се приспособяват за балони и гроздове от балони, други – за кораби, движени с енергията на слънцето и вятъра. Във всеки мехур се прави вътре хоризонтално дъно, което се пълни с вода от океана, за да няма клатушкане дори и при най-големите бури. Има и конструкции от стъклени сфери, подобни на големи паяци с крака, подвижно окачени най-горе, където се вижда по-голяма сфера или елипсоид – място за пасажерите и екипажа. Всеки отделен крак на подобно кълбо се движи независимо от другите, според височината на вълната под него, а корпусът горе е винаги неподвижен, понеже е свободно окачен и има тежест отдолу.

Става ясно, че това са най-фини екологични технологии на много напреднали човечества, използващи ума си и материята и енергията на вулканите, на слънцето, на йоносферата, на луната, звездите, вятъра - и даже на говора, шумовете, музиката и пеенето. Има и кораби, включително космични, които се движат само от любов или поезия или от някоя единична мисъл от Словото – нещо непостижимо за нашите представи! Там хората умеят да превръщат вълните на силните си и нежни чувства в енергия, с която браздят космическите простори и даже създават цели слънца и планети. Но малко охлаждане на взаимоотношенията някъде, една само отрицателна мисъл, чувство или поглед, една само забележка на глас или наум – и сферата експлодира или се смачква от имплозия, при което дори и такива изумително напреднали хора загиват физически. Те обаче имат някакъв семенен атом-матрица, от който могат да се самовъзстановяват мигновено или за определено време, в зависимост от старанията си да се освободят от смъртта – от появилия се егоизъм или обида, душевен студ, гордост, грубост, самомнение. Така, изведнъж в пространството се появяват не само възстановените хора, но и техните кораби - кристални сфери, с които продължават своята работа или космическите си пътешествия. При сливане на двама или повече хора в неустоима любов и хармония, корабите им се групират и стават на цели гроздове или истински слънца и галактики във всемира! Тяхната мощ не може да се сравни с нищо. Естествено, това е все още един технологичен етап от еволюцията на човечествата, не е най-високата форма на съществуване, при която хората и ангелите са голи и нямат нужда от никакви вещи, транспортни средства и жилища.

Сънят или видението бяха тъй прекрасни, че най-вероятно се е задействала връзката със Сириус пет дни преди започване на ежегодното упражнение с пиене на малиновите сокове. Това се наблюдава масово всяка година, а в отделни случаи космическите преживявания почват и свършват цял месец преди и след съвпада на Слънцето с Уран, независимо

дали някой знае за опита и дали пие или не пие малинов сок.

Наблюдаваната цивилизация наистина бе една от ония, които все още имат нужда от технологични патерици – дрехи, жилища, предмети, превозни средства. Това е остатъчно следствие от древното грехопадение и затова даже и тези хора имат своите болести и социални проблеми. Все още не са се завърнали в рая, където цари вечна пролет и няма нужда от ръкотворни изделия. Райските цивилизации летят напълно голи из космоса, но там всеки има лично климатично поле и диша вътрешен въздух, живее в друго измерение и затова никаква космична буря, студ, горещина или метеорит не може да му навреди. Това обаче е постижимо само в любовта към ***Бога****, т.е. към* ***всички****. Щом* ***всяко*** *същество с искра от Бога ни стане тъй близко, както и единственото, смъртта отпада мигновено и студеният и тъмен космос, с безбройните му липси и опасности, изчезва без следа. Заживяваме в лъчезарна и многоцветна вселена, където чудесата и блаженствата нямат чет. Голотата е основен разпознавателен белег на най-вътрешните човечества, които пребивават в състояние на целомъдрие и невинност – т.е. на* ***проявена*** *любов към всекиго и към всички същества с душа, без изключение.*

По всички тия въпроси се яви импулс да се пита Учителя по класическия начин, както става много често напоследък. Иначе съществува опасност от незабавни неприятности, и то не само тук, ако Словото пак почне да се "извлича" неконтролируемо, без заземяване с Дело и Живот. Затова пак бяха отворени напосоки томове с беседи от Учителя, понеже този метод за връзка с Бога е напълно безопасен:

"Ние говорим за изучаване езика на Природата във връзка с безсмъртието, но колко хора желаят да изучават този език? Няма по-красив език от този на Природата! Който се занимава с изучаване езика на Природата, трябва да изучава нейните правила и закони. Например, забранено е човек сам да отключва и заключва вратите на Природата. Ако иска да влезе в една от стаите ѝ, ще се спре пред вратата и тихо, внимателно ще похлопа три пъти. Ако му отворят – ще влезе; ако не му отворят, ще се върне назад – не е готов още. Когато се приготви, ще влезе и ще види богато наредена трапеза. Той няма да седне пред

*трапезата, докато не почувства, че **всички** присъстващи са съгласни да вземе участие в общия обяд. Ако се намери само един, който не е съгласен да присъства на общата трапеза, той се връща назад. В обителта на Природата съществува пълна хармония и единство!”* *(Том "Път към Живота", Хел`93, с.129-130, л."Езикът на Природата" от 19.XII.1930)*

*Тук е мястото да се добави, че в други текстове и уроци Учителят обяснява кое е **широкото** понятие за "Трапеза" и защо на "Трапезата" не бива да присъстват хора, които биха допуснали до общото благо незрели души или хора без искра от Бога. Това в Божествения свят е напълно немислимо, тъй като такива поначало нямат достъп до Трапезата; но в човешкия свят трябва да се внимава. Опитите на приятелите да канят илухимни души в серафимното, алохимното или елохимното царство са предварително обречени на големи напрежения и неуспех. Това за моновалентните йерархии е тъй неморално и невъзможно, както неморално и невъзможно е за алохима да общува с едно-единствено същество. И двата импулса са напълно Божествени, но без елохимния синтез те са взаимоизключени.*

*"Едно от качествата на Любовта е, че тя дава **живот**. Който не може да даде живот, той не обича. Тъй щото, говори ли ви някой за любов, а не ви дава живот, ще знаете, че той не говори истината. Който има Любов, той дава **живот** на другите и сам не умира."* *(т."Ключът на Живота", Зад`37, с.164, б."Разумни наредби" от 19.09.1930)*

*"Колко пъти Христос е идвал при вас да ви пита: "Можете ли да направите една малка услуга?" Някой отговаря: "Зает съм сега, Господи, ожених се..." – и Господ **си отива**. Минават години, раждат му се деца. Пак дòйде Христос и пита: "Може ли да ми направиш една услуга?"... Отговаряш: "Деца имам, Господи...” – и Той пак си заминава. Остареш, станеш 120-годишен дядо, пак дохожда Христос. Ти*

казваш: "Господи, краката ми не държат вече..." *(т."Заветът на Любовта" I, Сон`94, с.73, б."Разбрана и неразбрана любов" от 12.06.1944)*

29.I.136(2000)
София – Изгрев

ПОНЯТИЕ ЗА ДЕНГУБА И НЕУСТОЙКА

Всички илюстрации към този текст (без една) са от веселия и много мъдър филм "Всемогъщият Евън" – "Evan Almighty" (2007). Изборът на този филм към настоящия текст не е случаен: истинските хора изпълняват Божиите заръки на практика и моментално. За разлика от тях, книжниците и фарисеите парадират, че са единствените представители на Бога и експлоатират Словото Му користно. Вечно си правят оглушки и затова после трябва да плащат кармично големи денгуби и неустойки.

20,30 ч.

Написано от една приятелка:

"В изпълнение на казаното в последните ожияния преразказвам това, което чух от една душа, свързана със Словото. Ще ми простите, ако не съм разбрала чутото добре, но нали ни се каза, че имаме право да предаваме нещата със свои думи и дори да ги осветяваме от своя гледна точка? Все пак ви представям съвсем пресен разговор от тази сутрин, но имам свобода-

та да не го украсявам лично, понеже нямам импулс за това. Аз съм от тия, които държат на автентичността на Словото, но доколко съм Го запомнила точно, Бог ще съди.

И така, душата, за която говоря, тази сутрин ми разказа, че снощи се е помолила Бог да ѝ отговори какво да очаква на следващия ден и от сега нататък, тъй като ѝ предлагат различни неща, а тя повече от всякога иска да бъде вярна на себе си. Малко преди събуждане, този приятел в съня си или в полусън: думите: *"Марка, 7:1".*

Като станал, веднага отворил Евангелието на това място и прочел: ***"Събират се при Исуса фарисеите и някои от книжниците, които бяха дошли от Ерусалим."***

Душата, която ми разказа това, казва, че била малко разочарована от този стих, понеже очаквала нещо много по-ясно и конкретно. Но като поразсъждавала през следващите часове, разбрала за какво ѝ говорят: пак ще има работа с книжници и фарисеи. ***Имала*** *известна представа с какво се отличават тези два вида хора в древни времена и днес, но решила да попита и сведущи теолози, за да допълни представата си. И наистина, на една от първите срещи през този ден ярко се проявили* ***книжниците****, които се занимават с четене и цитиране на свещени писания, но с нищо не променят живота си. Приятелят веднага разбрал, че това е изпълнение на споменатия стих от Евангелието, но си казал, че сега се очаква появата на* ***фарисеите****.*

Стийв Карел и Морган Фриман в ролите на Евън и Господ. Висшият конгресмен от правителството Евън Бакстър вече е повярвал на Господ-Бог и е почнал да строи Ноев ковчег...

После тази душа заговори (или Някой чрез нея?) на една странна тема, която на пръв поглед изглежда много прозаична - темата за... дengуба и неустойка.

Каза, че отново се появява образът на Кораба. По-точно каза, че имало адски, човешки, духовни и Божествени кораби. Този образ е излизал неведнъж като символ и пример в Словото - и защо след влаковете и локомотивите сега пак идва ред на Корабите - неизвестно.... На пръв поглед се повтаряли стари примери, но после станало ясно, че има и нови неща. Словото често използва примери, давани много пъти, но всеки път ги обогатява и видоизменя, в зависимост от конкретната ситуация и космическия момент.

*В резюме, изпитанието на Божествените Кораби днес било да стоят по човешките пристанища **и да чакат**. Никой не знаел, че те имат собствено, вечно гориво, и могат да се самообслужват и саморемонтират по подобие на човешкото тяло, но по някаква причина **криели** това от хората. Трябвало да играят най-трудната роля - ролята на бебето и детето, което има нужда от **майка**. Това било необходимо на хората от **брега**, за да развият чувства и добродетели, които не е възможно да се развият в семейството и обществото.*

*Тези Кораби били натоварени с Божествено Злато и още много други космични подаръци и били създанени, за да циркулират **постоянно** между пристанищата. Имали големината и мощта да пренасят огромни товари от най-далечни и непознати континенти, включително и от космични. Те обаче нарочно стоели по пристанищата, навъртайки сериозна дengуба, за която хората плащали тежки неустойки. Сложността била в това, че в пристанищата имало още стотици други кора-*

би, един от друг по-лъскави и представителни, а хората си имали и собствени яхти и шарени лодки, с които си ходели семейно на екскурзии или за риба. Как тогава да обърнат внимание на един очукан и ръждясващ кораб, който не продава стоката си и не я рекламира?...

Небето винаги разчита на единиците, не на масите. Единицата е нещо много по-силно от множеството, понеже може да свърши работа, на която множеството не може да насмогне с векове. Така е с всички велики и невелики Божествени Кораби - те носят неизчислими богатства, които не могат да бъдат разтоварени с десетилетия и векове не само от привържениците им, но и от цели народи и човечества, дори и когато им се плаща. Един Божествен Кораб има ***такъв*** *тонаж и* ***такава*** *маневреност,* ***такава*** *работоспособност, че даже човечествата от една цяла звездна система не са в състояние да го разтоварят без денгуби и неустойки. В* ***това*** *е силата на* ***Индивидуалното Божествено*** *Начало.*

На второ място дойде пак темата за обичта и предаността. На света има души, които умеят да разпознават и да се грижат без ничия помощ за зареждането, ремонта и дори комфорта на един Бажествен Кораб, въпреки че той няма никаква нужда от това. В историята на човечествата преобладават примерите на ***личната*** *преданост. Колективната преданост изисква любов и развита съвест, а в черепите на повечето цивилизации тези центрове просто липсвали. И в* ***другите*** *звездни системи имало планети, които са най-близко до тяхното Слънце, подобно на Меркурий и Венера. Това означава, че*

*само **близостта и личните** чувства засега имат мощта да се грижат за Божествените Кораби, тъй като при липса на близост и на лични чувства, в този район на вселената не съществува понятие за преданост. В аналите на Космоса има велики примери за лична любов и преданост, с които един-единствен човек или ангел държи в изправност цял Божествен Кораб в продължение на години и десетилетия!*

*Задава се въпросът: защо Божествените Кораби трупат денгуби и предизвикват неустойки по пристанища, където няма качествено разпознаване и обслужване? - Просто защото има цели планети, където няма нито едно село, нито един град, нито един народ с понятие за Божествен Кораб и жажда за такава преданост. Всеки тачи **своите** си лодки и корабите с рекламни фасади и платна, които знаят цената си и могат да я отстояват. Това внушава респект и доверие. Когато някъде се плаща или когато някой някъде твърди, че е **единствен** Син на Бога или единствено **неговата** стока е стока, а всички останали са от "дявола", това звучи толкова респектиращо, че повечето хора си изпочупват краката да се качват по такива кораби и да купуват стоката им.*

*Ще каже някой: "Как да не тачим Учителя си, след като сме Го разпознали и сме Му предани? Някои от учениците Му може да са съмнителни, но един Учител, Когото вече признава цял свят, е достоен за **всички** жертви. Нима ние не изучаваме Словото Му и не изпълняваме това, което е казал?".*

*Не може да се отрече, че такива последователи и ученици **съществуват**. Но защо даже най-близките Му съратници **все** още крият беседите Му, които не са дали на другите още докато е бил на Земята в човешко тяло - това е трудно и не е трудно да се обясни. Малцина знаят, че Учителят е плачел със сълзи, когато някоя сестра се е завирала под кревата Му, за да бъде по-близо до Него, или когато друга Му е чукала на вратата в 12 часà през нощта по същата причина. Не е известно кога ще бъдат публикувани беседите Му, в които Той изразява своето отчаяние от българите и казва, че ще замине за друга страна, където има по-човешки отношения.*

И наистина, не е лесно да се влезе в един салон, пълен с българи, особено когато са... много духовни. Ако човек е влизал в салон с руснаци или други народи и се върне в България, ще си помисли, че е отишъл в друга галактика. Сърдечните народи плачат от радост и щастие, когато видят съидейник и дори разномислещ, прегръщат го и го целуват, питат го от какво има нужда, гладен ли е и има ли къде да живее, като се надпреварват да го канят за една вечер или за цял живот, а българинът те гледа като стена и даже смръщва вежди, а най-често гледа другаде и се прави, че не те е видял.

При тези думи, сякаш Някой смъмри душата, която разправяше всичко това и сякаш ѝ каза, че ученикът няма право на

*огорчение. Ученикът не очаква нищо от никого и затова е в постоянна вътрешна радост и щастие. Затова и не критикува никого, защото хората не са виновни. Неразпознаването, безсърдечието, егоизмът, неприласкаването не са вина – това е въпрос на **еволюция**.*

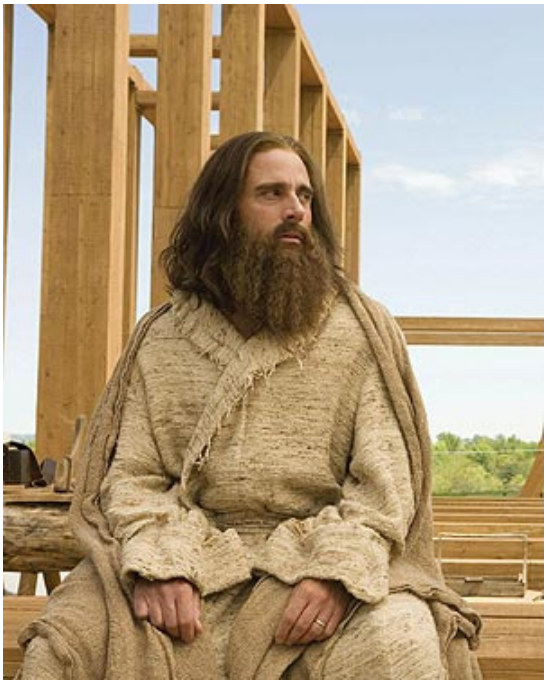

*И, все пак, неустойките бавно и мъчително учат сърцата да се отварят за Божественото. Няма човек, който да не е плащал неустойки за нехайство към Божественото. Тук не става дума само за специалните Божествени Кораби, които киснат по пристанищата. Става дума за Божественото във всеки човек, във всяко същество, което обикновено остава неприласкано и непосрещнато, за сметка на метаните, които правим на себе си и на същества, от които имаме астрална или материална изгода. Правят се много метани и на псевдорелигии и псевдоводачи, които имат силата да привличат жертвите си с особен вид хипнотизъм. Като се развенчае Духа от гледна точка на материята; като се развенчае материята от гледна точка на "Духа"; като се развенчае инакомислещия от гледна точка на "праведния", който бил единствено на "Ти" с Господа, от жертвите изтича грамадно количество енергия, която е добре дошла за такъв "учител" или "праведник". Въобще, развенчаването е любима дейност на непълноценните същества без искра Божия, понеже те нямат сметка от **венчавнето** и брака на духа с душата, на Бога с Природата, на Духа с материята, на Вечното с Временното. Това съединение ги вбесява и ги лишава от тревожната енергия на милиони вярващи, убедени в технологията на **развенчаването**. Винаги някой или нещо трябва да бъдат развенчани, за да тече енергия към **егрегорите**. Едни развенчават*

плътта, други развенчават тогова или оногова трети развенчават злото или дявола, а сам Учителят на всички същества и същности се разговаря с Отрицателния Герой на Пиесата с най-голямо разбиране и любов, не изпод вежди. Та как ще тече гладко и гениално Пиесата, ако Добрият и Лошият Герой не си партнират по всички правила, за да видят кой как реагира?

Та по въпроса за Корабите... ***Всяко*** *същество с едни́на (монада, искра от Бога) е кораб - не само Учителите и Посветените. Ето защо неустойката е строга и когато дрейфува кораб на Учителя, и когато дрейфува кораб на някой Божествен "неудачник". Сковани от леда на безразличието, стотици, хиляди Божествени кораби чакат пролетта, за да продължат пътя си. Най-опитните конструктори и пътешественици правят корабите си с плоски дъна, за да не бъдат приклещени от ледовете и да могат да ги изтеглят към водите. Затова ги правят малки. В противен случай трябва да чакат пролетта и лятото или да бъдат строшени в прегръдките на човешкия егоизъм.*

Още едно правило: ако някой постоянно отлага срещата си с тебе, не го търсѝ повече. Той не жадува да те види, ти не си му по-нужен от хляба и въздуха, защото не си му сродна душа. По-печалното е когато сте сродни души, но той не си спомня. Ще трябва да дойдат други времена, когато ще му омръзне да се възхищава на себе си или на илюзорни образи, няма повече да е безразличен от тебе или да ти е обиден. И когато един ден те срещне, ще се хвърли на врата ти и ще се разридае.

Не зная до каква степен предадох вярно думите на душата, с която Бог ме срещна тази сутрин, но със сигурност мога да удостоверя, че тази среща бе последвана незабавно от щастливото разрешаване на един мой душевен и един материален проблем, които ме измъчваха от години. Ето, най-после и на мен се падна щастието да се срещна със Словото и моментално да слезе благодат, която обикновено считаме за невъзможна!

Една изключително трогателна картина от същия филм: съпругата на Евън (Lauren Helen Graham) вече се е върнала при него и му помага, въпреки че той минава за луд пред обществото и се е провалила цялата му кариера на конгресмен, пропаднали са всичките ù мечти и съображения да има един нормален живот с мъж, комуто да разчита.

*Запомних още, че Корабите въобще не трябва да търсят никого. Търсейки и канейки хората, ние ги поставяме в неудобно положение да се чудят как да ни отпратят, понеже си имат по-важни работи и контакти и ние не сме им "перспективните бройки". Науката за денгубата и неустойката също не бива да се изяснява **словесно**, защото тя се изучава **индивидуално и на живо - от последствията** в живота ни. С една дума, повтаря се темата, че човек е жертва на избора и вкуса си. Той не е нещастна жертва само в случай, че е избрал **Високия** Идеал.*

*(Преразказът е прегледан от приемащия осиянията – той счита, че темата е предадена, общо взето, вярно. Пропуснато е само нещо за това, че хората никога не ползват **целия** потенциал на Божествените Кораби и затова се мъчат. Но и да искат, те не могат)*

Край 22 ч.

Във връзка с тази тема бе отворен напосоки три пъти томът с лекции от Учителя "Живот, светлина и сила", Урания'98:

*"Сега вие седите и искате невидимият свят да има отношение към вас. Какъв морал имате днес? Тъй, както разглеждам, давам ви **максими**. Тогава, ако ние имаме чисти мисли, чисти чувства и чисти постъпки, **всичко** в Природата е възможно! Няма нещо, което да пожелаеш и да не стане! То е **магическо**. Всяко нещо, което ти хрумне на ума, ще стане. Сега може да мислиш с години и нищо да не става, понеже умът ти е нечист, сърцето ти е нечисто и тялото ти е нечисто. Бог казва някъде в Писанието: "Когато Ме потърсиш със **всичкото** си сърце..." Това подразбира: "Когато Ме потърсиш със **всичкия** си ум, когато Ме потърсиш със **всичкото** си сърце и когато Ме потърсиш със **всичката** си душа, ще Ме намериш". Бъдете чисти по ум, по сърце и по тяло, за да бъде бъдещето ви идеално."* *(стр. 195, л. "Новият морал" от 6.VI.1941)*

И наистина, Бог отново излиза прав: имало е защо Евън Бакстър да изиграе ролята на един съвременен Ной. Наистина става потоп – стената на язовира над града се разпуква. Спасяват се само тези, които са повярвали на Евън и са се качили в "ковчега" му. Компютърното включване на животните е изумително!

*"Всякога дръжте в ума си идеята: можете ли вие да дадете на разумния свят това, което той иска от вас? Щом можете да дадете това, което **те** искат, и **те** ще ви дадат това, което **вие** искате".* *(стр.249, л. "Реална мисъл" от 4.VII.1941)*

*"В голямата дисхармония, която съществува в света, Божественото Начало **присъства**: Бог **постоянно** организира това, неразумното. Във всяка своя стъпка, каквато и да е, човек ще се **ползва**. Вие **можете** да се ползвате от работата Му!"* *(стр. 121-122, л."Свободен човек" от 18.IV.1941)*

1-3.II.136(2000)
София - Изгрев

ЧЕТИВО
ЗА СПАСИТЕЛИ НА ПЛАНЕТИ

Повсеместни са драмите и трагедиите на хората, които се чудят какво да работят, за да припечелят за насъщния; как да измислят някакава нова инициатива, която да привлече

другите. В духа на Новото обаче всички класически методи са дело на тъмните сили, в които егоизмът и разрушението са преобладаващи. Отдавна назрява един въпрос към Елма: какво можем да правим ние в тази трудна ситуация, където всеки мисли само за печалби и продаване? Това сгъстява черни облаци над нас с всяка измината секунда. Духовните общества намират различни начини, за да просъществуват, но и те разчитат почти изцяло на производства, продажби и митични спонсори. Понякога спонсорите са реални, но доколко помощта им е безкористна и произходът на парите им чист, това също е проблем. Според нашите прнципи, не бива да се приемат легитимирани дарения, а и тайните се проверяват стриктно по ясновидски път и се пречистват по всички правила.

Източникът неднократно ни е давал идеи за изобретения и социални иновации, които дават много бързи и качествени резултати, когато има кой да ги приложи. Тук Му задаваме въпрос: може ли да подскаже ***нови*** *идеи?*

Незабавно потекоха отговори, но те са с толкова весел тон и тъй телеграфни, че могат само да се резюмират.

Много космични човечества са се освободили от злото благодарение на гениални идеи, дошли отгоре. Ето някои от тях, повече или по-малко засегнати досега в беседите до 1944 г. и в осиянията, а също и една-две, които идват за пръв път:

I. Създаване на ***Световна Банка на Будалите****. Достъпна е за всички, като членовете се делят на Малки, Средни и Големи Будали. Има клонове по всички страни и селища. Названието ѝ е точно такова – така се изписва и на фасадата, и по документите.* ***Малките будали*** *се надяват на някои подаръци от банката, но само когато им дойде редът - по списък или по жребий. Тези подаръци са най-различни****:*** *от топлийка до жилище или международна екскурзия. Нещо като лотария, в която* ***всеки*** *ще спечели, но това може да и не стане в рамките на този живот - тогава печалбата остава за целите на банката, не се предава по наследство.* ***Средните будали*** *също си дават парите или част от притежанията или имота, но без никакъв договор да получат нещо в замяна – само им се издава документ, почетна грамота за "Среден Будала"...* ***Големите и Най-големите Будали*** *дават парите или собствеността си напълно анонимно – на тях се казва, че ще получат наградата си на Небето, щом не са на толкова елементарно ниво все още да се стремят към награди.*

Световната Банка на Будалите обявява за какво се използват вложенията им:

1. За Словото, както и за постъпление и реализация на анонимни гениални идеи, подадени също от будали – които не

търсят слава, възнаграждение и авторско право;

2. За самотните бременни, кърмещи и майки, а също и за децата и юношите с фамилия, дадена от СББ, според био- и социохигиенните им коефициенти, измерени със съответните чистомери. Първата инвестиция в този отдел ще бъде за изобретяване на чистомери, измерващи сравнителната чистота на кръвта и други човешки био- и психо- фактори, по методите на ирисовата диагностика, анализа на косъма, кожата и секрециите; с апарати от типа на Кирлиановия и други устройства за визуализация и анализ на аурата. Постепенно се подсигурява най-чиста питейна вода, храна и безплатни жилища сред природата и транспорт за хората с най-чисто тяло и поведение, отговарящи и на френологичните и физиогномични критерии на Новото Човечество. Сериозен дял от инвестициите отива за защитата и сигурността на обитателите. При всички случаи предимство имат ***самостоятелните*** *трезвенички и вегетарианки, които живеят постоянно само с децата си; но може да се отдели процент и за избрани семейни, ако съпрузите живеят надалече и си идват рядко. Ето защо всички будали, които инвестират усилия, средства и имоти в такива рисковани и нетрадиционни начинания, трябва много добре да си помислят предварително – не е изключено държавата и старото човечество да няма сметка от толкова много здраве, съвършенство и щастие и да вземе мерки за затварянето на тази Банка и нейните инициативи.. Все пак трябва да се помни, че Световната Банка на Будалите има за пример своята космична прародителка, която е освободила от планетни катастрофи досега повече от 14 хиляди планети;*

3. За научна и културна дейност в духа на Новата Вселена, издирваща и лансираща анонимни гении и таланти, които не искат известност и възнаграждения – будали като всички членове на Банката. Малките Будали обаче могат да не са анонимни и да си отворят банкови сметки, за да им се отблагодаряват техните почитатели. Средните будали не приемат пари, но имат псевдоними и кодове, чрез които да стигнат до тях поканите за гостуване, подаръците и пътните билети, платени от техните фенове. Големите и най-големите будали от този бранш са напълно неизвестни, понеже искат да пътуват из Космоса без никакава некротехника и да ги разпознават само души с най-блестяща искра Божия;

4. За развитието и дейността на Школата и Братството на Будалите, които имат за цел да създадат тайни и явни бази на Банката първо по домовете и вилните места и поземлени имоти на членовете си, отдали ги на Бнката от будалък без продажби и наеми – изцяло или отчасти; завинаги или с договор за определен срок. Най-големите будали правят

това тотално, завинаги и без замисляне, а средните и по-малките могат да правят временни и частични дарения, с цел да наблюдават индиректно дали средствата им се ползват безкористно и ефективно. В договора има клауза титулярът да не влиза в дарения имот в рамките на договореното време и с нищо да не издава, че именно той е собственикът, за да не бъдат безпокоени или изнудвани по някакъв начин жените и децата, които живеят там. Тези селища и отделни малки обители са на пълна самоиздръжка, без внос на неекологични и преработени храни отвън; нивите се обработват без машини и инструменти и транспортът и животинската тяга са забранени. Хладилници, радио, вестници, телевизия и компютри там няма. Обитателите са напълно свободни да излизат когато искат, но при връщане влизането става само през контролните пунктове за чистота на кръвта и аурата: ако някъде чистомерите констатират замърсяване над допустимия фон, обитателят се връща в света да поправи грешката си или остава в периферията, в специалните пречиствателни центрове. Тези излизания навън в определени периоди са даже задължителни, за да не се развиват обитателите като в кувьоз и да загубят имунитета си. Така този експеримент на Банката напълно отговаря на принципа на Рая и Чистилището, от които се излиза лесно, но трудно се влиза там. Всичко това се извършва под прекия, видим и невидим контрол на ангелите и най-висшите Посветени, които наблюдават земното население и извършват интензивна селекция на хората с монада и с добри антрополого-хигиенни данни, за да ги подготвят за населяването на излизащия над водата континент Еколон – или Рая – и за отлитане по девствените светове при предстоящото разделение на човечествата по Старата и Новата Вселена;

5. За Взаимоспомагателна каса на Малките Будали и - при известни условия – на Средните. Големите и Най-големите Будали нямат нужда от такава, тъй като са пратени от Банката за "зелен хайвер" – дàли са си всичко, и то напълно анонимно. Затова пък те са на пълна издръжка на Любовта и трудно остаряват – раздават толкова много обич, здраве, младост, свобода и щастие, че хората и ангелите ги канят навсякъде. Но за тях най-главната отплата не е това, а щастието да умрат от глад и студ, ако потрябва, за Словото или за някоя чиста и свята майка от Новия Свят, която се е осмелила да ражда деца от гений, пророк или апостол, без да иска да е постоянно залепена до него.

II. Въвеждане още две форми: "Приказните Дворци за Изпълняване на Желанията" и "Временните Замени". Там всяко дете носи нещата, на които се е наситило, и си избира в

замяна нови неща, оставени от други деца – за определен срок. С течение на времето, и възрастните могат да минат на тази система на временен неравностоен бартер, но това е по-трудно, понеже остаряването диктува привързаност към собствените вещи, собствената обстановка и все едни и същи физиономии наоколо. А децата са интелигентни, хубави и здрави, защото имат гигантска жажда за нови познания и разнообразие.

Замяната на ценностите в тези приказни дворци може да става с така наречената Детска Валута – срещу сухи костилки и семки от всички видове плодове и растения, според специален "ценоразпис", в зависимост от редкостта на растението. Цената на всяка семка и костилка нараства пропорционално, ако детето я е засадило и растението е покарало – то го носи в саксийка. Ако участва в ***засаждането им сред природата****, цената на "валутата" му е най-висока... Разбира се, това "купуване" и "продаване" и наличието на "цени" са само един временен преход от света на смъртните към Новата Земя и Новото Небе, където такива понятия не съществуват.*

Специални идейни, естетически, педагогически и екологични комисии следят да не се приемат за такава размяна инфернални продукти на изроденото човечество – игри, играчки, филми, снимки, плакати, предмети, култови атрибути, книги и адски софтуер, адска музика; наркотици, цигари, алкохол, преработени хранителни продукти, неекологична техника и въобще търговски ориентирани услуги и технологии. За самодеен и особено за неравностоен бартер в света не може да става и дума, понеже това значи всенароден дъмпинг и ликвидиране строя на Черната ложа на Земята (справка – Napster. "Металика" наскоро осъди световния сайт Napster да прекрати дейността си в Интернет - безплатната обмяна на музикални произведения между милионите му членове).

Този тип Дворци на Временните Замени са спасили ***повече*** *човечества в космоса отколкото самото въздържателство и вегетарианство, особено когато се е стигнало до* ***доброволното съгласие за размяна на близки****. Най-големите скокове в подмладяването, изцеленията, възкресенията и безсмъртието са констатирани именно при този скок на IQ (коефициент на интелигентност). Това твърдение може да изглежда на някои твърде провокационно, както и целия този материал за Будали, Банки, семки и костилки, но с подобни внушения днес висшите цивилизации се опитват да стигнат по нов начин до космичната ни съвест. Това не е нов лад на мотива за свободата и разнообразието, а проекция на самата най-свята алохимна истина, като диалектична антитеза на илухимната ни потребност да открием единствената си По-*

ловина в Битието и да се слеем завинаги с нея.

Естествено, идеите, внушавани от Елма на тези теми са и могат да бъдат безчислени, независимо от тона, с който се представят. Тези от тях, които досега се приложиха на дело, дават незабавни и удивителни резултати.

Говорим за спасители – и томът с беседи от Учителя сам се отваря на темата за Спасителя и за всички Негови последователи, които вече не искат да живеят с единия крак в ада:

*"Решиш ли веднъж да служиш на **Бога**, повече не мисли: ще те колят ли, ще те бесят ли, ще те режат на парчета ли – за нищо не мислѝ! Всичко може да стане с тебе, но в края на краищата ще стане такова чудо, каквото хората никога не са виждали. Ако Христос се боеше, Той никога не би стигнал до възкресението. Той беше прикован на кръста, където получи най-големи поругания и подигравки - че бил Син Божий, че искал да спаси света и пр. /.../ С Него се извърши това, което дотогава не бе ставало: Той възкръсна.*

*Сега много хора искат да вървят в Божествения път, но ако нямат пред себе си живота на Христа, те не биха могли да Го следват. Казвате, че искате да живеете за Бога и за ближните си. – **Можете** да живеете за Бога и за ближните си, но трябва да знаете, че ще дойдат поруганията, гоненията, подигравките. Вие трябва да сте готови да понесете тези изпитания.*

Така ли е днес? Срещате някой Христов последовател – вдигнал шум, тревога, че му казали една обидна дума, че го засегнали за нещо... Той казва: "Не зная какво да правя вече! Станах негоден за нищо, никой не ме уважава, никой не иска да ме знае..." – Ако си дошъл на Земята да те обичат и уважават, ти си на

крив път. Ти не си дошъл на Земята да те обичат и уважават, но да изявиш Божията Любов." *(т."Ценното из книгата на великия живот", Сон`96, с.161, б."Оставете децата" от 14.VIII.1932)*

Най после Елма се намеси и в специфичния вид на холизациите:

- И така – оставете децата да свършат своята работа и да спасят планетата от безидейността и глупостта на възрастните!

3.II.136(2000)
София – Изгрев

ДА ПАДНЕШ КРАСИВО

ВЪПРОСИ:

1. Нееднократно Учителят съветва учениците Си да

имат тефтерчета, в които да записват мислите, които им идват, случките в живота и сънищата си – с точно датиране, час и минута, ако може. При това положение как да се изпълни и съветът да не се пише – едно от упражненията в Школата за пробуждане на по-високи центрове?

2. Защо Елма даде ориентация към още един град, а поканителят се отметна?

3. Да се приеме ли като временен вариант една покана от приятел в София, с регистрация при него и съответно изкарване на новите паспорти на този адрес? Или да се изпълни импулсът за чужбина, след като тук не се явява възможност за самостоятелна база?

Нали е казано за всичко да питаме, особено когато се касае за такива важни проблеми? Така могат да се съкратят десетки години отклонения и неприятности.

4. Да се приеме ли работата в телевизията или онази във фирмата; или отново шофьор в градския транспорт? При силни и остри болки в сърцето и виенето на свят, уместно ли е?

*- Не съществуват никакви противоречия. Просто, при писане важат законите за Специалния клас и за **осиянията**; при писане след **явен** акт на Присъствие – за **одеянията**; при отказ от писане – на **ожиянията**. Небето се радва на всяка от тези форми и препоръчва те да се ползват свободно, да не се ограничавате. Мъдростта, Словото, Чудесата **трябва** да стигат до хората – по-добре в писмен вид, отколкото в никакъв. Понятна е жертвата да се пише, след като приятелите не си водят дневници, в които да отразяват всичко. **Трогателни** са старанията да се събират "трохите от Трапезата"; но защо самата Трапеза не е раздадена на всички страни? Знаете ли какво очаква Земята при [големи] скоплення [натрупвания] от Слово в домове и складове? Фо̀рмата не е от първостепенно значение.*

Когато е казано "на автопилот", а пак се пита по старите начини, Ние предприемаме дезинформации и объркване на работите ви. Ще объркваме всичко и когато отново сте склонни да правите компромиси. Живеенето с някого изхвърля автоматично ученика от Младежкия, Специалния клас. При други се гостува максимум три дни в седмицата, рядко повече – и то при различни хора. В противен случай се по-

*явяват Семейните Дракони. Те не се появяват, сàмо когато има подвижно групиране и сгъстяване на съидейници, за да освобождават оборотни жилища. Докато няма такова съзнание, борете се да си подсигурите самостоятелен дом по **човешките** правила. Опасността за учениците-наемодатели си остава, но за учениците-наематели и хазаите им отпада, когато Братството и Приятелството не вървят. (Последствията в този случай минават върху **приятелите**, ако са можели да решат въпроса чрез общи усилия, но не са го направили. Тук не става дума за бази на отделни личности, но за бази на Словото, Делото и Живота – б.п.)*

Оборотен дом за Словото се дава на човек на Словото за 7 години. Дом за бременни – за 9 месеца; дом за кърмещи – докато кърмят. Оборотен дом за Делото – това е културен център, в който помещенията и благата се ползват по списък и жребий по няколко графика – за часове, за дни, за седмици, най-много до месец – не повече. Пресрочилите губят право за участие за определено време.

Оборотните домове за самостоятелните майки се дават на трезвенички и вегетарианки, имащи отношение към Словото, Делото и Живота - в духа на беседите, осиянията, одеянията и ожиянията. В бъдеще те ще се класират и по критериите на чистомера и антропологията на Учителя. Засега правете това чрез общо наблюдение.

- Как да бъде принуден да си излезе един мъж от оборотно жилище на Свободна Майка, ако се е загнездил там или на нея това е почнало да ѝ харесва? Да въведем командоси и "бѐли барети", както в някои "християнски" общини?... Да заприличаме на хитлеристите и супершпионските общества от типа на "Матрицата"?... Ако една майка не е дорасла до потребността да живее сама с децата си, а бащата и приятелите само да ѝ гостуват от време на време, няма ли да бъде насилие над сърцето и душата ѝ тя да спазва правила, каквито днес има и в "Киндердорф"?

- Точно по тези причини и ние считаме, че е още рано на Земята да се въвеждат такива правила и мерки. Винаги рискувате да загубите братска собственост при подобни случаи – ако сте готови, може да

*правите опити. Насилие, поставяне в материална зависимост по **идейни** съображения – това е **недопустимо**.*

*Ние наблюдаваме кой как живее и се бори **в трудните** условия на Земята. Готовите ги взимаме в райските светове. **Така** се решава въпросът!*

*На въпроса ти дали да работиш пак за пари и какво точно, отново имаш пълна свобода. Много добре знаеш колко ти остава в един или друг случай. Някои хора не искат да разказват на близките си какво са преживели, за да не ги безпокоят и да не критикуват виновните. Има случаи, когато ученици са преминали през много по-големи ужаси и изпитания, отколкото един боен пилот, един каторжник или един тежко болен. Те заслужават пенсиониране не на 50, но на 25, 30, 40-годишна възраст. В напредналите цивилизации това се **отчита**. Но тук, при вас, даже най-близките ви хора нямат понятие какво сте преминали и разбират това едва когато паднете.*

*Каквото и да прави, ученикът трябва да бъде честен и доблестен и да не живее на гърба на другите. Борбата е борба докрай, независимо кога ще паднем. Добрият ученик издържа не само себе си, но тайно подсигурява **напълно** най-малко още трима души. **Това** значи добър и силен ученик, но не всички имат такава етика, такъв гръб. Има и ученици-страдалци от по-ниски посвещения, които не могат да се справят с грубия живот или се борят, докато издъхнат. Важното е да живееш красиво – свободен и не на чужд гръб.*

Когато и да паднем, каквото и да правим, романът ни трябва да бъде красив. За това сме дошли!

А ето и другият отговор на Учителя, който се падна при отваряне напосоки на тома "Ключът на живота" (Задруга'37):

"И тъй, като ученици, вие трябва да имате нови схващания за живота, правилно да превеждате противоречията и мъчнотиите си. Да правите правилен превод на дадено про-

тиворечие, това значи да намерите посоката на своето движение. Да намери човек посоката на своето движение, това значи да определи за какво е роден, с какви дарби разполага, и да работи за тяхното развиване./.../

Изобщо, всеки човек трябва да развива онези дарби, с които е роден, а не тия, които отпосле е придобил. /.../ Следователно, човек трябва да започне със силните дарби, вложени в него, и с тях да работи. Това означава определяне посоката на движението. Който е определил посоката на своето движение, той има акустика на съзнанието си. Който има акустика на съзнанието си, той може правилно да трансформира енергиите си. След големи и тежки упражнения, той веднага пристъпва към малки, за да се освободи от голямото напрежение, в което се намира. /.../ Когато енергията в човешкия организъм не може да се отправя към посоката, която ѝ е определена, тя създава известни страдания на човека. За да се освободи от тия страдания, той трябва да намери някакъв отдушник в себе си, чрез който да прекара излишната енергия навън. В това отношение музиката, поезията, художеството са отдушници, които спасяват човека от големи вътрешни напрежения. Щом се намери под натиска на някакво голямо напрежение, човек трябва да почне да пее, да пише, да рисува." *(с.183-184, б."Акустика на съзнанието" от 26.09.1928г.)*

*- Как да се разбира всичко това в светлината на думите Ти: "Аз не искам твоите **таланти**, искам твоето **страдание**"? Не е ли същата причината, поради която Венно е провел волята на Небето преди 35 години да не вляза в Художествената академия; преди 25 години да бъда изгонен от Съюза на писателите и от най-голямото ни литературно*

*издателство; и преди 20 години – от Комитета за култура? Острите болки в сърцето и виенето на свят могат ли да се дължат само на вечната липса на самостоятелно жилище, на интимен живот и на творческа професия? Дали Адлер е напълно прав, че без тези три бази човек може да полудее, да рухне? Няма ли по-дълбоки причини? Дошъл ли е най-сетне благословеният миг да не се потиска повече жаждата за изкуство и поезия? Това ли наистина е изходът, след като от своя страна духът пак е настроен за битка – след славните години в хамалството, миньорството, строителството, железничарството, шофьорството?... Нефтените платформи в океана са пряко съучастничество на дявола, но има и по-екологична мъжка работа. Бр. Борис работѝ мозайка до над 80-годишна възраст, за да посреща нуждите си и да бъде независим и честен - така че, **може** да се дерзае! След като човек няма шансове да бъде професионално полезен с образованията и талантите си, не е ли по-добре пак да разчита на **занаятите**, които владее? Там поне има **точни** критерии – или правиш катастрофа, или не правиш... Вчера питах една бивша колежка пак за работа в тролеите...*

*- Казахме: на **пълен** автопилот! Разбирай мисълта от беседите както искаш. Постъпѝ или не постъпѝ на работа. Важното е да е красиво. По принцип, се интересуват от нас, когато си заминем. Това е критерий за качество.*

*Изкуството облекчава, но не спасява. Ако си гений на Любовта, изкуството облекчава само **временно**. Ако си гений на Мъдростта, философията и науката разтоварват духа ти само **донякъде**. Ако си гений на Истината, то работата и битката в света понижават болката само **отчасти**. Засега няма признание за такива гении и няма разпознаване. Още дълго ще бъде така.*

*Гениите на Любовта ги разпознават само децата и много младите хора, които са още **невинни**. Понякога и по-възрастните, които вече са **проверили** своите вкусове и теории. Гениите на Мъдростта ги разпознават само хора с определена **френология** – другите си избират идоли с глави като техните собствени... Гениите на Истината се разпознават само*

от хора без лична собственост.

4.II.136(2000)
Бургас - Изгрев

Тук се помества един текст, който е доста фантастичен, странен и спорен по някои пунктове, но той стана причина Учителят да ни отговори по темите в него чрез отваряне на томове с беседи и затова се прибавя към останалите текстове за контакта с Него:

ИЗ ПРОГРАМАТА НА ВЪЗСТАНОВИТЕЛИТЕ

1. Картини – подаряване, на бартер и под наем.

2. Поканване на творци и добри хора на гости с пълна издръжка:

а) в дома на домакина,

б) в хотел,

с) с или без плащане на пътните.

3. Общество за безплатно гостуване и пътуване по сродност и интереси.

4. Творби срещу гостуване с пълна издръжка (с или без транспорта).

5. Бюра за временна размяна на ценности (благоменителници) - срещу детска валута (семки и костилки) и др.

6. Екипи за малки ремонти и поправки по домовете срещу храна и квартира за 1 или няколко дни. Големи - за месеци и го-

дини.

7. Съюз (общество) на краснописците (калиграфите) без компютри.

8. Общество за взаимопомощ - обявяване на индивидуалните нужди и умения и координиране на хората, за да си помагат безплатно ("Доброобмен").

9. Представяне на творения в интернет с адреси и банкови сметки за отблагодаряване в пари, бартер или покани за гостуване.

10. Общество на версавторите - доразвиване на идея или художествено произведение или негови варианти. Реализации на идеи.

11. Илюстратори на текстове и всякакви други творци и сътрудници без хонорари и анонимно, но с кодова регистрация. Ползват отблагодаряване от частни лица и организации под различни форми, без да са го очаквали.

12. Ателие за преправяне на стари дрехи, мебели и други..

13. Екип от безплатни снабдители, компаньони, планински водачи и др. срещу храна, транспорт и жилище в договорения срок.

14. Бюро за регистрация на идеи за изобретения и за нови социални модели.

15. Локални, национални и международни Банки на Будалите.

16. Предзони и зони на Рая: обявяване на частни и обществени територии (от стая до континент) за райски живот - без машини, без преработка на храните, без инструменти и земеделие; при добро време - и без дрехи. Всичко - без купуване и продаване. Достъп - според сравнителните данни за чистота на кръвта и антропологичните показатели. Защитници от най-висока класа.

17. Производство на жилища от надуваемо стъкло, без продаване: само се подаряват.

18. Окултни и технически методи за обезвреждане на алкохолици, агресори, досадници, тирани, експлоататори, изнудвачи, мошеници и пр. Знам, че Шамбала, Агарта и Изгрева ще се включат най-активно със своята техника и психотронна полиция. Започнало е масово измиране на лошите хора и егоистите. Набират се млади кадри за обучение - "бели барети", всяка от които може да спре армия или да неутрализира ракетно нападение. Задействане на Антибизнес- и Облагородителни комитети. Обезвреждане на агресивните електронни игри и адската естрада. Масов бойкот на неекологичните транспортни средства. Антишумови устройства и екипи с техника за пречистване на въздуха и околната среда. Всенародната взаимопомощ и временният бартер на ценности и продукти - тотален дъмпинг срещу производители и търговци. Пускане на вируса за дезактивиране на петрола и петрол-

ните продукти. Предупреждения и преговори с магнатите да изменят политиката си и да отпуснат ренти за бременни, кърмещи и хора с чиста кръв и с монада (по френологични показатели), ако искат да им се дадат формулите и технологиите за екологично и хуманитарно преустройство на производствата им..

Пускане на вирусите за унищожаване на инферналните (адските) програми и продукти в масмедиите и Интернет. Бойкотиране и дъмпинг на неекологичните хранителни продукти. Дезактивиране на спиртните напитки и месопроизводството чрез облъчвателите на Агарта; дезактивиране на цигари, наркотици и др. отрови с локалните и индивидуални облъчватели; унищожаване на подземните градове на интервентите, на ракетните и военни бази и на сателитите. Идентификацията на агентите на черната ложа в политиката, идеологиите и индустрията е приключена - пускане на програмата за дезактивиране. Безмилостно париране на всеки опит за стъпване на новия Континент "Рай" (Еколон) с техника, продукти и намерения от инферналната сфера. Мигновено обезвреждане на вирусите и паразитите в човешка форма, които са успели да се промъкнат и започват завладяване, строителство, земледелие, търговия и организация със старите средства. Взривяване на планетата, ако интервентите се опитат да осквернят и Новия Континент.

Това са извадки от програмата на Всемирното Правителство, която вече е пусната в действие. То има правото да си служи и с негативни средства, ако подобията на хора продължат да упорстват. Преди взривяването на Земята, ще бъдат взети със специални кораби всички хора с монада (искра Божия), които нямат хъс за производства, обработки, търговия, агресии и потребление на инфернални продукти. Други ще бъдат телепортирани по свободните светове през няколко хиляди тайни врати за далекопренос в планините. Проповедниците на религии и учения, които сблъскват дух и материя и ги противопоставят или изкарват себе си за единствено прави, също ще останат на Старата Земя. За съжаление, и хората, които не могат да обичат повече от един човек или едно семейство, една вяра - и то собствената - също няма да преминат в Новата Вселена.

В списъка на мерките и инициативите на хората с монада (едни́на) има още стотици точки, но засега ще спрем дотук.

Ето какво се падна от беседите на Учителя по повод на горния текст:

*"Вие разглеждате живота само от **ваше***

*гледище. Вие мислите, че животът е добър, когато на **вас** ви е добре."*

*"Има същества в света, на които им трябва енергия. То дойде - ще те бутне малко, ще те разсърди. Като се разсърдиш, ще те издои като крава. След туй пак ще те остави. После пак ще дойде, пак ще те издои. Така **периодически** идва да те дои."*

*"Вие говорите за доброто. Доброто е **живо**! Милосърдието - и то е живо. Любовта - това е най-живото нещо в света."* *(т. ЖСС, из б. "Скръб и радост" от 20.VI.1941г.)*

*"Вие разсъждавате статически, казвате: "**Сега** да живеем добре, че за в бъдеще да става каквото ще!" - В Природата такъв процес не съществува."* *(т. ЖСС стр. 162)*

"От сегашните хора нищо не става - трябва варене и печене. Новите хора, които идват с нов морал, с чистотата на своята мисъл, с чистотата на своите чувства, идват с една абсолютна чистота." *(ЖСС стр. 195)*

*"От кого ще научите повече? - От гениалния - той **има** какво да ви даде. Та като се учите, избирайте добри учители - гениални да бъдат."* *(т. ЖСС, стр. 171)*

*"Ти всичко не можеш да дадеш от себе си, само своето си може да дадеш. Сега вие мислите, че като дадете, **губите** нещата. - Не, абсолютното добро, внесено, **то** дава най-големите приходи в бъдеще! Ако пожертваш живота си за добрите хора, твоят живот ще се **върне**, ти няма да го изгубиш. В света нищо*

не се губи." *(т. ЖСС стр. 192)*

7.II.136(2000)
София - Изгрев

ДОМАШНИ ПИТКИ И ТИКВЕНИЦИ

*Вчера имаше **такъв** случай: една приятелка дойде с хубаво, пълноценно брашно, и каза, че ще направи питка. Зачакахме питката с нетърпение, защото нямахме нищо за ядене и бяхме много гладни. Мислехме си, че вече е сложила питката да се пече, но тя била решила първо да изчисти къщата – такъв ѝ бил импулсът.... Тъй като всичко, което става в присъствието на Един, Който ни наблюдава и ни учи, е предметно учение, и този път разбрахме, че проблемът с питката е символ на няколко нива: говори ни се не само за конкретното омесване и изпичане на хляба, но и за нашето разбиране и търпение и за определена категория хора. Има приятели, от които очакваме да се включат незабавно и съзнателно в Словото, Делото и Живота, но те са направили друг избор, имат друго направление на пътя си. Тогава и тях трябва да ги чакаш да се "опекат", за да оценят какво е България и Школата. Може би затова ни се падна следната мисъл от Учителя, като отворихме напосоки тома "Живот, светлина и сила" издателство "Урания"98:*

"Ще чакате да се опече питата… Та всички вие в живота мязате на малките деца! Казвате: "Не се опекла питата, това не станало, онова не станало…" Питата не е опечена… Искате пита - питата още се пече някъде. Казвате: "Не се ли опече тази пита?..." – Ще чакаш! Някой стане и казва: "Не мога да чакам". Как не можеш да чакаш? Ще чакаш!" *(с.110-111, л. "Три важни неща" от 11.IV.1941)*

11,11

*- Чистотата на сърцето се определя от привличането към едно или друго лице. Този закон е **абсолютен** – в него няма никакви изключения. Ако някой е срещнал Мировия Учител, т.е. Бога в човешко тяло на Земята, той обективно среща най-съвършеното лице – лицето на самия Бог. Субективно обаче повечето същества и същности не могат да се възхитят на Бога, защото няма с какво: липсват им най-горните центрове на мозъка. Ако пипнете там, ще видите, че липсват. При това положение е напълно несправедливо да очаквате преданост към Бога в Неговата човешка форма на Земята – няма **френологи-чески** условия за това.*

*Много религиозни имат хълм най-горе, но или ушите им стоят високо, или носът им е несъвършен, или нещо друго в лицето и тялото. На други челата са прекалено малки или прекалено големи. Тогава очаквайте преданост към Бога **на небето** или към Бога, обрисуван в някоя църква, школа или религия, но не и преданост към Бога **на Земята**.*

Ето защо, когато някой се обяви за Бог или за Неговия "единствен" Син на Земята, а същевременно няма лицето на Бога, на Сина му, в това могат да повярват само хора с несъвършени лица и черепи. Вярата им може да е много чиста, животът – напълно безкористен, мислите, молитвите и делата им – кристално чисти и добронамерени, но това не е достатъчно. Следователно, за да получи Второто Посвещение и да разпознае Бога на Земята или Единствения Му син или Дъщеря, да не се отметне от Него, ученикът трябва да има череп и лице със строго определени пропорции, макар и всяка монада да се отличава с индивидуални черти. Затова не прибързвайте да каните всеки към Учителя и да съжалявате, да скърбите, когато някой не може да Го разпознае. Не само че това е невъзможно, но би било и престъпно от ваша страна. Престъпното се състои в това, че с убеждаване или чудеса вие често карате някой да Му повярва, но той си остава със същата глава и нрави – проповядва старите си вкусове и старото учение, подбирайки само такива цитати от

*Учителя, които са му изгодни. Не дай си Боже да стане редактор, издател, преводач, тълкувател на Словото! Такива тъй омаскаряват Учението, че да ти се повръща, когато ги четеш. Хората отварят томовете им и си мислят, че това е **Учителят**. Те се отличават не само с превратно редактиране, но и със свои коментарии. В крайна сметка си избират друг Учител, който няма лицето и поведението Божие. А които си мислят, че са останали верни на Учителя, но са с лоша физиогномика и френология, те се обявяват за "единствени наследници" на Учителя. Ще ги познаете по императорското им самочувствие. Те колят и бесят наляво и надясно от името на Учението, на Учителя.*

*Ще кажете: около Учителя има много скромни и верни души, които са с неоформени лица и физиономии. Така е: епохата е тежка, наследствеността е непреодолима за едно прераждане. Но сте прави само за тялото, за лицето. **Учениците, които не се отмятат от Учителя и от Неговите истински ученици може да имат непривлекателен външен вид и обикновени наследствени данни, но френологията им е превъзходна, несравнима с никоя друга.** Има ъгли и мерки, които са проверени. Има поведение, което е проверено. Човек с тия ъгли и мерки обича Учителя и Словото Му, работи без отдих за Делото Му и живее само за Него и с **Неговите** ученици. Щом предпочита някой друг или постоянно отлага Словото и Делото, за да се завнимава с други неща, правете си заключението. С такива се обхождайте любезно, но внимателно. Те постоянно се мъчат да ви изкарат от Пътя, за да ви заведат при други хора и учения, които съответстват на тяхната френология. Затова материалистите и религиозните отричат окултните науки, понеже подсъзнателно се страхуват да не бъдат разконспирирани. Волю или неволю, повечето хора с несъвършена френология участват в една световна ксонспирация, управлявана от **духовете**, не от Духа. Дори и да са честни, безкористни, искрено вярващи, те са под плътното влияние на духовете, които нямат сметка*

*от френология. Обявявайки тези науки за дело на дявола или на хора, които нямат нищо общо с Бога, тъмните духове отварят поле за безразборна проповедническа дейност. Лишават хората от критерий, за да могат да си развяват байрака. Но Бог позволява този пазар и още дълго ще го позволява, защото единствено **последствията** вкарват хората в най-различни задънени улици, от които няма изход. По-упоритите си бият главата в стената и понякога започват да развиват висшите си центрове. По-интелигентните се връщат назад по улицата, за да видят откъде са се отклонили. Това събужда божествените качества на мозъка, **защото интелигентността се развива при маневриране в сложна обстановка и при способност за отстъпление.***

*По какво ще разпознаете най-добрия ученик на Учителя? – По това, че той посвещава целия си живот, всичкото си свободно време за изучаване на Словото Му. Учителят, Бог, Неговият Любим, е дошъл на Земята сред **неговия** народ! Всяко търсене на други любими е отклонение, недоразумение; на практика – измяна на Учителя. Но Учителят не ревнува ученика – оставя го в ръцете на другите му любими. Като се насити на меда и жилото им, той непременно ще се върне – това е **неизбежно**. Хора с несъвършена френология не могат да задоволят духа и душата на човека, да не разкъсат или удавят сърцето му. Те си остават продавачи и критикари, обидени, безразлични.*

*Но верността към Учителя не означава **пълна** самота и самоупование. Ако има други, подобни на нас, верни на Словото - ученици с добра френология, - те неизбежно поддържат с нас огъня на Делото. Те се разпознават по това, че искат да сме едно малко или голямо семейство - да живеят **с нас**, а не с обикновени хора. И **обикновените** хора са достойни за обич и уважение, доколкото са създадени от Бога, но в повечето случаи те **пречат** на ученика - не могат да служат безкористно или се отмятат. За близките и приятелите си те дават много повече, отколкото за Бога.*

Когато обработи съвършено Словото на Учителя си, истинският ученик се залавя за Делото. На първо място почва да се грижи за майките – бременните, кърмещите, свободните майки с най-голяма чистота на кръвта и пòмислите. Останалите майки също не изоставя, но – ако остане време. Ако не остане време, посвещава се само на тези майки, които са заченали от човек с искра Божия. Ако остане още време, занимава се и с откриване и прилагане на Божествената ***култура****. Не по форумите и сцените на света, но на първо място в светилищата на живота – домовете на Майките Божии. Истинската култура и наука се разпространява от* ***такива*** *домове. Но преди това домовете на Майките са станали питателни средища на цялото човечество. Към тях се стичат толкова много блага, че всяка Божествена Майка има цял щаб от сътрудници, които разпределят благата радиално по всички други майки и деца, по всички хора, според нивото на чистотата на кръвта им, според мерките на тяхната френология. Това се определя и научно, но майките имат способността да го определят интуитивно. Това е единственият път за спасение и обезпечение на Новото Човечество! Обожателите на Свободната Майка я обезпечават от всички страни, оставайки незнайни; а когато самата Земя се отблагодари и избият извори около Майките, хората започват да се стичат със стомни в ръцете си. Първо* ***вие*** *сте носили на Майките, после* ***те*** *ще ви поят и изхранват.* ***Така*** *е победило Доброто на всяка изкупена планета.*

Та казвам: Божествената култура, поезия, наука, музика, не може да победи, докато не текнат благата към Майките и от Майките към света. Това е процес, неподвластен на никоя друга сила. Затуй сме казвали и продължаваме да твърдим, че никой друг не може да спаси човечеството: нито гурувци, титани и гении, нито проповедници, църкви и свещеници, нито политици, нито учени, нито хуманитарни и благотворителни организации.

Няма по-голяма сила от Майката на света и от Словото, което я въздига на трон! Слово, което

*не счита Жената и Майката за пряко проявление на Отца и Негово най-върховно въплъщение и творение с по-високи добродетели и духовни способности от мъжа, не е от Отца. Това може да се роди само от умове с несъвършена френология. Такива умове изпоженват учениците си поединично или масово, с единствената цел да ги подчинят на **Старата** Вселена, в която се живее по семейства и по двойки. В Новата Вселена такова понятие не съществува. Там двойката е рядко явление за краткотраен срок, и по изричното нареждане на Бога - по вътрешен усет или чрез един Посветен или Учител със съвършен череп и лице. Всички други, които благославят романите и браковете ви, не могат да бъдат Синове на Отца.*

*Та казвам: оставете хората да си изпекат питките както и когато разбират – не очаквайте да изберат **Учителя и учениците Му** за свой дом и семейство. Те си имат близки и физиономии, които харесват повече. Щом могат да живеят и миг без вас и без вашия Учител и предпочитат да проповядват, а не да учат, обърнете любезно или нелюбезно гърба си и си продължете работата. Но не вярвайте и на ония, които са влюбени във вас и покрай вас и в Учителя ви и искат да бъдат **всичките** мигове с вас или през **повечето** време. Рано или късно и те ще се откажат от Учителя, като престанете да им обръщате внимание. Ако не се откажат, ще престанат да работят за Неговото Дело така, както са работили в самото начало заедно с вас, когато сте им обръщали повече внимание.*

*Работете и живейте първо за Бога, тоест за Учителя – и всичко останало ще ви се придаде. Яжте само от добре омесените и опечени питки, които ви се поднасят **незабавно**. Зрялата душа разпознава Любимия и Любимите си **мигновено** и тръгва след тях **без замисляне**. Бог е магнит, на който не можеш да се съпротивиш! Ако не става мигновено привличане, **или** магнитът не е магнит, **или** стърготините са **трици**.*

Ала истинските магнити в Школата не са посто-

янни: те ритмично сменят полюсите си, за да има ритмично приближаване и отдалечаване. Само това е ритъмът на Безсмъртието.

12,52

В този миг, когато се слагаше точката, позвъня телефонът. ***Една душа, която не знаеше абсолютно нищо за обещанието на "авторката" на питката следващия път да направи тиквеник, но с наша тиква, каза, че е купила тиква и ни вика да идем да я вземем от нея.*** *Какъв е символът на тиквата и тиквеника – това е друга тема, с която Небето иска да ни занимава. Подсказка: тиквата е* ***Нептунов*** *дом, в който могат да живеят в мир и хармония* ***стотици*** *семки. Там малкото семейство не е критерий и идеал. А тиквеникът е* ***баница*** *с тиква – символът на баницата е още по-загадъчен и интересен. Хлябът е Слово с човешка мая и шупли; баницата е Слово на тънки пластове и без вредната мая. Хлябът клони към полусфера, баницата е кръгла и често спираловидна. Каква може да е разликата?...*

17.II.136(2000)
София - Изгрев

ЦЯЛОТО БОГАТСТВО

Какви ли не неща стават нощем на Рила, когато будните души тръгнат на астрална екскурзия!

Една душа от свързаните със Словото разказва:

"Вечерта на 13 февруари, неделя, една приятелка сподели с мен какво ѝ се е случило през този ден. Малко преди събуждане чула насън доброжелателен глас, който ѝ казал: "Пожелавам ти много приятен ден!"

И наистина, денят се оказал тъй прекрасен и приказен за нея, че няма да го забрави цял живот. Още от предишния ден тя имала такова предчувствие, наблюдавайки как падат дъждовните капки в локвите по шосето. Размишлявала колко удивителен е символът на тази картина: безброй капки падат и образуват разширяващи се кръгове, но тези кръгове не си съперничат, не се борят, а свободно преминават един през друг. Ако можеха така и хората да се проявяват в живота и постоянно да разширяват кръга на съществата, които обичат, без това да пречи на никого, образувайки една всемирна симфония на творчеството и обичта, нима би имало някаква разлика между човека и Бога? Не е ли песента на дъжда една точна картина на проникването на всеки във всеки, без никой да иска да изтласка някого или да не допусне някой в себе си?

А какъв е символът на мехурчето? Защо при дъжд се об-

разуват безчислени прозрачни полусфери и скоро се пукат? Какво иска да ни каже Природата с това?

На другия ден, именно в неделя, тази приятелка се качила сама нависоко в планината и разбрала, че раят е на две крачки от града. Само за три ча̀са и половина човек излиза над мъглите и за още един час се озовава на 2000 метра надморска височина, където грее ярко слънце, въздухът е чист и прозрачен като детски сън и снегът блести до изнемога. Мислела си, че в чувства и мисли духовните хора сме доста силни, но волята ни нещо куца. Волята за младост, здраве и живот изисква решителни усилия да се преборим с лености и да използваме тялото и силите, които ни са дадени, за да прекрачим в земния рай, който е под носа ни.

Вървейки бодро по най-стръмните пътеки или направо нагоре през горите и хълмовете в дълбокия сняг, тя почувствала такова блаженство, такова освежаване, че съжалила защо не е подканила приятелите си, които нямали и понятие, че горе е такава красота и топлина, криейки се под юрганите си от свирепия студ в града, захлупен от отровния смог и тъмнината. Даже по пладне, в такива дни в големия град сякаш е 6 часà вечерта и настроението е също под нулата. Глупавите хора сядат пред масите, компютрите и телевизорите си и сърцето им се чуди как все още движи гноясалата им кръв.

Като излязла от гъстонаселената зона на скиорите, тази приятелка тръгнала по самотни, едва отъпкани пътеки и чисти склонове, и попаднала в един странен свят, какъвто никога не била сънувала досега, въпреки общо взето буйната ѝ фантазия. Видяла хора от бъдещето или от космическото настояще навсякъде около себе си! Те били полупрозрачни и светещи и излъчвали приятна топлина. Нямали дрехи и всички били млади и необикновено хубави. Разминавали се на всички посоки, но тя веднага забелязала, че всъщност те не се разминават. Земният, смъртен човек ще се размине с теб на улицата, все едно че си дърво. Той е зает със собствените си мисли, вкусове, представи и въжделения и е повярвал в морала на смъртта: разминаваш се безразлично с всички хора по пътя си, защото са ти "чужди", "далечни", "непознати". Не трептиш от обич и възторг пред всеки срещнат, защото е една неповторима частица от Бога - тоест, сам Бог пред очите ти, - а преспокойно се разминаваш със стотици и хиляди деца на Бога и дори с най-сродни души за цял живот!

Това, което видяла и почувствала тази приятелка над 1600 метра височина в планината, било съвсем различно. Отвсякъде струяла нежна, тиха, жива музика. Хората там вървели, но не можели да не се спрат пред всеки срещнат и да не го прегърнат и целунат, да не си поговорят с него с възклицания и сълзи на очи от щастие. Та ти срещаш една съвършено нова и непозната душа по пътя си – или един стар любим и приятел, когото не си виждал от толкова много векове! Надпреварвали се да се канят един друг вкъщи; за един ден правели и получавали толкова много покани, че им стигали за цял живот! В радостното очакване да си отидат на гости, те ставали все по-светли и прекрасни – заприличвали съвсем на Онзи и на Онази, чието по-

добие знаели че са. Нямали и понятие за това, че само на няколкостотин метра встрани се движат подобия на хора, които са способни да се разминат с любимите си за цял живот или за цели 12 милиарда години, само защото някой зъл гений в миналото е измислил понятието за неблизки и непознати, изразено в странната игра на стъклен поглед и разминаване. Не знаели, че тези нещастни хора с угаснали очи и обезобразяващи се лица и тела ще се върнат следобед при "своите си", както наричат несменяемите 2-3 физиономии около себе си, с които си разменят отдавна познати и некрасиви думи или отдавна мълчат и не си говорят.

Прозрачните хора в планините забелязали приятелката и разбрали, че тя ги вижда. Всеки я канел в дома си и тя посетила много кристални къщи, където получила толкова много обич и нежност, че щяло да ѝ стигне до края на вечността. Поискала за остане завинаги при тях и била готова да заспи веднага в снега, защото си нямала собствен дом и близки в човешкия свят, които да държат чак толкова много на нея – нали всеки си има "близки", "любим", сигурност и покрив?... Наистина, в низините имало няколко души, които я канели да остане при тях замалко или за цял живот, но там капките не правели кръгове, които да се взаимопреплитат. Всеки кръг там измествал другите кръгове или не допускал други кръгове в себе си и в дома си, освен един. От това хорта почвали да растат на ширина или очите им ставали лоши, с нещастен, зъл или празен поглед. Само за 40-50 години те заприличвали на майките и бащите си, на дядовците и бабите си – и всички до един умирали от болести. Спомнила си за странните думи на един външно млад човек от света, който отказал да се запознае с някого, казвайки: "Не мога да натоваря съзнанието си с още един образ"...

Приятелката ми разказа още, че обещанието за приятния ден имало покритие и в късния следобед, когато се върнала "вкъщи". Там я очаквало писмо от скъп приятел, каквото не била получавала от много години. Този приятел я канел да живее при него. Но дали този факт спада към обещанието отгоре, каза тя, щяло да стане ясно само след няколко дни.

Като нямала какво да прави след толкова силни и вълшебни преживявания, тя не можела да направи нищо друго, освен да си отвори, както винаги напосоки, два-три тома от книгите, в които се говори за подобни обикновени и необикновени работи:

"Сегашните хора на 40 години остаряват: "Да са живи децата ни, свърши се с нас!" – Ти си тогава стар мех – трябва да те турят в избата; ти си ленивец, който не иска да разбере волята Божия. Трябва да кажеш: "Господи, ***разбрах*** *Те сега – искам да работя за Тебе,*

както работи един юноша!" […] Хора със стари мехове и старо вино не са за Царството Божие. Когато схванат тази Божествена мисъл, тя ще ги повдигне със своята сила". (т. "Сила и живот", Век22`1990, с.153, б."Стари и нови мехове" от 13.VII.1915)

"Градите ли върху обикновените идеи, вие ще се намерите в положението на човек, който е съградил къщата си на пясък. Като заваля дъждовете, къщата се събаря."

"Живата музика разсейва облаците от съзнанието на човека, а същевременно изпъжда вън от човешката душа всички скърби и страдания."

"Като ученици, вие трябва да се стремите към идейните неща, а да избягвате безидейните, които създават натрупвания в човека. Старостта, от която хората се оплакват, се дължи именно на натрупвания в чувствения, в умствения и физическия свят на човека. Натрупването е резултат на обикновените идеи в човешкия живот. За да се подмладите и да се освободите от натрупванията в себе си, вие трябва да имате по една нова идея – ако не всеки ден, поне по една в месеца. […]

"Следователно, стремете се към необикновените идеи, за да поставите здрава основа на своето бъдеще." (т."Методи за самовъзпитание", Хел`94: 138-141, л."Обикновени и необикновени идеи" от 8 май 1931)*

** В цитирания том думата е сгрешена (напечатано е "основна"), както немалко количество съзнателни и несъзнателни грешки, криви редакции и добавени или липсващи изречения и цели абзаци в този вид издания. Изследователите на различните стенограми на една и съща беседа и на оригинално издадените томове могат да потвърдят това. Издатели с претенции, че представят Словото*

на Учителя в оригиналния му вид, се излагат още от самото заглавие на книгата: в цитирания том на корицата е написано "Методи на самовъзпитание", а вътре – "Методи за самовъзпитание". Ето защо от продавачи на беседи с много страници реклами и собствени коментари покрай Словото не може да се очаква нещо повече, особено когато след няколко години се отричат от Учителя си и си намират нов учител, който бил "последната дума на истината" (Бележка на преразказващата).

"Животът има смисъл, когато от човешкия живот се минава в Божествения. Стане ли обратното, животът губи смисъла си. Адам, първият човек, изпадна в това положение. Когато беше в рая, той имаше всички условия да прояви Божественото в себе си, но всичко изгуби. Той виждаше нещата отвън, а не отвътре, вследствие на което не видя погрешката си и не издържа своя изпит. Погрешката му се заключаваше в желанието да има жена. […] Как именно се е родило желанието на Адама да има другарка и как се е явила тя – по това са създадени много легенди."

"Като изучавате живота, вие сами ще започнете да правите разлика между човешкото и Божественото. Това различие особено ярко изпъква в любовта. Момък обича мома – готов е на всички жертви за нея. Но щом се оженят, още първата година животът им се разваля. Защо? - Защото тя си позволила да погледне друг мъж. Това е човешка любов. Божествената Любов не прави такава разлика между хората."

"И тъй, когато хората се оплакват от страданията си, това показва, че те са още в ***човешкия*** *живот. В този живот, именно, нещастията и страданията никнат като гъби."*

"Ако някой се връща от Божествения към човешкия живот, той постепенно губи дар-

бите си и става обикновен, посредствен [...]. За да не изпадне в това положение, човек трябва да бъде буден. Докато човек мисли, че е прав във всичко, което знае и което върши, той е в човешкия живот.

В човешкия живот няма щастие. Там човек може да учи, но щастлив не може да бъде.

"Бог изпитва хората. Той изпраща някой ангел между тях и гледа как ще се отнасят с него. От поведението на хората към този ангел се познава и техният характер."

*"Като отидете в Божествения свят, вие трябва да бъдете готови да дадете **всичкото** си богатство. Щом дадете всичко, ще получите всичко."*

*Тези мисли се паднаха от тома "Да им дам живот", Задруга`36, из беседата "Човешко и Божествено" от 26 август 1936г. В ръкописа на приятелката следват нейни разсъждения за това, какво значи да отдаде човек **всичкото** си богат-*

ство, но те са толкова различни от общоприетите понятия за богатство, че в настоящия момент ще се видят твърде смели дори за напредналия мислител. Затова тук ги пропускаме.

21.II.136(2000)
Варна

ДЕБИТ И КРЕДИТ

Michael Parkes

Днес сутринта даваха един руски анимационен филм по телевизията за Иван Царевич и Ваилиса Прекрасна, превърната в жаба от злия магьосник Кашчей Безсмъртни. Защо той може да загине само от върха на игла, скрита в яйце, погълнато от заек, който се намира в сандък, качен на един много висок дъб? Какво означава ламята, бълваща огън и недопускаща никого до този дъб? Каква може да е символиката? – Това остава за домашно на всички желаещи.

Иван избързва с три дни и хвърля кожата на жабата в камината. Това огорчава безкрайно много любимата му – ако би изчакал, тя би се освободила завинаги от черната магия и би останала вечно при него, в истинския си образ на прекрасна млада жена. Не е ли това израз на проблема за изчакване на Космическия Момент? Нима астрологията, и особено примарните дирекции, не ни учат на точно това?

Името "Кашчей" звучи като шопското "кашча" – къща. Дали жаждата да имаме собствена къща, дом и семейство, но преждевременно и не с душите, определени ни от Бога, не е главната стръв на тъмните сили, с която успяват да ни омагьосат?

Въпросът е, случайно ли попаднахме с приятелите от Варна на това филмче по телевизията, след като то има съвсем явна връзка с темата "Дебит и кредит", която тече вътрешно още от вчера?

Защо точно "дебит и кредит"? Естествено, че това не са само тясно икономически понятия. Има и велика икономика на Природата, изяснявана надълго и нашироко в лекциите и беседите на Учителя и спусната като точна наука от Елма в осиянието за "ликономиката" – икономиката на Небесните Ликове. За да си останеш небесен лик или да добиеш такъв, трябва за спазваш законите на "ликономиката".

Един от тях се изясни също тази сутрин, при работа с томчето окултни лекции от Учителя "Живот, светлина и сила" от 1940-1941г. На едно място там Той казва, че ако отиде да си купи билет от лотарията и този билет спечели 100 хиляди лева, това ще е ***чиста загуба*** *за Него. Той ще трябва да заплати за енергията, която е изразходвал да отиде да купи билета – това действие струва на Природата много повече от 100 хиляди лева. Можем да си представим колко отговорен е всеки миг от живота ни, колко струва на Природата всяко наше действие! При все това, Тя ни остава да грешим и да се разтакаваме свободно, за да трупаме опит, въпреки че кармата ни за такъв живот - с принизен вкус и нисък идеал - се насъбира през вековете и ние трябва да я изплащаме прераждания наред. Ето какво казва Учителят за плебейските ни вкусове в музиката, например – не само когато сами пеем, но и като слушаме композиции и изпълнения на хора без искра Божия или с прекалено замъждяла монада:*

"… с това пеене едно възвишено същество няма да има доверие в тебе, то ще те подозира. То, като те чуе още отдалече, няма да има доверие към тебе и никаква работа няма да ти даде." *(т."Живот, свобода и сила", Ур98, с.190, л."Новият морал" от 6.06.1941г.)*

Мисълта на Учителя за лотарията тук съвпада напълно с един друг "филм", който бе прожектиран нощеска в свръхсъзнанието или подсъзнанието, след като бе зададен важен въпрос. Прав ли е проповедникът В. във всички случаи, когато съветва учениците си да не остават повече от два дни и една нощ на гости при едни и същи хора? Няма ли из-

ключения, когато може да се гостува по-дълго?

В съня се появиха странни балони или летателни апарати, носещи отдолу контейнери. Всеки контейнер има различен по диаметър кран. Ако се направи грешка и някой почне да пълни приемна цистерна на Земята, чийто кран е по-тесен, съдържанието се разлива ***отвънка****. Ако крановете са еднакви, но цистерната долу е по-малка и ако снабдителят не затвори крана си навреме, става същото. Той трябва да напълни цистерната прецизно и да отиде да пълни други.*

Обратно: ако приемащата цистерна е по-голяма, снабдителят ще изчерпи съдържанието си и ще трябва да иде да зарежда отново. Ако при това гърлото на жадния е много по-голямо, той ще остане недоволен – способен е на много по-бързо напълване, има голям дебит. Кредитът на даващия ще се изчерпи. Ами ако отдолу се захранва мощен самолет, нали може да не стигне горивото и времето за ново снабдяване и той да падне?

Всичко това се отнася и за взаимоотношенията между хората. Много недоразумения и драми, трагедии, произтичат от непознаване на дебита и кредита – както собствените, така и на другите. Колко важно е напасването на сродни души и потребности! Или поне способността да спреш и да си отидеш навреме, за да не удавиш някого. Или възможността да те зареждат едновременно няколко снабдителя.

16,44

- От всичко това следва, че Работниците нямат право на невярна преценка. ***Една*** *секунда избързване,* ***един*** *сантиметър разминаване на диаметрите – и белята е готова! Затова бързите смени на местата, където гостуваме, е единственият начин да се ускори попадането на сродна цистерна – ако не сме били мъдри и ясновидци да отидем направо там, където ще се паснем.*

Небето иска от нас максимална скорост и напрежение на преливането, използване на максималния кредит и дебит. В противен случай се изждивява повече енергия, за да можем да висим във въздуха по-дълго време.

Ако не попаднем на празни цистерни от ***нашия*** *калибър, които да жадуват за точно нашето гориво и да ни посрещнат напълно отворени, ние непременно ще предизвикаме някъде катастрофа.*

Не бива да се забравя, че има много цистерни от нашия калибър, които копнеят за други горива и

снабдители. Усетят ли дъха на нашето гориво, те не се отварят. Други са създадени точно за нашето гориво, но искат други горива и снабдители – още не са им опитали меда и жилото. Да убеждаваме такива че са създадени за нас или да ги поливаме отгоре, когато са затворени – това е безсмислено. За такова нещо се дърпат уши.

Има и такива случаи: абсолютно сродни калибри, еднакъв обем и дебит, създадени само за нашето гориво – но пантите на капаците им са ръждясали и се отварят много трудно. Да висиш на такова място е престъпно – в това време падат без гориво други, които чакат отворени и на които си могъл да помогнеш. Ръждясалите и клеясалите ги оставяме в ръцете на Съдбата, докато нейните ремонтни работници не възвърнат скоростта им на отваряне. Всеки опит за стиковка в Космоса с неизправни системи завършва с взаимна гибел.

*Има цистерни с жажда за **Слово**, цистерни с жажда за **обща космична работа** и цистерни с жажда за **общ живот**. Всички останали се пълнят с какви ли не мисли и текстове, с неща, различни от Работата и с есенции и субстанции от обикновени хора, с които предпочитат да живеят.*

Най ви се чуди Небето, когато хабите сили и време да предлагате безсмъртие на хора, които нямат вкус към безсмъртието. Това са усилия зàлудо: даже и тези Слова, които сега ви диктувам, те въобще няма да ги прочетат или ще ги прочетат еднократно, без да си променят живота. Няма и за миг да си помислят, че общият живот с неслучайни хора е врата към райовете на Вселената, където се отива физически и мигновено, а не след смъртта на тялото. Някои от вас от опит знаят, че мигновеното разпознаване и мигновеният отклик на всички полета, когато сам Бог ни среща чрез Своите Си, пренася верните за част от секундата в някой от райовете на Битието, и то не насън.

Общата работа за Делото и приемането на Словото не са достатъчен тласък за озоваване в рая. Те са само пътища за нагнетяване на енергия.

*Истинското, мигновеното изстрелване става **само в сродни обятия**.*

*Ето защо Бог предпочита да ни изпраща там, където има условия за мигновен отклик и за изобилен и пълен живот – живот с максимален дебит и кредит. Кредит не значи само потенциал – това е и доверието, с което някои се отварят за носителите на живота. С Работа се занимаваме на второ място, а със Слово – на трето, ако сме обиколили вече всички души с жажда за безсмъртен живот. Делото и Словото имат по-малък дебит и затова там възвръщането на младостта и безсмъртието е значително по-бавно. Който приеме **Живота**, може да се преобрази мигновено.*

*Ако някой не се интересува нито от Живота, който носим, нито иска да си сътрудничим, нито приема Словото ни, то и една секунда прекарване с такива хора ви се пише **на червено** в тефтера.*

*Естествено, тези правила не важат за Педагозите. Те са в сила предимно за Работниците, за да няма денгуби. Педагогът е преизпълнен с такова търпение и любов, че е готов да слуша с часове и години адската музика, която вълнува туземното население; да се интересува искрено от глупостите, които го занимават, и да понася стоически затвореността на всички за Космическата Любов. Това се прави с единствената цел хората да имат достъп до небесни представители, за да могат да правят сравнения. И това дава **добър** резултат: веднъж на сто години една човешка душа пожелава да живее с безсмъртните.*

*"Тази Любов, за която ви говоря, е една такава [електрическа б.п.] топка. Ако падне върху вас, вие ще се намерите гол и ще се усъмните, ще си кажете: "Това не е **Любов**..." - [Напротив], **именно** там е Любовта!" (т."Трите живота", Жан`98:258, 13.VII.1922)*

*"Ако не можеш да задоволиш ума си, ти не си умен човек. Ако не можеш да задоволиш сърцето си – **всички** желания на сърцето си да задоволиш, - ти не си от добрите. Ако не можеш*

*да задоволиш **всичките** желания на тялото си, ти не си от силните хора. Силният човек задоволява **тялото**, добрият човек задоволява **сърцето**, умният човек задоволява **ума** си."*
(т. "Живот, светлина и сила", Ур`98:183, л."Благодарност" от 22 май 1941)

*"Когато дадеш всичко, което имаш, ще имаш **белия** цвят. Белият цвят винаги показва, че онова, което си имал, дал си го без да оставиш **нищо** за себе си. Всичко, което имаш, дадеш – това е белият цвят. Оставиш само едно нещо за себе си – и този цвят вече не е чист.*

*А с какво червеният цвят, в най-висшето си проявление, е по-го̀рен от белия? – С това, че ако белият дава всичко, което **има**, червеният дава и **живота** си. Един светия ще си пожертва **и живота**. Ако пожертваш живота си за **добрите** хора, твоят живот **ще се върне - ти няма да го изгубиш**."* *(пак там, стр. 192, л."Новият морал" от 6.VI.1941)*

*И така – да си пожертваш **живота**... Какво означава това – непременно да **умреш** ли? Светията, ученикът, адептът, добрият човек с искра от Бога не отива на кладата, ако няма крайна*

нужда. ***Той отдава живота си в служба на добрите, на съвършените хора.*** *Като живее с тях и за тях, с това той живее и за обикновените хора, но без да остарява и умира. Когато приема старостта, това произтича от единствената причина, че в даден живот не се е намерил нито един човек, който да желае да живее с* ***безсмъртни*** *хора. Безсмъртните живеят с безсмъртни само на небето. На Земята трябва да се направи връзка между безсмъртни и смъртни.*

4.III.136(2000)
Пловдив

ЧИСТОТА И ЛЮБОВ

Истина ви казвам: ако се не обърнете и бъдете като децата, няма да влезете в Царството Небесно.
(Матей 18:3)

- Може ли да се даде мигът на първата ми среща със Словото в този ми живот?

- 26.XII.1993г., 16^{ч}57^{м}6^{с}.48

-Тази сутрин, по пътя към Асеновата крепост, при раз-

*говор с п. се отговори, че небомигът ми трябва да бъде направен за място на раждане в центъра на Земята. А за това новораждане, което сега се даде, небомиг за **София** ли трябва да се направи?*

*- Не, по хелиоцентричната система. Не винаги първото попадане на Словото Божие подпалва прекия контакт с Бога, но любознателните могат да си направят хороскоп за този миг. Да, именно хороскоп, понеже в повечето случаи от този род се включва контакт със Съдбата, а не пряк контакт с Бога. От памтивека небесните астролози наблюдават как много хора и ангели попадат понякога на Словото, но не го разпознават и даже го отхвърлят. Този миг образува хороскоп в главата им, и по-точно в кората на мозъка. Подкорието обикновено е девствено и не може да не разпознае Слово Божие, да му каже "не". Кората обаче е пълна с мрак и лъжи под влиянието на различни системи и вери, поради което хороскопите се печатат в кората, а небомиговете – в подкорието. Следователно лошият човек - човекът на безлюбието и съмнението - е подвластен на хороскопа си, на съдбата си, на кармата. Добрият човек – човекът на любовта и вярата – също е подвластен на определени космически взаимодействия, но при него рожденият миг и миговете на връзка с Бога се записват в **подкорието** и се наричат **небомигове**. Ясновидците, ангелите, виждат и двете ви картини на две места – не само в кората и подкорието на мозъка ви, но и в две от аурите ви: менталната и причинната.*

*Когато човек, ангел или божество попадне на Слово Божие и го разпознае и това Слово стане единствен стожер в живота му, става неговото **духовно** раждане и тогава се прави или се появява небомигът му с център Слънцето. Всички други опити да се правят хороскопи по хелиоцентричната система са невалидни, понеже нямат смисъл. Който следва някой лектор, автор, проповедник, светия, адепт или фалшив гуру и вярва на учението и методите му, се издига най-много до йоносферата – духът му не може да се разшири повече.*

*Не всеки фалшив водач е адски. Голяма част от самозванците са хора и ангели с добри намерения и затова аурата ви под тяхно въздействие може да се разшири чак до йоносферата. В случая обаче говорим за **нисшата** умствена аура, понеже тя се строи от представи, родени от измислици. Не се лъжете и не мислете, че фалшивите пророци и идеолози боравят с **понятия**. Техните **представи** се обличат в абстрактни думи, които са крадени от света на понятията, но не са никакви понятия.*

*Истинските понятия извират от причинния свят, а разуменията – от принципния. **Това** са двата полюса на висшия ментален свят, който хората нарекоха "причинен". Разбирането е невъзможно в нисшия ментален свят, понеже, за да направиш разбор, е необходима виделина, а не светлина. Първата стъпка е да направиш разбор на идеите и представите, облечени в крадени идеи, и да ги сложиш по местата им. Измислиците ще ги сложиш в нисшия умствен свят, където самодейците предлагат или продават своите лъжи. След като направиш този разбор и сложиш понятията там, където им е мястото – в причинния свят, - ти вече имаш условия да мислиш. След това правиш опит да влезеш в принципния свят, където иде разумението. "Разумение" означава да се съблечеш от ума и да се облечеш в Мъдростта.*

*Следователно, в нисшия умствен свят не е възможно никакво мислене, нито разумяване, понеже мисленето изисква разбиране, а разбирането иска **постоянен** разбор на идеите и представите, представени за идеи.*

*Ето защо проповедниците, идеолозите, моралистите, аморалните хора и ангели, които ви предлагат своята стока, облечена в понятия, нямат нищо общо с причинния и принципния свят. Техните проповеди и книги са обикновено умуване и мъдруване на нивото на **представите** за Истината, облечено в логически или верски доказателства.*

*Истината има **ухание**, а представите за истината са повече или по-малко миризливи. Несъзнател-*

*ната лъжа има богат регистър от насмърдявания, а съзнателната създава смрадта във всичките ѝ разновидности. Именно по тези причини, които вече ви казах в началото, роденият за Словото се отличава с небомиг по **хелиоцентричната** система. Вярващите в неслово имат **хороскопи** и затова за тях с пълна сила важи мигът на физическото им раждане, което е свързано предимно с кармата. Доколкото сте родени от обикновени хора, вие сте наследили техните **представи** за Истината, а не самата Истина. Тъй, както се тълкува Евангелието и въобще свещенните писания на народите, така и ще се образуват вашите хороскопи и вашият небомиг. Когато **представите** за Истината тълкуват самата Истина, свещенните писания се превръщат в маши за разболяване и манипулиране на хората, които са угодни за пъклените цивилизации. Ето защо хората на несловото, боравещи повече или по-малко безкористно със Слово, не могат да разширят аурата си повече от пределите на йоносферата. Това отговаря на кората на мозъка, в която се отпечатва техния хороскоп – проекция на хороскопа им в нисшето ментално тяло. На български, това тяло се занимава с "ментите" на ангелите, дяволите и хората, т.е. с ментетата...*

*Когато се стигне до **разбирането** – **разбора** на идеите и псевдоидеите, които са всъщност представи, – причинното тяло на човека се разширява до орбитата на Юпитер, въпреки че в друго измерение то се намира навсякъде. Когато човек е постигнал разбирането, френологът вижда съответните центрове в лицето и черепа му, дори и в тялото му. Само на такъв човек вие можете да направите небомиг, с център Юпитер.*

*Когато най-после ученикът съблече ума и облече Мъдростта, той стига до **разумяването**. Появяват се съответните центрове в главата и тялото му и той има условия за първа среща със Словото Божие. Когато раждането е сполучливо – разпознал си Словото на Бога, предадено от единствения Учител или най-добрите тръби на Учителя, - ти вече не*

си на Земята, ти си на Слънцето. Ето защо казах, този път небомигът да се направи по хелиоцентричната система.

Неведнъж сме ви казвали, че слънчевите същества – хората на духа - са общественици, те не могат да живеят на първо място за ближния си или за себе си. Затова техният небомиг е небомиг в ***подкорието*** *на мозъка, а техният живот – служене на* ***обществото****. Лунният човек поставя на първо място личните си чувства и мисли постоянно за сродната си душа, за любимия си, за близките си. Той живее и се грижи първо за тях; ако остане някоя и друга минута, включва и предния си мозък. За такъв се прави "луноскоп" – важи* ***лунната*** *астрология,* ***лунната*** *домофикация и пр. Земният човек мисли и живее на първо място за себе си. Той е цар на самообслужването. Първо ще сипе на себе си, първо ще купи на себе си, първо ще уреди собствения си дом и живот. Не се лъжете, не мислете, че може да е лунен или слънчев човек, когато го виждате да се грижи за ближния или циркулира в обществото. При всички случаи той тегли чергата към себе си. За такива важи рожденният хороскоп с координатите на тяхното* ***географско*** *месторождане. Тъй като всички вие повече или по-малко теглите чергата към себе си, в съответна степен важи и обикновенния ви, земен хороскоп. Когато вземете чергата си и я постелете на ближния и вие легнете на голия под или на земята, можете да си направите лунен хороскоп – душата ви се е разширила до орбитата на Луната. Когато можете да направите това за всеки, направете си небомиг с център Слънцето и няма да сбъркате.*

По същия начин се правят небомигове с центрове различни звезди. Между вас има същества, които не са нито от Земята, нито от Луната, нито от Слънцето. Колкото повече звезди обхваща тяхната аура, т.е. техният дух, толкова по-развито е ***универсалното*** *им тяло и затова могат да се обмѐнят със все повече и повече същества. Когато обмяната престане да бъде търговия и*

*повече не се интересу-ваш дали получаваш обич, уважение и внимание, ти ставаш извор и можеш да си направиш небомиг по системата на **галактическата** астрология.*

*Великият Учител има небомиг с център Алфиола или Елмаил. Който обича Учителя повече от всички и Му посвещава живота си изцяло, също може да си направи такъв небомиг. Да се посветиш изцяло на Учителя, не значи да се вторачиш в образа или Словото му, не значи да си редовен на паневритмия, старателен в молитвите или планинар. Всички тези подпори са важни, но те са само **път** към Любовта. Даже и изгрева на слънцето може да пропуснете. Даже и екскурзията може да пренебрегнете. Даже и томчето със Словото може да не отворите днеска. Ако вие знаете що е Любов и мислите за Любовта повече от всичко, вашият дух става мощен като Бога и едно с Бога и това автоматично прави душата ви обширна като вселената, ума ви - светъл като слънцето и сърцето ви – чисто като кристал. Тогава не е необходимо да чакате сродната си душа, за да се разшири душата ви колкото вселената, нито е нужно да преговаряте Словото като папагали. Даже и най-съзнателната и най-любовна работа със Словото; даже и живот, отдаден до преизтощение и смърт за Словото е подвиг, който не може да постигне нещо друго, освен ум, светъл като слънцето.*

*Ако нямате живот в **духа** си, ако не извира живот от **духа** ви за всички, тогава търсете сродната си душа, обменяйте се със сродни души - и цялата ясновселена ще е ваша. Ако и това не можете, работете за Словото във всичкото си свободно време, за да просветне умът ви като слънцето. Ако и това не можете – пейте песни, четете молитви, играйте паневритмии, ходете по планините, пийте чиста и гореща вода, яжте чиста храна и бъдете добри и способни хора в света, за да имате сърце, чисто като кристал.*

Значи, има две категории ученици: едните вървят едновременно и по четирите пътеки към Бога и от Бога към ближния и неближния - и това ги прави

***съвършени**; а другите могат да вървят само по един път – пътят на живота и вътрешния импулс - и да изпълняват правила и системи, само когато им се иска – и това ги прави **прекрасни**.*

ЛОН, ЛОНÒН, ЛОНИОН

*Чистотата и Любовта са двата полюса на **Бога**. Ако изберете чистотата, ще станете съвършени. Ако изберете Любовта, ще станете прекрасни.*

19,54

7-8.III.136(2000)
Пловдив

ИСТИНСКАТА ПАНАЦЕЯ

Днес, 7.III.2000 г., по време на една приятна слънчева разходка в Парка за отдих и култура и Ловния парк покрай

Гребната база и зоологическата градина в Пловдив, ние с Д. почнахме първия импровизиран разговор на тази тема. Споменаваме тези места поради значимостта на всяко обстоятелство, свързано с приемането на Слово. Веднага може да се предположи, че отдихът на човешката душа от кармични изпитания и истинската култура на живота се проявяват в нашето добро здраве, а страданията, болестите и смъртта представляват един "ловен парк", в който ловците на ада имат свободата да преследват и наказват всички, които се отклоняват от любовта и доброто. Само редовното, усиленото гребане към целта на съвършенството може да ни държи на повърхността, за да не плаче тъжно духът и сърцето ни в менажерията на ада, както днес плачеше окованият лъв...

В първия си разговор за здравето предположихме, че е уместно да импровизираме свободно, на базата на специалните ни и любителски познания по анатомия, физиология и биохимия, в светлината на Словото и окултизма. След всеки такъв разговор ще сондираме Елма и ще разберем по какъв начин би осветлил темата ***Той*** *– с въпроси и отговори или както намери за добре.*

Както винаги, отговорите Му бяха потекли в мисълта още от първия миг, когато узнахме, че е съгласен да ни говори на тази тема. Затова днес разговорът ни почна с мисълта за ***основния атом на живота и здравето****, който е толкова фундаментален, колкото всяка базална градивна частица на Битието. Той е инвариант на самия Абсолют и на Бог-Отец и затова съдържа всичките им качества. Като Абсолют, той е непроявен, неограничен и пребивава в Божествения мрак на Татван; като Бог-Отец или Тот, той е изявен, ненаклоним, огнен, абсурден и създаващ; а като Богочеловек той е проявен, милосърден, помагащ и изцеляващ. Този пра-*

атом, както знаем, още в тотвселената излъчва свой двойник, който започва да се накланя под безброй ъгли и да образува безброй сложни, вихрови движения, в които въплъщава представите си за нови същества и светове. С тях той опложда Мировата Душа, която ги превръща в математически ***определено*** *битие – в ясновселенски програми. От тази велика любов се ражда хипервселената или живовселената, с продукт последното творение на Бога -* ***човека****.*

Припомняйки си всичко това, ние си зададохме въпроса, къде може да се крие този първичен атом в човешкото тяло и как функционира. Дали той е идентичен с неподпалената и подпалената ни монада? Мелатонинът и сератонинът ли са неговите хормони? В сърцето ли да го търсим, в мозъка ли, с център епифизата - или това е целият човек, дори цялото космично човечество? Кои са факторите, които отклоняват първичния атом от импулсираните и предопределени движения и забавят движението му? Свободната ли воля е причина, по-мощна дори от Божествения импулс и ясновселенската програма, за да се намираме сега в това състояние? Дошъл ли е най-после моментът да ни се спусне от Елма обещания ***Атлас на Добродетелите и качествата****, които поддържат динамиката на живота и здравето и подтикват човека към съвършенство? Ще ни се дадат ли най-сетне и познания за типичните отклонения от добродетелите на Божествения човек, които пораждат различните болести? Може ли да разчитаме на философски и конкретни указания по какъв начин могат да се ремонтират сгрешените мисловни вериги при всяка отделна болест, за да се възвърнем към съвършеното здраве?*

Един от отговорите бе, че въпреки обещанието за Атлас на Добродетелите, с техните съответствия по чакри, точки, меридиани, органи, системи, части от човешкото

*тяло и пр., това ще бъде предимно един **материал за размисъл**, без гаранция, че ще завалят незабавно изцеления, както може да се очаква от всяко Слово Божие. Ако **това** бе начинът, то сам Бог би дал още в древността, средновековието или днес такъв атлас и такава стройна наука за поддържането на здравето и възвръщането към него. В Словото Божие, всъщност, доколкото има следи от него и в свещените писания от древността до днес, цялата тази Божествена наука е преподадена и се преподава непрекъснато във все нови и нови форми, но не в академичен вид, за какъвто пледират учените. "Академична" Божествена Наука **съществува** и на нея се крепи целият Всемир, но на Земята тя ще се прояви в разгърнат вид едва след няколкостотин хиляди години. Нашето еволюционно ниво не би разбрало нито една дума, нито една буква или знак от нея и тя би била едно насилие върху нас без нужното ни еволюционно ниво. На начинаещи и грехопаднали човечества като нашето, Божествената Наука се преподава в педагогичен вид – освен с живи сънища, символи и събития, и под формата на отделни кристали от истини, плуващи в белетристичния флуид на една беседа, лекция или отговор на Велик Учител. Това "йонно" състояние на Словото, в което отделните истини и мъдрости плуват като милиони свободни кристали с ненаситени валенции, на пръв поглед хаотично, отговаря на първия Божествен принцип за ненасилие и на основното естество на човека като вид – това, че той е индивид със **свободна** воля, **свободни** валенции. Човешкият дух сам си избира отделни идеи и методи, плуващи в Словото, които може да разбере и които му импонират, и си строи **собствен работен мироглед**, като програма за живот и действие. Известно е, че всички ангелски и Божествени йерархии и класове, които не са минали през човешка еволюция, се ползват стриктно от "**академичната"** Божествена Наука и от*

***каноническата** вяра на Небето, но не са способни да създават **индивидуални** същества, бития и космоси.*

*Освен предимството и уникалността на човека в това отношение, в момента действа още един фактор, предопределящ "демоверсията" на Словото в настоящия космически момент. Поради това, че сме съучастници в грехопадението, ние сме разместили местата на почти всички Божествени импулси, идеи, мисли, чувства, постъпки и пр., поради което се е наложило да се явят **божествата на болестите и нещастията**, за да ни възвръщат към Божествената Наука по бавния път на последствията, на страданията. Ето защо, един фундаментален атлас на добродетелите и отклоненията от тях, като панацея за избавление на човечеството, би имал сила само за ограничен кръг избрани хора, за които Истината е над всичко. Оперативно, той може да служи на високо посветени психолози, педагози и лекари, възприели проявите на Бога на Земята и Неговото Слово и Дело като базален източник на мъдрост и спасение. Ползването на атласи, методики, процедури, тълкования от други школи е безопасно, само доколкото е в синхрон със Словото и Делото Му в духа на Христа и от най-последните Му изяви на Земята. Във всички останали случаи, истинският Посветен внимава много при поставянето на диагнози, при изследването етиологията на дадено заболяване; при предписването на конкретно лечение и съставянето на епикризи. Хипократовата клетва е Божествена и никой целител по призвание или професия не може да я пренебрегне, но светският професионалист трябва много добре да разграничава ясно за себе си допустимите граници на светското лечение от своите духовни съображения и методи. Като знае, че всяка болест е вид лечение, наложено от небесната медицина поради човешките отклонения, духовният лечител много трудно може да съчетае този факт със светс-*

ките си познания и задължения, когато е официален лекар. Той би трябвало да се бори с божествата на болестите чрез човешки, периферни методи, които се опитват да отстранят последствията, а не причините. По тази причина, много духовни хора се отказват от лекарската практика и се преквалифицират в съвсем други области, понеже съвестта им вижда цялото безсмислие на борбата с божествата на болестите – като се потуши едно огнище, на друго място избухва друго. Изглежда, единственият изход е лекарят да стане философ, писател, проповедник, артист или педагог, с надеждата да въздейства на болния да осъзнае ***корените*** *на тези отклонения и да се опита да се поправи. Но и лекарят по професия и призвание би трябвало да подхожда по този начин – без психопрофилактика и душевна и природна хигиена, лечението е безсмислено.*

Всеки истински Учител (вземете Теофан, Учителят на Седир) използва изобилно конкретни сведения от съвременната наука и народната медицина, но почти винаги добавя, че всяко едно от тях трябва да се провери. Явно, че това е метод и принцип на Словото, за да се търси връзка на Божественото познание с човешкото и да се подтиква ученика да развива висшия и нисшия си ум ***паралелно****. Това е възможно само в натурфилософията и в една* ***интегрална*** *Божествена Школа – частните религии и науки не си поставят такава цел. Затова и ние тук почнахме със сондиране на отделни елементи от анатомията и физиологията, с надеждата да намерим връзки с окултизма и с класическото и съвременното Слово на Бога, като очакваме и сега то да хвърли светлина върху тази обширна тема.*

По време на тази разходка ние разсъждавахме за ролята на епифизата и нейните медиатори, за нейното местоположение и връзките ѝ със съседните мозъчни образувания. Пред-

*положихме, че **горните коликули на междинния мозък** може да са свързани с **разумния** (висшия умствен) свят, с полюси причинния и принципния ум, а **долните коликули** – с **разсъдъчния** (нисшия умствен) свят, с полюси индукцията и дедукцията (анализа и синтеза). В интегриона, даден от Елма, това съответства на **синтетичните** домове в хороскопа (III-IX; VI-XII). От познанията, получени от Венно (Крум Въжаров), който синтезира на едно уникално ниво и тази тема със съвременната астрология, окултизма, психологията и неврофизиологията разбрахме, че Слънцето действа върху главния мозък, Луната върху малкия мозък, а планетите – върху жлезите с вътрешна секреция; че домовете са свързани с френологичните зони на мозъка и черепа, а зодиакалните знаци – с лицето и тялото. В този смисъл е приемливо да се мисли, че четирихълмието на епифизата се проектира в **подвижните** зодиакални знаци, като горните коликули имат основно участие в осъществяване на зрителния процес и очедвигателните реакции. От българската астрология знаем, че виждането е свързано със знака Стрелец, а гледането (зрителната ориентация в пространството) – с Близнаци. Виждането е самата анатомо-физиологична способност да бъдем физически зрящи, докато гледането е съзнателен субективно-психологически процес, който насочва очите ни към избрани обекти, към които имаме отношение. В ниската си гама, той е свързан с ориентацията в **пространството**, а в по-високите е определено **социален**: обслужва качества и добродетели във връзка с **общуването**. В българския език това е и способността да "гледаме" деца, възрастни, болни – да се **грижим** за тях. Не случайно се казва, че за да се гледа едно дете, трябва очите ни да са "на четири" – да можем да следим всяка негова нужда и движение, без да отклоняваме вниманието си. Чисто астрологически, Юпитеровата функция на очите е точно*

*противоположна – способността за **продължителна** фиксация на погледа без да се отклонява, в преследването на една по-далечна или абстрактна цел. В този смисъл, може да свържем горните коликули на епифизата и с концентрацията и медитацията.*

*В български източници и в осиянията на Елма се говори, че съществува строга последователност и взаимозависимост в подпалването на чакрите една от друга. Затова не е достатъчно човек да стане от сън десет минути преди изгрева на слънцето и да го посрещне от палатката или стаята си. Необходимо е **интензивно** ходене и изкачване още преди пукването на зората, за да се възбуди специална чакра, жлеза и секреция. Само при наличието на **такъв** медиатор може да се задейства истински следващият център по веригата, който се събужда при най-ранното развиделяване. Знаем, че тогава се възприемат и синтезират "видео́ните" – вълните и частиците на **виделината**. Само при **оплодени** видеони е възможно да се възбудят и оплодят следващите есенции и субстанции, появяващи се при гледането на зората. Ако правилно са подпалени всички последователни брънки от тази верига, то и първият фотон на изгряващото слънце, попадащ през окото ни в нашия мозък, ще може да влезе в пълноценна физикохимическа и духовна реакция и да даде **всичко** от себе си.*

*От опит знаем, че колкото по-рано сме станали и излезли навън, в толкова по-висока честота на времето влизаме и затова печелим цял океан от време през деня, необикновена бодрост и блестящо здраве и оптимално качество на нашите дейности. Тази функционална последователност намира покритие във факта, че **повечето от невротрансмитерите в мозъка се синтезират един от друг**. Можем ли да предположим, че връзката на серотонина и мелатонина с циркадните*

ритми предопределя основните стереотипи на слънчевите и лунните култове, на "бухалите" и "чучулигите" в животинския и човешкия свят? Изхождайки не само от физиологията, но и от анатомията и морфологията на пинеалната жлеза, бихме искали да попитаме Диктуващия защо тя е ***нечифтна, триъгълна и шишаркообразна****; какво представляват калциевите зърна в нея – иманентни или дегенеративни образувания? Може ли да се каже нещо повече за епифизата като "хиперфиза" в мозъка на* ***Новото*** *човечество – умален модел на хипервселената?*

В разговора се спряхме и върху древната и съвременна тема за енергийните меридиани в човешкото тяло. Впечатляващ е техният брой според най-авторитетните системи – точно 12; броят на точките им – 360. Има ли връзка между епифизата и Меридиана–Губернатор, предвид нечифтността им, централното им разположение и твърденията в традиционната източна медицина, че те са ***пряко*** *свързани? Случайно ли е, че точките на двата централни меридиана са 52 (астрологичен аспект септил и 52-сѐдмици в годината), че Губернаторът има 28 точки (само Лунният цикъл ли е това или и Сатурновият?); че Меридианът на Зачатието има 24 точки (дали това са "24-те Старци" или основните градивни частици на Битието, според Елма?). Може ли да свържем тези два централни меридиана с вчерашния ни разговор за* ***квантовата*** *медицина; и към какво са входове точките от тези меридиани с поетични имена като – "Врата на живота", "Тераса на духа", "Сто срещи", "Горна звезда", "Среща на* ***Човека****", "Нефритова зала", "Небесна пътека" и други?...*

Древни велики Учители и Мъдреци са давали имената и местата на тези жизнено важни входове в човешкото тяло към микросвета и макросвета и те са имали крупни лечебни успехи с третирането им по методите на акупунктурата и

*акупресурата. Ние продължаваме да се питаме и да молим за отговори Диктуващия: защо, например, точката в корена на носа, тъй фундаментална във френологията като определяща за Камперовия ъгъл и съответно еволюцията на даден вид или човек, е наречена "Среща с **Човека**"? Не корелира ли това с твърдението в България, че лицето е израз на любовта към **ближния** и с тезата, че без среща и пълна обмяна със сродната ни душа нито един Учител няма да ни пусне в Космоса? Не са ли необходими минимум "сто срещи" с хора с душа в едно прераждане, за да пробие кундалини до сахасрар и да засвети слънчевата ни чакра с Божествената светлина на любовта **към всички**, локализирана точно в теменния център? Не е ли целувката съединение на два чифта централни меридиани чрез сливане на устните, с което се стига до сливане с холивселената – ставане "едно с Бога и мощни като Бога"? Нали "Губернаторът" и "Зачинателят" почват от жизнедарителните центрове отдолу и първият стига през гръбнака до горната устна, а вторият – през пъпа до долната устна? Как още се затварят тези две вериги в любовта – индивидуално или с любим човек - само с устните ли? Само **нагоре** ли тече кундалини – или в кръгов, осмовиден и ритмичен цикъл? Каква е връзката между анатомията и физиологията, от една страна, и древните и съвременните модели и практики – от друга? Как се изразяват **точкопомилването, луринацията и холацията** в Школата на Елма като методи на Шестата и Седмата раса, които могат да минат без агресивни убождания, горения и натиск? Приложими ли са те за болните от Ста-рото човечество, които все още се вълнуват предимно за се-бе си и за близките си, за симпатиите и антипатиите си, и затова трябва да бъдат лекувани с драстични методи и кла-сически страдания, изобретявани от божествата на малшан-са и болестите?*

*Мимоходом трябва да споменем за предположението, че долните коликули на епифизата може да са свързани с нисшия манас или света на предметния ум, света на образите и представите. Там се кръстосват основни пътища на слуховия и вестибуларния анализатор. Може ли да се направи връзка между тях и слушането и чуването, послушанието и отклика (чуткостта), като добродетели? Примерно, в този свят се изгражда способността за равновесие, но и все по-съвършеното овладяване на тялото от човешкия дух. Това води до майсторството и виртуозността, типични за силен шести дом в небомига (хороскопа) или за знака Дева. Елма визира това в съществуването на едно "**плътско** умствено тяло" – начало на мюонното или кристалическото ни тяло, в каквото се очаква да мутира биологическото. Същевременно, духовното ни тяло или душата ще възвърне своите размери, идентични с Вселената.*

*В разговора дойде за пръв път и темата за **трите вида медицина**, **произтичащи от квантовата механика, биомеханиката и небесната механика**. Първата касае **онтогенезиса** на човешкия дух и се занимава с възвръщане на човека към първичната уникалност и мисия на неговата монада, с елиминиране на отклоненията **от тях**. Астрологически, в нея Съдбата оперира чрез **Слънцето, Сатурн, примарните дирекции и аспектите съвпад и септил**. Втората има отношение към **филогенезиса** на човека – връзката му с природата и сродните души, както и кармичните му родови взаимоотношения. Съдбата съдейства за изправяне на тези взаимоотношения предимно чрез **Луната, прогресиите и аспектите опозиция и бисептил**. Третата е свързана с нашия **космогенезис** – с факта, че всяко същество с искра Божия е клетка от една грамадна система от себеподобни, в която трябва да намерим своето място и да реализираме хармонични и*

*динамични отношения с всички останали. Ако елиминираме даже една душа с искра Божия, почваме за деградираме. Съдбата ни възпитава и ни помага в този холистичен процес чрез **Уран, транзитите и аспекта трисептил**.*

Но ето и отговорът на Елма – Диктуващия отвътре, - Който започна своите холизации през 1972 г. в България, а думите му по-долу са от 8 март 2000 г.:

17,23

*- Понятия не могат да обемат медицината на хиперВселената, нито конкретни примери, нито конкретни методи. Мнозина са опитвали, но нито един не е успял. Всяка система е срез на Битието, и то теоретичен, понеже реален срез на Битието е невъзможен. Много лечебни резултати минават за реални, но не са. Всички лекари без изключение приличат на домакинята, която насмита боклука в другите стаи, за да изчисти една. Даже и при установено излекуване за цял живот, пак има насметен боклук в други системи и органи, в други, невидими тела на човека. Следователно, без пряко отменяне на лечебния процес, наложен от Небесните Лекари под формата на болест или нещастие, не може да се говори за **истинско** изцеление. Меркурий **затова** е хитрец – понеже намира средства да приспива **временно** болестта, предлагайки на пациента **илюзорно** здраве.*

*Средствата за изцеление на стотиците и хиляди пороци, егоизми, себизми и пр. са премислени и приложени гениално от **Божествата на нещастията и болестите**. Всеки, който се изхитри да прекрати или измени тяхното действие, ще заплати скъпо за това. Дори Мировият Учител, Който отнема някоя болка от милост, заплаща лично със собственото си здраве за това, но знае как да се възстановява за броени часове или дни. **Единственият път за премахване на нещастията е осъзнаването и елиминирането на техните истински причини**. Всичко това ви е известно отдавна и затова няма защо да го повтаряме.*

Атласът на Добродетелите е написан в живота и вида на много Учители, светии, Майки и Любими Божии, поради което наблюдаването и изучаването на техните постъпки е предметно учение за истинския лекар. Намерите ли начин да направите връзка между една тяхна добродетел и вида здраве, който тя поражда, вие вече сте въоръжени с безсмъртно лекарство. Не че се отказвам да диктувам писмен атлас на добродетелите, но само повтарям, че той не може да свърши тази работа, която върши ходенето с Учителя, с Посве-

тените, с Любимите Божии и животът с тях. ***Сега оставям да избирате: дали да ви се диктува такава книга и да не живеете; или да не ви се диктува – и да живеете...***

То е все едно някой на някоя райска поляна да проявява Бога и цялото Битие с всичката радост и щастие на всички класове и йерархии едновременно, а друг да седи в една тъмна стая и да описва с бедните човешки думи какво прави първият… Едно излизане сред горите, по планините и поляните отблъсква повече духове на ада, отколкото стотици молитви и песнопения! Ако при това излизане се диша с пълни гърди, ако се гоните щастливо и играете, ако пиете чиста изворна вода, ако пуснете слънцето да ви целува и милва свободно и след това се радвате на живота и се осмелите да раздавате живот както ***Бог*** *е определил, това оживява едновременно всички точки, линии, олтари, престоли и двери във вас и пуска младостта и безсмъртието да текат в жилите на човечеството без никакви ограничения! Ако всеки дава живот на всеки и не се криете из ръкотворни зандани; ако всеки приема истината на всекиго и ѝ се възхищава, природата се възвръща в първозданния си вид и почва да ражда изобилен и чист плод, без да има нужда от труд и поливане. Климатичното тяло на невинния човек, който обича всички и дава всичко на всеки, който му е изпратен от Бога, поддържа приятна температура и свеж въздух в определен радиус, в зависимост от броя на съществата, на които дарява щастие и любов. Ако такъв човек дойде в къщата ви и болните ви оздравеят и всички близки и съседи почнат да се усмихват и пеят, да ви носят от благата си, това значи, че сте попаднали на най-добрия лекар. Той не употребява нито игли, нито лекарства, нито паси и магически формули, а даже и молитвата ползва само в краен случай. Той просто раздава свобода и любов и зове всички да ги проявят изобилно, ако искат да се върнат в рая, където цари вечна младост и щастие.*

Кажете ми тогава: как да ви препоръчаме стотици или хиляди отделни добродетели като лекарства за определени болести, след като всяка добродетел ***поотделно*** *ще даде само* ***частичен*** *резултат и болестта ще се върне, ако не са пробудени всички по-големи добродетели над нея? Бог никога не употребява частичните методи чрез прилагане на* ***частични*** *добродетели. Той допуска по-ефективното: позволява на божествата на болестите да ви причиняват* ***частични*** *болки и нещастия, за да потърсите пътя, от който сте се отклонили. Като стигнете до него, пак се разболявате, защото той* ***също*** *е задънен, макар и по-близко до Извора на Живота. Само който се върне в* ***магистралния*** *път на Любовта и Свободата и ги разбере и приложи както* ***Бог*** *иска, ще получи незабавно или бързо изцеление и ще почне да помага и на другите.*

Ето защо ви казвам: атласът на добродетелите е напълно излишен, ако ще трябва да се осъзнават отделни отклонения от отделни добродетели. Наистина, има и такъв път – да се осъзнават и сглобяват добродетелите две по две, три по три, 12 по 12 и т.н. - от долу на горе - и така един ден да се стигне до съвършения и добродетелен човек с блестящо здраве. С това всъщност се занимават Майсторите на Съдбата и Божествата на разочарованията и болестите, независимо от това, искате ли го или не го искате.

Но това е най-бавният път – пътят на обикновения човек с обикновени идеали и принизен вкус. Несравнимо по-бърз и всеобхватен е ***вертикалният път на ученичеството****, при който Учителят и Неговите посветени те извеждат направо до Изворите и ти се потопяваш в същността на Любовта и Свободата. Спуснеш ли се оттам надолу, придобил вечно здраве и младост, ти започваш да практикуваш любовта като милосърдие, а свободата като въздух за дишане - и тогава всичко наоколо започва да расте, да цъфти и пее.*

Съжалявам, ако някой възприема тия думи като стара песен на нов глас, както възприемат мнозина и Светото Писание, и лекциите и беседите на Бога през вековете, и сегашните осияния, одеяния и ожияния. Неразбиращите Словото го считат за обща проповед без конкретни методи, но като чуят за игли, точки и шишенца, вземат че се побъркат… Изпотрошават си краката и си изпродънват джобовете да ходят да слушат болни лектори, които нямат и Първо Посвещение. Прилагайки техните частични методи, те не само че имат частични резултати, но и пречат на невидимите Професори и Целители да провеждат предвиденото лечение чрез неудачи и болести.

Който не започва с интензивен курс със Слово Божие от 3 до 8 чàса на ден в зависимост от тежестта на заболяването, знайте че е езичник или обикновен човек, който няма дори Първо Пентагрално Посвещение*. Който не желае да се лекува със Слово Божие и после с песни, изгреви, гореща вода, чиста храна и останалите основни форми на новия живот, по предписание на Посветен от Първо Посвещение нагоре, можете спокойно да го оставите в ръцете на официалната, езическата или новозаветната медицина. И да го облекчат, и да го излекуват временно, представителите на тези медицини ще го напълнят със сенки от миналото или ще го свържат с чудовищата на парѝте, ако им е заплатено за лечението.*

Най-директният, най-универсалният метод – най-истинската панацея на всички времена и епохи, повтарям, - е ***Любовта като Принцип****. Тя се превръща в чудотворно лекарство, когато се проявява денем, на всички полета и към всеки човек, пратен ни от Бога, от 3 до 10 ч. сутринта. В*

*противен случай есенцията на светлината в хиперфизата допринася **малко**. Ако проявим Любовта като Сила към сродните ни души от 10 до 18 ч., действат други есенции и сили, за които може да говорим в бъдеще. Любовта към сродната душа се проявява от залез слънце до към 9 часа вечерта, когато любовта като чувство влиза в Божествен синтез с есенцията на нощта, излъчвана от хиперфизата, и тогава могат да се зачеват деца с искра Божия – не само физически, но и на всички други полета.. Има специални моменти за спонтанна проява на любовта като стремеж към по-малко сродни и несродни души, при което взема дейно участие **хипофизата**.*

Това са четирите универсални метода. Практикувани сред природата, те заместват и съдържат в себе си всички останали, включително истинотерапията, окултните лечения и процедурите с четирите чисти стихии.

Ако някой не бъде излекуван по някой от тези основни методи, значи няма искра Божия и може да се облекчава със средствата на ада и езическите учения. Можете да лекувате такива с химия, физиотерапия и всякакви други средства, употребяващи ръкотворни лекарства и уреди, защото облекчаването и възстановяването на един изкуствен човек не го връща в еволюцията му. Той заема своето място в армията на треньорите без монада, допуснати от Бога да проверяват вкуса и ума на пълноценните същества.

*Проучете всичко, което ви казах днес, помислете добре и решете: предпочитате ли да ви се диктува атлас на добродетелите? И **това** може; но ако решите да почнете да ги проявявате на дело, започвайки от самите извори, и да увлечете след себе си и други, младостта и здравето ще почнат да се разпространяват в радиална прогресия и Природата ще е щастлива, че не си е загубила времето да ви диктува писания. И сто хиляди подобни атласа да се издиктуват на човечеството, ако поне един от вас не почне да практикува Тройния Ритъм, другите няма да си мръднат и пръста да почнат да се синтезират и ще продължат да си слушат касети и да си прелистват лекции и осияния...*

Прочее, оставям ви едно силно лекарство, равностойно на най-пълния атлас на добродетелите:

АО̀Л, АО̀М, АОЛЙМ

*Повтаряйте си наум превода му и се опитвайте да го вземате ежедневно: "Днес ще бъда **сам**, днес ще бъда с **теб**, днес ще бъда с **тях**!"*

*Ако сте успели да изпълните това, произнесете още веднъж тази панацейна формула и добавете преди заспиване: "Днес **бях** сам, днес **бях** с теб, днес **бях** с тях".*

Тогава хиперфизата ви ще просветне, ще подпали още

по-ярко яснофизата ви и тотфизата ви; това ще предизвика мощна радиация в космоса и стотиците и милиони сливания и изцеления, които сте предизвикали, ще се върнат и ще подпалят и вашата холифиза.

19,58

По традиция, и тук отворихме напосоки специални български книги, които взехме също случайно от библиотеката, за да видим какво ще ни се падне след горното осияние:

*"Сега и на вас казвам: приложете режима на Любовта във всекидневния си живот. Не е въпрос да се прославите чрез Любовта, но тя да бъде вашият **естествен** живот. Щом приложиш **Любовта**, **всички** ще те обичат.*

*Божията Любов създава условия за **близост**. Където има Любов, там хората са **близки**; където Любовта отсъства, там никаква близост не съществува." ("Новата мисъл", Хел`93:88, л."Вътрешните сили" от 26.X.1932)*

*"Ще кажете, че трябва да обичате **всички** хора. - Не, ще обичате само ония, които са излезли от **Бога**. Вие не можете да обичате ония хора, които не са излезли от Бога. Има хора, животни, птици, мушици, които са излезли от **Бога**; но има и такива, които не са излезли от **Бога**. Ония живи същества, които са излезли от **Бога**, колкото и малки да са, вие **можете** да ги обичате. Не са ли излезли от **Бога**, вие **не можете** да ги обичате." ("Доброто оръжие", Хел`94:165, л."Морални правила" от 2.VII.1930)*

*"Ако ние бихме извършили Волята Божия тъй, както ви говоря, ние ще спасим целия свят. Не в манастирите, не в църквите, не в обикновените къщи. Светът ще се оправи! Светът ще се оправи, защото иде едно поколение **ново**, идат души **възвишени**, в които вие ще се **влюбите**. Като се влюбите, целият*

*свят ще се измени. Тия велики души ще похлопат на вашето сърце. Тия велики души на Любовта ще похлопат скромно. Ще бъде **благословение** за този човек, на когото те похлопат. **Светлина** ще има, както е сега светло. Те носят всичките благословения Божии."*
("Последното Добро" Ур`97:204-205, б."Великият път" от 20.III.1942)

*След получаването на това осияние Елма ни каза, че всичките ни предположения в предварителния разговор са верни. Тогава допълни, но едва днес го записваме: истинската панацея е Любовта, но понякога може да се открие и в Словото. Четенето на книги, които не са Слово Божие **от Учителя** (**Единствения** Учител) или Неговите Тръби може да е полезно, но няма фундаментални и стабилни лечебни резултати. **Ако човек чете и изучава Словото доминантно и последователно в 100% от свободното си време** или поне 90, съставките на лекарствата, заложени в него, започват постепенно правилно да се синтезират, докато се дойде до **пълно** изцеление за цял живот. Това е **бавният** метод – за едни резултатът може да дойде скоро, за други – след десетки години. Има и попадане на тези словесни лекарства и **спонтанно, мигновено, по благодат – чрез отваряне на Слово напоеки и мигновеното му изпълнение**. Това дава чудотворно изцеление **изведнъж**; но ако човек не продължи с първия метод, често започва бавно или бързо възвръщане на **предишното** положение.*

9. III.136(2000)
Пловдив

ШАНС И МАЛШАНС

*Сън тази нощ: имам **3 различни велосипеда** и искам да си ги закарам вкъщи. Луксозни. Помня, че единият беше червен, другият – златист, а третият - син. Моля един човек с место и вила да оставя двата при него, за да мога да си ги прибера после.*

*Сутринта отварям утринната беседа от Учителя "Великият път" от 20.III.1942г. – там се пада третата мисъл, дадена за последното осияние от вчера. Решавам да я прочета цялата, тъй като е най-близко до деня, когато съм се родил – 15.III.1942 г. Питам се защо няма утринна беседа от 15.III.1942г. и има ли неделна от 10 ч. Може такава беседа да е от решаващо значение за родените на тази дата. Във "Великият път" откривам пример от Учителя за **три велосипеда**… Една княжеска дъщеря искала да изпита трима свои кандидати с велосипеди: кой ще се осмели да се засили срещу една стена и да премине през нея. Двамата се отказали, третият преминал -– стената била картонена.*

Какво искат да ни кажат с този сън и с тази мисъл от беседата?

Не е изключено цели беседи или отделни мисли в тях да са значими за родените на съответните дати или най-близко до тях – поне като "утешителна премия". Например, от тази беседа:

"Човек, който се държи за Любовта, който носи в себе си знанието, който носи Истината, е гениален човек." *(с.200)*

В беседата има едно обяснение, защо Учителят не е говорил редовно – вижда се от томчето, че е пропускал да изнася беседи и на други дати през тази година. Казва:

"Аз бях решил тази година да мълча, да не говоря." *(с.202)*

Между другото, 1942 г. е Седма вибрация. Имаше осияние, в което се казваше, че по време на Седма вибрация не бива да безпокоим Учителя за Слово.

След попадането на примера за трите велосипеда от цитираната беседа веднага дойде мисълта, че трябва да има и трети случай, но чак такова попадение изглежда абсурдно. Отивам при приятели, които ме канят, за да ми кажат нещо много важно. Още не съм им споменал нищо за велосипедите, понеже е желателно подобни неща първо да се оформят изцяло и да се даде обяснение ***отгоре*** *– и чак тогава да се съобщават на приятелите. Предложението им е да остана в този град и да ходим често с* ***три велосипеда*** *на градината, за да я работим и да се редуваме да живеем тук и там, според закона за* ***Тройния*** *Ритъм. Засега се очертават 5 души, подходящи и способни да се включат в инициативата. Задаваме си въпроса, трябва ли да има шести и кой може да бъде той (все пак три велосипеда имат 6 колела…)*

Звъни съседка и носи пет червени люти чушлета – а досега никога не е предлагала нищо на П., въпреки че живеят от години в този блок… Припомням си редица такива случаи – със съседа, който позвъни и даде гъби на С., когато умирахме от глад; със съседите от трите места край нашето в С., които в един и същи ден, независимо един от друг, получиха импулс да ме обсипят с блага на природата, понеже бях разрешил правилно един важен душевен проблем; със свешеника от П., който ми бе изпратил със запис абсолютно същата сума с точност до стотинка, която бях подарил току-що на друго място.

Потичат мисли и разговори за символиката на велосипедите и за това, защо сега ни се дават три. Ако колелата са кръговете на ***интегриона****, това е уникален символ на интегрион* ***в движение****. Движението е възможно, само ако духовно-*

то и природното се въртят с еднаква скорост. Двигателят е човешкият дух или волята; движението се осъществява от задното колело – материята, природата; а управлението и стремежът към целта - от предното: душата и духа. Човек не пада, само когато гледа нито много близо, нито много далече. Има още не един фундаментален символ, сързан с велосипеда. Ако става дума за хора – колелата, – те трябва да са ***универсални*** *личности: с* ***радиални*** *отношения към всички. Специфика: спиците на велосипеда не са точно радиуси, но хорди на преплетени звезди, както Звездата на Елма! При това, те са две по две срещуположни. Трябва да се преброят в различните марки колела. Веригата може да е символ на сродните души, с които единствено може да се задвижи задното колело и, следователно, целият велосипед. Може би карданът в автомобилите е символ на* ***единствената*** *сродна душа, но велосипедът е абсолютно Уранов принцип. Може да говори и за две напълно сродни души (двете колела), но те трябва да са с универсално съзнание, а не с индивидуално или персонално. Всяко от колелата може да е символ и на големите класове от сродни души – Специален, Евродоров и пр.*

Усещането е, че е дошло времето някои души най-после да излязат от хипнозата и да потърсят обмен с ***космически*** *личности. Това ще предопредели благоприятни геополитически събития.*

При три опита да се разкаже на други приятели за трите велосипеда се получиха груби прекъсвания по обективни и субективни причини. Какво може да означава това?

- Означава, че благословението се отнема. Такъв свещен шанс не се споделя с други, освен с хората, които са определени. И най-малката негативна мисъл и реакция разрушава Делото в самото начало.

Освен това, липсата на млади хора прекъсва шанса за спасяването на милиони млади хора по света.

ОСИЯНИЯТА ОТ ЕЛМА ПРОДЪЛЖАВАТ В КНИГА 33

uralonii@abv.bg anhira@abv.bg inolaria@abv.bg
holzelohim@gmail.com
http://neobyatnotogovori.blogspot.com/